

કિંમત અણૂ રૂપિયા

પ્રાપ્તિસ્થાન બંધારી

કર્મ અધિકારી કા જાણને સ્વાધીન છે

જોઈ શકે કર્મ ૧૯૧૮

૧૯૧૮

અધિકાર :

કાલકાળ અવધાનમાં કાલ : કાલે અવધાન અવધાન

અધી કર્મ : અવધાનમાં

કાલ

અવધાનમાં કાલે કાલે કાલે ન મેળ

કાલે, (કાલે)

શ્રી વિજયોદયસૂરીશ્વરજી મહારાજને
 શિર્ષાત વાચકપદિ
 શ્રીમદ્વિદ્યા
 વિજયોદયસૂરીશ્વરજી
 શાંતિપૂર્તિ
 યા યા યં

શ્રી વિજયોદયસૂરીશ્વરજી મહારાજને

સાદર સુમર્પણ

બિપિન ઝવેરી

भाग ४

क्र.सं.	विवरण	प्रमाणित
1.	प्रारम्भिक	1-18
2.	प्रारम्भिक	1
3.	प्रारम्भिक	26
4.	प्रारम्भिक	38
5.	प्रारम्भिक	48
6.	प्रारम्भिक	52
7.	प्रारम्भिक	53
8.	प्रारम्भिक	54
9.	प्रारम्भिक	55
10.	प्रारम्भिक	56
11.	प्रारम्भिक	57
12.	प्रारम्भिक	58
13.	प्रारम्भिक	59
14.	प्रारम्भिक	60
15.	प्रारम्भिक	61
16.	प्रारम्भिक	62
17.	प्रारम्भिक	63
18.	प्रारम्भिक	64
19.	प्रारम्भिक	65
20.	प्रारम्भिक	66
21.	प्रारम्भिक	67
22.	प्रारम्भिक	68
23.	प्रारम्भिक	69
24.	प्रारम्भिक	70
25.	प्रारम्भिक	71
26.	प्रारम्भिक	72
27.	प्रारम्भिक	73
28.	प्रारम्भिक	74
29.	प्रारम्भिक	75
30.	प्रारम्भिक	76
31.	प्रारम्भिक	77
32.	प्रारम्भिक	78
33.	प्रारम्भिक	79
34.	प्रारम्भिक	80
35.	प्रारम्भिक	81
36.	प्रारम्भिक	82
37.	प्रारम्भिक	83
38.	प्रारम्भिक	84
39.	प्रारम्भिक	85
40.	प्रारम्भिक	86
41.	प्रारम्भिक	87
42.	प्रारम्भिक	88
43.	प्रारम्भिक	89
44.	प्रारम्भिक	90
45.	प्रारम्भिक	91
46.	प्रारम्भिक	92
47.	प्रारम्भिक	93
48.	प्रारम्भिक	94
49.	प्रारम्भिक	95
50.	प्रारम्भिक	96
51.	प्रारम्भिक	97
52.	प्रारम्भिक	98
53.	प्रारम्भिक	99
54.	प्रारम्भिक	100

4-114

॥६॥ अथ श्रीदेवकी
 जित भायारे राम च छते
 ॥६॥ श्रीनेमजिताटमभा
 मग जलकीलाता जाता न
 व्यजिवने नारभा दान्याभ्यम
 नवाए २ वातिमलिश्रीनेम
 नि बुंभाए कुमार मानवि
 ताने पुत्रिने लिधे मजमनार
 १० वईराजसजमलिया धर
 मसामगरीनिम वेलावेला
 नेषाररौ प्रभूकगयदियो
 जावजीव ३ निरनरसयसा
 करे लामोटाशरागार आण
 नातेई नगावननि करे आन
 मउधार ४ नेमजिताटसभा
 सरा द्वारकानगनिमुकार
 १ एकदिन वेला नेवाररौ वेई
 रागिछूणागाद ५ १०३८ ५
 जमेरे लिङ्ग देव विरेवया
 गिरातिवखणारजि १०६१०

પ્રસ્તાવના

મૃગશા જાળાઓના આ નાનાકાંડે પ્રવાસ પ્રગલ્ભ સમય રાખ્યા
મને ધરો હવે શામ છે.

સપાડન માટે આ કાવ્ય પસંદ કરવાનાં કારણો, અન્ય કાવ્યો,
પરિચય છે. (૧) જૈન સમાજમાં જૈની ભોક્ષિણીય (૨) જૈન
રશિક, રમણીય વસ્તુ (૩) જૈનો સહેલ, અને પસંદ તે (૪)
જૈની ભાષાની સદૃશ સાદગી, તથા તેમાં વિશેષ, (૫) જૈની ભાષા-
કાવ્ય વિશિષ્ટતા, જૈની જાળાસંસ્કૃતિ.

સપાડન જૈનેશ્વરને જાળાસ કરવો મુખ્ય પદો તેમ હિંદોશ્વરો
કરવો છે. જૈનેશ્વરે દ્રાવિડ ભાષામાં હાંસાવેલી પ્રેમીક જિવો જૈન
ભાષામાં જૈનેશ્વરને જાળાવો, માટે જિનજારી લાગે તે હલકાર કરે.

નિર્જેની જાળાઓને કુ જરો જાળી કુ કાવ્ય-પસંદગીથી
મુશ્કેલી મુશીબા હવે તનકે વલ્લભ મમતથી વિપુલ અનેકરિષ
સદાચ કરનાર માતા પૂજ્ય જિયાથી છ શા જરેરિયા, પ્રેરણના
કૃત જાને મુશ્કેલી વધીત મી પ્રેરણામ કા જાળીઓ, સદાનુચિત-
પ્રદાનના લગ્નના અને જીવનનેલી અનેક દસ્તાવેજ પૂરી પાડ્યા માટે
મીઝાન જાળસ હા નાકલો, જૂનાચક રવાજાથી લગ્નમણી અનેક
પુસ્તક ખોલ્યા કૃતાર્ક મહત્ત્વ જનાર જૈન સાહિત્યના ભાગ જાળાથી
મી કુસલ માસાઓ, જૂનાચક એ મૂ પૂ જાતમાસામજ જૈન જા-
લિયા પાઠક મી મોલીશન માસાઓ જાળા મી જિનજોશિહીજર

ચાનમદાર અને અમદાવાદ પાંચાપેઠે ચાનદારની એકે મારે ૫ થી નિમ્નોદકસુદિ અને સિલખાદનસુદીયોએ અમદાવાદ વિજયાન સુદિ ચાન મલિયા હેવાનું હી મી ચીમનવાદ કલિયાને અમદાવાદ પીરવિજયલ ઘરામવ મયસમલ્યા કારવાદોએ, ને ભડોતની એકે મારે આમમમમમ મીપુવવિજયલો અને કમ્મુમ્મ ને ભડોતની એકની વિવેકે પૂરી પામવા મારે ચાલુવર્ષે મી સુદિસામર મુનિવરને આનકવસી સુસની પેનની પ્રતી વિવેકે પૂરી પામવા મારે મુનિસાજ મી કુલમમુનિલો, વિભાગ (૭ મુકવાન) મી સુદિસામસુદિ હેન ચાનમલિયા પ્રા મારે લાવમેલિન મકેનવાર્ધ લાલો, મુસલી જાપેલી એકે અને અનન પુસલી મોલવા મારે લેવાનું પુલમમમવા કારકર મી અમમદ મલ્લક અનેરિનિ સુસના છે દેસક લાલવાર્ધ હેન પુલમલસુદ્યા મેને કુસરી મી મોલિયક મલત્તવાર્ધ ચેકસીનેલ દસમી લોર્ડ લર્ડ પ્રેલ્લક માર્કર્ડન કલવા મારે ૫ થી મલ્લ વિજયલ્યા સિમ્મ મી કુમ્મવિજયલો.

આ કરના જામાવ વિના અવ વિભાગ લપાન તેનું હી લેવે ન શકુ હેન.

અતમ્મ, પ્રમલન મારે અર્થિક લેવલન આપવાર હોવાપૂ અલ્લ મલેવલન લમિનિને કુ મ્મો આપવાર મનુ મ્મ.

નિવસુદ, અનમલ
૧૬-૧ ૧૯૫૮

વિવિધ લવલમલ અનેલી

प्राक्कथन

लोकसाधन धर्मप्रचार और साहित्यनिर्माण बन हीमन्त्रों और मुनिवा शरा निरंतर होता रहा है। भगवान महावीरने कईमासापी मापामें जो प्रवचन दिए उन्होंने सम्प्रदाय एकताय और साहि भागमोंमें निष्ठा है। बगल और विहारसे बैन धर्मका प्रचार जब पश्चिम और दक्षिणकी और हुआ तो महाराष्ट्री और गौरखनीमें प्रचुर साहित्य निर्माण किया गया। फिर अपभ्रंश संस्कृत बनी तो अपभ्रंशमें भी बैन विद्वान्मन छे बड़े मनका प्रव मिल। अपभ्रंशसे ही उत्तर भारतकी प्राय सभी भाषाओंका उद्गम हुआ। उस कालमें चैतन्यर बैन धर्मका प्रचार प्रधानतया राजस्थान गुजरात यौगपूत्रिमें रहा और दिगंबर सम्प्रदायका अधिक प्रसार दक्षिण भारत, उत्तर व मध्य प्रदेश आदिमें रहा। इसीच चैतन्यर बैन विद्वान्मन उस समयकी लोक भाषाभाषी रचना प्रार्थन राजस्थानी या गुजराती भाषामें हुई हैं तो दिगंबर विद्वानोंने अपभ्रंशके बाद उत्तर भारतमें हिन्दी भाषाको प्रधान रूपसे अपनाया दक्षिणमें कन्नड और तमिळ को।

गुजरात जमी जिस प्रदेशका नाम है प्राचीन कालमें यह अट यदि प्रदेशके नामसे उल्लेखित मिलता है और राजस्थानका भीनाड

सीडवाणा आदिका प्रदेश गुजरातके नामसे प्रस्थात था। इन दोनों प्रदेशोंमें जैन मुनियोंका तो निम्तर विहार होता ही था पर जैसे भी खनखन केसीबासीमें विशय मिलता नहीं था। इसलिये करीब १६वीं शताब्दी तक राजस्थान व गुजरात-सौराष्ट्रकी एक ही स्वेच्छभाषा थी। १६वीं शताब्दिसे इन दोनों प्रांतोंकी भाषाओंमें मेढ़ कुठ विशेष व्यक्त होने लगा। अतः इससे पूर्वकी रचनाओंकी भाषासे राजस्थान के निशान पुरानी राजस्थानी और गुजरातके निशान पुरानी गुजराती बतलाते हैं। वास्तवमें नाम कुठ भी हो भाषा एक ही थी।

जैन मुनियोंका जीवन बहुत सबमित था और अपने सब हुए समबरा उपयोग के अध्ययन लखन और साहित्यनिर्माणमें बिता करते थे। इसलिये उनकी रचनाएं प्रत्येक शताब्दीके प्रत्येक वर्षकी मिल जाती है। जैन ज्ञानमेंतर सुरक्षित भी अधिक रहे और नये नये रचयित किए जाने रहे। इसलिये १६वीं शताब्दिसे प्राचीन राजस्थानीमें जो रचनाएँ की गईं वे भी भाषा जैन भाषाओंमें सुरक्षित हैं क्योंकि बहुततर भाषाओंकी रचनाएँ १५वीं शताब्दीके पहलेकी प्राचीन नहीं मिलनी। कुछ कुठकर पद्य मिलते हैं व भी उन प्राचीनमें ही। प्रत्येक शताब्दीके प्रत्येक वर्षकी रचना प्राप्त होनेके कारण भाषाके विकासका अनुगमन करनेमें व जैन रचनाओंका बड़ा गहरा है। इनकी प्रायः सबकाहीन (रचनाहीन) व यही सबके सबकी मिली हुई प्रविष्टि भी मिल जाती है। क्योंकि जैनतर रचनाओंकी प्रविष्टि इतनी प्राचीन व अधिक मात्रामें नहीं मिलती। किन्तु भी लखन विशय है कि प्राचीनतर गहरानी या जूने गुजराती जैन साहित्यका अनुगमन

मूल्यांकन नहीं हो पाता है। गुजराती साहित्य और राजस्थानी साहित्य के इतिहासप्रबंधोंमें इतिहासस्थलोंको जबकि जैनोतर साहित्य नहीं मिलता तो बाध्य होकर कुछ जैन रचनाओंका उल्लेख करना पड़ा है पर ज्योंसे जैनोतर कवियोंके ग्रन्थ मिलने लगे वहींसे जैन साहित्यकी उत्पत्ति सन्नत आती है जबकि अन्येषां जैन कवियोंकी रचनाएँ बहुत उच्च कटिती व उल्लेखनीय हैं।

गुजराती कुछ स्रवाओं द्वारा प्राचीन गुजराती-राजस्थानी रचनाओंका प्रकाशन अच्छे परिमाणमें हुआ है। सन १९२० में प्राचीन गुजराती ग्रन्थ संग्रह और अमी प्राचीन 'संग्रहसंग्रह' 'गुजराती रामायण' गायकबाई सतिशं प्रकाशित हुए हैं। और मुनि भी त्रिनिरिग्रह की सम्पादित 'जैन ऐतिहासिक गुजराती ग्रन्थसंग्रह' धर्मविषय घममृति संपादित जैन ऐतिहासिक रासमाहात्म्य हमारे संपादित ऐतिहासिक जैन ग्रन्थसंग्रह इस पुस्तकके संपादक श्री विपिन प्रबोधिने पूरव स्थापित जैनग्रन्थ संग्रह जैन पुस्तकालय कंठस्थ जैनग्रन्थसंग्रह संग्रह के साथ संग, अमरी मण्डल जैनिके प्रकाशित जैनिके जैन रास-इस तरह जैनिक जैन रास कागु जीपाई विद्याहम आदि ग्रन्थ प्रकाशित हो चुके हैं। पर जैनिके ग्रन्थकी उत्पत्ति अध्ययन करके मूल्यांकन प्रायः नहीं हुआ है। आवश्यकता है इस विभागत प्राचीन जैन मापासाहित्य के मागोपाग अध्ययन द्वारा प्रस्तुत राजस्थानी और गुजराती जैन साहित्यिक इतिहासके प्रकाशनका।

महापुरुषोंके जीवनचरित्रोंके प्रकाशित करनेका रास-जीपाई

संज्ञा कायोंकी परंपरा आठसौ वर्षोंसे निरंतर चर रही है। इनमें वर्णित कथाओं और चरित्रों द्वारा नैतिक एवं धार्मिक प्रेरणा मिलनेके साथ साथ उनमें माणवविज्ञानकी भी महत्वपूर्ण सामग्री होनेसे उन रचनाओंका बड़ा महत्व है। मूल रूपमें और कथासारके साथ तो इन रचनाओंका प्रचलन काफी हुआ है, पर शम्भुशेखर भास्करदास टिप्पणियों आदिके साथ इनका संपादन उतना अधिक नहीं हुआ। डॉ॰ भोलाशंकर सेन्सेरा जब इस ओर प्रयत्नशील हैं। उनके संपादित प्राचीन कर्मा सप्ताह आदिमें शम्भुशेखर को दिखा गया है। डॉ॰ विपिन सेनेरी द्वारा संपादित “देवकीकी ३ भागों का रास” इस दिशामें उत्तमोत्तम प्रयत्न है। ३५ पृष्ठोंके इस छोटेसे रासकी टिप्पणियों और शब्दकोश ५५ पृष्ठोंमें, और प्रयोगक ६७ पृष्ठोंमें लिखा जाना स्वर्ग इसका प्रमाण है। उन्होंने इस छोटेसे रास—सम्पादनमें बहुत बड़ा काम किया है। साक्षिणके विचारोंमेंके लिए काफी जानकारी प्रस्तुत की है। इस तरहसे उनके संपादित यह प्रथम संपादनका आदर्श सामान स्वगत है। स्वयंसे सम्बन्धित सभी आवश्यक बातें उन्होंने इसमें प्रस्तुत कर दी हैं। अपने प्रयत्नोंमें श्री श्वरी बहुत सफल हुए हैं और भविष्यमें उनके बहुत कामों की आसक्ति है। यह रास काव्यात्मिक दृष्टिसे इतना महत्वपूर्ण नहीं और व्यंग्यसाही है। भविष्यमें किसी विशिष्ट केन रचनाओं की इसी तरह संपादित करें तो बहुत ही उपयोगी कार्य होगा।

હેવઠીછ છ બાપારો રાસ

અવેશક

સૌરાષ્ટ્ર અને જમિનસરના સંકિરણ પર આવેલી મહાન નદી દારિદ્રા અને કાળપ્રસંગોની જનની છે અને એના પર તે એના પાત્રો પર પ્રાપ્તિન કાળથી ચાલીને આ / સુધી અને ઉત્તમ મળે. વખાણેલા છે. પ્રસૂત કૌન મળ પશુ કૃષ્ણની સાથે દારિદ્રા આવી વેસેલાં દેવદેવેશનું ક્રોધુ જીવન મુકર રીતે આવેલે છે

૧. કાળનાં મૂળ સ્થાપિતો

શારવણ માં કૌનોએ પશુ ચમવણ, મહાભારત હરિવંશ નળાક્ષુ હસાદિ કથા રમેલા છે

કૌનોના સૌથી જૂના ઉપજન્મ કાંઈ જાણિયાર આવશે છે સર્વ પૂર્વજામાં તીર્થંકરોની જેમ પ્રજામાન ચેતીમામાં તીર્થંકર થી મહાવીરસ્વામીએ પોતાના કલ્પપથ-સુકિષ્ણો-સમક્ષ ત્રિપદરૂપે જોય હોઈ કે પ્રયેક પદાર્થ ઉપજા જાય છે નાહ જાય છે અને સ્વાતન છે. જાને આધારે સુખમાતિવાળી જાદિ જાણિયાર કલ્પપથેએ વિસ્તૃત દાસ જાણે રત્નાં જેમાંનું જાતિમ જાણે ઉપજન્મ નથી જા જાણે મુખપર પરાએ જાણુ રજા વિહમની છી સદીના પ્રારભમાં બારવણી દુષ્કાળ પડ્યો, અને પૌષ્ટિક જાળનો અભાવ, શિક્ષા મેગવચની હાથમારી હસાદિ કારણે સાધુઓની રમૂવિતો ખૂબ દ્વાસ થયો આથી વિ. સ. ૫૧ અવધા પરકમાં થી દેવદિ ચણિ કાળામલકુની ત્રિયા (મુખપથ) દેશ વલ્લીપુરમાં સાધુઓની એક વિશાળ પરિષદ મળી, અને એણે સવની રમૂવિત એકમ કરીને જા સવ આવશેને મ કરસ એકસે કે પરસ હોઈ

દિગ્ગુણે વેદને નેશુ મહત્તર જાપે છે એટલુ કૌનો જા આવશેને જાપે છે કેદનાક રજાનકવાસી મુનિઓ તે તો તે જાનુરની માનવરક્ષિત કૃતિઓમાં પ્રમાદનન કોઈ દેશ પેસી મળાને મુખપ મળી એ સવ કરાવિ માત્ર જાગમકી મળાદેને જ આધારપ મળે છે તે જા. ૧

પછી તે બાળક ગુલાવરણ આપ કરી બધી કામગીરી
'પાર મત થયે'

તે જણીવસસેન કુમારને ગુલાવરણથી મુક્ત બોઈને માતાપિતાએ
સમાનવ્ય, સમાનવ્ય, સમાનવાવ્ય ૩૫ ચોવન એવં મુશીલતા
આદિ ગુલાથી મુક્ત એવાં જ કુળમાંથી લાવેલી ઈશ્વર મેદિઓની
નિવાહરેત્ત જતોમ કન્નાઓની માથે એક દિવસ તેનાં લગ્ન કરી દીધાં.

જે પછી નામ ગાથાપતિએ સેતુ મહિમુદ્ધર આદિથી મુક્ત
જતોમ જતોમ કરેતુ જણીવસસેન કુમારને મારે પ્રીતિદાન આપ્યું,
તેમ મહાનગરને મારે તેના પિતાએ આપ્યું હતું તેમ જણીવસસેન
કુમાર પણ મહાનગરની પો મહેલના ઉપના જાગમં દમેટાં જાગતાં
રહેતાં મુખોદ્ધાર પૂર્વ-પુણ્ય-ઉપાનિત મનુષ્ય મંત્રથી એમ જાગતો
રહેતો હતો.

તે કાલે તે સમયે જહલ જાટિનેમિ સહિવપુરના જીવન
નામના ઉદાનમાં પધાર્યાં ત્યાં રાજોદા નિધિથી જાગલ લઈને
વિગરવા લાખા જાગમમુગવૃષ જગિવૃષ મમ કથા માંજાગવા પેનપેતાને
ચેરથી નીકળે, જણીવસસેન કુમારે પણ મનુષ્યોનો મેદિ કાલદલ
આંજણને જોતમકુમારની પો ચેરથી નીકળી જાગવાનની પામે ત્યાં મમ
માંજાગે, જાને પછી જાગવાર થઈ ગયા વિગેર માત્ર એટલું છે કે
જોતમ જાગવાર સામાવિક આદિ જાગિવાર જાગ જાગવા તથા જાગર
જાગ સવમ જાગે. જાગરે તેમજ સામાવિક આદિ જોડ પૂર્વોત્તુ જાગવાન
હતુ જાને વીસ વડ મુખી ઉપાપર્વાન પાળે. જાગર પછી સતુ જાગ
પર્વતનું જાગેલુ કુર્તુ માગિક સમેજનદ દારા મેદિને પ્રાપ્ત થવા
જાગ જાગ જાગિત જોતમના તેવુ ૮ છે

હે જ તુ! મમજ જાગવાન મહાતીરે જાગતકુદરજા નામના
જાગમા જાગના તુતીવરમ મનની પ્રથમ જાગવાનમા જણીવસસેન
કુમારના મોક્ષાપ જાગનું ઉક્તા પ્રકારે વલુન કુર્તુ છે

તેવુ જણીવસસેન કુમારનું જાગવાન છે તેવા ૮ પ્રકારનાં

જનસેન જનિતસેન, જનિહતસિયે તેસેન સપુસેન નાજી
જખવમેનુ વર્ણેન વર્ણી મેનુ ભેઈએ

જા હને જખવન મિહારખા પદવર્ણ છે તેમના માતૃજિત
એક જ હતાં જનીમ જનીસ કોણ સોનાં તથા જનીસ જનીસ મનિ
સુદ્ધ જાતિ નિવહન્ય કપલકર્મા જા સેઈએ ખર્ખા. પીસ વરસ દિલ
પર્વાન પાને. મોઝ પર્વાનુ જખવન કુંડી તકુળવ પર્વિયર
જાસેલકા હી પાસિક સુધિખન્ય દ્વારા સિદ્ધ થયા.

x

x

x

હે જખુ ! તે ક્યે તે કયમે દારખતી નામે એક નમરી હતી.
હી જાલ વ જાસિહેનિવાની પર્વેઈએ ક્યે થયે જામલ તેનું વર્ણન
પ્રથમ થયા તેનું જાન નું ભેઈએ તે ક્યે તે કયમે જ કયમ જાલ
જાલ વ જાસિહેનિવા જા-તેવાસી (કિય) જાલ, જે જાન સોઈ તથા
વપર્મા જમાન હતા જેમની સ્ત્રિજાનિ નીચવર તથા તેજવર
હીયામના જાતકિ જાવ જાવ જાવ રંગવર જેવી જેવ જાસિની
કુહાં જેવી હતી, તથા જેમનું વજરવર સીજલ નામના મિલ
મિલેસી જાસિ હતું, જેમના પ્રેમના જેવા પ્રમત તે કુહાં જેવ
મીન જુમવા વજેલ થાન જાલ સુદાર તેજતા હતા સીય જાતિ કુજેથી
જે નમજુમના જેવા હતા. તે હને જાનવારે જે કિયે દિલ હીયો તેજ
કિયે તેજી સત્તાવને થાન તમકાર હીને જા પ્રકારે જાવ —

હે જાનવા ! જામે કોઝા જાજી જાવવા પર્વતી જાલ દાર
(જાનવર-ત) નિર્વાર થા પાર થાવર દ્વારા જાવા પેતાના
જાનવાને જાપિત કોલ નિમરવાની જાલ હીને હીને એનું
સાજવને સમવાને તે જાનવારેને કુંડી — હે તેજુમિન ! તમારા
જાન પાકમ જાનુસાર જેમ જાન થાન તેમ કો પ્રથમ કોઝા. ત્વર
પડી તે હને જાનવાર જાલ વ જાસિહેનિવા જાલ જાલ જાલ દાર
થા હ તથા દાર પેતાના જા માને જાપિત કોલ નિમરવા થાવા

જાજી એક સમય જાન પાકુમા તે હને જાનવારે

પ્રથમ પ્રદરમાં સ્વાધ્યાય કરી વૈતનરવામીની પેઠે ભજવાની પાસે
આખા અને સનિતર કાણુ કે-હે ભક્ત! જાણી જાણા થઈ મણુ
સંધ્યાકામાં નિમગ્ન થઈ યુનિઓના કથાનુસાર સમુદાનિક શિક્ષા મારે
જામે દારિકમાં જાણી ધમ્મ કરીએ છીએ. તે જામે જનનારની જોવી
પ્રાર્થના સાંભળી ભજવાને કમ્પુ, હે દેવાનુશિલ ! જેમ મુખ થાય તેમ
કેરા ભજવાન અરિષ્ટોત્તિ પાસેથી એ પ્રાર્થને જાણા મેળવીને તે
જનનારે વન્દન નમસ્કાર કરી સદ્ભાષનની બહાર નીકળ્યા અને મણુ
સંધ્યામાં જનારની જાતવરિત ગતિ [પારણું જાણી થાય જોવી ત્વરા
રહિત] અપ્રજ્ઞતા [જાણનાથી જાણુ તે] રહિત લાખાલાલ ત્રિતામાં
જાણનાતિપૂર્વક શિક્ષા મળશે કે નહિ જાણ મળશે તે જાણે
મળશે જોવા વિચારરહિત શિક્ષાને માટે વિચરવા લાખ્યા.

તેમાંના જે યુનિઓનો એક સંધ્યામાં દારિક નમસ્કાર ઉપજનીચ-
મખમ મુળમાં સદ્ભાષનિક શિક્ષા માટે હરતો હરતો રાખ વધુદેવ
તથા રાણી દેવીને ધેર વહેજો. તે સંધ્યામાં [તે જે યુનિઓને જે
જાણના જોઈ દેવી મહારાણી જામનથી જોવી અને જાણ જાણ
તેમની સામે જઈ તે જે જાણનારના જાણનાત જાણનાતથી જાણના
જાણ મનમાં જોવી-કુ થન પુ કે માટે ધેર જાણનાર જાણના જા
હેતુથી સંતુષ્ટિત થવાથી તે જાણ જાણ દિત થઈ યુનિઓના વધારવાથી
તેના જાણ કરવામાં જાણુ પ્રેમ પ્રજ્ઞાને મન જાણના પ્રમત મણુ
તથા તેના જાણ જાણના જાણનારથી જાણના લાખુ જાણના જાણના
જાણનાત થઈ, અને નિધિપૂર્વક વદના કરી તથા જે યુનિઓને વિનાવી
કરી રજેદમાં થઈ જાણ અને જિહ્વ-કેમની જાણ [જોઈ ની પ્રત
મુખના, કેસરમિશિન જાણનારને મળતા જોવા જાણનારને જાણના અને
તે જાણનારને પ્રતિજ્ઞાસિત કરી(વહેરાવી)ને વિનવથી વિસર્જન થઈ.

જાણના જોવી સંધ્યામાં મણુ ઉપજનીચમખમ મુળમાં હરતો
હરતો દેવીને ધેર જાણના દેવીરાણીને જોને જે જાણના પ્રતિજ્ઞાસિત
કરી વિસર્જન થઈ. જાણના જોવી સંધ્યામાં મણુ જોવી રીતે જાણના દેવી

પોલાસપુર નગરમાં જતિમુક્તા (જિવન્તા) જનચારે અને કહ્યું હતું કે હે દેવકી ! તું જ્યાં પુત્રોને જન્મ આપશે. તારા જે નવા પુત્રો જન્માર વગર તથા શાન્તિ આદિમાં સમાન થશે તથા તે નવકુળરના જેવા મુક્ત થશે. જ્યાં ભારતવર્ષમાં બીજી કોઈ માતા જેવા મુક્ત પુત્રોને જન્મ આપી શકશે નહિ પરંતુ જતિમુક્તા જનચાર (જિવન્તા જનચાર)નાં જા નર્માં કલ્પન જન્મસ કલ્પ કેમકે જ્યાં પ્રસન્ન જેવામાં આવે છે કે જ્યાં ભરતશ્રેયમાં બીજી માતાએએ પશુ જ્યાં પ્રકારના પુત્રોને જન્મ આપ્યો છે જ્યાં ભેદને મારા મનમાં શકા થઈ કેમકે જતિમુક્તા જનચારનાં વચન જસક્ષ હોઈ શકે નહિ જ્યાં જસક્ષ જેવું દેખાઈ રહ્યું છે માટે અને ઉચિત છે કે જનચાર જન્મ વ્યવસ્થાનિમિત્તી પાસે જઈ જને તેમને વન્દન નમસ્કાર કરી તથા તેમને પૂછી મારા જ્યાં સંકેતી નિવૃત્તિ છે તે દેવકી જેવા વિચારે યનર્થ કરે છે જને પછી પેલાના ભુક્તો (સેવા) ને બોલાવે છે તથા તેમને કહે છે કે — હે દેવાનુષિવ ! ધાર્મિક રથ તૈયાર કરો તથા રથ મલાવવામાં ચતુર સા ધીની સાથે રથને મારી પાસે થઈ જાવે દેવકીની જેવી જાણા. સાંભળીને તે ભુક્ત (સેવા) મણુ ચતુર સારથીથી ભુક્ત ધાર્મિક રથને થઈ જાવી દેવકીની સામે ઉપસ્થિત કરે છે

મારપછી તે દેવકી જે પ્રકારે મલાવેરસ્વામીની માતા દેવનન્દા સમવાન સમીરે રથ પર ચડીને કલ્પન કરવા માટે થઈ હતી તથા વન્દના જને નમસ્કાર કરી ઉપસના કરવા થાગી હતી તે પ્રકારે રથ ઉપર બેસીને જન્મ વ્યવસ્થાનિમિ પાસે કલ્પન કરવા માટે થઈ જને જનન નમસ્કાર કરીને સમવાનની નિરવજ સેવા કરવા થાગી.

જ્યાં જનચાર જન્મ વ્યવસ્થાનિમિ દેવકીવિત્તિ જ્યાં પ્રકારે કહ્યું હે દેવકી ! જાણે જો કે જનચારોને ભેદને તારા જનમાં જ્યાં પ્રકારે વિશ્વ પેલા થયો કે અને પોલાસપુર નગરમાં જતિમુક્તા (જિવન્તા) જનચારે જ્યાં પ્રકારે કહ્યું હતું — “ હે દેવકી ! તું જ્યાં પ્રકારે જા જને શાન્તિ આદિથી સમવા જેવા નવકુળરના જેવા મુક્ત જ્યાં

પુત્રોને જન્મ જાણી એવા પુત્રોની યાદા જા કરતોયેમનાં મહિષાસુર
 હતો નહિ " પરંતુ મહિષ માતાએ જન્મ જનિસુહતે કહેલાં લક્ષ્યોવાળા
 પુત્રોને જ મ જાણ્યો છે જાતિપુત્રા જનમારનાં વચન જસત ૩મ
 વર્ષ ૭ જા યમને જઈ વરિહનેચિતી પાસે જઈ દૂર કીટ જિમ
 મનમાં વિચારને સ્વપ્ન જાને પેતાને યેમથી નીકળે મહી પાશે ત
 જાતી છે ૩મ વેદસિતી [જા યા જામાર છે ?

હા અરજન ! જાપ સર્વેક છે, સર્વે મર્ષ જ્યેષ્ઠ છે, જાપે
 એ મહુ છે તે મહુ સત છે

અરજને મહુ—હે વેદુજિવે ! એનું સમાધાન સાંભળ્યું—તે
 પ્રસે તે સમયે હરિકુસુમે નામે નર હતું તે નરનાં પત્ન્યાન જાવિથી
 સમ્પત નામ નામે ગાથાપતિ રહેલો હતો તે નામ જાવિતિતી પત્નીનું
 નામ સુવસા હતું તે સુવસા ગાથાપતી બેસારે ગાનગનસ્થામાં હતી
 તે સમયે હરિકુસુમા નૈમિષિયે તેમ પિત્રને ક્રોધ મહુ હતું કે—
 જા જાજિત પત્ન્યાના ક્રોધ જાર પત્ની તે સુવસા પેતાના ગાન
 કાવ્યો જ હરિકુસુમેથી વેદાની કાવ્ય જાતી જઈ તેણે હરિકુસુમેથી
 વેદની પ્રતિષ્ઠા જાવિથી પત્ની પ્રાપ્ત કાવ્યમાં લાગત કી પત્ન્યા જાવિ
 પ્રાપ્તિને માટે જામ વચેર કાવ્ય સુવે કાવ્યાર જાજિત કાવ્ય
 તથા કુલપન જાવિ વેદનિવારક જાતી [મેક] તિલકવિ ૧૫ મૈત્ર
 મ જા જા કાવ્ય પત્ની જાતી સાધી પહેરને વેદાનિ પુષ્પાર્જન
 કી પ્રકાશ કાવ્ય જાને જાર પત્ની ગાથાપતિ વિદ્યા કાવ્ય કાવ્ય

કારણ તે સુવસા ગાથાપતીની કાવ્ય તથા જાવિત
 કાવ્યમાં તે હરિકુસુમેથી વેદ પ્રાપ્ત જાતી જાને જાર હરિકુ
 સુમેથી એ સુવસા ગાથાપતીની જાવિતને લેખિ સુવસા ગાથાપતીને
 વેદ જ વેદે એ જ જાવે જાવિતી કરેલો હતો જાવેર તમે
 જા સાધી જ જાવે પાવ્ય કરેલો તથા જાવે જ વેદુ પાવ્ય કાવ્ય
 જાને તમે જાને જાવિતને જાવ જાવિ કાવ્ય પરંતુ સુવસા ગાથાપતીને
 જાવિત મરેલાં જાવિતી કાવ્ય પત્ની હરિકુસુમેથી વેદ સુવસા

જનુકાને લઈ મરેઈ જાળીને પોતાના હાથથી ઉપાડી તારી પાસે
લાવી મૂકે છે. તે સમયે તું પણ નવ મહિના અને સદાચાર રાત
વીસ પાંચ મુકમલ પુરોને નમ આપતી હતી. એ ? તારા પુત્રો
હતા તેને હરિજનમેથી દેવ પોતાના હાથે ઉપાડી શુદ્ધતા માથાપાળીની
પાસે મૂકી દેતે હતા. મારે કે દેવકી ! જાતિમુદ્ધ (જિવંતા) જનમારનાં
વચન મુજબ એ જાળી તારા જ પુત્રો કે શુભા જાળાપાળીના નહિ.

ભારપણી તે સ્વર્ગીયોને જઈ વ જિજ્ઞાસેમિના મુખેથી જા
વચન સંભળીને તે વાતને પોતાના હૃદયમાં જનધારિત કરી. પછી
હસ્તુર હાથથી જઈ વ જિજ્ઞાસેમિને વહન નમસ્કાર કર્યાં, અને ભાર
પણી જ્યાં તે જ જનમાર હતા જ્યાં જ્યાં જાને તેમને વહન નમસ્કાર
કર્યાં. તે વખતે જનમારેને જોઈ પુત્રપ્રેમને કારણે તેના સ્તનમાંથી
રૂપ હરવા લાગુ હર્ષના કારણથી તેની જાંજમાં હર્ષજી ભરખ
જાંજમાં હર્ષથી કરીર કુલવાને કારણે કમુકીની કસો વધી
જ્યાં જાને જુલજો ઉપરનાં વરેણાં તથા હાથની જૂકીને કૂકી જ્યા
લાગી. વસ્ત્રાની ધાર પાળાથી જેમ કદ જ પુષ્પ જોડી વખતે જ
વિક્રમિત જ્યાં જાને તે પ્રારે તેના કરીરનાં જ્યાં રવામાં પુલકિત
જ્યાં જ્યાં તે જાને જનમારેને જાનિમેવ હર્ષથી મેલી થકી મહુ મહુ
જુધી નીરજવા લાગી. પછી તેમને વહન નમસ્કાર કરી અજવાન
જાં વ જિજ્ઞાસેમિની પાસે જાવી, જાને અજવાનને વિધિપૂર્વક વહન
નમસ્કાર કર્યાં. પછી પોતાના ધાર્મિક રથ ઉપર જાને દારકની
વચ્ચેવચ્ચ જાને જાવી જાને કમથી પોતાની નહારની ઉપસ્થાનચથા
(બેઠક)માં પહોંચી, જ્યાં પોતાના ધાર્મિક રથ ઉપરથી ઉતરીને
પોતાના જાનમાં જાને પોતાની મુશાયમ સંખાપર બેઠી.

ભારપણી તે દેવકી પુત્ર સનથી જિતાથી મુક્ત જાલિદાવિત્ત
(વિચારેલા વિચારોવાળા) પોતાના જામાં જા પ્રમાણે જિવન કરવા
લાગી કે-મેં જાકાર, વચ તથા જાનિમાં સરખા નહુતુર જેવા સાત
પુત્રોને નમ આપે. પરંતુ તે પુત્રોમાંથી કાણ પણ પુત્રની જાલકીમથી

જ્યાં જાતેજો જનુભર હું કરી રહી નહિ જા હુજી પેલુ મરણુન
 ઘરે મારી પાસે ક-ક મકિના પછી જાવે છે જાણી હું માનુ કે
 કે તે માતાઓ જામણકિની છે કે જેઓની હુજી કપલ જાં નાગી
 હુને માટે પોતાની મનોદર વોતી મેલીથી વેખને જાકરિ કરે છે અને
 ધમજી દમજી ઉપચારજી કરી સ્તનના મૂળથી કાંત મુખીના ભાવના
 જામણરજી કરતાં રહે છે પછી તે મૂળ જામણને પોતાની
 માતાઓ જાણે ધમજી કમલ જેવા કાલ પો કિજાણિ પોતાના વિલાસ
 મેલાડે ત્યારે હુજી કાલકાં પામતા પોતપોતાની મા સાથે લેતક દમજેક
 વલો જી છે તથા પછી મેલી મેલી છે હું જામણ હુ જામણ હુ
 મેં પુણ મુ નથી, તેથી મારી સંતાનની નામકામો જાનું હું જનુભર
 કરી નથી જા પ્રકારે તે રેવડી ખિલ કાવથી નિધાર કરવા લાગી

ત્યારપછી તે હુજી વામુરેવ સ્નાન કરીને તથા તથામ જામણથી
 નિવૃત્તિ કર્ક મેલીથીનાં મરણુન માટે જામણ ત્વ જાણીને તેનાં
 મરણે વહન કર્યાં તથા જા પ્રકારે કહ્યું —

હે માતા ! જાણે હું પહેલાં તમને મરણુન કરવા માટે જાવલે
 હને ત્યારે મને જોખે તમારું હેવ જામણિત કર્ક જામણ કહ્યું, પંચ
 જામણ તથારી કહ્યું નીક જ નેવામાં જાવે છે કેમ માતા ? તમે
 હુજિત મનથી કાલ નવી જામણે જામણ હુ જામણ કરી રહ્યાં છે ?

પછી મેલીને કહ્યું—હે પુત્ર ! જામણ, જા અને કાનિયા
 કામણના વાવડ નજીમજા જેવા પુત્ર સાથે પુત્રોને મે જામણ જામણ
 જામણ મેં જોખની નામકામો જનુભર કરી નથી હે પુત્ર ! હું જામણ
 કરી પાસે મરણુન માટે ક-ક મકિને જાવે છે જાણી હું મરણુ
 હું કે તે માતાઓ મન છે પુણજાકિની છે તેમજ પુણજામણ
 માં કાં કે ને પોતાનાં સંતાનોના નામકામો જનુભર કરે છે જા
 વાલે જામણ કરી પછી હુજિત કાવથી કામણિત કર્ક મેલી હુ

ત્યારપછી હુજી વામુરેવે તે મેલીથીનાં જા પ્રકારે કહ્યું હે
 માતા ! તમે તમારા જોરથી કીધીશું ન જામણે કર્યું જા પ્રકારે

આર્ત્યાન ન કરો હું એવો પ્રવળ કરીશ કે જેથી મારે એક નાનો
જાઈ થાવ એમ કહી અભિચ્છિત પ્રિય મનોનુજી વચ્ચેથી દેવી
મહારાણીને કૃષ્ણ વાસુદેવે ધીરજ અને વિશ્વાસ આપ્યો. પછી તેની
પાસેથી નીકળી જ્યાં પૌષ્પસાગર હતી ત્યાં ગયા અને જેવી રીતે
અશ્વપુત્રારે વ્રજસ્વતીસહિત પૌષ્પથી સુખત એકલા હાન ના આસને
બેસી અપ્પમ ભક્તનો સ્વીકાર કરી મિત્ર દેવી આરાધના કરી હતી
તેની જ રીતે કૃષ્ણ વાસુદેવે પણ હરિજનમેથી દેવી આરાધના કરી. વિશ્વ
એકલું જ છે કે જેવું વિશ્વજિને પ્રકાશન કરતા દિવ્યજ્ઞ પારી તે દેવે
તેની સમીપ આવી આશ્વસનમાં બેસા રહી કૃષ્ણ વાસુદેવને આ પ્રકારે કહ્યું —

હે દેવાનુપ્રિય ! તમે મારું સ્મરણ કર્યું છે તેથી હું ઉપસ્થિત
થયો છું. જાતા આપો કે હું શું કરું ? શું બાપુ ? એમો તમારો
શ્રી મનોરથ છે ? સ્વારખી કૃષ્ણ વાસુદેવે આશ્વસનમાં બેસેલા તે દેવને
જોઈને નહુ જ હર્ષિત થઈ પૌષ્પ પાકનો અને હાથ જોડીને આ
પ્રકારે કહ્યું —

હે દેવાનુપ્રિય ! આજની રૂપાથી મારે એક સહોદર બુદ્ધાવાનો
જન્મ થાવ એવી ઇચ્છા છે.

સ્વારખી તે હરિજનમેથી દેવે કૃષ્ણ વાસુદેવને આ પ્રકારે કહ્યું—
હે દેવાનુપ્રિય ! દેવતાઓ એક દેવતા બાપુજી પૂર્ણ કરી તમારો નાનો
જાઈ થઈને જન્મ લેશે અને તે બ્રહ્મચરિયા પીટી જતાં અર્ધાલ
કુચાવસ્થા પ્રાપ્ત થતાં જ અર્ધવ અસ્થિતેયિની પસે પ્રુદિત દિશા લેશે.
તે હરિજનમેથી દેવે કૃષ્ણ વાસુદેવને બીજવાર બીજવાર જીવ પ્રધાણે
કહ્યું અને પછી જે દિશામાંથી આવ્યો હતો તે જ દિશા વચ્ચે પાછો
આવ્યો થયો.

સ્વાર જાદ તે કૃષ્ણ વાસુદેવ પૌષ્પસાગરમાંથી નીકળી દેવી
દેવીની પાસે આવ્યા અને તેમના મરણમાં વચન કર્યું પછી તેમણે
દેવદીવેને આ પ્રકારે કહ્યું—હે માતા ! મારે એક નાનો જાઈ થશે.
તમે ચિંતા ન કરો. તમારા મનોરથ પૂર્ણ થશે આ પ્રકારનાં ઘટ

મગેદ્દાર એ નખોતુન વચનોથી કુશ્વ વધુરે રેવડિયોને મંત્રુષ કરી
એ પ્રમત્તે તેને સમેત આપીને તેમની પાસેથી ચામડા વગેરે તાર
પગી પુરખાવીએ ન એવો ઉપભોગ કરી કો તેની સુધાવક સમ્પત્તિ
સુતેલી તે રેવડિયો સપ્તમાં સિંહો ભેગેલ સપ્ત ભેગા પગી ન્યારે
અરુઠ થઈ તારે સપ્તભોગે રૂઝાંત તેણે વધુરેને કહ્યો. પોતાના મનોરક્ષી
પરિપુરુ વાને નિમિત્ત સમજીને રેવડિયું જન રહ્યું જઈ ગયું તારપછી
તેણે જાત ત સુખથી વર્તી પારણ કરી.

તારપછી નવ મહિના અને સાપ્તમાત રિજાત રીજા પછી
રેવડિયોએ અણુપ્રમ નન્યુપ્રમ, આકાશ તથા પારિજાત અને
કિન્નર સ્વ ના તેની પ્રજાપત્યો અને નથા બોળ્યાં જાનને સુખ
આપાત્મક, જાત ત પ્રમત્ત વાગ્દ સુખ અને હાથિયા વાગ્દ એવા
સુધાવક જાણને જાન આપ્યો. એ પ્રકારે મેલુમારોને જાન થઈ
તેની મહાપિપ્પાએ મહેસુલ કરી દેતો તેની ન રીતે રેવડિ
અને વધુરે નમ્રવદેહસા કરી. તેણે રિજાતું કે જા જાગરો
જાગ્રત હાથિયા વાગ્દ એવા સુધાવક કે થઈ જિતું નામ જમસુધાવ
રહે પગી તેના મહાપિપ્પાએ તે જાગરું નામ જમસુધાવ પાપુ
જમસુધાવ પુષારના જામપાતળથી માંડીને વૈવનદ્યજ સુધીના રૂઝાંત મેલ
પુષારના એવા જાણ્યો.

તે હાથિયાની નસીબાં જામને જાદિ જાગેર વેદાઈ અને વેદાઈમાં
પરિવિજિત તથા ખાજાનથી સમૃધ્ધ સોજિત નાખેલે જામણ રહેલો
હોય. તે જામણની જાળીનું નામ સોમથી હતું. તે સોમથી જામણની
જાત ત પ્રમત્ત હતી. તે સોજિત જામણની પુત્રી સોમથીની જાતમત્ત
સોયા નકની ઘરિજા (જન્મ) હતી. એ સુધમાર અને સુધા હતી,
તથા જામણ અને જાવડામાં ક્રૂર હતી, તથા તે સોયા જાદિજા
પણ પ્રતિયોગી જાદિજા (જિજ્ઞાસુ) હોવાને કારણે એ જામણની
નથાજા રિજાદિયપ્ત હોવાને કારણે ક્રૂર કરીપીઆવળી હતી.

તારપછી તે સોયા જાદિજા જાન કરી વાગ્દ અને જાતનું

જાગૃતિથી નિરુદ્ધિ થઈ ધરુ કુળના દાસીઓ અને મોટા પ્રવીર
દાસીઓથી યેરાઈ પેતાના ધરથી નીકળી રાજમાર્ગ ઉપર જાવી અને
ત્યાં સોનાના દાસી રમવા લાગી. તે કાલે તે સમયે જ્યાં વ જરિદ્દેમિ
જન્માન તે દરમ નક્કીમાં પધાર્યા તેથી ધમકા સંભળવા માટે
પરિવ્ર પેતપેત્રને યેરાઈ નીકળી જારખડી જન્માનના જાનવાને
દુર્લભ સંભળી કૃષ્ણ વાસુદેવ જ્ઞાન કરી ચાલુ જાણવશથી નિરુદ્ધિ
થઈ પેતાના નાના ભાઈ જનમુકુમાર કુમારની સાથે દાસી ઉપર ગેમ
જને કુરુક્ષેત્રે ફોંટી માથાથી છૂત જન તથા વિજાતા ગામરોથી મુદ્દામિત
તે કૃષ્ણ વાસુદેવ દારાવલી નક્કીના મખમથી જ્યાં વ જરિદ્દેમિની પાસે
તેમના વસ્તુવ દન કરવા માટે નીકળ્યા. તે સમયે દારા નક્કીના
રાજમાર્ગમાં રમતી સોમ દરિદ્રને કૃષ્ણ વાસુદેવે લેઈ તે સોમ
દરિદ્રનું કૃપા લાવવા અને વૈભવ લેઈને કૃષ્ણ વાસુદેવે જલ્દ જ
જારખર્ રહ્યું.

તેને લેઈને કૃષ્ણ વાસુદેવે પેતાના કુળોને જોવાનું અને
જા પ્રમાણે જાણ કરી-હે દેવમુનિ । તમે સોમ સોમિલ જાણવું
પાસે જાએ. અને તેની પાસેથી તેની કન્યાની વાતના કરો. તે પછી
તેની કન્યા સોમાને લઈને કન્યાઓના જાતપુરમાં પહોંચાડે. જા
સોમ દરિદ્ર જ નમુકુમાર કુમારની ભાઈ હતી પછી જાણ પ્રમાણે
તે રાજસેવક સોમિલ જાણવું પાસે જવા અને તેની પાસે કન્યાની
વાતના કરી સોમિલ જાણવું પ્રસન્ન મિતથી તે કન્યાને તે રાજપુત્રોને
સોપા દીધો. તેમણે તે કન્યાને કૃષ્ણ વાસુદેવના કન્યાના જાતપુરમાં
રાખી જારખડી કૃષ્ણ વાસુદેવે દારાવલી નક્કીની વચ્ચેવચ્ચે થઈ
સખતપ્રજા ઉદાનમાં જ્યાં જન્માન જ્યાં વ જરિદ્દેમિ નિવાસતા
હતા ત્યાં જઈ તેમને વદના કરી અને જન્માનની ઉપસના કરવા
લાગ્યા જારખડી જન્માન જ્યાં વ જરિદ્દેમિને કૃષ્ણ વાસુદેવ અને
જનમુકુમારને માટે તે નિશા પરિવ્રમાં પર્મોપદેશ કરો. પછી ધર્મકથા
સંભળી કૃષ્ણ વાસુદેવે પેતાના મહેલ તરફ પ્રયાન કર્યું.

પરંતુ મનુષ્યમાત્રને સમવાન જલિનેમિત્રી વાણી સાંભળી
વેરાન થઈ જાય છે. આથી તેમણે કાલ 'ભેડી' સમવાનને નિમેષન કયું
તે હે જાનત ! હું મારી માતાપિતાને પૂછીને જાણી પાસે ઈશ્વર
મંજુ મરીત એ પ્રકારે મેષકુમારની પદે સમવાનને નિમેષન કરી
સેવાને ધેર જાણ્યા, અને માતાપિતાને પેતાનો જનિધાન કરી
સહજાએ મતાપિતાને તેની દાસ્યની વાત સંભળી તેને કહ્યું —

હે વસુ ! તમારો હજી વિવાહ પશુ થયો નથી અને હજી તમે
વસુદિ કરી નથી માટે વિવાહ કરો સંતાન વધાવજી તમારો કાર
તેને સેવા ઈશ્વર મંજુ કરશે, ઇત્યાદિ ઈશ્વર ન લેવાના વિચારમાં
જોડે થયો છે.

મનુષ્યમાત્રના વેરાનના સમાચાર મળ્યાં હું વસુદેવ વસુ
સુમાર પાસે જાણ્યા પછી તે મનુષ્યમાત્રને સ્નેહપૂર્વક પેતાના હૃદયથી
મેલ્યા. સારવજી તેને પેતાનાં જીવાર્થે મેલ્યો એ પ્રકારે કયું —

હે ભેડાનુમિત્ર ! તુ મારો નાનો ભાઈ છે માટે જાણી રાહ
જુડે તુ મારી વાત જીવર જાણવા જાન લઈ તને મેલ્યું ન કહેવું
છે કે કાલ જઈ જલિનેમિત્રી પાસે ઈશ્વર ન લે હું જાણે જ જાણવ
સમરેકર્ણકે વાચે ગાળ્યાજિનેકે કરાવી એ દાસ્યથી નવરિને રાત્ર
તને નવરિને. હું વસુદેવનાં મિત્ર વસન સંભળી મનુષ્યમાત્ર કુમાર
ચોન થઈ જાય.

સાર વજી મનુષ્યમાત્ર કુમારે હું વસુદેવ તથા પેતાનાં
માતાપિતાને બે જણ વખત જા પ્રકારે કયું-હે રેવતુમિત્ર ! કમ્યે
પમેરનાં જાપારમ્પા જા જી પુષ્પમ જા સરીર વન, વન, ક્ષ વન
પિત અને શાશ્વિનો જાણર છે જા સરીર જાસિર છે જનિમિત્ર છે
જનિવ છે તથા સમું અને નષ્ટ થું જોવા પર્મવી વુજા હોવાને કસ્ટે
જાણવખજત કવારેને કવારે જાણવ નષ્ટ થવાનું છે અને બે જા મિત્ર
સ્થાન છે વખનું સ્થાન છે પિતનું સ્થાન છે કનું સ્થાન છે સમું
સ્થાન છે શાશ્વિનું સ્થાન છે પુર્વ-પ-પ મ તથા નિષ્ક કનું સ્થાન

હે વગી જા સરીર કુર્મ-અશુભ મૂત્ર વિષ્ણુ તથા ખણી ભરેનું હે જા
સરીરને એક દિવસ જાગરવ ઊઠવું પડશે. માટે હે માતાપિતા ! હે
નનુવર ! જાપ બેઠાની જાણ કર્ણ જઈતું જરિષ્ઠનેમિત્રી જાસે ત્યજ
વેવા માફ પુ ત્યારપછી કૃષ્ણ ચમુરેવ અને વસુદેવ તથા દેવી જ્યારે
જન્મસુખાસને અનેક પ્રકારનાં જનુકૂળ પ્રતિફલ કલનથી સમજતી રાખ્યા
તરિ ત્યારે તેઓ જાસમય કર્ણ જા પ્રકારે બોલ્યા —

હે પુત્ર ! જામે સોઝા વને એક દિવસ માટે જલ્પ રાજ્યસિદ્ધાન્તપર
બેઠાડીને તારી ગાળ્યથી વેવા છાંડીએ છીએ માટે તું એક દિવસ
માટે જલ્પ જા રાજ્યલક્ષ્મીને સ્વીકાર કર માતાપિતા અને મેદાજાઈના
જનુરોપથી ન જનુકૂળ જા કર્ણ જા ત્યારપછી તેના રાજ્યખર્ચેક
થશે અને તે રાજ્ય કર્ણ મળા પછી માતાપિતાએ પૂછ્યું —

હે પુત્ર ! તમારી તું ઇચ્છા છે ?

તે બોલ્યા— સંવય મલ્લ કરવા માફક ત્યારપછી જન્મસુખાસની
જાણથી સંવયની તમામ સામગ્રીએ લાવવામાં જાવી અને મહાજલની
સે પ્રવૃત્તિ કર્ણ તે જન્મસુખાસ જનુચાર કર્ણ મળા તથા ઈર્વાર્થમિતિ
જારિથી પુત્રા સન્ધર્શ તિયોથી નિરાવ જતી સર્વે ઇન્દ્રિયોને ચેતાના
વચ્ચ રાખી કુળ [સુપ્તિ જોવાળા] જલ્પવારી કર્ણ મળા.

ત્યારપછી તે ન જનુકૂળ જાગરવ ને દિવસે પ્રવૃત્તિત થવા
તે જ દિવસે મોચા પ્રકારમાં જઈતું જરિષ્ઠનેમિત્રી જાસે થવા અને જલ્પ
ચાર વહન નમરકાર કરી જા પ્રકારે કંદુ—હે જાગત ! મારી ઇચ્છા
છે કે મહાજલ રમતાનમાં એક ચત્ર ત્રિમુ મહાપ્રતિમાનો સ્વીકાર કરી
નિચલુ કે જાઈતું સ જલ્પ રાજિભર જાનરજ કર્ણ સો ૨૬

જાગરવને કંદુ—દેવાનુશ્રિત ! ને પ્રકારે તને પુત્ર થાવ તેમ કર.
પછી તે જન્મસુખાસ જાગરવ જાલ્પ જરિષ્ઠનેમિત્રી જામેથી જાણા પ્રાપ્ત
કરી તેમને વહન નમરકાર કરી સન્ધર્શના જ્ઞાનથી નીકળીને જાણા
રમતાનમાં થવા ત્યાં તેમણે કાર્યોત્સર્ગ કરવા માટે પ્રાપ્તકૃષ્ણિ તથા
જ્યાર પામલુ-જાગીત, લખુતી પરિષ પનચોજ જમિત્રી પ્રતિષેજના

એવા કલ્પથી બારે માસુ અમતેમ નેતો ને જલ્દી લાંબી સાગી થયો,
ને જે માસુથી જાઓ હતો તે દિવામાં જાઓ થયો.

એમિલ દ્વાપ માથા ઉપર બેઠાના મુઠાના પછી મળસુખમાં
જનચરના સ્તરીમાં મહારેલા ઉપન થઈ જે રેના જાત તુ-
મથો હતી, નાનજનમાન હતી, કપનાલીત હતી, અને મુ-
મ હતી. જ્યાં પણ મળસુખમાં જનચર તે એમિલ જાતલુ પર લેવામાં
પણ જ ન કરતાં તે જાતલુ રેના સહન કરવા લાગ્યા અને
તે જુ-મથ નાનજનમાન રેનાને સહન કરતા મળસુખમાં જનચરે
મુખ પરિણામ તથા પ્રસન્ન જાતલુસાચી તથા તે તે જાતમાના
જાતલુના જાતલુમાં કોના નાચી જાનાવણુદિ કોના નિવારક
જાતમાના જાતલુ કરવામાં પ્રવેશ કોના જેથી કેમને જાતલુ-
રહિત જાતલુ-પ્રધાન નિર્માણત-પ્રાપ્ત રહિત નિર્માણ-
જાતલુનિર્માણ કરના-સપૂર્ણ પ્રતિપૂર્ણ જાતલુના અને જાતલુના
ઉપન થયા. તથા તે જ સમયે જાત કોના કપ થવાનાં કારણે તે
મળસુખમાં જનચર જાતલુ થઈને શિક્ષ પામે પ્રાપ્ત થયા તેથી કેમ
જાતલુમાં સર્વે જાતલુના જાતલુ સુદ થઈ થયા, જાત કોના નાચ
થઈ જાતલુ કારણે મુખ થઈ થયા સર્વે પ્રકારનાં કોના ઉપન થયા
નિર્માણને જાત કરવાના કારણથી પરિણિત લીનલીપ્ત થઈ થયા
તેમ જ સ્તરીમાં જુ-મ અને માત્રામાં જુ-મથી રહિત જાતલુ કારણે
સર્વે જાતલુ થઈ થયા જાતલુ તે મળસુખમાં જનચર
પરમથાને પ્રાપ્ત થયા તે મળસુખમાં જનચર પરમથાને પ્રાપ્ત થયા
પછી તે સમયે જાત મળસુખની દોરેજો જે મળસુખમાં જનચર
સ્તરીમાં સમજ જાતલુમાં જુ-મ જે એમ નિર્માણ હતી, પાતલની રેખા
રહિતારા કિન્ન સુખ-જાતલુ (નિર્માણ) જાતલુ અને પાંચ થઈનાં
જાતલુ થઈ થઈ હતી તથા કિન્ન જાતલુ થઈ થઈ તે રેખાઓએ
કિન્ન સુખપુર ગીતથી અને મુદ થઈ થઈના જાતલુ જાતલુને પ્રાપ્ત
હતી રહી.

બંનયા મોજાજ થયા પછી શેઠજી સમયમાં જાન વિભૂત
 વમુરેવદિવડી રમતું જ્યાં પ્રથમ દેવડીના પતિ વમુરેવડી જાતમાજી
 રહે છે એમના પ્રમુખ ભાસ

૩, વમુરેવદિવડી કાલે સુપાસ સમાજમજી અને પમસેન
 થાજી પ્રવત્ત જાસે નિઃખની જી સદિ પ્રાપ્ત

જામે સુખપૂર્વક મુખમ તથા સિદ્ધાન્ત કાલે પુનિઃપત્તી
 નસી પદેન્દ્ર કસે અનેક પ્રકારે દેવડીના પાસે (ચાર મણે)
 કાલેનું જાતુ કુડે જાતી રાત્રીએ સિદ્ધાર કાલે સુખ કિસે તેમ
 કાલે (મને) જાતી જાત થઈ થયા પછી યાત્રાને જાતી સિદ્ધિ
 દેવડીએ જાત સુખને અને પમસેન મહાસુખના રવત, જાતના, રમ
 અને પમસેન જાતવિધો રમત અનેક મિત્રમાં જાતને કસેનું વિપુલ
 દેવડીનું જાત તથા જેમાં મોઢા કસે જાતે છે એનું તથા નેન્દ્રિય જે
 માથે છે એનું મોજાજ—જાત કાલે જાતને જાતપદમાં જાતનું જાતી
 સકાતી જાતવિધો, તે જાતના સિદ્ધિ મહત્ત્વ, કુ પુનિઃપત્તીની
 જાતના નીતિએ, યાત્રાને પાસ વળત કુ જાતને મતુ : પદેન્દ્ર.

જાતના જાતને જાતે જાતે મોઢા ચાર કસ મરી પદે જાતને
 પદે પદે સિદ્ધિના જાતે જાતે ૭ કુ જાતને તે મને જાતે
 મેં મહત્ત્વ જાતે જાતે કસે મિત્ર થઈ જાતને તે જાત
 જાતને જે જાતે, દેવડીના માત કસે મને જાતને " મેં જાતે
 જાતને કાલે તે જાતને કસ મને જાતના મેં જાતને ૩-

(દેવડીના જાત સમયે) મરિયાથી મત મસેલી કસની જાતી જાતનાને
 કુમારજાતને જાતિમુજાતને, તેજે પાતાના દિવર દેવડી જાતના
 સમય સુધી જાતના કાલે જાત. જાતી તે જાતને જાતનાને જાત
 જાતને કસે ૩, તે જાતના મત મસેલી કસને પ્રમુખ—જાતને
 તે જાતને જાતને જાતને નામે છે તેના સકાતે પુત્ર તાત જાતને
 પદિતો જાત મનાર થઈ જાત પ્રમાણે કાલે તેજો જાતનાને જાત
 જાત કસે જાતે કસે જાતી જાતનાને જાતની જાતનાને કસે (મેં જાતને)

મુદ્દ હસવાળા એવા એ એ સ્વીકાર્યું છે તે / જાણે માન્ય
આ પ્રભાણે સમગ્ર વીનતો હતો ત્યાં દેવકીના * પુત્રોનો મારા
વચનના એવથી દુરા મા કસે વધ ક્યો *

વસુદેવદેવકીનો પાછળનો ભાગ ઉપજન્મ નથી લેખ પામ્યો
છે એટલે દેવકીના * પુત્રો વિશેની જાણી વીનતો—એ મણી રમિક
દેવકીનો મંત્રાવ ?—આપણે ઉપજન્મ નથી સંભવ છે કે જનુઆરી
ત્રિવિદિ ના જ્ઞાતિ એ ભાગ ક્યાં જોવા મળે પશુ દેવ-તે પછી
એ કુલ મરો દેવ

ત્રિવિદિ સ્વાધ્યાયપુરુષ ચરિત્ર એ આપણી જાણો મી તે
આધારમય મણી સમગ્ર જોનો પ્રત્યુત ભાગ જાણી જોવારું કું

ઠ ત્રિવિદિ સ્વાધ્યાયપુરુષ ચરિત્ર

જ્ઞાતિ

મી દેવકી દ્વાવાર્ષી વિક્રમી તેમજ સમી પદેનુ વરણ મંગલ.

એ જાણમાં એણે પૂર્વે જાણિ મળ્યું કરેપુ છે એવા ક સ્વ
જનુઆરી ના જાણિમળા મુનિ તપસ્વથી કૃષ્ણ ભગવાનના વધ સ્ત્રા
કસને ઘેર પારણને માટે જાણ્યો તે વખતે મદિરાવલ મરેલી ક સ્ત્રી
મી છવ્વઝા કરે દિવર! ન ? જાણને રિલ્લે જાણ્યો તે જનુ છાત્ર
હું મારે જાણે મારી સાથે વલ જને માનવ કંગ એ પ્રમણે
મી તે મુનિના કંઠે વળથી પછી જને મદ્યથીની જેમ તેમની મણી
મર્જના મી. તે વખતે જાણી મુનિએ મળુ કે જેને નિમિત્ત આ
જાણ વાવ છે તેનો સાતમો મળ તારા પતિને જને પિતાને
જનુઆરી મળે. વજ જેની આ વણી સંભળી તામલ છવ્વઝા કે
જેની મણી મદ્યવલ્લ જાણી રહી જાણી તેણે મદ્યમુનિને જોડી દેવા
જને તત્કાળ પેલાના પતિ પાસે જઈ ને એ જાણ કલા કસે વિષાકુ
કે મી વજ નિષ્કળ જાણ પશુ મુનિનું જાણિ નિષ્કળ મળુ નથી
તે પશુ જાણ સુધી આ જાણ કાળને પાળા નથી ત્યાં સુધીમાં કું
વણેજી પાળે તેની ...

જિવ વસુદેવ પ્રાગજ્ઞી કરવાથી અને દેવદાના મન ન જાયે તે જા
 બીજે કાર્ધ પ્રવત ક્રે કે નેથી ધારા જાતમાનુ કુલજ જાય. જા
 પ્રમદ્ધિ મિત્રી તે કે પોતે મલકિલ હોય, તજાપિ જાતવચા (પરિણ
 જણા પ્રિ દેવાત્ર ક્ષેતો અને કૃષ્ણી બંભલિ ક્ષેતો ક્રમ વસુદેવની જા
 જાન્યો વસુદેવે કીમા કરી તેની ચેમ્પતા પ્રમાણે તેને જાન જાત્ર
 અને કૃષ્ણમયી કરવો વચર કરિને ક્રમ ક્રમ । તમે ધારા પ્રમદ્ધિ
 જિવ હા જા વચતે કાર્ધ ક્ષેત્રને જાત્રા હો તેમ જામે હો તે ન
 ક્રમજા હોય તે ક્ષેત્ર ને ક્ષેત્ર તે કીરક ક્રે હાથ ત્રિને ક્રમ

કે મિત્ર । પ્રથમ જા જાત્રાપે પાસેથી ક્રમવચને જાત્રાને વા
 અને ક્રમજા ક્રે હો તે ક્રે ધારી ક્રેથી ક્રમજા હો કે દેવદાના ક્રમ
 જાત્રા જાત્રાત્રા ન અને જાત્રા ક્રે હો સારા જાત્રાના વસુદેવે તે
 ક્રમજાને ક્રમજા ક્રે વચ ક્રમજાને ત્રી જાત્રાનારી દેવદાને જાત્રા તે
 ક્રમ જે જાત્રા । વારી ક્રમજા પ્રમાણ જાત્રા વસુદેવના જા
 ત્રાસ પ્રમાણ ક્રમજા જાત્રા નથી જાત્રાના જાત્રા વેચ મિત્રિ
 જાત્રા ત્રાસથી ન જાત્રા હો તે જાત્રા કે ક્રે હો જાત્રા જાત્રા ત્રા ન
 ન હો વચ ક્રમ જાત્રા હો ? વસુદેવ જાત્રા સુત્રી । ક્રે જા
 જાત્રાના ક્રમ નથી ત્રાસ સાત જાત્રા જાત્રા જાત્રાના ક્રે હો
 જાત્રાના જાત્રા ક્રે જાત્રાના : જાત્રા વચારી મા । પર જાત્રા ક્રે
 હો ક્રમજાના જાત્રાને જાત્રા પ્રમાણે ક્રમિ પાત્રી વસુદેવની ક્રા
 મિત્રિજાત્રા ક્રી તે જાત્રાને ક્રે જાત્રા જાત્રા પાત્રી વસુદેવે ક્રમિત્રુ જા
 જાત્રાત્રા માત્રાને ક્રે જાત્રાને ક્રે ક્રે ક્રે અને જાત્રાના જાત્રા
 ક્રાત્રા પર ક્રાત્રાના જાત્રાના જાત્રાને તે જાત્રાના જાત્રા સુત્રી
 જાત્રા જાત્રાના જાત્રા

કે જાત્રાના ક્રમિત્રુના નામ નામે ક્રે હો ક્રે ક્રે ક્રે
 તેને જાત્રા નામે ક્રે હો તે જાત્રા પરમ જાત્રા ક્રાત્રા જાત્રાના
 નામના જાત્રાના ક્રમિત્રુને તે જાત્રાના જાત્રાના તેની જાત્રાના ક્રમ
 ક્રાત્રા જાત્રાના ક્રમિત્રુ (પાત્રા) જાત્રા તે જાત્રાના જાત્રાને ક્રાત્રા

સેતાની નૈવર્યેલી [જેઈ હરિનર્યેલી] દેવડી જાણના કરી. તે દેવ
 સંતુષ્ટ થયે એટલે તેણે પુત્રેડી યાચના કરી. દેવે જાણિયાનથી
 જાણીને મળું હે પાર્થિક જી ! હસે મારવાને માટે દેવડીના જર્જર
 માખા છે તે હું તને તારા પુત્ર થમના પ્રસ્થ સમયે અર્પણ કરીશ.
 એમ કહી તે દેવે પોતાની સ્ત્રિથી દેવડી અને સુલભાને સાથે જ રજ-
 સ્થા કરી અને તેઓ સાથે જ સર્વજ્ઞ જઈ જતેએ સુધે જ મળેને
 જન્મ જાણે. એટલે સુલભાના પુત્ર જઈને સ્થાને તે દેવતાએ રૈવકાર
 કરી રાખે. હસે પછી સુલભાના પુત્ર જઈને પથરડી તિથા ઉપર બાજે
 અન્નપ્રસ્થા (અને પોને મારી નાખ્યાનું માનવા લાગ્યો) જે રીતે
 દેવડીના ખગા હ જઈ સુલભાને ઘેર પુત્રડી ગેમ તેનું સ્તનપાન કરીને
 મુખે ગદિ પામવા લાગ્યા તેમના જાણિયલ જન તસેન જાણિયસેન
 નિહતાડરિ દેવવક્ત્ર અને સુસેન એવાં તેણે નામ પાડ્યાં.

✖

✖

✖

✖

ભગવાન નેમિનાથ પુત્રીતજને પવિત્ર કરતા. જ્યુડમે સર્વ
 નરમા ઈશ્વર એવા કાર્તિકપુરમાં પદાર્થો લઈ સુલભા અને નાથ સાથે
 વાહના ડુબે કે ને દેવડીના ઘેરથી ઉપજાવ્યા હતા અને જમને ને મેથી
 દેખાએ કરી લાગીને સુલભાને જાખા હવા તે ગ્હેતા હતા. તેઓ
 અનેક જાણેડ જાણેડ જાણેડ પરવવા હતા તેઓએ શી નેમિનાથના
 ઉજ્જેડથી તેમની પાસે હત મલકુ કરું તે જો મરમકરીરી (તે જ
 ભરે મેણે જનારા) હતા. તેઓ દાવ્યાંગીને પારવુ કરી મેકું તપ
 જામરતા પ્રભુડી સાથે નિહાર કરવા લાગ્યા.

શી નેમિનાથ નિહાર કરતા કરતા જન્મવણ દાર્યા ઠમીરે પદાર્થો
 જા સહસ્રાબ્ધન નામના ઉપજાવ્યાં સમવસર્મા.

તે સમયે દેવડીના હ પુત્રેએ જઈ તપના પારવુને અર્ધે ને બેડી
 બેડી જઈ જાણે સુડા સુડા વહેરવા મળે દારમમા પ્રવશ મેડી.
 તેમાં પ્રથમ જાણિયલ અને જન તસેન દેવડીને ઘેર થવા તેઓ
 હજુના એવા જોઈ દેવડી પછી હવ પાખ્યાં. પછી તેમણે સિદ્ધ-ઉપરિવા

[illegible]

મેં રમાય્યા કે ઉઠેઈ નહીં. જાગવાન નેમિનાથ બોલ્યા રેવણી ?
 જ્યાં મેં ત્યાં મારે કરેઈ હો ? પૂર્વજ મનાં કુન્નું ફળ આજ મને
 રિતે પ્રાપ્ત થયું છે કેમ કે તમે પૂર્વજવમાં તમારી કુળનીનાં માન
 રહ્યો એવો હતો. જહીં અમારે તે રેવા બાપી સારે તમે તેમાંથી માત્ર
 એક રૂબ પાછું આપ્યું હતું. જ રહ્યો અપ્પાં નહોતાં. આ સંજોગી
 રેવણી પેલાના પૂર્વજવનું કુપૂજન નિહી પે ? ત્યાં અને પુત્રવલ્લભની કમ્પાથી
 બેઠાવના મિત્ર ગ્રેવ બાપી તેવામાં કૃષ્ણે આપીને જુલુ કે કે
 માતા ! તમે ખેડ કેમ કરેઈ હો ? રેવણી બોલ્યા હે જમ ! આર
 બુ સુવિન નિષ્કલ મનુ છે કેમ કે તમે બાતપણમાં નંદને ઘેર મેંડા
 થયા અને તમારા અપ્પા / જ સહેર નાથ સત્ત્વરને ઘેર જાંઘાં મેં
 તે સત્ત્વમાંથી એક પુત્રને પણ બાલવણમાં બાંધિન કર્યો નહીં. તેથી
 હે જમ ! બાતપણું લાલનપાલન કરવાની કમ્પાચળી હું પુત્રને કમ્પુ છું
 તે પશુએને પણ ધન છે કે એમો પેતાનાં અપ્પા (વાળા) ને
 બાંધિન કરે છે

માતાનાં અપ્પા જમન સુજાયાં કે તમારો મનોરથ પૂરે
 કરીશ એમ હતી કૃષ્ણે સોધર્મ ઇડના. મેનાપનિ નેમગ્રેવો રેવણી
 અપારાધના કરી તેવ પ્રાપ્ત કર્યો ને બોલ્યા હે જમ ! તમારી માતાને
 અપ્પામે પુત્ર કર્યો, પણ અમારે તે સુદિગ્ધાન પુત્રવલ્લભા પાત્રથી સારે
 દિશા મીં લેના. આ પ્રમાણેના કમ્પા જહીં સ્વસ્થ જમનમાં એક
 મર્દદેહ તેવ સ્વર્ગથી અપીને રેવણીના ઘેરમાં ઉતરત થયો અને સુમત્ર
 બાબા પુત્રારે અવતર્યો તેનું નેત્રકુમાર નામ પાડ્યું ત્ય
 બીજા કુપ્પુ હેવ તેવા એ રેવણમાન પુત્રનું રેવણી લાલનપાલન
 કરવા લાગ્યા. માતાને જાતિ વહાલો અને અપ્પાન પ્રાણુમાન પુત્રાર
 નન્નેના નેત્રાર કુપુને મદાર થયો એ અનુક્રમે ચૌજા અને પદ્મો
 એકમે વિહારી અપ્પાથી હૂમ ગાળતી પુત્રો પ્રાપ્તવળિને પ વ્ધા વધી
 સોમરમાં બાલવળી સુવિવાળી બીધી ઉત્પત્ત થયેલી સોમા નામની
 અપ્પાને પણ એ કે તે કમ્પાને ન હો તો પણ અપ્પા અને અપ્પાની

જ્યારથી પરસ્પે. તેવામાં શી નેમિતાય પ્રમુ ત્તં સમવસ્થાં. તેમની પાસે સ્ત્રીઓ સહિત જઈને વાળસુગ્રામ્યે સાવધનપણે પર્મ સંભળ્યો, તેથી અત્યુ રૈરામ કૈપત્ત કર્યા અને પત્નીઓ સહિત માતાપિતાની જાણ મેળવીને તેણે પ્રભુની પાસે ઈશ્વ દીધી જ્યારે વાળસુગ્રામ્યે ઈશ્વ દીધી જ્યારે તેના વિશેષને નહિ જ્ઞાન કરી શક્યાં એવાં તેનાં માતાપિતાએ અને પ્રમુ પ્રમુખ આર્ચકોએ ઈમે ૧૧૨ કાન ક્યું

ને તિસે ઈશ્વ દીધી તેના દિવસે વાળસુગ્રામ્ય મુનિ પ્રભુની જાણ કરી શ્રાવ કાથે રમણનામાં જઈને કાથેકથવ ખાને સ્થા તેવામાં કોર્ક કારણે સોમકમાં જાણ્યો તેમને ઈશ્વ તેમને જોઈ તે સોમકમાં (સોમિસે) ચિંત્યું કે જ્ય વાળસુગ્રામ્ય ખોખરો જાન્યો કે તેના જ્યારે વિચાર કર્યા ત્યજ વિષયના કથાને મારે ન બે દુરાસવ થયી પુત્રીને પરણે ક્યો. જામ ચિંતયી એ મધ્ય વિશેષીકુલિસ્યા સોમકમાં જઈ કોષવમાન જઈને જાણી જિવાના બાજુથી પુત્રી એક પાળી રીમ તેના માથા ઉપર ચૂસી તેના પદે જાનવ જ્ઞાન કર્યાં જ્યાં જ્ય વાળસુગ્રામ્યે સમાપિપૂર્વકે તે કર્વે જ્ઞાન ક્યું તેથી એ મુનિના કર્મકર કપાન જાણને કારણ કર્વે કર્યા અને ત્યજાય કેવલજાને પ્રાપ્ત કરી જાણ્યું પૂર્વે જ્યારથી તે મુનિ મેલો મધ્ય

તિપિ પત્ની વાળ સમવસ્થા કર્મપુરિત મજ્જા મજ્જારી દેવમજ્જાએ કાલકર્મકથા અને તિપિ જોઈને તેને જ્યારે ૧૮ મેક પ્રમાણુ પોષવરિત કુંસુવનો રમ્ય એવાને પ્રેમુત કાન

૪ પોષવરિત મહાકાવ્ય

કર્મ

મજ્જારી દેવમજ્જાદિ જ્યારે તિ સં ૧૨૭ કુંસુવ.

(શી કુલીકાન અને મહાકારત નામના રાષ્ટ્રપાથી)

મજ્જારીદિ કેસ રાજકલ નામમાં જાણી વસુદેવને મળ્યો અને ત્યાં કેવાય દિવસ સ્ત્રી વાળ સુગ્રામ્યની જાણ મેળવી વસુદેવને

પેતાની રાજધાની મધુરામાં હાલ્યો અને મોટા જાણનારથી તેનો પ્રવેશાત્મક થયો. કહ્યું પેતાના કાકા રવકરાજની પુત્રી રેવરી નામે હતી તેની સાથે ત્યાં રસુરેવો નિશ્ચય થયો, અને તે પ્રસંગે મધુરાનગરીમાં મોટી ધામધૂમ રવવામાં આવી.

કહ્યો જો દુષ્પરણ કે જે મહિંગાધાન કરવામાં મહાયુદ્ધ હતી, તે એક વખતે પેતાના મહેલમાં ભેટી હતી ત્યાં મર્ષ દાસીએ આવી ખમર આપ્યા કે મર્ષ પવિત્ર મુનિ મોજરીએ જાણ્યો કે ઉત્તમ દુષ્પરણ તત્કાલ તે મુનિની પાસે આવી ત્યાં વેણે તે મુનિને એજાથી લીધા તે મુનિ કહ્યું જાણ્યો જાણ્યો આઈમલો હતો. તે વેરાજથી રિષ્ટ લઈ ચાલી નીકળ્યો હતો ઉત્તમ દુષ્પરણ મલકાન કરી રેલ જુદા પડી અને પેતાની નાજી તથા સ્વનમકને કોઈની મુનિની પાસે લીધી રહી વેણે મનવિચાર પ્રચ્છ કરી કહ્યું " ઈતિ ઈતિ છ " તથારી મહેલ રેવરીના હાલો ઉત્તમ ચાલે કે તેથી ચાલો આપણે સાથે રૂપ કરીએ " એમ કહી તે ઉત્તમ જાણ્યો જાણ્યો ત મુનિને મથામાં હાથ નાખી વગચી પડી તેના જાણ્યો દુરાજ્યથી મુનિને કોપ ચાલો અને વેણે કહ્યું " અને નિર્ભંજ્ય દુરાજ્યથી જો ! હર મહેલને કોણે કે એના નિશ્ચયના સમારંભમાં તું ઉત્તમ ચર્ચ નાજ્ય દુષ્પરણી ચાલ્યા કરે કે તેનો સ્વતંત્ર મર્ષ વારા પતિનો ધાન કરી મુનિના જાણ્યો જાણ્યો સાજાથી વેણે તેનું જાણ્યો પડી રિષ્ટ પડી તે મુનિ રિષ્ટ લીધા નિષ્ઠ એમ ને એમ ચાલ્યા જાણ્યો અને તે મુનિના વચન સાંજાજાની ખમરથી દુષ્પરણનો પાંચ ભેટરી રથે ચાળી દુષ્પરણાએ જાણ્યો ચાલ પેતાના પતિ કહ્યું કહ્યું, તેથી કહ્યું કહ્યું ઉત્તમ ઉત્તમ જાણ્યો પેતાના પત્નીની ચાલ સાંજાથી રોને કહ્યું ન ચાલ ? પડી જાણ્યોને જાણ્યોનાય કહ્યું જીએ રિષ્ટો રસુરેવને નિશ્ચયમાં નેશાળીને કહ્યું કે ઉપસરી મિત્ર, કહ્યું તથારી પાસે એક માવજી કહ્યું કહ્યું કે ચારી મહેલ રેવરીના સ્વતંત્ર મર્ષ અને આપણે મેમનું કહ્યું પાલનરેણુ કરીલ. નિષ્ઠાદ્ય હાલના રસુરેવે તે ચાલ પેતાની

જારી છે જારી કર્તન તારે છ (૧ ૪૪)
 સુખ સુખી જેણે જાને શી નજાણ (૫ ૪૫)
 જાણે ન રમાયો છ--- ---

કુચને હપે ખરી છ (૧ ૪૫)

કુચ ન પુગીછ માહરી નાલ-રમાય આદિ ન --

નહા હેને જામે છ મુઠ પુરે જાલ ન
 અગિ છ પ્રતિષેધન બિનવર ઝે નિહાર (૧ ૪૬)
 બિનવરથી જાણે સુધી મળ્યુપાણ કુચાર (૧ ૪૬)

માતા જનુજન ઘણિએ રે હેયું સજનસાર
 મિલુતણ દેવે ઝી રે હોદમના ન મળત ના
 વાજ ભરેયો ઘરેયો રે માલેયો ખાલધાર
 છાર તરફે સુખને રે કુઝે સજનસાર ચા (૫ ૪૭)
 તે ઘર ને દેલિયે રે
 કુચને ને સમસી રે

---કર્તન દેલિયો નામ ચા
 ચૈતન ને પન કારિયો રે જાને કારણે હે
 સજાવી સંજમ વિજા રે નેનિબિનેસર હાલ
 સોજા સમયે જાણિયો રે કિરે જાણીયો પાલ
 જાણા હેઈ જોના રે જાનપત્યા તત્કાર ચા
 મેનિ મલકે જાણિયો રે સાજુ ન સુખી જાન
 જાને પરિણમે લલો રે જેનપદ નિરપણ ચા

હે એક નહુ રસિક સત્તુ પ્રપ્ત જાન ૦ સં ૧૮-૧૯
 સજાવણી પુનિ જેમલત આપુનહા રમે ૦ જોઈ જાલુર
 હાલકિ સહોતે જાણે ચાર-માસ કીર્તિ દૂરે પરિવર જાણે ૦
 જાણના જાણુપાણના પરિવર જાણે જાણુ પ્રપ્ત કૃતિને મલક
 વલે મલકે જાણે ૦ એ જાણ નીચે પ્રપાણે ૦

૬૧ લેખલગ્ન સાકુવદના (ક્રી ૧૧૧ સં ૧૮ ૭ કાથેર)

વસુદેવના નમન ધન ધન મળસુકમળ

રૂપે ભક્તિસુદ, કળાવત વન બાળ-૧૨

બી તેમી સમિતે ઠાકી મોહ-૭ નળ

ભિયુની પદિયા ક્ષા મમલ મહાકાળ-૧૩

રેખી સોનિલ મપ્પો મચ્છી બુધી પાળ

બેરતણી ખીરા મિર રિવા અસરાળ-૧૪

મુનિ નમન ન ખડી મેલી મનની બળ

ઈસક મમિ ધુમિ વચ વતમળ-૧૫

૨ આપણી કૃતિનો સારાંશ

સુધ સુધ રૂપ જાણાયે વા પુરોનામી કૃતિએ અને આપણું
મમની તુલના કરવા હજીનારની અસુગતા ખાતર આપણે હવે
આપણી કૃતિનો સારાંશ આપીશું.

ચોક્કા ૧ ભગવાન નેમિનાથની વાણી સાંભળીને [એક મેઢિયા]
૭ પુત્ર સુકળ—તેમને મહાયોધ વચે મહાસિતાની ૨૧ સર્વ એમણે
કિંમદ્ય કરી એમણે આખી નિંત્રી ને ને જીવાસને ભ તે એમણે
કિંમદ્ય ન પારણું કરતુ એવો નિવમ મહુ પાસે લીધે. એકવાર
નેમિનાથ હાથિયા વધાર્યા, ને એમની સાથે જા હવે સાધુએ
ખુલ્લુ બા.

હાલ પહેલી પ્રમુની જાણા કર્ષ તેજો મોક્ષી-ગૌક્ષી-
નિંત્રા હવ નીમ્ના.

જા અને સાધુ જૂન કુદર હતા ને એમનો મહેરામદોરો એક
બીજા સાથે નિવસુલ સમાન હતા. એમના સમાધાન—મખાવમાં—
તેજો ગૌક્ષી ચાડે કરતા હતા. જામાંના ને મુનિ કરતા કરતા વસુ-
દેવના આપણમાં જાણી પડેલા [વસુદેવની મહિમી] દેવકી
જૂન પ્રમલ કર્ષ એણે વિલવચન જીવ્યાના ને મોહક નિંત્રામાં આખા.

જા પછી મોક્ષીચરે વણી ને સાધુએ જાણા. દેવકીને જાણી

કુ ૩ [જા સદ્ગુણે દમસ્તા જ કિલ્લે લઈ જા જાજ પરમે ૧૫
 ૪ ઝેમનાથી જગત નહિ, જલુ] જુલમાં જ પાલ જાવી મધ્ય તામે
 ૫ પેતાને જાવે લાખ હરી મળે તેવી એ વિશેષ મમલ થઈ ન
 ૬ પેતાન્ય પુર] કુલુ માટેના લાલુ પહેલગા.

[illegible]

સોહા ર હને રેવડી વિનાસકર્ણ પડી સાધુઓને જાત વાત
કરેલા કરખી નથી તો ખીજે ખો, એ ક્યા વિના પશુ કેમ થશે?
[જાતકરકમ કયો હોય તો જ્ઞાન યોગુ જ ભેદિ.] જાણી માફને પૂઠે કો
દાસ બીજી હે કુનિવરે, દારિદ્ર નથી તો જાતિજન
વિશ્વાન હે ને એમાં માત્ર કોઈક ચક્ષન નવરત્ન હે ને ભેસિર
કોઈક પટે તમાગ્યાં નહાર વમેર્ના હે એઈં પશ્ચા શુખી--અપન-
મ'કન--માફુને વસે હે જ્ઞાન જ્ઞાપ્યારે નહ [એક જ વિષયમાં]
ચીજીવાર માફુને! જામ્યા એ પારુ કયોવાન હે

તારી મહાન કુવચચાર્યુ એ હવે છે કુન્નિએને જ્યાન
જ્યાએ

તેનાં બાંધુ [મારા કિસકાન સુકાનો જાગિત મર્જે]
 આ સાધુનો સમજાવ નથી જાણી એણે [સમજે જ્યાં પણ જમ દિય
 મી] મધુ કે મોગ મધુ મધુ કે જ્યાંનો જાણાર ન મળે. હેડને
 જાણ મીજાણ જાળ્યા એ મધુ જ સધુ જ

મુ. [હવે મુનિએ ક્રિયા કરવાને જઈ સમજાવ્યું, એટલે] એમણે
[એમણે] જાણે કે સાધુએ કાળે, જાણી જોઈને [ને વાર]

તે વહેરી જ્યાં એ જીભ મુનિએ, કારણ જામે ૭ મુનિએ છાંને
 રેવડીને આખાં થયું જ્યાં નપા કઈ માતા દિગ્ગા દશે ? એ નપા
 જલિ મુદર છે મહારોવ જેવા કમનિલેતા જન્મા છે આથી એણે
 મધુ દે મુનિરાએ, તમે કઈ જન્મ્યા તે મને કહો તમારી નવરી
 કઈ ? તમે જોના પુત્ર ?

મુનિએએ જવાબ આપ્યો. જામે નામકંઠ જાને મુલસાળા
 પુત્ર છાંને અને કારણપુર—કારિતપુર—ના પતની છાંને જામે કામે
 ૭ સાધજિએ રીકા લીધી છે [જાન વખતે જાખને મોઢી] જમીસ
 જમીસ જનીએ જાને જીણ મુદર જમીસ જમીસ વસ્તુએ—કાલ
 ધસી વેરે—નો જામે જાન ક્યો છે કુલુન જાને મહારોવ રક્ષા—
 વસ્તુત્ત્વ મુદિને નીકળ્યા છાંને !

રોહા ૩. જા સંજગીને રેવડીએ રિચ્છુ જામે પરિવાર
 લાંબે રીકા કેમ લીધી કો ? એ રે એણે પુણ્ય તમે શા કુળે
 [૫૨ લેકીને] નીકળ્યા ?

હાલ ત્રીજા [સપ્તએએ જવાબ આપ્યો] જામે મહેલમાં
 કાલકાંથી જાને જમીસ પત્નીએ સુષે એવી રીતે સમય વિતાવ્યા
 શ્યા કે કળ બલીત વલો એવીએ જામે જમર ન પડતી એ
 જમાલથી તેમિનાથ જાન્યા જામે એમના પમરિકાએ—મરોપદેશ—
 ને રેવડાંજરી વાણી મુલજી એટલે મુખને કારમાં વણી જામે
 સવય સ્પીકારો જાર મહામલો જંગીકાર નૌ જામે કવન કથોને
 જાન્યાના આપ્યું જા ને જનીએને મુદી મુદી ને જાણવન
 ને ને કપડાંએને જલિ પારણું કવણું જન સ્પીકારુ જાને
 જામે જાનેના સમુદાયમાં જાની પારણાંની મોઢી લેવા જાન્યા છાંને
 આથી જામે ત્રીજા વર જાન્યા જણાઈએ છાંને.

રોહા ૪ [જુલતાવની વાત રેવડીના મળે એણે રેવડી
 ક્યારતી નથી, જાલે] એ વારવાર પૂછે છે થરમાં સાની એટ
 કો તે તમે જાન્ય ક્યું ? મુનિએએ એ એટ જાન્યા

યે કોમ મ બાકી રહ્યો હતો? જામના જેવું સુદર મારા યજ્ઞમાં
જેક ફલ સિવાય બીજું કંઈ નથી મારે જામની સાથે કંઈ સંધિ
સમયનું નથી જતાં જામના પ્રત્યે મારો પ્રેમ કેમ નક્કલ થયો છે ?
જાવત-માવિધને સમુદ્ધિ ઉપર ખર્ચોને હોય છે પણ જામને જોતાં
મને પૂર્વરોડ જેવી જનુસૂતિ કેમ થઈ ?

એ સાધુઓને ત્યાં જોઈને દેવકી જૂન દિવસીર થઈ જોઈ
જામમાંથી જામ સુધી પાયા લાગ્યા

ચોદા છ [દેવકીને રક્ષિત બચ્ચ થઈ] કે નાની હતી
સારે જાતિમુક્ત જામના સાધુજી કહ્યું હતું કે તું જેવા જામ પુરોને
જન્મ જામનો કે જેનો જામજીવના જોડો નહિ હોય [પણ મને
યે જોડો જ પુત્ર છે] જાવા જામને જન્મ જામના વિના મને કેમ
જામ હોય ? મારે જા સુદર જી નેમનાથ સિવાય બીજું કંઈ
માંથી કંઈ તેમ નથી કે જામને જોઈને પાસે જ એ સમયનું નિવારણ
કર્યું

જામ વિચારી જોયું પ્રભુને વદન કરવા જવાની મર્દ સામગ્રી
સમજા કરી

હાલ જાતમી. દેવકીને પોતાના તોડરને જોવાનીને જામજી
રક્ષા જોવાની જામજી કરી હર્ષિત થયેયો જામ રક્ષાજામમાં થયો
ને રૂંદે વિચાર રક્ષા જોવા કર્યો. જો રક્ષાને જોયું જામજીની જામજી
જામજી જામજી દેવકીને [જોને જોતરના મારે] સુદર નાની
જામજીનાનાથ પોતા જામજી જામજીને જોડ જામજી કહ્યું (જામ જામ
કરિ જો રક્ષા જોને જામજી વિસ્તૃત થકુન કરે છે)

દેવકીને જામ કરી નવા વર્ષો પશ્ચિમ કર્યા સુદર પશ્ચિમ
સમજા જોને સખીઓને જામને જામી નીમણ

જામજી જામજીને જામજી જામજી ૮ હોય છે

ચોદા ૮ નગરમાંથી જામ પશ્ચિમ સાથે નીમણ દેવકી જો
રક્ષા તેમ જોનેપર સમોસરજીમાં જોડા હતા જામ જામ

ને જા. ૩

હાલ જાણી. ત્વં એણે જાન ને પતાવતી એણે વિનવ-
પૂરક વહન કરી એ રમણી જીતરી જાણણે પત્રે જાણિયો
સાચી, પ્રક્રિયા કરી એણે નેમનાઓ પચાંચ વહન કરી

જા પત્રી એણે ચેતાવો સહન પ્રભુને જીતી તે નિવારણ
વિનવતી કરી હું સહન નિવારણ પારે તમારી પાસે જાણી હું
હે પ્રભુ તમારા જાન ત શુભો છે જાણે છાન દોષ વેળા એ
માર્ગ વર્ણવી કહ્યો. જાણે તમે શુભરો નિવારી કરી-સમરૂપિ થયા એ

જોશી પ્રભુએ જાણ જાણ્યો. એ જાણે મુનિએ તારા પુત્રો
છે જા વિશે તું જાણા સહા ન જાણતી

હાલ નવમી રેણી એ જાણ તમારા / પુત્રો છે તારા
શ્રી અને સુનખને પેર તો એ જાણ મોટા થયા છે

[રેણીએ કહ્યું] એમને જાણવો જાણ હું જાણતી નથી,
તે એ જાણે જાણવો

[પ્રભુએ કહ્યું] તારી જાણી જાણવા એમ તો જાણવો
જાણતા રેણી એ જાણ વિચારે એમની જાણી કરી જી. જાણે
મુનિવાર, જાણે જોશ મજાને ગીત જાણે [જાણી શુભે જાણ
જાણ એમ તાણે જાણ જાણ્યો.] જાણે ગીતીની જાણી મુદત / તને
તે જાણતી જ જાણે પાણી રેણીના સહામે જાણ તારા કુખને
જાણતી જો હે જાણાં પુત્રી અને જાણતી હું જાણતી નથી
જો જાણે જાણ કરી પાણી નથી કરતો "

જા જાણે સંજાણે જાણવા જા નાણતી જાણ પાણે જાણ
જાણ જાણતી જાણ જાણે. ને જાણ કરી જાણે પાણે જાણે જાણ
જાણ જો રેણીનાં જાણ જાણતી જાણે પેર જાણે જાણ જાણે જાણે
જાણ જાણે જાણી જાણ સહા થયો.

રેણી જાણે જાણે જાણતી જાણ જાણે જાણ જાણે જાણ
જાણતી જાણે જાણે

જોશી ૧૦ તે જાણે જાણતી જાણતી જાણતી જાણતી

જો એની જાતી સુલસા રહેતાં તે બહુ મુશ્કેલી હતી, પણ મુલમને
એના પુત્રે જન્મી રહ્યા. આથી એણે હરિશ્ચરનેથી કેવી એકાન્તિ
આપવાની કરવા માંડી.

હાલ રામની ઇચ્છા વળતે દેવ પ્રત્યક્ષ થયા, તે મુજબ તું
શા થાઈ જો સેરે છે ?

સુલસાએ કહ્યું : મારા પુત્રા નાગક દળતાં થાય એવી
શક્તિ આપે.

દેવે કહ્યું, મને જાણતો છતાં કરવાની માયામાં શક્તિ નથી
તો મીને પ્રથમ કાચા નવાનો મુલમને કહ્યું દેવે કહ્યું
- જાણે પ્રથમમાં કેટલું નાણું નાખીએ તેટલું / તેમથી તો
[વધુ નહિ] પણ વાને પૂર્વપુરને આધાર / મારે છે

મુલમ એવી, તારે લેવું, તમે તુલ્ય થયા પણ તે ન થયા
જેવા /

તરતતુ રામને જાણ્યું હતું તને જાણી જાણી દેવે કહ્યું
પણ તું જો તેનાં લાગે તો મને શી ખબર પડે ? મને
જેવું ન જાય

કે સે દેવનીના જે પુત્રે મારવા માટે માગ્યા છે તે તને હાંસિ
લાવી જાણી

જા સંજગતે સુલસા રાજા થઈ
[સમજાવ દેવનીને કહે છે ? મનમાં જનુકાપ જાણી હરિશ્ચરનેથી
દેવે અવધિવાનતુ મ કાણુ કયુ

રાણા રામ એ યાન પડે દેવે નિમાર કરીને તું ને સુલસા
નરિને એક જ સમયે જન્મ પડી રહ્યાં જો મ કાચે તારો પુત્ર
- કાંઈ ને સુલસાને જાણે જો એવું જાણ્યું જાણી થઈ તારી
પાસે પડ્યું જોની જાનતમાં જામ જન્મુ એણે તમને જોને નિદા
પ્રીતિ જામ કયુ* એટલે તે તમે કેવળે નવજી નહિ થાય જન્મને
એટલી જ ખબર પડી કે કસે તારાં મરેલાં જાણે રીપા.

એ હવે મોટા મવા જાવવા, ખવડાવવા, તે રેણુમાન હવે
એકવચ્ચ લાગ્યા પછી એમણે વેણુમવડી સંભળી દિશા લીધી
જે પ્રમાણે સંભળી તેવી જમવાનું નેમનામને વંદન કરી ન
સાધુએ પાસે જાવી.

હાલ અધિવારથી તેવી પોતાના પુત્રોને વંદન કરવા ગયે
જાવી હતામના રૂપે જીવી કમુદીની ક્ષત તરી, તે માનમાંથી દુખી
ધાર હતી એવી જાણ થયેને તેણે પર્યાપ્ત નહિ તેવી એકાદી
એમને નિહાળી રહી. જાણમાંથી જાણી પાસે પહેલાં લાગી. જા
રીતે મોહવડ તેવી દુખી જવા લાગી અને એ વેર જાણી જાણી—
જાણ તે જ—નિહાળી કરી રહી.

એકાદમાં હવે માતા રેણીને ખી લાગ્યા જાણ.

ચોક્કા ૧૨ હવે ખી લાગ્યા તે રેણીને એકાદવડ નહિ
જાણે જાણ વખતે એણે જાણ્યું છે ?

હાલ અધિવારથી [અને રેણીને જાણ] એવા જાણી કરી
દુખી નાગજીમાં હું એવી જાણ દુખી હું મેં તારા જેવા જ જાણી
જાણ્યું જાણ્યું છે પણ એમને જાણ મોટામાં દુખતાની કરી નથી
પછી એણે જાણી પાસે કરી તે એણે એક જાણમાં હું મારી
પાસે જાણ્યું. પણ દુખી એમણે મને જાણ્યા જાણ્યું તેને જ જાણ્યું
જાણ વચ્ચે * અને તે પહેલાં જાણ વચ્ચે હું જાણ્યું—ન જાણ્યુંને જાણ્યું
રહી અને તે જાણ્યુંમાં જાણ્યુંને જાણ્યુંમાં નાણ્યું હું હવે । મેં
તારા જાણ્યુંમાં એક પ્રકાર ન જાણી । તેને જાણ્યુંમાં નહિ જાણે ।
મારે તે જાણ મોટામાં મોટા મોહીનીકર્મને જાણ્યું જેવું છે ।

પછી એ કહે છે મારા વેર પાપકર્મને જાણ જાણ્યું હોય

જાણ્યુંને જાણી વજીરવડને જાણ્યુંને જાણ્યુંને જાણ્યુંને જાણ્યુંને—

જાણ જાણી જાણ્યુંને જાણ્યુંને [જાણ] નથી જાણ્યું જાણ્યું,

જાણ જાણી જાણ્યુંને જાણ્યુંને જાણ્યુંને જાણ્યુંને જાણ્યુંને જાણ્યુંને

[જાણ્યુંને જાણ્યુંને જાણ્યુંને જાણ્યુંને જાણ્યુંને જાણ્યુંને]

જોઈને એ કોઈ ક્યાં દોષ કો તે પણ એ વધુને છે

ટોહા ૧૩ [૬૪ મી] જાગરને દુઃખ ભવાના કાલ પૂરવા માટે હું મારા પુત્ર ભવના સુખથી એક દેવને જોનાવું છું

હાલ તેરમી તને પુત્ર ભવ એવો પ્રજન હું કરીશ માને અને હાથી હું પૌષ્પધાનામાં જાળ્યા ત્યાં એમણે ૬ જુદા ઉપચાર કરી ૭ દરિદ્રમુખેથી દેવને જાગર્યા દેવે હાજર થઈને પૂજુ હું અને કેમ પણ કોઈ ? હું તમારા કિતાબી છું અને કામ કરો

હું તમારી પાસે મારે મારે નાનો ભાઈ માથું છું દેવકીને જાણ્યો પુત્ર ભવ તેમ કરો

દેવે જગદિયાનથી હું પ્રભુને કહ્યું દેવસેનામાંથી અર્ધી [અર્ધા વર્ષ] ને સ્વેદીની કુખે પુત્ર ૮ મરી એ વસ્તુઓ મેરો પછી પણ એ જાણ્યો મારું નાનું

હું જાણીને સ્વેદીને વધારી જાણી દેવકીને જાણ્યો કર્યો એવું કહ્યું ૯ મારા કુખનો અદમા છે તે મારી ચિત્તા દુઃખ કરી

પછી દેવકી પોતાના જાત્યામયા વર્ષ એ જન્મતે દેવસેનાથી અર્ધી [એક જાત્યા] દેવકીના કોઈ માં ઉપજાવ્યો માતાએ સ્વપ્નમાં સ્ત્રી જોયો એને જૂન જાણ્યો કર્યો તે સ્વપ્નનું ફળ પિત્રને પૂજ્યા ત્યાં વસ્તુને કહ્યું ૬ દેવસેનાથી ૮ તને પુત્ર ૯ મરી સ્વપ્નનું મહિને જન્મકુમારનો જન્મ કર્યો એને માણીને દેવકી પોતાના વસ્તુમાં મનોરથ પૂરા કરવા હાથી જન્મકુમાર મારો કર્યો ભવ્યો ને સોમકને જાં એનાં વેનિશાળ થઈ

ટોહા ૧૪ જા જગત્સરેથી નેમનાથ શીશ્ર પ્રયાસ કરતા સેનામાં દારિદ્રા ત્વરે જાણી પહોંચ્યા જાં નહનવનમાં જીવી

હાલ કૌંડથી નેમનાથના માથે જ્યાર હજાર સાધુ અને માલીન હજાર સાધુઓ હતા પ્રભુને જોઈને વનવાસકે ઉતાવળે હું પાસે દેવકો ને વધામણી દીધી હું તરત પોતાના જન્મનેથી કાજા ને પ્રભુની તિલામાં સાતજ્યાક પચઈ માથા જા, વહન કહું પછી

એવજે વધાર્થ જાણનારને માધ્યમાર લાગ સોનેવા જણ્યા. વનપાલને વિદ્યાન હરી કૃષ્ણે નેહાર પાસે કૌમુદીબેર વચલામ્બુ ને સાંભળીને નચરજનો પ્રમુખના હાથ નાંચે સમજાવ્યા. તેઓ વિધિવિધ દેવતા પ્રિયાર્થ પ્રમુ પાસે જવલ હિરુદાન કર્યા.

રાહી ૧૫ એમ વિવિધ રીતે કિશરી નરનારીનાં ૧ દેવે પાત્ર જાલિગમ સામી નેમદને વદન કરું.

હાલ ૧૬૨મી સોલ દેવતા દારિદ્ર નચરીમાં વ્યુત્તેવ રાત્ર રાત્ર ૬૨ છે એવા હાલ બાર્થિયો રાણી દેવકો અને જલજલ ને કૃષ્ણ એ કુમારે હાથી રાત્ર છે ત્ત નેમજાલિયાર હાલેહાલી જાણી ન્વયે અને કૃષ્ણદિકે સુવને જૂન જાનાર રવો કૃષ્ણ અને જલજલ જાનસુક્રમાલને લાગે પ્રમુ પાસે જાણી, વિધિવિધ વદન કરી, એમ રવાને બેઠા તે વળતે પ્રમુએ કિતારણી કિતામરી થર્મકથા કરી જા દેવતા (કૃષ્ણે) માલજાને અનેક નરનારી જાણ્યા—સમજાવ મમજાવ અને તેઓને કોઈ બંધીદાર હાલી બાળ્યાન ૧૩ રહ્યું એવલે કૃષ્ણ વદન કરીને, જાળ્યા હતા તેવા રાજા મયા.

રાહી ૧૬ ૫૬ પ્રમુદી વાણી સાંભળીને જાનસુક્રમાલ પ્રતિભેદ પાળ્યા હતા તે પે જાણીને માતાને કહેવા લાગ્યા.

હાલ સોલમી વિના ૧૭ વાણી સાંભળીને મારા દેવાની જાણ ૬૫થી છે એ વાણી અને ૬૫ સ્થાને તે કોઈ જાણી ખંડી લાગી મન દેવ દેવાની જાનપતિ જાણે છે માતા જાનપતિજા વિદ્યાન ન કરી. પ્રમુએ કાઠે મમાજ વચ્ચે રવાલિયો—ત્તુનિયે ૫૬ અને રવાલ છે ખરી જા મમાર પૂન કોનો જાગાર છે ૫૬થી જૂન વિદ્યા થી જાનસુક્રમાલે પ્રમુદા કૃષ્ણેસોનો સાર માતાને વર્ણવી જાણ્યેલ.

જુનવા સમી મજાળીને દેવકી જાનજાળી થી ને સર્વવત થર્મ. જુન ૬૭ ૫૬ જાળ્યા એ જાળ્યા થર્મ ને કોઈ સામે રતર રતર જાળ રહી—એવજા થર્મકથા લાગી, એને વિતારવાન વચ્ચે કૃષ્ણ રવા લાગી ત્ત પાર હાલ ને પ્રમુ છે મારી બંધાળી લાગી છે.

વળી પુનઃ સંવત્ર પાળવો મહાકુપ્ત છે તું એ રિશ્તજાને નહિ પાળી
શી રીતરિવાજ

જન્યકુમારે જવાબ આપ્યો. મા કાચર કાપુરના રીકાનાં
કુળેને કુળ થયે ખીરવીરને એમાં શું કુલ છે? હે મહાત્મા જાણી
પાત્ર મરી મને ક્યો હો શા માટે?

દેવકી બેલી, પુનઃ સંવત્રમાં નવરત્નો રૂપ ભક્તિ પાત્રે જ્યારે
તને માથા વચન થાડ આપ્યો

મા, જો રૂપ પર હું દહ મોરચામાં ચોક્કી બેસાડીશ સત્ત
શી કોઈ સમારીને મમતામાં તોપમાંથી, ગણગણાઈ ચોરો ઉપર
ચાલના ચાલ્યા હોઈશ

પુનઃ તારો પુલ્કનભર્યો હૃદય નથી, ને કંતુ-પીઠ
કપાલ થઈ મનની હેંઠ મનમાં રહી નથી

મા હું ઉત્સાહમાં નખતર પહેરી, પરાક્રમમાં પતુલ હાથમાં
હર્ષ રિશ્તતામાં જલ્લ પર વૈરાગ્યમાં નજલ ચાલી મામાવાજિવાને
પહેરે / પામે દણીક મા, હું નિશ્ચયે સંવત્ર પાળીશ—સમજાવવી

હોહો ૧૭ માંને મધ્ય પુનઃ હું પહેલાં મમાગ્યા બેઠા
બેઠા છે તે પછી સંવત્ર બેઠો

હાલ સંવત્રમાં પુરે જવાબ વાળ્યો. હે માતા સ્વસ્ત્ય
એ નિશ્વરમ / મમ લાગી કુળને હાતા છે પમ ન માપનાર
નરકને પામે છે મમારમા જેવાં કમ કરીએ તેવું પામીએ છીએ જા
જાને પીપા પામતા હોઈએ તોપણ કુકુળ એ મહાદી સમુદ્ર નવ
તો જાપ્તા ભવના કુળ તો એ કમ / ફેરી સમી? જા ભવથી હું
ક્યો છું જન તથા જાતરી જાતરીને હું મરો છું ક્યોનો રૂઝ
જામ જેવો છે જો કી જામ ન પ્રીતિ પાળી નથી એ તો જાને
હુલો કરાવનારી છે એના પ્રયે રૂપ મનને જંતુ કરે? જા મદ,
મદી ને મરિ સવ નામાં છે મામ ગિનમાર્ગનો પાયો જ સાચો છે

માને બોલુ કે [હું જાણ રજ નથી જાપતી લેધી] કુમાર

આચાર્ય D એટલે એવું ઉપર જાણે:

ਗੋਰਾ ੧੮ ਪੁਰੀ ਦੇ ਨਗਰ ਦੇ ਫੁਲਰ ਸੰਮਤ ਦੇ ਮੰਦਰ ਵਿਖੇ
ਪਾਥ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ?

હાલ અમદાવાદમાં કુચારે જળોનો ઉત્તર ગાળ્યો. જાણે એ
પ્રજાની નામતસમાં ચાલ્યો હોય. [પરિણામે ખરે] સંભવ ઉપર જ
સ્વયં કાળ્યો. એ પત્ર ન સ્વયં કાળ્યો જાણે છે. આજ પત્ર જ
જાણ્યો. ચાલે છે. એ માતા જાણ્યો.

દેવશક્તિ કયું, તું જાણે છે કે તને કઈ રીતે જાહેર જાણુ ?
 ને તારા વિના કે રહે જશું કઈ રીતે? યુવ, દાણા પાનજનું યોગ્ય છે
 દેર દેર સિદ્ધા જાણે જાનવાનું તને કેમ જાણે? ને સારું મોજાન પણ
 તને કઈથી મળે? ને કઈને સુધારે તને જાણ કેમ જાણે? કઈથી
 જાણી તારે જાણે કઈ રીતે જાણે? જાણે ને કઈ સાચું તારે જાણે ના
 મોજાના જવા જાણવા કહેવા છે પણ દાણા તેવને દુધર છે

મિલની જેમ કુવો મહી, હું અચીરની જેમ રહ્યો પાશ્વર્ય.
આજુ નિર અસ્થિર ને નિર્મળ છે એમાં આનંદો છદ્મો લીધેને
જવું સિદ્ધ રહ્યો નથી, તો બીજાની તો શી વાત? આ? આ તમે
મારે વિષ્ણુ મેલ નિવરણ.

મેહલ જાજણા મેળા યે સુરા છે રણુ જા મા જાણે એમ
 છે તાપ વધ જાણી તારી નિરહિયી ખાતા ક્યાં રિતિ કાંઈ કમરે ?
 હું કુને સોખની મેડી સુઝે વગ્ન કા.

જા મે પ્રભુની નજાતનાથી પ્રભાવ મળી છે માથા પરથી,
શબ્દ કહું તો જાણે મન કોઈની મળું છે ચાહે કૃપા કરી નિરુપવિ જાયે.

મેટા બાળો તે લગ્ન કરે, પછી જાતી રક્ષા હોય !

જ્ય સતિ મમતા જિતા ને આર્પિયો કુનરને મોહમાં લપ્તાવ્યો
 ધર્મ પ્રવળ કર્યો, જલુ સલક્યો કુનર માન્યો નહિ. દેવડી ને વસુદેવ
 નિશ્ચય કર્યો આર્પ્યો

આ ભોઈ જાપને—પણે—મુર જશે કહી સમિત જાય

ભાઈ દુ તો દારામલીની ગાદીએ બેસાડુ ને તારી બાજુ પ્રજાતું
 મનસુકમાએ બાનો કરી જવાન ન બાપો બાપી કુખને
 બને સર્વને બાનદ કરો. કુષ્ઠ મનસુકમાને રાજગાદી પર બેસાડી
 દાર નેડી ક્યુ કે બાજુ પ્રજાનો

મનસુકમાએ ક્યુ મારા દીકા-મહો સખીતે ડરી કરે બંડારો
 બોલી નાવો બને સાધુના કષ્ટગુણ-રત્નોદગુણ બને પાવો-મજાવો.
 કુષ્ઠ તેમ કુ ને સેવોમને બાવા કરી કુવરને બહુ તકી માતા
 રેવડીએ પલ્લુ બાસિય બાપી વાગ્ય વાગ્યા કુમાને પાલખીમાં
 બેસાડવામાં જ બા ને વરણીએ પ્રધુ નેમનાવળ પામે બાપી પહોંચ્યો.
 કુષ્ઠે થી નેમનાવળે ક્યુ બા બેની માનો કહ ને કાંત બે માની
 પાસે રહેત બા ? બે બાપને સોયુ કુ

પ્રધુએ બેને દીકા બાપી માતાપિતાએ કુમા ને ક્યુ. [તમે
 દીકા લીધી કે તારે] યુગ બાન થરળે ને રહી રીને દીકા પળળે
 [પછી સ્વડીએ નેમનાવળ સ્વામીને ક્યુ] પ્રધુ બાને મારી
 બાપીચોથી તમારે દામ મોંયુ કુ

સેહા ૧૯ બામ કરી રેવડી ને પછી કુખ પાળ વળ્યા.

પ્રધુએ મનસુકમાને દીકા બાપીને નરિ બાવાર ને સ્ત્રી
 લીખમાં મનસુનિ જાકળી રહ્યા હતા પાંચ બાવા પાળતા સમય
 વાગ્યા

દાસ ક્રિમલ્લીમુખી સંજ પાઠ મનસુનિએ સમવાનમાં
 બઈ મરેદ્રમર્ગ બાન થરવા મીઠુ સુમતી મળતા હલમાં યુગ
 બાનતો કલ્પ બઈ રહો હતા ત્યાં બલ્લીમુખીને સોમક બાપી પહોંચ્યો.
 મુનિને રેઈ ને બેને નેર કલ્પ થયું બાધે પગર વાકે મારી પુત્રિની
 જન્મ કલ્પ મુખાઓ. કલ્પે મુનિના [વળ નિનાના] માયા કલ્પ
 મારીની પાળ બાપી ને કિર્મ મિરના પરમજા બાવા જર્મ

ભાઈર કુ બ થયુ તો પલ્લુ પીરપીર મુનિએ [મરેદ્રમર્ગ
 કલ્પ ના બલ્પરથ થવાને બધો] પોતાના બાપમાની બ સંજાન

લીધી એમણે વિચાર્યું કે હવે જે તે માત્ર નથી હજારો પ્રજાઓ
[૩૧૧ કહે છે,] અને પરમ શુભનેશ્વર વરી હોય એને
વિનયે જાણે પશુ કેમ જાણી શકે ? એણે પોતાનાં ધર્મીયોને બધાનાં
કેળવ્યાન પામ્યા તે જાતે મુક્તિપામ પહોંચ્યા સાથે લોકોને શુભજિ
ના રીતે મુક્તિ પા વા.

આને દેવતાઓએ અમુકનિને કેળવ્યાન પ્રાપ્ત થવાને મહેત્વ
કરી, ત્યારે દેવીએ મુરારિને જુલુ [કે જાણુ થાય છે ?] મુરારિએ
સર્વ જગત કહ્યો આ જગત ધર્મશાસ્ત્રથી વિસ્તારથી બાંધેલો છે

આ રીતે હજી ધરની ક્ષાત્રી કરી નજારે કમ અમુક એ
હજી જુરિય સધને સદાકાર કરી લીધેલ મોક્ષકામ નાંખું થીજ
નહીથી નીકળી લેલો અમલના અધારણ અથવા નામના જિનેશ્વર
જાતે કર્મ નજારી કેળવ્યાન પામી જાતે મુક્તિ પામશે.

કહ્યું થીનેમ સમજ મોહની જ નવમ કાલનાર કેલના નકે
અમુકમાળને ધન હો, અને થી [કૌન] સંપત્તિ અમલ થાશે.

આ સુખા પરથી અજાણે કે અપરજા કવિએ જુન વસ્તુમાં
જીવ્ય કેલ્યાદ દેવતાએ કર્યા કેવળાત અપરથી જાનનામા વધુ વિસ્તાર
કે લીધામ્લ કહેલું છે (૧) જાણીય વસ્તુઓની સાદિ (૨) દેવતાઓ
પાસે ૨૫ અને એથી મહત્વનું તે અપરજા (૩) દેવતા અને અમલ
સુખમાળનો અનિમ વિવાદ નીચે ૬ કર્મ કેલપથીયુ તે આ વિવચના
થી ન જુલ ની કવિઓએ પશુ મામાનના અમલ કમુકે જે ને કે
વિવાદી ઉત્તરતા અપરજા કવિમાં સૌથી વિવેક છે

૬૧ અપરજા આ સુખમાળમાં કેવળામમા લીધેલી હસ્તપ્રતો અને
જાણેલી જાતિઓનો વિચાર કરીયું.

કે મતનિવરણ પાડેલો

હસ્તપ્રતો (૧) કે મત મધ્યે જાણેલો મુદ્દા એ જાનનામા
પદોપિત્ય મોજિતો ૮ મુદ્દા દે વા કૌન પુ કે કર્મમાંથી સુચાન
અનાર માયા પિત્ત થી અમલુદ સામર્યદ કરેલી પાસે છે એ મુદ્દા

મારા વચવામાં આવતાં તે ઉપરથી આ સપાદનકારને મેં કાવ્ય ક્ષુ-
બ્ધને એ રીતે જોઈને પ્રાચીન કાવ્યોમાં યેકિયુ કરવાની તક મળી
આ કાવ્ય આ પ્રતનો સંગ્રહ દેતારો છે (માન દર્શી શ્રી
સુધારી લેખિની છે) આ રીતે એક પ્રતને મુખ્ય ત્રણે તેને સળગ
જાતરથી અને નાકોની પ્રતેના પાદમો દર્શાવવા એ પદ્ધતિ દાઢ
પ્રિયમા વિશેષ પ્રમથિત ન હી જલ્લ છે ને હું તેને જનુસ્યો પુ-
ત્રે સ્વરૂપિયા પદ્ધતિ તે જ કારણે વચાત્મક રહેવા દેવા છે એમ કરવાથી
તે વચાત્મકી લેખનપદ્ધતિનો વધારા જવાબ આવી શકે છે

લગભગ ૨૨૫ પાનાનો આ ગ્રંથો લુગા લુગા કાવ્યોથી ભરેલો છે
સરનાતના ૧૨ પાના ત્રી કોલાકે પાનાનાં જાકે દેએક સ્થાને સળગ
નેપાથ છે બારે દેવાકે નવા કાવ્યની સરનાતથી ૧ થી લગવામાં
આપ્યા છે આ દેવકીક ૭ કાપાસે રાસ પાના ૪૧થી લઈ માવ છે
તે પાના જગ્યા એકલે પાના ૭૮ની પૂરથી નાલુમે પૂરા થાન છે
ગ્રંથના પાનાની લગાઈ સ્વાનવ ઉપ અને પદોળાઈ પોણા ૭ ઉપની
છે ૭૧૬ ગુ લગાઈ પદોળાઈ ૮ ઉપ અને પદોળાઈમાં પોણા ૭૧૬
ઉપ છે લીલીઓની સંખ્યા બારે ૨ છે બકરીની સંખ્યા લીલી
છે ૧૦થી ૧૩ની છે

() આ આ પ્રત કીમ્બ લુકિસામરસરિ જોન ઘાન
મદિર વિજયપુર (૭ ગુ) ભક્ષાની છે એના પાની પ્રમથલની
નેપા આ પ્રમાણેની છે પગાકે ૧૦ કાપા કાવ્યથી સ્થાન સંખ્યા

ચના સ લેખન સ ૧૬૭ પોથી ન આ $\frac{૧૫૩૧}{૩}$ [તથા

એ મૂલ્યે ૧૬૨૩૧] આમા લેખન-સ ૧૬૭ જનુમાનથી લેખન
જણાવ છે કારણ કે જાતિમ લીલીમા “ સવલ ૧૬૭ના વર્ષે લગાપ
શી સેતુળપ્રસાદવદ્ ” એ પ્રમાણે લગાવેલ છે આનો અર્થ કાવ્ય
૧૮૬૭ સદિ જ્યુ વર્ષ થી આ સો વર્ષ જૂનીયે દેર્શ શકે ખરી
આની લગાઈ ઉપ ૧૧ પદોળાઈ ઉપ થાના છે લગાઈનું માપ

અર્થ ૮૧૧ અને પહેલાઈ ૩૫ થી ૪ ઈન્ચી છે લીટની સંખ્યા
૧ થી ૧૨ છે તેમાં અક્ષરો ૨૪ થી ૨૦ છે પાનૅઓ ૧૨થી
અક્ષરો તેમ જા પ્રત કર્ષક અક્ષર છે; એ કે એમાં એ માર તરફ
અક્ષરો જે કુટુંબ ૧૧ મળી આવે છે

નૅમેની ૬ પ્રતો ૧૧ માહિતી જા જાણુ પુસ્તક અર્થ સ્તુ અને
પ્રતેકતા પાણાઅક્ષર ૩૨મા કર્ષક થઈ થય તે ૧૫૧ અને મળે
એકે જા મળાકતામાં એકે કૅપરોઅર્થ સ્તુ સ્તુનો નથી

(૩) કે અક્ષરો રાસ સુખ (૩૫૦)માં અક્ષરો અક્ષરો
અક્ષર, પોથી ૧ ન ૨૪ થતા ૨૧

(૪) કેપ્લીટના નકન કે અક્ષરો સુખ (૩૫૦)માં
અક્ષર અક્ષરો અક્ષર પ્રતે ૨ કર્ષક ૧૦૪

(૫) કે અક્ષરો રાસ (૩૫૨ના ૪ મુખન) ૫ ૨
અર્થ ૧૦૩ અક્ષરો કૅપ્લીટની જા પાસ સિવાય બીજા કે પ્ર થયો નથી.

જા પ્રતે પૈસી ૧ (૫)ના અક્ષરો નીમે પ્રતેકે છે
એ પ્રત અક્ષરો કે પ્રતેકતાને કર્ષક સિવાય મારવાની કૅપ્લીટ છે
આસ કરીને થયોનો એ પ્રતેક આત એકે છે

આદિ—નેમકિયુ કે સમેસર્વા તીન પ્રતેક અક્ષર.

અક્ષરો તાપા પ્રતેક એમના અક્ષરો ૩ ૧ ૩

અક્ષરો થી નેમની, જુજા અને કુમાર.

માતાપિતાને જુજો લીધા સુખઅક્ષર ૩ ૨ ૩

રોજ સુખ લીધા પાસ અક્ષરો નીર.

નેમા નેમારે પાસે, પ્રતેક પ્રતેક દાસે અક્ષરો ૩ ૩ ૩

એકે કિન નેમારે પાસે, નેમારો અક્ષરો ૩ ૧ ૩

અક્ષર ૧ (અક્ષરોની કૅપ્લીટ તપા નીરે અક્ષરો)

અક્ષર—કર્ષક અક્ષરો કેપ્લીટ અક્ષર, પોસકાસે સુખિએકાર ૨૧

એકે અક્ષરો એ પ્રતેક અક્ષર, તે અક્ષરે અક્ષરો પ્રતેક

સી ૩ ૧ ૩

પ્રતિ શી દેવદીનદન છ બાર્જી સજાવ ઉત્તરોસ દ્વારે કરીને સંવત્ ૧૮૭૬ વર્ષ શાશ્વત્ સુદિ સોમે શી જાન્યાર નવરે દેવદીનદન સજાવ વાચનાર્થે વિધી છે.

જાપેલી પ્રતો (૧) જાપેલી પ્રતો માંની સૌથી નૂની કિલ્લાખખી છે. જ બાર્જી ચાસ મુનર્જ મખે નારાયણ સીમીટ પાત્રમે પેટાના જ [પગાનામાં] જ [પી] પ્ર [ચ] મે. જ સ્વ ૧૬૧૧ વિક્રમ સને ૧૮૮૫ ઇ સ. જાં જિતરે શુદ્ધ પ્રત છે. વાચણ માધુ નાથી (માથે લીડીએ ડોરી) કુ /ચવી વિધિમાં જાજવામાં આવતું છે. પાસેથી માટે જાને પ્રત લે સ્વી છે. જા પ્રત પદિત પરિ ક્ષિત્ર ઉપમ જ્ઞાની જારી જમદગવાદમાંથી લેવા મળે છે.

(૨) જાપેલી પ્રતમાં સમવાનુક્રમમાં કાવ્ય નીલ જામલી પ્રત સુખયલી દર્શનમાં છે. દર્શન જર લૂં સ્વી છે. જ જમદગવાદમાં જાપેલી હો તેમ જામાન છે. કારણ પુસ્તકો કેવનારુ નામ સેવા દર્શન ઉપ જા પ્રમાણે છે. પેપ્પલાલ મેટીલાલ ચાક. જેન દુસેદર અને કીચન એમ ૬ ચારંગુર—જમદગવાદ. જા જ પ્રત જમદગવાદ કાશ્વપુરના શી વિજયતાન્ધરિ યાન અકારની ૫ ક્રમાંક ૧. અને વિજયક ચાસ માં નેપાથેલી છે.

(૩) મમવાનુક્રમે નીલ પ્રત બિજા જેની દેવનાક્ષીમાં જાપેલી છે. શી દેવદીનદન પદ્મપુત્રનો ચાસ અવલેશઅરૂપ તથા રૂપ મુખ્યના જાપણ્યોનો મ મઠ જા પુસ્તક સંચારની જસારતા કાર્તવ્યારુ હોવાથી સર્વ કાર્તને લલુવા વાચના માટે ઉપયોગી તર્ફને શી મુખ્યપુરીમાં જા ૬ જામમિદ માણેક માટે નિર્ણયસાગર જાપણનામાં નાળ કુખુ રામચંદ્રે જાપુ સવત્ ૧૬૧૫ સને ૧૬ ૬ પોષ દસ એકમ જામમિદ માણેકની સર્વ જાજકિઓની ગેમ જા પુસ્તક સુદર મેદાં જાન્યાર જૂન સુદિપૂર્વક ઉપાયેક છે. મુજ પ્રત ૩ પ્રતોને વચાતક ૧૫માં જાજાને નાથી એમલો તત્તમ નેકળી કસાદિ અને તેદવા શુદ્ધ ૧૫માં જાજાને જામલ સેવો જાજાવ છે. કેસન દર્શક મુવ (જાજકની

કામરી) મુનિશી બિનવિજ્ઞાત પ્રસાદિ વિદ્યાનો આ પદ્ધતિ
 સંપાદન કરતા હેવ છે અને એ પદ્ધતિને પણ વિદ્યાનોનો યોગ છે એવું
 ઉલ્લેખ છે પાનામાં પૂર્વોક્ત ૧. વ્યક્તિ અપવામાં જાણ્ય છે આ
 પૂર્વ-વ્યક્તિવિની જાણ પણ કૌન પરંપરાની છે તે એ પ્રકારે જુદી
 પ્રાચીની લીખેલું નક્કાર છે જાને પ્રત આ વર્ણી છે આ પ્રા જુદું
 જુદું હેતુથી કવ્ય જાણેલી પ્રતોમાં જાને પણ પ્રપાન મણી છે અને
 ૬ પ્રતનાં જાણ્યાં પણ થયેનરે સ્વયે (ચિરમ કૌંસમાં) આ પ્રતમાંથી
 પૂર્ણ છે આ જ પ્રા એ દેશલેથી તેવ મળ્યું છે શી કૌંસમાં
 પુણામથન ચાંપીપુણ સુરત, શેઠ ભેવંદ શાસ્ત્રાર્થ કૌન પુણીઆર
 ૨૬ ચાંપીપુણ, સુરત. નીકાનેરમાં શી નાશાસન્ય સંસ્ક્રમાં પણ એ છે

(૪) અંતિમ જાણેલી પ્રત દેખાવરી દર્શાવમાં છે કૌન પુણ્ય
 પ્રસિદ્ધ કરનાર-નેચનાર દીક્ષ શાસ્ત્રી પેલ જમણાવાસમાં શી જાણનાર્થ
 કરનારશ હાલે જાણતિ ૨૭ તરીકે સંવત ૧૯૦૭ અને ૧૯૨૧માં
 જાણર્થ પ્રેમ જમણાવામાં જાણેલી છે જાણ્યાં મેસેક સ્વયે જનુ
 સ્વારને પ્રેમોત્ર પણ કાવેસે જોવામાં જાણે છે તેણું જાણ કરતા
 આ પ્રત ભીમસિદ્ધ માણેલી " જ " પ્રતની લક્ષણ મર્જાઈ નાકો
 નાક છે ઉલ્લેખ છે પાનામાં પ્રા જ ની પો પૂર્વનાં વ્યક્તિ પણ
 જાણેલાં છે જાણેલાં જાણેલી જાણ બ પ્રત કાગુપુર જમણવાના શી
 વિજ્ઞાનસુરિ જાણ લાકરની છે

(૫) મુગતના દીક્ષાશર્થ પશુનામ મવાલિત કૌન કાવ્યમ આ
 (સંવત ૧૯૧૨, અને ૧૮૭૧)ને ઉલ્લેખ જાણે, નેચવાની ચોપડીઓમાં,
 ૭ ભાષ્યોનો યાસ -૪- ની જા. જા. છે પ્રણે જાણે આ
 જાણતિ જા કરતાં જિત છે આ પ્રત અને મળી નથી જા. ઉપરોક્ત
 પણ જા પ્રા કાગ નીલ પ્રાસાદાને પ્રાસ કરો દશે એવું જાણના
 જાણ છે આ વિવિધ પ્રાસાદાને જાણેલી ૬ પ્રતોની કહી જાણિતી
 નથી પણ ભીમસિદ્ધ માણેક કાવ્યના હેતુથી જોયે પ ૪૪ પર
 જાણેલી ૬ પ્ર (૩ ૪ ૫)નો ઉપલેખ કરો હેવ એ સમર્પિત છે

૪ આજ વિષયની યાન્ય કૃતિઓ

૧ ૨૭-૨૬ પર ઉલ્લેખિત હાલસગર અને સાધુવંશામાં
આપણી કૃતિનો વિષય જન્ય જ્યોત્ષ્ણાના સારો પ્રમથપ્રાપ્ત જાણ્યો
હયો પશુ જેમાં દેવકીજી ૭ બાવારો રાસ ની જેમ માત્ર દેવકીના
સાત પુત્રાની જ કથા છે એવી પણ જન્ય સુબચાનીમારવાડી કૃતિએ
હસ્તલિખિત રૂપમાં ઉપલબ્ધ છે એવી વીમ્લો જા પ્રમાણે.

૧ રી[૨]વસિંહ કાં. શુભવદ નાન્યા તિથ્ય સત્તરમી સહી
(જીજ્ઞાસુ જેન પ્રમાણવ જીજ્ઞાસુ નામ ૮૧ કથાક ૩૭૨૮ પાનું ૬).
આદિ—દેવ સોરઠ દારામજી નવમ તિથા વાસંતે એ ।

ભાષા—સાર તે ચાલિયા તાપર જી નહોતે એ ॥ ૧ ॥

કી રે છ રે સામિ સમોમર્થા હરિજી ગાપીનજી નામ એ ।

તેમિ વદન મનિ અલકપુ, અલ તુ અલવ-સાચુ એ ॥ ૨ ॥

અ ત—(કથા) શુભવદ ન જી સુરરામ, નિવ પ્રથમજી વેદન્યા પાવ ।

જ્યોત્ષ્ણા મરમુકુમાલ મુલ્કિ, તસ લુકે તેમિ-તિથિ ॥ ૬૭ ॥

જ્યોત્ષ્ણા મરમુકુમાલ મુલ્કી મા જી સ[સ]પ દિવ આસીસ ।

જલ નામિ પરમાણુ ૬ વસુ અવન્ય હર્ષ આપુ ૬ ૬૬૮ ॥

આમાં ઉલ્લી પદ્ધતિનો પરમાણુ ૬ વસુ ૬૭ વાચક નથી જન્ય પુરોગામી
પદ્ધતિ સાથે છે

આની એક નીજ પ્રત પણ કદાચ એ સદારમાં હો.

૨ દેવકી પુત્રની કાલ કાં. અલકત આરમી મરી હાન્યા
મ ૧૬૧ (જામન પ્રમાણવ જામન ૮૧ કથાક ૩૭૩૧ પાનું ૮
૨ ૬ નથી) મારી પ્રા

આદિ—અલકપુ નામે નમર, અગિયા રીપ અદાર ।

તિથા નમ [વસો] નામ ગાથાવનો, મુલમા તિથિરે નાર ॥ ૧ ॥

મુલમ રે મત-આગ્રહી, તિથિ બપો પુનઃથી આવ ।

હીરજીવેલી દેવરી, સેન કરે ચીવ વાઈ ।

અન્ત—એક અરિય મરમુકુમાલનો ૭ મુલમી નરનાર રે ।

સાધ સ્થાવરના જુત આદરે કરે તે જેવો પાર ૧૦ ૧૧ ॥

ધર્તિ થી દેવડી પુજી દાસ ૥ ૧૮ ॥ સપ્તમ ૥ સન્વ ૧૧૧
વિવિધત્વ મેલિંદે ઉરસનાથરે આતમ-હેતુને દેવતપુર નગરે મળે ॥

આવી બીજા એક પ્રત જિ જ સદ્ગરમાં દોર જોમ લાગે ૭

૭ ૭ સ્વાર્ધની દાસ કાં સૈંકામખીન નાચાટ-રિખ
ચાલ્યુનિ સ ૧૮૪૭ (પુરવરિખવણ ઉરતલમે આરવિખવણ સંધાર)

આદિ-નમ પદ સાર્ધના ૨૧ દાલીયા રિખ્યા ૭

લીલે ૩૧ નાલીકમે ન્ચવુલમદિ ૧૬ ॥

નરસિંહચારી સવા તપુ પ્રવૃત્તિ નેમ જિલ્લ ૬ ૧ ॥

ચાલેમલી મિલે પદરી, લીલા સુવચનાર ॥

દેવદ લલી ૫૬ પંખીયા તારે કાલી સ સાર ૧૨ ॥

કામ નાચકુ રિખ કાંતી આકલ વધી દારિદ્રના નામ સુધીને વર્ણવ
જારે ૭

અત-સવત સ્થાવરના કામે પ્રકાસે, માલી ચેમાસે સુધાર ૧ ॥

મંડી નિર નતિમલુ સાર, લેલ ના ચીકર ૧ ॥ ૨૨ ॥

નકજી થી જુવન કા વીરાને તલ સાસન સુધાય ૨ ॥

પૂજા નાચાટાવુ ગુપમાને માલ મુનિ કલુ કાવા ૨ ॥ ૨૩ ॥

ધર્તિ થી ૫૬ સાર્ધ નજાગુમાલક કુખુ નવસલકના અધિારની જોડીસ

દાસ ૭ ૫૬ ૫ ૫૦૦ નાચ થી ૫ માલકાલ તલ રિખ પંચ [૫૫]

ત-મળે વિધીત નાનિ રિખા માલક થી જાંબી નિરે સ ૧૮૧૧ના

ધીર રુદિ ૨ ૨૦૦ પચેપચાચાન વિધીત સપથી થી ૫ કલુ દેવદ

તલ કી સુધવીક નાઈ નાચીને નર્થ જો ૧૬ લખ્યે ૭ કપારે

લખ્યે લીપારે નખો સ સારખી ૭ ॥

૪ દેવકરી દાસ કાં અણત જોમલિમખી મદી? (નતલ

ન-ચાવન નંદ ૮૧ કાંક કાકર ૫૫ ૧-૧૪ ૧૨ ૧૩ નથી)

આ મુનિ નજા થી દેવડી કા નાચી લાચ પ્રમાણમાં સનાલ સમાન ૭

(યાત્રા આદિ-જન ત વાંચવાથી એ પ્રતિ નિદિ થાય)

આદિ—નેમ છલુદ સમેસર્વા રે ભાલપુરરે વાત રે ॥ અવિનિલ ॥
 સુલને લોહ રાગી કુવા રે, પર્ણ છલ રે ભાગ હો ॥ ૧ ॥
 સ્થાન આરે સુધી રે આગ્રીવા આલીસ હજાર હો ॥ ૨ ॥
 તિલુપી જ્ઞાન મનાવના રે સાસલુના સીરદાર હો ॥ ૩ ॥

અવ—મર્મલુ-શુધા રે માત્ર કાઠિયા[ન] દિના હાથ ॥

લોર પરીઆ [પરિષદ] મહી મુખને મવા છ ॥

મનમન મનમુકામલ વારે નો મિરકાલ ॥

મનમન કસ્ટી ન બેસી કસ[રી] છ ॥ ૩૧ ॥

ઈતિ મી દેવકરી હાથ સંપલુ ॥

૪. દેવકરી કથા ક્યાં જ્ઞાતાત જોતલુસમીનો પ્રારભ ?
 લખ્યા સં ૧૯૧૮ (જુલૈવિ નજી બહાર, નં ૧૭૬૮ જન ૧૨) આવા
 મારવાડી જસરવાળી કીઆઈ કહિયાએ માળ્યા પાડી જસુલવાથી લખેલી.

આદિ—ભાલપુર પધારિયા ॥ નાવીનમા છલુરાવ ॥

૭ ભાઈ નેશનોમા ॥ તે સુલનેા જીત લાવ ॥ ૧ ॥

લગ પેહલી (પીળ કોર સીતા સતિ રે લાલ ॥ એ ડેસી ॥)

નેમછલુદ સમેસર્વા રે ભાલ ॥ ભાલપુરયા વાત રે અવિનિલ ॥
 સુલને લોહ રાગી કુવા રે લાલ ॥ પર્ણ છલ રે ભાગ હો ॥ ૧ ॥

અવ—સેરિ-વાડે હરિ જાવતા છ સેત્ર પરિ જાગિરામ

સોમલ સસે લી મુલ છ કીધરા ૧૭ પાંચ રે ॥ ૫ ॥

ને કુવા જિ મનમનપદિ છ તેલો સોત ન તેલ

કિયા હરિ-સમળવણી છ નેમનિર્લુદા દેવ રે ॥ ૬ ॥

મી હનપર મુ કહે છ પુન મહતો જામ

લિે કે ઈલુ કસ્ટી છ જાલનો બેલ સવાપ રે ॥ ૭ ॥

ઈતિ દેવકરી જોપી (જોપાઈ) હાથ મ પૂર્વ ॥ સમત ૧૯૧૮ થ

[?] મીલી ૩ ॥ દેવકી કથા ૭ આપની ॥

૬ દેવકીજીના ૭ પુત્ર તિલુપી રાસ. ક્યાં જાવવપદિતિ

ને પા. ૪

અન્ય (૧) મુજબ ૧૮૦૭ (અન્ય અન્યથા ૧૮૦૮ ૮૧ ક્રમાંક ૩૦૪૭
અન્ય ૬)

આદિ—નિમિ નામે કુળ વળતુ સર્વ સુવેન
આદ સદસ વધતુ થશે આતિથ્ય સિવભોવ ॥ ૧ ॥
સદમ આદરે સ્વપ કા જનિત્ય ચાલેલ દળાર !
મેઘા મેઘા મુનિવર નિચરે બારી બાર ॥ ૨ ॥
નસુરકાના ઘોરા દેવસિંગ અન્નવદ
સુદમુને થર નથા સંભવને નાથવદ ॥ ૩ ॥

એવ—નિર્ણય હેઠળના રે, સ્વચ્છ નવર મંત્રો
સુદ-માના ધિવા વળા રે, મહિ-મહિષી બંધારો ॥
મહિ-મહિષી મહુ ધિવા થાઈ અસંખ્યકાળે અનુષ્ઠા ન સુધી
અવનરિતિ થાય / આવી ચોથી-પંચમી એસકુ ધાઈ
કા રેલી કા રે ॥ ૧ ॥

કાલિની દેવસિંગ ૩ જાક પુનેમ થાઈ (મ)થામ ॥ ૪ ૧૮૦૭
૨૧ મિત્રી મધ્ય મુદિ ૬ થાર [?]

આ પ્રાની કા અનુસૂચાના અન્ય સ્વર્ણ પૂરી થાય છે
આતુ નામ આત ઇતી પદ્ધતિ એવાર આરે છે. આ રીતે
આ સંસ્કારથી ૭ પુત્રી ન કા છે

૬ જા દેવસિંગ કાલે અવનરિતિ (અનવસિદ્ધિ કૌન કા
અવરે બીજાને પા ૧૨ મ ૧ ૪ અવનરે અવનર [રેલ
૪૨ અનુ છે : સ્વચ્છ મંત્ર, ૧૪ ૧૬]

મને આ પ્રાના પદ્ધતિ પંચ પુત્ર મંત્રપદ્ધતિ મોક્ષવા છે. એમાં ૧
૪ (૧)ના નિમિ આત મુધીમાં સ્વપ પામેલેમે સ્વરકાળે કૃતિ ન
અવનરિતિના અવનરિતિ મને છે તે પદ્ધતિ કા આત્રા વધે છે
૧ ૪ (૧) ૪૨ પૂરી થાય છે ને તેમાં (અ) કુવરિ કા લીધી, મુદિ
આત્રા કૃતિ ન વાત છે સોમકોટ પ્રમથ નથી. (કા) આ પ્રમથ
વિસ્તારક આતુ નામ નથી આ મે અસ્થિર આ રેલ મીનક
કેલે કેમેગે હોવ મે છે અસંખ્યકાળે નથી. એ વિસ્તારો અત-

માથા મેલી દાર, મહર્ણા સહુ પા[ઓ]મીયા [= કાલી નાખ્યા] ।

હે સુખી ! દિખાં લો મીરી નેમ । કવર ધમ મોખી[દિ]મો । ૩૬ ।
તન-મન વટ કરો

હે સુખી તાપ-ખીમો સદિ ખુતાં સેવુરી । ૩૭ ।

ખતી મીરી રેવકીની લ્યા સમપુર્ણ ।

જ્યા પત્ની ત ત એ જ લીડીથી દારિદ્રાનગરીનું વિસ્તૃત જલુ ન
થય થાય છે એનો અર્થ—

મી પતિયથાવ નમુ ।

દુઃખ અસુખ કરખો કરણો બાવીસમા મી નેમ છવ્વું એ ।

છાડી દિખાં તે સસારના દુઃખ એ ।

૭ રેવકી બ્યાખ્યાનકરૂ કર્તા જગ્યાત સજયત જોગ
લ્હીસમીયા પ્રાપ્તિ. લખ્યા સ ૧૬૫ (મોહનલાલજી સ્વામીના
પ્રતિષ્ઠા મીમક્ષિનિવિદિસુરિના દિખાં મી સુખાનુનિષ્ઠ પડેલી
શ્રવણેનક સુખાનુનિષ્ઠના પૂતળા સ્થાનકવાસી કુરૂ મી રૂપ્ય છાં પૂતળ
અવમલક સુખાનુના સાધુ સુરભમલકના દિખાં)

આદિ—દાલ ૧ (અગ્રપુરુષ વિસંચાનક)

નક્તી ઉત્તમ દારકા છ રાખ ફુલ નરેસ

સેક સહુ સુખીયા ક્ષેછ ફુલ નહીં લવપેઠ

જિનેસર અગ્રપુરુષ નેમનિષ્ઠ ૬ । ૧ ।

સમોસર્ગી વિષુ અવધરે છ કરતા અગ્ર અગ્ર ૬

જણા સાધુ સુ પસર્ગી છ જિનવત નેમ નિર્લુદ છ । ૨ ।

અવ—સેમિલ વ્યુની તન ના રીમે, જલુન કરી દરિદ્રા

જાખવ મન સજારતો સેવે, હરિ બાળ્યો પરમાદિ રે મુ । ૩ ।

જામતા રમ મુનિ પૂજ્ય પશિ, ખન ખન અગ્રજામતા

કર નેડી નિઠરણ મન શુદ્ધે, હરિ મી પ્રાપ્ત રે મુ । ૪ ।

મહાજીસક ખેતર પ્રવળ્યા, મુનિવર વિવપુર પામે,

જ તરખને લીને વર્ધમા અખવને અગ્રમે જિન રાખે । રે મુ । ૫ ।

હતિ રેક બ્યાખ્યાનક । સે. સવ ૧૬૫

૫ પરસ્પરાવગ્રજન

ફિરત્ત જાતિના લાગણી બાપણે બાપણી ફિતિ સાથે નીચ
 ને બાપણીના ફિતિઓનું જોખુંવતુ માખ નેવું, ને બાપણાન કુ ૩
 ફિતિઓને બિગીનતી ફિતિઓ વધી પશુ હોય ત્યાં બાપણાન જા
 મ પાછા ફિતિ ઉપરાંત ત્યાં તિરતી ને નીચ છતાં ફિતિઓ બાપણને
 ઉપર ૫ ૭ (અને ત્યાં તિરતી નીચે કલમ રાઈ છે, એવી
 શાક્તિ મને ન મળે હોય) તેવથી ત્યુ કુદ થાય છે બાપણનું પ્રકાર
 સાથે તિરતીના સમાનતા અને ફિતિઓના ૩ કલ્પેની સમાનતાને લીધે
 હોઈ શકે પશુ તે જાણ કર્યાં ને કર્યું એવું સામા મજા બાપણે ૩
 એવું જાણે પ્રકાર જુદાઓ ન હોઈ શકે એવ બાપણને લાગે જા
 ત્યાં સહર્મમાં નીચ ને બાપણે પશુ ત્યુતમાં થેવી નેઈએ શિ
 તે વખતે પ્રકાર થાનનાર-બાપણનાર શાક્તિપરિણતિ કર્મ લાગે પશુ જા
 ફિતિઓના જાતિ પાતાની પ્રત્યક્ષ સુખાનિષ્ઠ કરે એવો હોય નીચુ પશુ
 શક્તિઓના, નવરા પો જાણે, શક્તિઓના બાપણ ૩ સંપાર-દરતીને વેચ
 બાપણે પ્રકાર તેવર કી થાજતા ને પ્રકાર સુધ ફિતિ ૩ જુદી ફિતિ છે
 એમ જાણવા, અને પ્રકારનાર કાર્થ ઉપરાંત સુખના થાજથી એમાં
 થાજ થેવાથી કી એને નવે થાજના થાજતા હશે બાપણ નજ
 બાપણથી એને વેચાણનું ત્યુ સુધ મન્ય

બાપણી ત્યાં ફિતિઓમાં ત્યાં જાણે કલ્પેને બાપણને બાપ
 કલ્પે હોય પશુ બાપણે પ્રકાર પ્રકાર બાપણી ફિતિમાં જ થેવાન છે
 ત્યાં જાણે ફિતિઓની તુલના રસિકને જોયા કર્મ ૧૩, પશુ કલ્પ
 કલ્પને કલ્પે, શાક્તિઓના કાર્થ એ કરે એમ થાજી, ત્યાં કલ્પ

૬ ઉપર

બાપણી ફિતિની સાથે ઉપરના કલ્પપ્રકાર અને ને જાણે કલ્પે
 બાપણને મને તેવા મળી છે તેમાં જોયા કલ્પના તામેલોન નથી
 નીચે પશુ, મનસુખલાલ કિરત્ત ૬ મહેતા અને જોયાલાલ હોય
 રેકાર્ડ એન થાજનાથ ત્યાં જાણે તોયે ૭ થેવાના ૭ કુદ

[હત્યા] પરમાનંદ મુદિત હવે જ ભાર્ગના રાસને નામે પ્રહ્લ વસેલી
કૃતિ જાણવાવાળી એક જ જણાવ છે એટલે, જ્યાં ઉલ્લેખ જાણવું
કરિની કૃતિ વિષેના જ છે એમ માનવામાં હરકત નથી તેઓએ જાણું
જનુમાન ૧ ૩૪ કહી ૧૧ માં જાણતા પરમ જ્ઞાનક (પાંચમે
મન ૧૨માણુદ) પરથી કહ્યું હતી પણ એ સ્પષ્ટ કવિચામક નથી,
જ્યારેન સ્વાચ્છ-મુક્તિવાચક છે જનન કવિઓમાં (જે ત માલ મુનિનીજ
જાને શુભરહનનય કિષ્કિની કૃતિ ઇ માં) પણ પરમાણુદ સ્પષ્ટ મુક્તિના
જર્જરાં જ આવે છે

દૂરમાં જ્યાં કૃતિમાં નામોલ્લેખ ન હોવાથી તેના ક્યાં રાણુ છે
તે નહીં ક્યાં સહે તેમ નથી પણ સુવચનને દરિયારમેરી લેવની મુદિ
નવાથી તેની ઉપાસના કરી એવો અત્યવશયા ઉલ્લેખ જ્યાંમાં નથી
(જ્યાં વિલનના બીજા કાર્ષ્વમયિ જ્યાં ઉલ્લેખ નથી) તે પરથી
જાને કાર્ષ્વ સાવા-હેલી ઇન્દ્રકિ પરથી એવું જનુમાન જન છે કે જાના
ક્યાં સ્થાનકવસી થા સોમયમ્બીન કોન મુનિ હો જ્યારેનવ, તે સુમયે
શીનેમિનાચ્છ વિજયાન હોવાથી મુદિપૂર્ણનો બીને કહો અવાચક
જ્યાં કૃતિમાં નથી

૭ રાસની ભાષા*

જાણ પરતે દિપ્પલુ ને સ્પષ્ટકિ ઉપરત વિલેપમાં જાણુ
મી સ્થાન.

વર્ણુભવસ્થા જ્યાં રામમાં સામાન રીતે તત્ત્વમ તેમ જ
ત્વજન સ્પષ્ટમાં નીચેના અરે જાને જ જાન વપગપેલા છે

૧ સ્વર જ જ્યાં ઇ ઇ ઇ, ઇ, એ એ

સાવ ચાર્ષ મુદિત નવા, વાલી તેમ મિલુદ ૧

મિલવા મુની કુલુ જનવા, સર્વોદ પરમાણુદ ૧ (૧૭-૧૧)

* જ્યાં વિલેપમાં જોણુદ છે ૩૮ રાસોની વિપુલ સદાજ છે જ્યાં
સરેમેલ સ્પષ્ટ સ્થાન, રાસીક જર, પુસ્તકને જાતે જાણેથી સ્પષ્ટમુખિ
પાથી મદદી.

માત્ર હાલ સુધી ૮ વપરાયો છે. એમનામાં ૫ ખુબ જ સામાન્ય છે + જાણે
એનું ઉપચારણ સવત્ર ખૂબ વધારે પડે, વિષયક નિષ્પક્ષ <દુષ્ટ
વિચારવત નિષ્પક્ષવત <દુષ્ટમાવત પેદારી = બેદારી <દુષ્ટકારી
નિષ્ણ = નિષ્ણ <દુષ્ટ પોષકસાથ નિષેધપ્રસાદ વધારાનો ઉપચાર
પણ વધુને દિગ્ગામી જેમ નિષ્ણદશન / દેવો

મેં જાણવાનો છતાં વનો ઉપચાર ખૂબ નહિ પણ વધે છે
હોય ખરો વિવેચન) ખુબ

વધી જનુનાસિક્ક વાળો જુન મ મળે છે દ મ નથી

ભાષાની બીજી વિશેષતાઓમાં માગવારી સાધ્યવિસ્તાર નૂની
પ્રાપ્તિ જામ સુગમી રહેશે પ્રવાહ સાધ્યવિષયક ખ્યાનજન સમ્પ્રદાય, ને
જેન પરિભાષાઓ એ પાત્ર જાનવો ખામ ખ્યાન એ છે

જેન રામાઓમાં ને વિશેષતા ખાસ હોય છે એક તે ભાષાના
નૂની રીતે—પુરુષાચાર્યેમ અને બીજી ભાષાનું મિશ્ર સ્વરૂપ જેન
ગણિની ભાષા એવી હોવાના કારણે બાધક છે

જેન સાધુનો મહત્ત વિદ્યા (પ્રવાસ) તેઓ ઉપરલિધ
માત્રવા, ક્ષેત્ર સંગ્રહ સુગમતા પ્રવાસિ સ્થાયે વિચરતા પશુઓ
કિંમિ, મારવાડી-રાજસ્થાની, ક્ષેત્રી કાલિજવાડી મુ / તરી ઉપરલિધ સર્વ
બેલીઓ બેલીના વૃદ્ધસ્થિઓના મપક મા જાવતા ને એમની માથે
થાત હતા એ સગની બેલીની જમર એમના પાંચ પાંચી

જા એક જ સપાદ (મધુમધુ) મા એકથી વિશેષ પ્રાપ્તના
સાધુઓ વચ્ચે છુક એક પ્રાપ્તના હોય, એવા બીજા પ્રાપ્તના ન મધુમધુ
બીજા જ પ્રાપ્તના એમ વા વાર મનનું જાણી પણ એમની ભાષા
જરા મિશ્ર મનની

૬ સાધુઓ માવકે કર્તા જુદો સમુદાય છે અને રીકે નાના

નુપ સુમુગરની ભાષા પ્રજાની ભાષા કરતાં ટૂંકી પાવતી જ (૬૮ પાસીએ) મેકએ શેંગ બોલ ખઘારી, જાતિએ પ્રની ભાષ) નજી પાસીએની જેમ એમાં કાલ્પ, સત્તા ને એકધારા લોખંડી વ ભાષાને, ભાષાનું વધુ જૂનું રૂપ જગ્યાવાનું †

ઈ ખાસ લે લેન માધુએને અર્ધમાત્રથી, પ્રાજ્ઞા ક્ષતિએ ભાષામ ક્ષતિએ રહેલો ને બા ભાષાસ એમનામાં જૂનાં રૂપે ક્રિસો ક જૂના ભાષાના વાચનથી બધા પુરાભાષામજિ (ભાર્ગ- સંક્રમ)ને ના પ્રજાનું

ક જેમ સંસ્કૃત ભાષાઓથી થરી જતારિ એને કાલ્પભાષા રહીએ એનો પ્રયોગ થાય છે તેમ જૂનું ભાષાસ્વરૂપ એકલું-નવું જગ્યાનું કોણ કલ્પ લેન માધુએ એ ભાષાસ્વરૂપને કાલ્પભાષા તરીકે અજાણતા જૂનું વાચન પાતળા રહિત-અજાણ્યોને જાણા રીઠા રાખે છે

વ લેન માધુએને જાણના રૂપિયત છે જાણનાંભિન્ન પોખ પ્રાજ્ઞાપર ભાષાના અર્ધ પ્રયોગે કે જૂના પ્રયોગે રૂપે સુરે છે ● ૮ જૂન પોખભાષા (ને કાલ્પભાષામાં સ્થિર) જ ક કાલ્પરની ભાષા હવે જાપણે ઉપર કાલ્પરની પાયે વિજ્ઞાનજોનાં છાંયે લેઈ

(૧) ભારવાહી ભાષાવિજ્ઞાન

૧ કુમ્ભાવીયાં જ કોણ તેવા કાલ્પોમાં ભાષાવિજ્ઞાન જાણે
૨ વિદ્યા (જ્ઞા) જાણિયન (જાણવાન) વિધી (સ્થાપિ) વિધ
(જન) (૧ ૨૩) ૪

૩ જાણવારૂપ કાલ્પમાં કાલ્પ ૬

૪ જૂની વિજ્ઞાનિયા ૫ કાલ્પ નવું જાણવાથી એ ને પ્રયોગ માધુએ, એજાણી, કોણમાં ખઘારા કાલ્પારી જાણવારી સોમરી, ૪ ૪

† પાસીએની ભાષામાં કુમ્ભાવીનું નવું જૂનું રૂપ પાયે ૮ ૬ ૬ કાલ્પ કુમ્ભાવે કાલ્પ વિજ્ઞાનથી જાણવા પાયે ૬

૪ નાન્યતરને સ્થાને નરભતિને પ્રયોગ નારીભતિને સ્થાને
પણ કેલીકાર તેમ જ નાન્યતર કે નારીને સ્થાને નરભતિમાં—

અગત્યના નામ અવરજ આશરુ વચ્ચે દિવેડા સમપણ,
અણુસારણે બોલ્યો ની સુણે (સુરુ સખન) કુન્ન રાન્ન, વેર
કરમ પૂળેડા કુન્ન જોન જ ન્વલ કમન (૫ ૧૫) પણ (૧૫) પણ
(૧૫) અપવાદ [જિ] પર્ણ સોદામણ (૫ ૧૧)

૫ કિયાપરિખા (અ) દિવેડા, દિવેડા, બાથો જેવા પ્રયોગ (બા)
પ્ત માન-નૃદ તનાં જેવાં જેવા રૂપ (૪) અરિષ્ઠકાળનાં અવસુ જેવાં
૩૫ (૪) મારવાડી અમરે પામમે આવસેના પાસિ અમિ જેવાં ઉચ્ચારણ
(૪) બોલિએના વગેરે (ન) વ-મરવાળા વેદાકરને અભાવ
(૫) જ્યાં ને જામે કરા) (જિ) સરભતિસુકા રૂપાખ્યાનું બાકુન
(કેવેનિ સ્થાને કરિયો) (જે) સદાચક કરી આટના મારવાડી કિયાપરો દેખાવ
કે હુઈર અવા ર અવા મિલિયે અવા ર દેખે અવા ન હેડા દિયો
મતિ કરો, કરાવ દિયો આવ ન તિભઈ ન વાયો ન સુદિયે વિવરણ
સુચાર્ અમાવ વેદાવ જાઈ વાવ પોદાવ હવ નોક ર, નચારે નવી
દિવે નમાવ, અમવ કિયા દાવ (કર) વેલ્લિ બોમિએના, બોલાવ
જુલાવ નમિ કરી સુદિ કરી, નિરખી કરી, જુલા અવા જુલાને રો
અવા નિવુ ક્યો વેલી નેસે જેસી રાવરી રાવરી સમગ્રવ
દિને દિને નિયો ર પાસે પામિ, અમિ ૪

જકારી બોલાકરને અભાવ (કે) હમેશય સંમય હવા
વૂદા અવા નાણા, અન્યા કરા આનાં, હા રહે રમા નચો, જુડા
અયો રૂડ કરો, સીખયો મોડ નાણો (ન આવેયો) જુડો વળી મરી
(કિયાપર સિદ્ધના તપમા પુનાઈ મને રા / ૪) એથી બીજા
અમેમુર્વા વર્વા જર્વા લેખ્યો પખ્યો બોલખ્યો લખ્યો (અને પ્રયો)

દ્વિતીયાં પણ સ્તુતવાળી બીજીમાં પણ વચ્ચે ૭ મિલિ રૂપાખ્યાન
રૂપાખ્યાન રૂપ કે મારવાડી રૂપ કે તેથી બીજાથી અત પામતો રૂપ.

સ્વરણક્રોધ (ગ્રી) જ્વાલિયા ખસારિયા બલિયો, હલિયો
 રલિયા રમિયા, જમિયો, ખમિયો જુઝિયા નિચારિયા, રમિયા,
 જાલોદિયા, સજ્જારિયો, કમિયો, રમિયો ખસારિયો સિયો,
 રમિયા, રોમ્પારિયા ઇ કોમ્પી કોલ્યા સમેસર્ગ વર્ગ, ભર્ગ.

૬ પ્રત્યક્ષ જરણ મોલિયાર, હમિયાર, મીર્તા મનમેજ,
 મુખમ મનમમે તાજો, માવસુ, પરીના ભેજા, કહેવાઈ ઇ

૭ મારવાડી સર્વન્તથો નિયો મો, મોસુ, લેસુ મોવ લેવ
 મોરી થારી, મોર, થર્પી તુમેજ ઇજ, કિજ નિજ, નહેજ નસી મજ
 મર

૮ કિયરથો કમરી, તીમ્પી, યોજ યેનુ, કાન, યેવ
 યીન નમી યેઠી યેનુ, કાન

૯ અવ્યથો (કાક) મતિ (મત) છડુ દિજ રિયા (સીવ)
 ૧૦ નામી સામાન્ય નામ સેદગેજ વહીજ ધાવ નાજક
 ભેજ કાવે ભંર (કા) તુનવિજ કાવવાજક નામ
 જાવમજા, ના પુત્રક મજા

૧૧ કોદકર (ક મુખ સરગ) નો લગભગ અવધાવ
 મનિયોનો રંગ, પ્રક મહી લખ્યો ભર્ગ, મેઝીમ ફલ કા
 ભેજ થયેના કાના વર્ગ ને સાચકરી જમાવ દહન, કામુદિ, કા
 (ક) પાવ કુ નીજ નિચવ નામ ઇ વિજુકરો, લક્ષ્ય
 સપત્રક મહાવન મજા ૭

૧૨ રૂઢમથાગ ભરેભાવસુ લેવા.

૧૩ લાક્ષણિક વાક્ય મનસુ પ્રગે ખન કાર રમે ભેજ
 (૨) પ્રાકૃત નાથો

તીર્થના થકા રમે જયમથ પ્રાકૃતકાલ ના લેઈ નિજન ૭
 ખરે તે લેવાના પુ જાણ્યોમ મુવને ૭ :

વિદેશનામ કારિ સામાન્યનામ કાવ, કાવ, તુલિ,
 ૧૧ (ગાઠ) ૧૦ (પા. જરુ) મપ (પા. સિય), પાવ (પા. નાઈ)

રત્ન જમીન નિવાસ નિલ પદિમા પુત્ર જલદિ ઉદ સાવવાચક
નામ. પુત્ર (૫ ૬૧) વાવ (વાલવાવ) વિશેષજી જાસમ,
મુલ જાસમ (મા જમીન) કિયાપદ મામા કિયા/કર્મ
લક્ષ્મી કિયે કિયા સરકાર અધ્યયન વામ (મા તાવ)

મા ઉપરાંત અપદ્મ જાસમી પદ્મ ઉ માના કાર્મ સાધુજી
ધ્યાનપાત્ર રત્ન ની વાલીમાં ઉતાવો છે અને ત્યાં જોય મગશે

અપદ્મ અર્ધ પ્રાપ્ત રૂપો—આમ કીને મુલ પદ્મુલ ને અપદ્મ
અપદ્મ રૂપો—અમને નહુ જુનુ ડેરે પદ્મ આ પ્રાપ્તિય કોન
રાસાઓની સાધુજીયા છે એવે એવ પરી આ કિતિનો સવનિર્ણય
ન કર્યું શકે

(૩) કારસી-અમી અમર

રામમા નિયંત્રી હા અમી રૂપો (એક ચિત્ર) ખાત જે એ છે
સુધામા વ નામ કિયાર મુગત નિલ ૧ દેહત પટ્ટનો કોમ
૧૩ માક (લોક વાર) ની ૨ (વલોક વા) સાવવાચક નામ
અરામ, ૨૨ ૧ કોમ વાક જોય દોસ (વલોક વા) મતાલ
(વેવ) સાધિત સાવત નામ માદેખી, તિયારી જાના (વશેવજી
કિયારી (વેવજી વાર) જો ૧૯ રાજ અસરકાર (૨) કિયાપદ
કુમાને અધ્યયન વિચર

નિમ્ન આપના કોમીન કોતોના કામમા અપદ્મ રૂપો નહુ
ન કોવાવ ઈ ૧૩૬૮માં ગ્યારેશ ગલમત્ત કદ ૬ તા કમી મજબા
વમી ૧ કોમી હ આ સાધિત કિયાપદ કાલી અને ત્યારી જેવાં
સાધિત અવવાચક નામે માક વિચરી ૧૭ જેવા સમીનો મદન
પ્રયોજ, ૬૫મો દોસ કુમી પદ્યેયા અર્જિયામ કલ્યા યવને છે ૩
૧૮૬૩ રૂપો તો કોકનોલીમાને સીધારત્ત વર્ષ ૭ ને મુન્દિયોનુ
અવગત થવાને ૧૮મોક મમન વીધી ચૂલે છે

(૪) સાધુજી ધ્યાનપાત્ર રામ રૂપ આદિ

સાધુને કારમિયો કુજિયા કુમી આપો કાર વિમાનેવ,

એ પૂરેપૂરી થા સચોરે નથી કે નથી પૂરેપૂરી દિલ-સુખચલી એ
કેવી-કેવનાકરી મિત્ર દિવિ છે

૮ સમજ

રવનાસમજ એક નાકે પ્રાકૃત-જામનત વધે માસ્ય
સુખચાનના એક કવચા મોલકાલી તેની બાલે વાદ જાપને હોવ તેને
માલગાલી-મુલગાલી મહા જા નાકે મુસ્લિમ જામનત દા રજુ હોવ
તેમ સુવચન થોડા શામ્બી પ્રયોગો—જાપા કામને જા કામ
કવરુ? જા પીઠે પ્રાકૃત જામર હોન લાલકિન્નર છે માસ્ય-સુખચલી
મિત્ર જાણે છે જમ્બુ ભાલુ મુદ પ્રાચીન પશ્ચિમ રાજસ્થાની નથી
જરમી-રાસડોના જામુક-કામે સ્વલ્પ-જામ રામની રૂઢ કાપના બંધાવ
જાની કમે છે કવિ જાને કામ કામ રજુ પ્રાચીને હોવ રજુ કાપુકા
કવ નામને જાને કાપના દાદ પસંદી લાલે છે કે જાલકુને કમેને
કેવો કાપપદા જાણે જાણે લાંબી કિલે નૂનો નથી

કાપને સમજ જાપણી કાપને કામ તે થી નેજાવકાને
કામ છે કૈન જાલકુવિ પ્રમાણે “ થી નેજિનાથ પ્રમુદા નિર્વાણ પગી
કેવંકાંથી હમાર જાસે થી મહાવીર પ્રમુદ નિર્વાણ રજુ, (મસલ
જામ્બાન સાવરુ) જાને થી મહાવીરસ્થાપીના નિર્વાણને ૨૪૮૩ વર્ષ
પહેલ છે જામ જા કાપ જાતરે સાલકાપાલી હમાર લા પસંદી છે.

નૃપસ્ય, પોષ્ઠસ્ય, સોમના
વિ. સ ૨ ૧૪

વિપિન લખકાના કવેરી

કામ છે કે વ જાલકા = નેજા જાસે મે જાપા હોન જાસે જાલકુ =
થોડ થોડાથ = નેજા જાલકુ પ્રમુદ કાપાવના કાપા કામો પશ્ચિમજા
જા પ્રમાણે કાપના હોન મસ્ય કીલાઈ તારવા. મિરંતર તપસ
કારી તપામાલ મજબાર કીર કપાલિ
કામને જા કૈન સસિર્થા કાસી કામો હોન છે.

પ્રવેશક અને પાઠ્યોક્તિના ઉદ્દેશોથી ઉપરાંતની
મહત્ત્વની અનુશિષ્ટો:

૧૧	ક્રમ	અનુશિષ્ટ	ક્રમ
૧૧	૧	ચરણ-તારણ	તારણ
૨	૨	આવ-જાત	આક્રમ
[અનુપગમ્ય મિત્રના ઉપવાસનું કન]			
૨૬	૬	ગેમ થી ?	[ગેમ થી ?]
૩૬	લીલી ૧	ગોચરી	ગોચરી/
૫૪	નીચેથી ૮	રૂપાન	રૂપાનહ
૬૬	૩	કે ?	x
૧૧	નીચેથી ૨	/ઉપવા મારે	x

પૂરવણી, નવા વિઠેલો, ઇં

(૧) અનુક્રમણિકા વિગતો ને દૂધ સ્વરૂપે મળે છે
વિનયકાનુસાર-ક્રિયા ધનવિનયક (૧૭ ક્રી, ૧૮ લીલી) અને
વિનયકાનુસાર (૧૬ ક્રી ૩૮ લીલી) ખાતે.

(૨) દેવકી અને કૃષ્ણ ૫ લેની દિવસ અને લેન અનુક્રમણિકા
અનુસાર લેવામાં આવેલા પનારે લેવો છે એ પરત્વે લેન દિવસ દેવકી
કથાની તુલના મારે દિવસ અનુક્રમણિકા એવા અનુક્રમણિકા એક અલગ તરફ
લેવો ને એ કૃષ્ણ દેવકી કૃષ્ણને જાતી કરે છે કે મારા ૭ પત કુલેના
લેન કરત, અને કૃષ્ણ લેમ કરે છે (પો. વિદ્ય. કથામલ ૫ ૧૪૮)

(૩) ૬૫ ૫૭-૮ પ્રેમાનંદના નવાખ્યાનમાં આશિષ લેવા રહે
૧૫૭ છે અપારે માગું એવા મિત્રાથી પામવામાં કરતાં લેવો છે

(૪) અનુપ્રાપ્તિ આદિ પરત્વે નવા સુખનો

૧.	ક્રમ	નવા સુખનું
૩૮ ૧૧૧ ૧૧૨	મુદ્ધર	મધ્યામારે > મઝ્ઝામારે > અપ મઝ્ઝારિ/રિ
૪૨, ૧૧૭	સારિ	સરહિયા ૫ ૫ ૭૧૨ સરહ

૫૧	ભાઈ	પૂઝીને નિતારવા ધારે ભાઈ
૫૨	દેવસુપિયા	દેવાસુપિયા
૫૨	ખાકેરજી	ખદિરિજી (પદ્ધતિ સહ. પ્રભુ)
૫૩	સેકરે	સીકર
૫૩	ભોલે	બહુલોટ પ્રાસ. અર્થો
૭૨	તસ્સ	અપ તાસુ
૭૩	તમિલ	તોલુક
૬૪	માધર્ય	> અપ્પરિય > અપ્પરિજ
૬૭	માથા-જિ	> સોર જોપ્પર > સોર જોપ્પર
૬૬	હાન	અન (સૌ)
૬૬	અનુન	અનુ (સૌ)
૧ ૪	તવ આ	તવ અનુ
૧ ૪	તરિયુ-વારિયુ વારિયુ-વારિયુ	પોતે વરે ને બીજને વારે વે
૧ ૪	તવ	તવ > આ તમો > અપ. તવ
૧ ૪	તસ્સ	> આ તસ્સ > અપ. તસ્સ > અપ. તાસુ
૧ ૫	હાન	અનિય-અનુ દ્રવ્ય અન ૫૨થી વિપ્રત
૧૦૭	અપ્પે	અપ્પા અનિ અપ્પ
૧ ૭	નિપરે	નિપ્પરિય > આ નિપ્પરિય
૧ ૮	નિપાર	અપ્પાર > આ નિપ્પરિય
૧ ૮	પલાએ	પલાપ્પર > આ પલાપ્પર
૧૧	અપે	અપ્પ > આ અપ્પ/અપ્પ

અન્યોં પિયો

* ને ચોખી વચ્ચેના જાન વહિવાએ પૂરથી વધારે અપ્પે
સમને છે એવવામાં એ જાન બેથી બેમાંથી અપ્પરિ અનવાતે

[] : આ અનુ અપ્પ અપ્પાં વહિવાએ બેથી ત્રણેયે છે
બેથી વચ્ચેના અપ્પે સામાન્ય રીતે આ પ્રમાણથી પૂરવામાં આવત છે.

ઐ ઐ૦॥

અથ શ્રી દેવકીજી જી બાચાને રાત્રી લખ્યે તે

રેઘા

શ્રી નેમ જિજ્ઞુઃ સમોક્ષયા, જ્યોત્સના ના જુ
જન્મ જીવને વારણ મોક્ષા જન્મ[ર]ત વંશ. ૧
વાલ્મી મુલ્લિ શ્રી નેમનિ, હુમ્મ જન્મે કુમાર,
મ્મતખિયાને કુલિને વિધિ સંજમ-ભાર. ૨
જ્યોત્સના સત્તમ વિધે પરમ-સાંપચરી નિમ
મેશા મેશાને પારણ પ્રથમ કમાવ વિધે ભવજીવ. ૩
નિરંતર તપસા કરે જન્મે મોક્ષા જન્મજીવ
જ્યોત્સના મેશ્વર ભવવતનિ, કરે જ્યોત્સના-કિષ્કર. ૪
નેમ જિજ્ઞુઃ સમોક્ષયા દુષ્ટા-નગરિ મુકાર
૧ ૧ જો દિન મેશાને પારણ વૈરાગિ જન્મજીવ. ૫

અથ હાલ પેઢેલિ લખિ છે

(નિરંતર રાત્રી જન્મજીવ ૧૮ જી રાત્રી)

જ્યોત્સના મેશ્વર ભવવતનિ જન્મે ભવજીવ માર
મોક્ષરિ કરવાને નિમજીવિ દુષ્ટા-નગરિ મુકાર,
સાંકુલ ભવં ૧ પધારાજિ જન્મજીવે જન્મ. ૧
જન્મે સત્તમ જાતે કરીલ જન્મે સત્તમ જન્મજીવ,
૧૫માર જાતિ મોક્ષતાજિ નગરમેર જન્મજીવ.

૧૧	ભવ	પૂજાને નિવારણ માટે ભવ
૫૨	દેવસુખિય	દેવાનાં સુખ
૫૨	બાહેરનિ	બહિર્નિહ (જાણ દ્વારા તદ્દા પ્રાપ્ત)
૫૩	સેદરો	સીકર
૧૩	ભિક્ષા	ભૂખોત પ્રાપ્ત. જાણ
૭૨	સમ્પત્ત	ભવ સામુ
૭૩	તમેષ	સામુદ્ર
૬૪	આચર્ય	> અચર્ય > અચર્ય
૬૭	આથે જિ	> શોર જોષ્ઠર > શોર જોષ્ઠર
૬૬	અને	અન (શી)
૬૬	અન	અન (શી)
૧૪	સમ પ્રા	સમ અન
૧૪	સમ-વાસ	સાથે તરી ને બીજાને વારે વે
	વાસ-વાસ	
૧૪	સમ	સમ > પ્રા સમો > અપ. સમ
૧૪	સમ	> પ્રા સમ > અપ. સમ >
		અપ. સામુ
૧૧	અવ	અનિષ્ઠ ના પ્રાપ્ત અવ પ્રાપ્ત નિષ્ઠ
૧૦૦	અવો	અવ ના અવ અવ ન
૧૦	નિષ્ઠ	નિષ્ઠાસૈ > પ્રા નિષ્ઠાસૈ
૧૮	નિષ્ઠ	નિષ્ઠાસૈ > પ્રા નિષ્ઠાસૈ
૧૮	અવને	અવને > પ્રા અવને
૧૧	અવ	અવ > પ્રા. અવ/અવ

અન્ય નિષ્ઠો

× ને મોટી વચ્ચેના અવ અવને અવ પ્રાપ્ત અવને.
અવને કે એવનાં ને અવ મોટી વચ્ચેના અવને.

[] : ના અવ અવ પ્રાપ્ત અવને અવ પ્રાપ્ત કે
અવ વચ્ચેના અવ સામાન્ય રીતે ના અવ પ્રાપ્ત અવને.

સાત જાણ પચસાં જાણનેજિ લલિલજિ લાભોં / પાવ,
જા / કિશ્વારજ ૬ જાણિ મુનિવર પદા જાજ્યોં પાવ.

સાધુ ૧૨

મોલિ-ચાલ જારિ કરિછ ચોરાને દુસરિ વાર
કસન-જમજુ-તજુ સાવનેજિ હપડે હરણ જાજર

સાધુ ૧૩

લલિ જાણને ચોચાવિચાછ મુનિવર ૧૫ જાજ્ય
મોલિચિ વેણ દુર્હ જિએછ મિએ સુચાડે જાણ સાધ

સાધુ ૧૪

દેવકી વર રાછ દુર્હ મનમાંડે લખોં વિચાર,
જાજ્યાર નવિ મિલિયોં એહનેજિ ૬ સુચા જાણા જાજ્યાર.

સાધુ ૧૫

સુચાને વો કારજુ કાર્જ નહીંજિ કિંતુ મોટા જાજ્યાર,
લિસરિ વાર એ જાજ્યાજિ નહિ એ વો સાધુએ જાજ્યાર.

સાધુજિ ૧૬

૧૫ જ્યાં જુલુ જાજ્યાજિ લિસતાં જમજાજર,
પહેલાં ને એહને પુજાએ વો નહીં લિયે જામ વરે જાજર.

સાધુ ૧૭

મોલિ-ચાલ જારિ કરિછ ચોદોરાને લિસરિ વાર,
૪૭ કસન-જમજુ-વજા લોડનેજિ દેવકિ મન જાવર કિદાર.

સાધુ ૧૮

રેખા

મુનિવર તે પ્રતિજ્ઞાલિને નિરજે મુનિ-લિહાર
મનમાં સસ[વ] લખોં, તે જુલુને સુવિચાર. ૧
વજા ન એ જાજરિજ સારણિ મોલુ કહિ ન ૧૧,
કહો સવાદ ન નિખજે ચિત્ત-કવો કેમ રેવાવ ૨

મનુ મંધારે ઢરિ સંચરણિ મુનિવર મધ્ય મુનુપર
ફીલ-મુનિવર મુનિવર મુનિવર મુનિવર મુનિવર

૩

પાડે પાડે કિન્તે વધુનિ મુનિવર તે મુનિવર
મુનિવર તેવ નિધી જાણીયાનિ મુનિવર મુનિવર

૪

તેરડી તેવિ રાણિ દુષ્ટિ મુનિવર મુનિવર
મુનિવર મુનિવર મુનિવર મુનિવર મુનિવર

૫

દાવ તેવ વધુનિ મુનિવર મુનિવર
મુનિવર મુનિવર મુનિવર મુનિવર મુનિવર

૬

મુનિવર મુનિવર મુનિવર મુનિવર મુનિવર
મુનિવર મુનિવર મુનિવર મુનિવર મુનિવર

૭

મુનિવર મુનિવર મુનિવર મુનિવર મુનિવર
મુનિવર મુનિવર મુનિવર મુનિવર મુનિવર

૮

મુનિવર મુનિવર મુનિવર મુનિવર મુનિવર
મુનિવર મુનિવર મુનિવર મુનિવર મુનિવર

૯

મુનિવર મુનિવર મુનિવર મુનિવર મુનિવર
મુનિવર મુનિવર મુનિવર મુનિવર મુનિવર

૧૦

મુનિવર મુનિવર મુનિવર મુનિવર મુનિવર
મુનિવર મુનિવર મુનિવર મુનિવર મુનિવર

૧૧

જાણી રહેને હમ ધરેનિ તમે સંભલને મુનિયન
 સવજત તુમ્હારી કીલત ઉરે તે રેને મુજ જાણ.
 મુનિયર ૬

પ્રાણ નવરિયા નિશાલરે તમે વત્તા પ્રાણ મંમ
 પ્રાણેનં હા તુમે દિશાનિરે, રેને તેડો નામ
 મુનિ ૧

નામપ્રેનં જામે દિશાનિરે સુલ્યા જાણરે રે મામ,
 જાણપુરનં વાસિયાનિરે સંજમ વિધિ જ્યે જાણ રે.
 રેવડી યોજ ન ઉદ વિચાર ૧૧

જનિમ જનિમ રસા તનિયરે જનિમ જનિયે રે જાણ,
 મુમ મેલાં જામે રાજાનિરે વિવરિત કરતિ મામ રે
 રેવડી મોખ ન ઉદ વિચાર ૧૨

૮૧

હવે કલ રજિ રંગમું

જોડા

મુનિયર વત્તા જાણે મુલિ વિંતે જિત મુજા
 જોડો પરિવાર હમ તનિ ધરી વિધિ સંજમજાર ? ૧
 હાથ નેડિ હમ વિનવે જાણલને મુનિયન;

૮૫ સિયા રાવિ તુમે નિશા, તે રેને મુજ જાણ. ૨

જાણ હાલ ઠ જિ લપટે

(જાણ હાલ જાણિની રેડિ ૭)

જાણે કાલ ન જાણતાં હાંભલ રે જાણ
 રેડો મેડેલ મજાર. જાંજલ રે જાણ

હાલ હાલ પરીવારમું, સાં

વડિ જાણે જાણે નાં સાં

મ રિસ મન જાણ સાં

૧ જે જાણિ ૭

૧૩ દેવી એમ મન મિતિનિ પ્રભુમિ ને મર ત્યે
 સાધુ મતે પુર્ણિ બાલસુ મલ્યે એમ ૩
 અથ ઘણ ર નિ સ્તુતિ છે

(દેવિ મુખારવિ)

મુનિવર નચી દુવારગ્રંથ માર લેખનથી મદ્યક
 મન નરેશ ચન્દ્રિયોનિરે એવી મલ્ય મદ્યક મદ્યક
 મુનિવર એમ મરે મલ્યક ૧ એ મલ્યક
 મદ્યકે એમ પર મલ્યકે મલ્યકે એમ મલ્યક
 એમ મદ્યક મલ્યકે વસે મલ્યકે મલ્યકે એમ મલ્યક ૨

મલ્યક-મલ્યકે મલ્યકે વસે મલ્યકે, નચરિમાં મદ્યક મલ્યક
 મલ્યકે પુન ત્યે મલ્યકે મુનિવર બાલ મિતિ મલ્યક ૩

મલ્યક પુન ત્યે ત્યે મલ્યકે એમ મલ્યક મુનિવર
 એમ મલ્યકે મલ્યકે મલ્યકે એમ મલ્યક ન મલ્યક ૪

૫ મલ્યકે એમ મલ્યકે મલ્યકે એમ ન મલ્યકે મલ્યક
 મલ્યકે પુન ત્યે મલ્યકે મુનિવર બાલ મિતિ મલ્યક ૫

મુનિવર મલ્યકે એમ મલ્યકે નચરિમાં મદ્યક મલ્યક
 મલ્યક મલ્યકે મલ્યકે મલ્યકે એમ મલ્યકે મલ્યકે
 એમ મલ્યક ન મલ્યકે ૬

મલ્યકે મુનિવર એમ મલ્યકે ત્યે એમ મલ્યકે
 મલ્યકે એમ મલ્યકે મલ્યકે, ત્યે મુનિ મલ્યકે મલ્યકે ૭

એમ મલ્યકે મલ્યકે એમ મલ્યકે મલ્યકે મલ્યકે
 મલ્યકે મલ્યકે મલ્યકે મુનિવર એમ મલ્યકે
 મલ્યકે ૮

બાપી હરિને ધમ કહેનિરે તમે સંજાલને મુનિચાવ,
કેવજી તુમારી કીકાવ હેનિરે તે રેને મુજ જતાવ.

મુનિચર ૬

કેવ નરરિણી નિજાણરે તમે જમતાં કેવજી મંમ
કેવેનાં ઠા તુમે દિરાનિરે, કેવેને તેવેનાં નાંમ

મુનિ ૧

નાચેનાં જામે દિરાનિરે સુલસા જમારિ રે માવ
સાચપુરનાં વાસિવાનિરે સંજમ વિધિ જમે જાવ રે

કેવકી સોભ ન કેક વિચાર ૧૧

જનિસ જનિસ રજા તનિજરે જનિમ જનિસે રે ઘસ,
કુમ મેલાં જામે રોજતાનિરે વિસવિજ કરતિ માવ રે

કેવકી સોભ ન કેક વિચાર ૧૨

૮૧

જાતિ ધમ ર મિ સંપર્ક

રોડા

મુનિચર વચન જાણે સુધિ જિતે જિત મુજા
કેવેનો પરિવાર કેમ તનિ હરી વિધિ સમજનાર ? ૧

ધાવ નેદિ ઈમ વિનવે સજાલને મુનિચાવ,

૮૨ સિવા દાવિ તુમે નિજા, તે રેને મુજ જતાવ, ૨

અથ ઠાસ ઠાવિ સપટે

(અથ રાજ માઈનિયી રેસિ ઇ)

જાતો ઠાસ ન જાણતાં સંજાલ રે નાઈ

રહેતાં મેહેલ મજાર, સંજાલ રે નાઈ

દાસ ઠાસિ પરિવારમું, સં

વધિ જાનીસ જાનીમ નારસાંભ

મ હરિસ મન જાણા સં

૧ જે નાંકવિ ૭

ભગવંતે નેમ પધારિયા સાંભલ
 સધા રે પરીવાર સાં
 જામે ભગવંતે વરિયા સાં
 વજિ મુજિયો પગપિચાર સાં ધ ૨
 વાલિ મુલિ વેરખનિ સાં
 બાલોં જામે જાવીર સંસાર સાંભ
 રૂપ ભાલુ ગદ્દ ધરખાં સાં
 જામે તેા દિપિ સજ્જભાર સાંભ મ ૩
 માર મધ્યસ્થ જ્ઞાપ સાંભલ
 મારે મેક-સમાન સાં
 તમિ મમાર સ જમ કિયો સાં
 રિપિ જમખોં જમિયાન સાંભવરે ધ ૪
 માતા મેજિ જામે મુરતિ સાં
 તમિ જાકિયો નાર સાં
 સજ્જાં રિકરજાં પદ સાં
 જામે તેા જોડ દિપિ સજ્જાર સાં [ધ] ૫
 વેશ વેશને ખમ્બે સાંભ
 જાવખિય નિષ્ઠાર સાં
 જાવર તેમાં જાવ નરિ સાં
 જીવ જા વે તજોડ વિચાર [સાં] જ ૬
 જાજા વેશનિ પાગલે સંભલ
 જામે જાજા નગરિ સુદાર સાંભલ
 દે દે મુનિયાર બુજવા સાં
 જામે જાવા નિષ્ઠ વાર સાંભલ ધ ૭

રોહા

નહિ નહિ કીધી વીનતિ, હમે મેઘા મુનિરાવ
 ધરમાં મેઘો સિમે પાનો, તે રિમે મુજ નતાવ ૧
 વચ્ચા મુનિવર મેઘિયા, હમ મુલિને જાવ,
 ૧૧૬ ધરમાં મેઘો એ પાનો તે કિંઈ તોવ નતાવ ૨

અથ હાલ ૪ ચિ હાલિ છે

(રોહિ પુનિ ૭)

જ્યાં મેઘેલ મેઘાંમણું રમિયા તિવધ પ્રકાર ૨ માર્ગ
 તાવડ રો રોહા સાપિ, પરણું નક્કિને નાર ૨ માર્ગ
 પુન તણા રૂઠ મિડા નલો ૧ જે નર્મકલિ
 પરકિને જવ પર આગિયા સાધુને લાખા પાવ ૨ મા
 તવ વડને રિધી ૭ મલિક, આગિ તે મુજ માવ ૨ માર્ગ
 પુન તણા ૨
 નક્કિ રોહા મેઘાંમણું નલો નક્કિ રોહા રૂપિયા માર ૨ માર્ગ
 નક્કિરિવધ નાદાન્ય રોહા રિધી તણા નહિ પાર ૨ માર્ગ
 [પુન] ૩
 જો મ વસતુ જોને ૬ મારે આગિ, કુઝ હાર મલુમાર ૨ માર્ગ
 કિઝારકિ મુક્તાવસિ નલો કુઝ રવણુ વાંક માર ૨ માર્ગ પુ ૪
 નક્કિ હાર મેઘિયા તણા નક્કિ તનવા નલુ ૨ માર્ગ
 નિસર મેઘર હાર નપ-હા જે મ કુઝ ગુડીન બંલુ ૨ માર્ગ પુ ૫
 નક્કિ મેઘાના મેઘિયા નક્કિ રૂપાના નલુ ૨ માર્ગ
 નક્કિ મેઘાંમણું મેઘાના હમ કિડિન કલસ વડલુ ૨ માર્ગ પુ ૬
 નક્કિ મેઘાંમણું મેઘાના કલસ, નક્કિ રૂપાના નલુ ૨ માર્ગ
 નક્કિ તણા મેઘાના તેમ દિ ૮ માર ૧૫૫ ૨ માર્ગ પુ ૭
 હમ જવ રવ તે હાલ ને હાલિ નક્કિ મેઘાંમણું નલુ ૨ માર્ગ
 નક્કિ મેઘાંમણું રૂપાના કિયા વાંકિ હરપણુ આગિ વાંકલુ ૨ માર્ગ પુ ૮

नमिष पद सोना कपना, एम दि न मरेका नमुव रे मर्ध
 धने पदता सासुने दिधा जेअसो नावु मोव रे मर्ध ५
 एम धने नमन मभि नादि जेअसो नावु नवु रे मर्ध,
 जेअसो नावु रिधी नाचनि काजम-नमन परमर्ध रे मर्ध ५ १
 अमर जे बि रेरे धुव मोरपता निममता किन-यात रे मर्ध
 मोया दो नमने धर्ध ननि हतो नमे जे जे कलित रे मर्ध ५ ११
 एवि मर ४ वी सधर्ध ४

देम

१४४ बार बार एम निने तुमे मीया मुनिधम,
 वैध[रा]व चमा मिक-मिरे ठे रिधी दिवो नमन १
 नमन मर ५ मि एवि ७

[(नमिष मुनिधम मर ५ मर ५ मर ५)]

नेम निमिषनि रे नमिष साकदि नवो नमिष ससाधमि
 मर ५ मर ५ रे नमिष मर ५ मर ५ मर ५ मर ५ मर ५
 मुनिधम मर ५ रे ससा मर ५ मर ५ मर ५ मर ५ मर ५
 मर ५ मर ५ मर ५ मर ५ मर ५ मर ५ मर ५ मर ५
 मर ५ मर ५ मर ५ मर ५ मर ५ मर ५ मर ५ मर ५
 मुनि २

मर ५ मर ५ रे ते म मर ५ मर ५ मर ५ मर ५ मर ५
 पाति ५ मर ५ रे मर ५ मर ५ मर ५ मर ५ मर ५ मर ५
 [मुनि] ३

मर ५ मर ५ रे मर ५ मर ५ मर ५ मर ५ मर ५ मर ५
 मर ५ मर ५ मर ५ मर ५ मर ५ मर ५ मर ५ मर ५
 मुनि ४

पुनरे मर ५ रे मर ५ मर ५ मर ५ मर ५ मर ५ मर ५
 मर ५ मर ५ रे मर ५ मर ५ मर ५ मर ५ मर ५ मर ५
 मर ५ ५

મિલવા વચન મુનિના મોતજિ દેવી રે વીમાશેનિ
 માતા વચમાં રે સજમ આરો પન એલો જાતારેનિ મુ ૧
 જપન મી રે મારે સાહેનિ સામનન કાઠ કુમારેનિ
 દ્વિ સપલા રે મારા ગામાં કાવ નદિ એલે જાતારેનિ મુ ૭
 એલિ વચમાં રે સત્તમ આરો [પાથે નિરતિપાથેજી],
 પન પન માતા રે નાદરિ કુખે જાયો રતન અમુલ્ય મારેનિ

માધુનિયા દરમલુ ભે દેવો ૮

ભંજ કપલિ રે અપનાં સુદાં ચોગલન મુન-સ્તિમોનિ
 એદિ પંતરોં જિયા દાખમે તન સામાલ મુનિસોનિ

માધુનિયા ૬

મજા તિમજીયે રે મુનિવર મલખા મોથે વચન વિચારેનિ
 રાજકુમરનિ રે વિજે જોખમાં ભલે મલ દેવકુમારેનિ

સાધુનિયા ૧

પન પન માતા એ જેલે જાનિયોં દમલે દેવલ માનિ
 ૧૬૬ નામ વિધાનિ રે નવ નિધ સજો પાલિ દર પદાએનિ

સાધુનિયા ૧૧

હતિ લા ૧ મિ સંપર્ક

રેલ

માદી દિરિંગે નિજિા પન એલો જાતાર,
 ૧૭૧ જન સહેદર સારિયા રેનિ એલે જાતાર ૧

અથ દાસ ૬ ડિ સરિ ૭

(પાષ્ણિ ખચે રે ધેલુખાચે રે બ રેલિ ૭)

નજલે નિદાથે રે રાજિ દેવી રે મુનિવર ૧૫ ગમાલ,
 લલુ-ગુલે કાંચે મોખા રે વાલિ નેરેનિ વીમાલ

નજલે નિદાથે ૧ એ આપુ

મિત્ર પરિ એ પુત્ર નિઠારે સુ રહ્યો હોતો તેને કાર,
 સિતા સિંહ બહુ સિદ્ધાંતમાં રે નવનુભવ જાણ્યો ૧ ૨
 એણે જાણ્યો કારે મારા રાજમાં રે જાણ ન સિંહ પ્રાપ્ત,
 એ ઉપા એ મારા કાલ છે રે ઉપ જન જાણીયો હોય. ૧ ૩
 સિંહ સુખજી પ્રાપ્ત સિંહ નહિ રે મારા હાથમાં તે ભેદ,
 સુધી પુત્ર જ કારે નહિ રે, ઉપ જ મ જાણીયો મારા પ્રેમ. ૧ ૪
 જાણ્યો તે સાધુ કારે રે, હોય છે પરમ-સનેહ,
 પદ્મ સાધુ રે પ્રિય જીવે રે, જન જાણ્યો કે મ પુત્ર-સનેહ ? ૧ ૫
 ભલો પ્રિય રાજી રેવો રે, જન જાણીયો દિવસિ
 ૧૮૩ દિવસે હોય તેમ જાણીયો રે નવું સિદ્ધાંત રે નિર
 નવું ૬

કવિ દાસ ૧ ડિ સંપ્રદાય

રેવો

જાણ્યો મોનો હોય એમ તે જાણ્યો,
 જાણ જાણ્યો મારા રેવો, જાણ્યો મારા નહિ કારણ કુલ ૧
 એવજ પુત્ર જાણ્યો વિના, કે મ જાણ્યો જાણ્યો,
 મારા સ મન છે જાણ્યો તે જાણ્યો નેમ જાણ્યો ૨
 રેવો મન મ સન મિત્રે જાણ્યો પુત્રિ એક નિરજ,
 રેવો જાણ્યો મન તણું સ મન જાણ્યો ૩
 ઉપ જાણ્યો રાજી રેવો વરન જાણ્યો
 ૧૮૧ મંત્રજી સરને જાણ્યો રેવો જાણ્યો મન જાણ્યો ૪

જાણ્યો દાસ કવિ દાસિ ઉ

[(દા રે વલ સિદ્ધાંત પ્રાપ્ત મારા એ રેવો)]

દેવદાસ જાણ્યો પુત્ર તેમજો રેવો રાજી એવો ઉપ રાજી રે જાણ્યો
 નિમિત્તે જાણ્યો રેવો પુત્રિ પ્રાપ્ત નેમ રેવો જાણ્યો જાણ્યો રે જાણ્યો.
 નેમ જાણ્યો જાણ્યો ૧ એ જાણ્યો ઉ

- આપર મુલિ દરસ્તિ થયે, ત્રિયોઽન્નિદાઽરવસાવા મહિ રે લાલ
તિહાં નર્તને સખ કરા, રમ રૂપા વિસરાલ રે લાલ.
તેમ ૨
- આલે આલ ઊભાવતિ, ઉપરજુ દલવા બાલુ [રે લાલ]
બાહેરિ ઉપાલુઆલમે રમ વેળો યવો નર્તલુ રે લાલ.
તેમ ૩
- પિાલ ને માતા પલ્લુ વલિ કાદિ મિત્રીયં બાલુ રે લાલ
લિંદે જડું સોદામણુ એલવા રમણ તુ નર્તલુ રે લાલ.
તેમ ૪
- કરણ ને વલિ આલ નહિ એલરિ યુવન નવપનિ ભેડ રે લાલ
આલે આલ ઊભાવતિ, નેહને સિમે પૂરે નહિ વેડ રે લાલ.
તેમ ૫
- હારેલાલનવધાને મૂલ સોભતિ વલિસોનાનિ નાભગસિલ રે લાલ,
સોને મદિ તે મિત્રિ, વલિ જો મુપરમાલ રે લાલ.
તેમ ૬
- વેચિત સોનાનિ રામડી વલિ સોના ખાસા એલ રે લાલ,
આલે તે પાસે સેદરે, તું એલિ પરે કરે કોલેલ રે લાલ.
તેમ ૭
- વલિ રમ તે કલુચારિયો તે મુલ એ વિખાર રે લાલ,
નવધ જોન્ધુ જોતરિ, આલે ઉપાલુઆલ મુગર રે લાલ.
તેમ ૮
- નાર્ધ-પેર્ધ મજન કરિ વલિ રેહેલું નવ-નવા વેગ રે લાલ
મંલિ-મોતિની મુદીલ, વલિ પોરણું હાર વિસમ રે લાલ.
તેમ ૯
- જાપનર કરિ જાતિ પજો બાવિ જોડા રમ માલ રે લાલ,
જાવજે બાદિ મિત્રિ, રમ બેડા દલ લાલ.
તેમ ૧૦

आवे ते निधी साद्विही रे काव नवि आवां ते भयनभर रे काव
 भुर भोः साभ्योभो, निव भवता तवो जाभार रे काव
 २१४ नेभनत्तु ११

नि अह ७ च'१७'

देव्या

नवर भवेथी नीति सावे नह पत्तिार
 २११ नेत्र भित्तु ४ भित्तु सभोभय, अल ठेवित्तु ४ १

अथ हास ८ भि छवि ८

(अथ परब्रह्म अथ उपर ब्रह्म रे नि देवि)

भक्त ने भताहा हो छि सक्ति देवकी

मे प्रभु-भक्तिवनि रे अत,

भित्तु आदरी हो अतम भावने रे

मे तो ८ अक्षरिभ्यत.

सक्ति तो निगये हो तमे प्रभु नेत्रनि रे, १ मे भक्ति ८
 रक्ते अत्रवि हो अतरे रे, सक्ति ने पत्तिार
 भक्ति ने अक्षरिभ्य हो सक्ति देवि रे, सक्ति भक्तिवनि अत
 सत्ते २

देवि परब्रह्म वर नेत्रनि रे, अतमे अत नमत
 देवद्वि अक्षर हो अतवि भित्तु रे, अततम अत अत
 अ ३

अ अक्षरिभ्य देवि सत्ते अतरे रे, ८ अत अत रे अत
 सत्ते अतवि हो अतवि अतवि अतवि अतवि अतवि अतवि
 अ ४

अ अतवि हो अतवि अतवि रे, ने अतमे अतवि अतवि
 अत ने अतमे हो अतवि अतवि अतवि अतवि अतवि अतवि
 अ ५

निष्कलसा तावति भोगार्थं भोगि ते ननु-विनाशः
 भोग्ये इति ननु ते विना तेन हि शेषो भोगः

१३ १२ ५

ननु-भोग-मार्गं भोगि, भोगे तं भोगि सि.
 ननु ने भोग्यतां भुविष्य, भोगिने ननु सि.

१३ १

भुविष्यि विनाशो भोग्यो ननु भोग्यो भोग्यतां
 भोग्य-मार्गं ने भुविष्यो भोग्य, ते तावत् भुविष्यो भोग्य

१ ४

ननु-भोग्यतां न भोग्य विनाशो, ननु तन्नि भुविष्यि
 भोग्यो भोग्यतां भोग्यतां ननु ते ते भोग्यतां न भोग्य

१ ८

ननु ननु भुविष्यि भोग्यतां ननु भोग्यतां भोग्यतां
 ननु भोग्यतां भोग्यतां ननु ते भोग्यतां भोग्यतां

१ ६

तेन ननु भुविष्यि भोग्यतां ननु भोग्यतां भोग्यतां
 ननु भोग्यतां भोग्यतां ननु भोग्यतां भोग्यतां

१३ १

ते ननु भोग्यतां ननु भोग्यतां ननु भोग्यतां
 ननु भोग्यतां ननु भोग्यतां ननु भोग्यतां

१३ १२ ११

ने ने ननु भोग्यतां ननु भोग्यतां ननु भोग्यतां
 ननु भोग्यतां ननु भोग्यतां ननु भोग्यतां

२१२ ननु भोग्यतां ननु भोग्यतां ननु भोग्यतां

१३ १२ १२

ननु भोग्यतां ननु भोग्यतां ननु भोग्यतां

ननु

ननु भोग्यतां ननु भोग्यतां ननु भोग्यतां
 ननु भोग्यतां ननु भोग्यतां ननु भोग्यतां

પણ કેણ કેળા અતિપણે રિધી તણે નહિ પાર,
 પણ મહત વળ તે સહિ મેઝે રહ્યો મોઝાર ૨
 તણ ત હણ મર્યો હરણમેષિ દેવ
 ૨૧૮ જ્યારે જો મો નિત નિત કરતિ સેવ ૩
 અથ ઘણ ૧૦ મિ લખિ છે

(સેસિ પૂનઝી)

હાથે હાથે સેવા કરતે હું જે તિહા બાપ રે માર્ઠ
 કિલુ મારણુ મુજને રે સેવે સિયાનિ છે તુરે ચિતાવ રે માર્ઠ
 પુન તણા હવ તિહા બાપે ૧ જે બાપુણી છે
 વચ્ચી મુજસા જેણે પરી બોલે તોડી દોનું દાવ રે દેવ
 નિલુ મારણુ મેં હુઝને જ્યારેપો તે મુજને તુમે તાવડો દેવ

પુન ૨

ખન લે મારે જરીયા બાપર લેનિ મરણ કામ ન દેવ
 મુજ બાપુણે તિવતાં મામે તે મુજ સગતિ કામ બાપે હો દેવ

પુ ૩

વહતુ દેવતા હિલિ પરી બોલે તું સાંભલ મોરિ વાત રે માર્ઠ
 મુજ બાપુણે નિજતાં મામે તે મુજ સગતિ ન કાવ રે માર્ઠ

પુ ૪

વહતિ મુજસા જેણે પરી બોલે, તું સાંભલ મોરિ વાત રે દેવ
 મુજ બાપુણે તુંજાં નિજે તો કિયો જાવર જાવર હો દેવ

પુ ૫

ઠાથકિમા ૭ તું નાંજૂ બાથે લેતુ નિજાવ રે માર્ઠ
 પુરે પુન સથા રે હોરે તો સરે વાતુ બાપ રે માર્ઠ

પુ ૬

વહતિ મુજસા હિલિ પરી બોલે માંભલ તું ચિત બાપ રે દેવ,
 તું ૧ પણ જાણુના સારે મોરિ ગરજ સરિ નહિ મન હો દેવ

પુ ૭

नबयो देवा। हवि परे मोये तु सख ७ जित बाप रे माई
दरद बाये के नबक नभने ते तुम्हने दिठि विद्या रे माई
५ ८

नबदि सुबसा हवि परे नेभे, सखन तु सुजान दे। देवः
स ह लखु तु गोर्न्या रे बाये ते सुम्हने न सुख रे देव
५ ६

कसे राव के मारकु माया देवही देव नद रे माई
ते तुम्हने मद्यारि सेह कर सेह न्याकुद रे माई
५ १

सुबसा भुविने जि हर्ष देव जियो निज हाथ रे माई
२६१ नबधी-विधाने विचारि लेह नबक'स मन न्याकु रे माई
५-१ दख ११

हवि दख १ श्री स १३५

देवा।

तु न रे भजमा नेह न्या मरल मममाये जिह
नभम-नभार नाकुने तुम कुपर लेवे जिह १
ते केह सुबसाने जिह कुपर नक्ति सुबसाद
भरदा नबक सुबसा तख ते बेरे देव कतक २
ते केह तुम पसे इन्ध जने जे हवि पर लेव
निज भुवि नरल जबोये ते नवि नबके भव ३
भरदा नबक कसे जिह, ते नबके सख भव
जुम कुपर भिदा बीचा, कवि नवि पछी देव ४
नजिस नजिस कन्या वरदा जे वरदा सुबसर,
१५ निजगुन लेवने देव देव पिह ननुदर ५
नवि सुवि नैराजनि, जम विषा सजम-नार,
जे जम पुम के लद। तु सख म करे विचार ६
३०५ सख पसे नबक सख नवि नबकी नबकी ७

અથ ઘણ ૧૧ મિ સખિ ઇ

(મન મન એ મુનિવાર રમે ગમ્ય એ રસિ ઇ)

દેવકી તો આર્ષ છે નંદન વાંદવાજિ ર

હવે ઉદમિચ્છતઃ દરવિત માન રે

નિજ જાણૂ નિરપિ કરિ રે જે મ નવ-પરમુતા જમ રે

દેવકી તો આર્ષ રે નંદન વાંદવા રે એ આઠવિ ૧

દેહ પ્રાપ્તિત નિદ્રા જાતિપણિ રે શેમશેમ ઉદસિતવનસાર રે

મરો મુદિ ક સ કમુચ વણિ રે જાને વણુ દિ દુધનિ પાર રે

રે ૨

નહિમાં જાદમાં [માથે] નહિ રે તેજાં થેજાન તપત ન જાવ રે

તન મન શેમાચિત હવા રે નજર ન પાછી થેજાવ રે

રે ૩

જન સફેદર ઢિા સારિયા રે દેવકી તો રહિ જાંમુ નિદ્રાવ રે,

તેજ જાણૂ જાણુધ થકી રે જાણે તદિ મોતિદાનિ જાણ રે,

રે ૪

વહિ નિજ જાણૂ નિરપિ કરિ રે ઉદસે જાતિપણે તેહ રે

મરે જાણૂ જન વહે નહિ રે દિરી દિરી વાટે વહિ તેહ રે

રે ૫

વદિ જાણૂતને જાણે જાણુધ રે ઢિા મેઢા ને ઉજાવ રે,

જાણેન જાણૂ જાણૂ જાણૂતને રે, મેઢ-તણે વસ દુષણિ જાણ રે,

રે ૬

ધરે જાણિ સણિ દેવકી રે જાણૂત રૂ મન જાણ રે,

૩૨ મેઢરે જાણૂરે રૂ જાણિયા રે માતાન્યા વાંદવા જાણ રે,

રે ૭

ઈવિ ઘણ ૧૨ મિ સખેજ ૧૧

૧૮

હને જીવિ રેવિને જાજ કરા દિવસિ,

ખે જામે જાજ નહિ નાથ [જરે] તથા નિર

એ માતા રેવે જાજ રેવે જોપિ તુમ કરે

વનિ વનિ જાજનિ વનિને જાજ જીતર ન જિ દિવાર

જાજ જોપિ જાજને એ તમે જાજનિને જોરિ જાજ

૩૨૧ મુજને જાત કીજા વિના, જરજ કરે નહિ જાજ

જાજ જાજ ૧૨ જિ જાજને

(જાજને જાજને ૧ જાજ ને જાજ ૨)

હ તુમ જાજને જિ જાજ જાજને જાજને જાત ર

જિજાજને જાજ

જાજને જાજને જાજને જાજને જાજને જાજને જાજને

જિજાજને જાજ

હ તુ ૧ જિ જાજને જાજ

જાજને જાજને જાજને જાજને જાજને જાજને જાજને

જાજને જાજને જાજને જાજને જાજને જાજને જાજને

જાજને જાજને જાજને જાજને જાજને જાજને જાજને

જાજને જાજને જાજને જાજને જાજને જાજને જાજને

જાજને જાજને જાજને જાજને જાજને જાજને જાજને

જાજને જાજને જાજને જાજને જાજને જાજને જાજને

જાજને જાજને જાજને જાજને જાજને જાજને જાજને

જાજને જાજને જાજને જાજને જાજને જાજને જાજને

જાજને જાજને જાજને જાજને જાજને જાજને જાજને

જાજને જાજને જાજને જાજને જાજને જાજને જાજને

ਮੇਰਾ ਕਾਮ ਅਨਮੋ ਕੀ ॥ ਤੁਝੇ ਕਮੁਨੀ ਤੀਰੇ ਤੇ ਜਿ
ਨਾਮ ਅਨਮੋ ਕੀਰੇ ॥ ਤੇ ਨਾਮ ਖਰਾਬੋ ਆਫੇਰੇ ਤੇ ਜਿਰਖਾਰੇ
੬ ੧

ਮੇਰੇ ਕਰਮ ਅਨਮੋ ਕੀ ॥ ਪਠੇ ਕੀਪਤਿਯਾ ਧਾਰਾ ਕਾਮ ਤੇ ਜਿਰ
ਨਾਮੁਨਾਮੇ ਕਾਮੇ ॥ ਤੇ ਨਾਮੋ ਅਨਿਯਮ ਤੇ ਜਿ
੬ ੨

ਆਖਯਾਨਾ ਮੇਰਾ ॥ ਮੇਰੇ ਕੀਰੇ ਨ ਪੁਰੀ ਆਖ ਤੇ ਜਿਰ
ਆਖ-ਅਖੁਰੀ ॥ ਰਦਿ ॥ ਆਖੇ ਖੁਰ੍ਹ ਕਮ ਆਖ ਤੇ ਜਿਰਖਾਰੇ
੬ ੩

ਦੁਖੀ ਨ ਰਿਖਿ ਦੁਖੀ ॥ ਧਾਰਮਿਯੇ ਰੇਖਾ ਤੇ ਜਿ
ਦੁਖਰਿਖਾ ਰੇਖਾ ਰਿਖਿ ॥ ਆਖਿ ਰੇਖਾ ਰਦਿ ॥ ਮਨਮਾਦ ਤੇ ਜਿਰਖਾਰੇ
੬ ੪

ਕਮੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ॥ ਕਮ ਕਮ ਆਖੇ ॥ ੧੧ ਤੇ ਜਿਰ
ਤੇ ਜਿਰ ਕਮੇ ਆਖੇ ॥ ਤੇ ਕਮੇ ਕੀਰਿਯਾ ਤੇ ਜਿਰਖਾਰੇ
੬ ੫

ਕਮੇ ਨ ਕਮੇ ਰਦਿ ॥ ਆਖਿਯੋ ਕੀਰਿਯਾ ਤੇ ਜਿਰ
ਕਮੇ ਨ ਕਮੇ ਰਦਿ ॥ ੧੧ ਕਮੇ ਰਦਿ ॥ ੧੧ ਤੇ ਜਿਰ
੬ ੬

ਕਮੇ ਕਮੇ ਕਮੇ ਰਦਿ ॥ ਮ ਕਮੇ ਕਮੇ ਕਮੇ ਤੇ ਜਿਰ
ਕਮੇ ਕਮੇ ਕਮੇ ਰਦਿ ॥ ਮ ਕਮੇ ਕਮੇ ਕਮੇ ਤੇ ਜਿਰ
੬ ੭

ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ॥ ਤੇ ਕਮੇ ਰਿਖਿਯਾ ਕਮੇ ਤੇ ਜਿਰ
ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਰਦਿ ॥ ਤੇ ਕਮੇ ਕਮੇ ਰਦਿ ਤੇ ਜਿਰਖਾਰੇ
੬ ੮

देवता

१५४ पुरा-समयी देवता वेदातुं भरी पाप
तुम भयोस्य पुरा, हरिष ग्राह विषाण. १

अथ ग्राह १३ भि सधत्ते

(देवि वरलक्ष्मि ७)

वदता हस्तानि धर्म भेदं ज्ञानि मता य इह विचार दे
नेम तुम न हन पापसे हो तेष ह हरिष विचार
तेम ह हरिष विचार दे मार्ग मनमें बिना म इहे भर्ष
देवे मुझने अवि वधार्थ ज्ञान मनमें पाप नतिथे भर्ष
जिसे मज्जावि हने १ वि ज्ञानि

मातायां वरलक्ष्मि नमि हरी हो, ज्ञाने वेदपराय दे
हस्तमेवि देवता हो मन समरे कामल
मन समरे तत्त्वज्ञान भुगवि ज्ञान-मनस जिने धारि
देवता वि ज्ञान देविपत्नी मोहये संहर भो देम ज्ञानि
जिसे भननि जिसे २

देव इहे हस्तानि प्रने हो, ज्ञान वेदपराय देव दे
हस्तमेवि भुगने मदि हो ७ भुग देव [तेव दे
[ने भुग देव] भनने ज्ञानि, ज्ञानि हरे तुमने जित न हरे
[ज्ञाने हो ज्ञाने सुजगती] भन भे ने ते सुम हरे.
जिसे भननि जिसे ३

देव ज्ञाने हस्तानि इहे हो सुजगती ज्ञाने जित धारि
वपु ज्ञान भाव अदि हो हीन इहे [तुने ज्ञान]
[ज्ञाने हो] ज्ञानमेवि मारी होने ज्ञान विचारि,
ज्ञान ज्ञाने हरे माता दया वि ज्ञानपराय देवज्ञानि
जिसे देवनि हने ४

રેવડિન આખે હો લેખ થાએ તેમ લેખ
જેવુ કામલુ તુમને સમર્થ હો કર નહિ રોઈ પ્રેમ
કર નહિ રોઈ પ્રેમ હમારે ગાથાનિ લીધા મનમે પારે
માતાનિને હોએ ત્ર આપારે, પુત્ર તે માતા તિમ્બારે
તિમે રેવડિ હોએ ૫

જનથીઆનિ મુજિને હો રેવ હો તેલિ વાર રે
રેવડેલી થવી કરી હો, રેવડી-પુરે જનપાર
રેવડી-પુરે જનનાર તે થમે [મથ નથ મામ હતારે થાશે]
પુત્ર જનમે મદા મુજ પાસે હમલુ તેને સુદો સુદો
તિમે રેવડિ હોએ ૬

જલિ-સુદી તેવન પામ્યે હો, પુત્ર હોમે બાધ મોરો
જલુ દિમા મેમે નહિ હો વચન નહિ હમ સોરો
જનન નહિ હમ પોરો થાએ માતાને વિધી જાણ જમાઈ
માતાને દરેકે દરેક ન માવ, જનનિ મનમે જાણુ દ પાવ
તિમે માતાનિ હોએ ૭

વદાત કરનિ હમ હો હો માંભયો મોરિ થાવ રે
રેવડી પુત્ર હોએ હો [રેવે મુજ વધાવ]
રેવે મુજ જાઈ રે માતા પુત્ર હોએ જાણ તિખાતા,
મનમે થાએ તમે મુજ-માતા થાએ લુપુ જાણ પુત્ર બધાતા
તિમે માતાનિ કીવો ૮

જનન મુજિ જનનિ તલુ હો કીખો મન જાણુ દ હો
જનનિ રેવડી હમ હો હો હો હમ મુજો મદ
હુ મુજ મુજો થવ રે જાઈ માનિ માતા કર મુખાઈ
જનને સહેલિ ની જાઈ પડે મુજ નિલસે જનપદમે જાઈ
તિમે મનનિ હોએ ૯

મેલે જનપદ રેવડી મનિ હો રેવડી-વર જનપદ
હદ સુજ રેવિ કરિ હો જનપાઈ હઈ પામન

मनसाहें हृषि परसल सोल्लजि नव पिहने पुनरा कान्ति
निह अहे सुखें चामाभी, पुन केसैं नहि सुखने। रात्रि
जियो कुनरजि छ्यो १

मेळ कल सुखि भरी हो सुने सुमारें सब १
सुवा नव मासे कलमिरो हो कुनर कति सुमाव
कुनर कति सुमाव देविने [नाम छेळो कलसुभाण करणे],
हरण पासे कलसुभाण निरखिों जि महुम सुख परनिने
जियो कुनरजि छ्यो ११

हवे मानाजि नीज पुनने हो रमे रमाडे नव २
मनना भगेवण पुन करे हो बाबे बाब विभाव
बाबे बाब विभाव रे माध रमे रमाडे नव विभाव
बाबरा-हृषरा माध दिन वधाने [जि बाध
छ्यो कुनरजि छ्यो १२

कलसुभाण भेजे हवे हो, नव सज रवे छयावे।
१५ निष्कल नवजिने हो सोयव-पर वरावे।
[सोयव-पर विभाव मानवे] नव कल रवे वीवा मनावे।
[दिन दिन बाधे केर सवावे] अतो नव नव ३५ सुखावे।

४ ४

जियो कुनर[छ] जियो १३

अति अल १३ पि वीर्य

होवा

छेळो नवसर श्री नेमजि अता केव विचार,
अनिह निमने प्रतीयेपवा अलपता सुसर १

मेळ दिन नेम पधारिवा सोयव रमे सुसर
इवारदा-नवरी नवविवा, नवन-वनव सुसर २

नवना केर वनपावनि कतिवा दिव ३

४१

संलग्न तरे करि सोल्लता, नव सुख-व न ४

અથ શલ ૧૪મિ સર્પિ છે

(૧ દેશિ ૧ સ્વસન સોહમ્બા ૧ સ્વ દેશિ ૭)

નેમ નિલુદ મોમયા રે [લાલ] નિરથોજિ નિર-માય રે,
નિલુદ ગત.

દરમલુ ઘો તેલો રે લાલ, ભવમયા કુપ નવ રે,
ભવિક નિન.

નેમ નિલુદ મોમયા રે લાલ, ૧ એ ભંકલિ છે

સોફેન બ્યારમે સારુજિ રે [લાલ] સાખી આલિમ હમર રે,
ભવિક નન.

તલે બાલુ મનાવતા રે લાલ, તાસનના સિરદાર રે
નિલુદયા નેમ નિલુદ ૨

મોનિમ વતિસવ સોભા રે લાલ, વલિ પાવીસ સારુરે નિલુદ
સુમ લલુ સોહામલા રે લાલ, બાક ને એક હમર રે
ભવિ નેમ ૩

મુનુ-દરમલુ દેવિ કી રે હ જે વારિ પાવ રે નિલુદ
વનપદ તર જતાવો રે લાલ, કનનિ પાસે ભવ રે,
ભવિક નેમ ૪

વનપાલ વિદા જાતી કરિ રે, ભેડી ભેદ લાવ રે નિલુદ
શી કનનિ પાસે ભવ એમ કહે છે લાલ, વમે સાંભલમે નરનાથ રે,
ભવિક નેમ ૫

દરમલુ તેલો ઈજા રે લાલ કરતા મનમે આપ રે ભવિક
પિહીયા પદાવના રે લાલ, શી નેમ નિલુદ રાવ રે
ભા નેમ ૬

નામ-એવર સુલિ રીઝા રે, પરત્વ મન અભિલાષ રે સુમલુ નર
તે શી નેમ પધારિયા રે લાલ, વનપાલ એ માલ લાવ રે
ભવિ ને તાલુ પુરવ પધારિયા રે લાલ.

दिल्लो ते वधाभक्षि रे बाब, पावि मन जावुन रे भक्त्य नर
 तू वधन सुखि भवि रे बाब, तव ते दया भावि रे
 भवि तेम

जासुनि छेदि राख्यो रे, मत्त जाळ पय सांगे लल रे सत
 प्रसुनिने छिपी वल्ल रे बाब, पउ मेघ निव दान रे
 भवि तेम

झने छिपी वधाभक्षि रे बाब, मोदि भदुरि भाव रे स
 छिनीय दिव सायरा रे बाब, सादि नारे बाव रे सुख
 तेम

वनपद जावि भरी रे बाब, पछि जाअने तेयन रे भ
 भुवि-मेर कज्जलीया रे बाब, ते भवनि सज सुद बाव रे
 सु तेम

छिने येळ सदाय-सु रे बाब, रे कनेयु बाव रे सुख
 मी पदी दरमळु चिन्त रे बाब, किं बरेकि नान रे सुख
 तेम

भर्भ भे इमळ देवा रे बाब, भर्भ भे सुखय वल्ल रे सुख
 भर्भ भे सखे छेना रे बाब, भर्भ भे छोटुव नल्ल रे
 सुख तेम

इति काव्य १४ पद्यम्

तेम

४१८ ०४ विविध ५२ जिल्ली, नरनाथिया १८
 ५५ जमियत साविदि, भर्भ वल्ल तेम छल्ल १ १
 भाव दास १५ जि सवि ०

(छिपी छेदि ०)

सोय तेम मुजद, इपपध-नवरी साय
 भाव हो वसुदेव राज राज भे तिला छ

- જાઈ છે જ્યાર જનમદ્ધ ઝંનકુમાર
જા ૮ છે દિવે ૨ સોહમણ રાણિ દેવી છ ૨
- તત પુત્ર વધુ રસાલ, નામ જનમદ્ધમાલ;
જાન છે માતાપિતાને વસે પ્રવૃત્તિ છ ૩
- જાણ મુલિ ને મ નિષ્કુ સાથે મુરિ નર ૪૬
જાન છે સ્ત્રીમ કુલદાસ મોમર્ષી છ ૪
- જાણ નહ પરિવાર મન પરી કરવ જાણ,
જાન છે કસ્તાલિ સુ ઉછરને ભર્ષા છ ૫
- કરિને જાણ વમાન વાલુ ને મ નિષ્કુ સ્ત્રીમ,
જાન છે જનમદ્ધમાલને માથે સોઈને નિ ૬
- વૌધીસું વાંદિ છનવર-પાવ તવ તે યેનું જાણ,
જાન છે કૌમલ ચાનક જાવિ મેઢા સદિ છ ૭
- તવ તે નિન કીત જાણુ ભવે મધુિ વાલુ,
જાન છે પરમ-કથા જા વિમ્ભદારણિ છ ૮
- મુલિ કૌમલ તેલિ ચાર છુઝા નર ને નાર,
જાન છે વાંદિ ૫ તમ જા વિમ્ભદારણુ નિ ૯
- વૌલિ મુલિ કસ્તાલ વાંદિ છુલુક-પાવ
૪૪૮ જાન છે જોમ જાણા તેમ નિજ ધરે જવા નિ ૧

ઉદિ કાલ ૧૫ સપ્તર્ધ

વેઢા

- નિનવર વાંલિ જવલે મુલિ છુઝા જનમદ્ધમાલ,
૪૫ ધરે જાવિ માતા જાલિ જોમ વમાન રમાલ. ૧

અપે કાલ ૧૬ મિ સૌ

(નરે જમુના ૩ તિર ઉરે રોલ પનિયા કી રેલિ ૭)

વાલિ મી નિરાજ— વલિ કાને વાંદિ

[૨ મર્ધ] નેત કવાની જાણ જાણ મારિ ઉચા

૧	જનનિ તે જોયે માતા	૬	વારી વાઘરી	
૨	જન્યા પ્રયુજિનિ વાલિ	૭	પુનર્વા તાઢરી.	૧
૩	હકિ છે મી જનરાજ	૮	શબિ મે હરજી	
૪	માધ શબિ મિઠી નેમ	૯	માઢર કુપ [ને] હકિ	
૫	દલ્હાં જીન્યા મોવ	૧૦	સંજમ લેસુ સદિ	
૬	માર્ધ મ કો જાન્યારિ લીલ	૧૧	પુતરર્ધ માઢરી હકિ.	૨
૭	જાજ સમાજે ધરમ	૧૨	વરજિં જિન્યાર	
૮	માર્ધ મુજને કો. તેલ	૧૩	એક સાલ કુખો ડર	
૯	એ મમાર જમાર	૧૪	કે જર મમે લેખો	
૧૦	માર્ધ જનમ મન્સુ દાવ મન્સુ	૧૫	જન્મુ કહે પખો.	૩
૧૧	મી જિન્યારન હારણ—	૧૬	કાન્સુ જોનખો	
૧૨	માર્ધ એ પીમા જાવર ન કોવ	૧૭	સાન લામને કખો	
૧૩	કાશાચાર સમાન	૧૮	જાવર પિહાર છે	
૧૪	માર્ધ તમયો માર્ધક વાર	૧૯	જાવરે તાપ-સે	૪
૧૫	એક ધર્મ જન્મુજા—	૨૦	પખો સુખાર છે	
૧૬	માર્ધ માત કિરે જીન્યાત	૨૧	ચાત ન કચિવ છે	
૧૭	નકન-વકન મુકિને	૨૨	તરત કપજમિ	
૧૮	કિન જન્મિ દાવ-વાલિ	૨૩	જાવે વર્ધ વચ્ચવિ	૫
૧૯	વાલિ જાપુમ્મ વાત	૨૪	પુતરની સાંજવિ	
૨૦	જન્યા પજૂ મુજાકા માર્ધ	૨૫	કેમકી પરજિ દકિ	
૨૧	કાઢરી વ્હિ માલે	૨૬	કેમ વિપરિ કરે	
૨૨	જન્યા દુલે જોડ્યો દુર	૨૭	જાવિ પરજિ દકિ.	૬
૨૩	મોહ-તલે વમ જાવ	૨૮	સુમત કવિ વર્ધ	
૨૪	જિતજ વાવ સુખેન	૨૯	વાવ જેદિ જાવ	
૨૫	કુતરજિ માસુ માવ	૩૦	રકિ છે જોવતિ	
૨૬	જન્યા મોહ-તલે સમ જોત	૩૧	કે માતા રેજતિ	
૨૭	સુખ મુખ્યાવિ વલ	૩૨	વાલિ એ કેમ પડી)	

૧ જાણા માહરે છે તુજ ઉપ—
 ૨ મુજાણિ તુજ નામ
 ૩ નવા તુ જિવન પરાણ
 ૪ આરિય છે વજ દુહર
 ૫ જાણા મુ ખીરી નોબવો નાહે
 ૬ ઊંચાડી મોહ ભાગ
 ૭ જાણા તુ મુજ સુરમાલ
 ૮ દેવ મેલકિમ ટાલ
 ૯ નવા કમતું કમત ૭ મ
 ૧૦ કનક-મોલો કનક
 ૧૧ જાણા જાણજા નિખાર
 ૧૨ જે ઈક મોલો જાણિય
 ૧૩ માર્ક કમર ને કપુરવ—
 ૧૪ માર્ક ખોર વોર જાણવન
 ૧૫ માર્ક માલ કરી એ વાન
 ૧૬ પરીસદ કરિ દેખ
 ૧૭ જાણા સમજ-નજ સમાવ
 ૧૮ તારે વજ તુજ નેર
 ૧૯ જાણા પુન જાણાર નામ
 ૨૦ હોરે શુભદ મનો—
 ૨૧ માર્ક સત-રજા કોટો
 ૨૨ મમતા-નામે મિનાનને
 [૨૩ માર્ક પરિભ્રમ કરી દેખ
 રાત-કુનો દે ચોર
 ૨૪ જાણા પુન જાણાર-માલ
 ૨૫ ઈતુ પિયુ વજ
 ૨૬ જાણા મન કરિ દેલ

૨૭ જાણા જાણિ નદિ
 ૨૮ ન મેલું જાણ પડી
 ૨૯ જાણા-સાદી ૮
 ૩૦ જાણિમારા સદિ
 ૩૧ તરવે જાણકિ
 ૩૨ જિં જાણું સદિ
 ૩૩ પાલે કમ મિર રદિ ૬
 ૩૪ કરવિ જાણરિ
 ૩૫ જાણા માને મોજાનિ
 ૩૬ સેણિ વજ કમનિ
 ૩૭ વાદ ન નેરિ પાણિ. ૧
 ૩૮ ૫૨ મોલો ૫૨મુલ
 ૩૯ મે એ મરવ જાણ
 ૪૦ મિદ દુ કહા
 ૪૧ જાણિયો મું મુલ ૧૧
 ૪૨ જાણિ ૧૫ વાવસે
 ૪૩ કોર તર જાણો
 ૪૪ કોર્ક નરિ કાળો
 ૪૫ વજન મન જાણો ૧૨
 ૪૬ રજ ચોલો મેમા મું
 [માલે] સમારમું
 ૪૭ માલા કરી મારમું
 ૪૮ જાણતી વા મું) ૧૩
 ૪૯ નેતાવર મુલસે
 ૫૦ જાણવર મુલસે
 ૫૧ કપામ તે જાણમે
 ૫૨ મન માલે સમાવસે ૧૪

૧ જાણા મારે છે તુજ ઉપ—
 ૮ મુવમાલિ તુજ નામ
 ૨ જાણા તુ જિલ્લા પરાણ
 મારિય છે વજ દુકર
 ૩ જાણા મુગીરી તોલવા જાહે
 ઉપાડી લોક જાગ
 ૪ જાણા તુ સજા મુગમાલ
 દેવ મેગલિય દાલ
 ૫ જાણા જમતું જમરા ૭ મ
 કનક-કોયલો કોલ
 ૬ જાણા જાજાજ નિજાર
 ને હાલ લોકે જાસિય
 ૭ માર્ક કામર ને કપુરવ—
 ૮ માર્ક ખીર પીર મનાને
 ૯ માર્ક માલ કરી જો વાન
 ખીમલ રીરિ હોજ
 ૧૦ જાણા મુગમ-નમર સજાવ
 તારે વજ તુજ ને
 ૧૧ જાણા મુજ જામાર તામ
 રીરિ મુજલ મેગ—
 ૧૨ માર્ક સત-૧૫૬ કોલ
 મમલા-માલ જિતીને
 [૧ માર્ક પરિમલ કરી હોજ
 રાજ મુગેય યે ચોર
 ૨ જાણા મુજ-પરિતો-માલ
 કોલ પિયુ વજ
 ૩ જાણા મન રીરિ લેસ

૧ જાણા જાલિ જાલિ
 ન મેયુ જાલ પડી
 ૨ જાણા-લાડી ૮
 જાલિમાલ સહિ
 ૩ તારમે જાલકિ
 ૪ વિડ મહતું સહિ
 પાલે ૭ મ વિર રહિ ૬
 ૫ કરવિ જાલકિ
 જાલ માલે લેલકિ
 લેલિ વજ કાલકિ
 વાલ ન લેલિ પાલકિ ૧
 ૬ જાલ લોકે પરમુલ
 મે જો મરવ દુજા
 મિલ દુજા કાલ
 જાલિયો મું મુલ ૧૧
 જાલિ ત્વ લાલસે
 કાલ તર જાલમે
 કોલ નિલિ કાલમે
 વજલ મન જાલમે ૧૨
 રજ ચોડી જેમામું
 [મલિ] સમારમું
 જોલા જાલી મારમું
 જાલલી જા રું] ૧૩
 જોલાવર મુલમે
 જામુજા મુલમે
 કામ તે જાલમે
 મન જાલે મમાલમે ૧૪

પેરિ બિજલ-મનાદ	આકાશ ખુલ મદિ
૨ મહાં વિરના પશુડે નર્મ—	રાગ ભવિં કારિ
સ્વામા પેલેજિ મુડે	બધુમુ તે સદિ
૧૧ ૨ માર્ગ સુમનાઈ સમય	પાશ્વર નિમયન કરિ ૧૧

હરિ સ્તવ ૧૧ મિ સંખ્ય

૧૨

૧૨ નરિ માતા હમ મહે ભોરસો સંચારિ ભોમ
સુમર ભોમિએના પડે, તમે લેએ સંમય ભોમ. ૧

અથ હાલ ૧૭ મિ સંખિ ૭

(૧૬૬ પ્રત્યક્ષિ ૭ જ ૧૬૬)

તમે સંજયેની મોરી માતા[૧] જી તે તો સિદ્ધિપારસ કુચાતા ૨,
હે નિજ [મન] સમજાવ લો[૧] મોરિ માતા
જી તે જનમ પરસ કુચાતા ૨, હે નિજ મનમજાવ લો મોરિ માતા
ભેવ ન દિધા પરમ વિચાર, તે તો પોદતા નરક મોજાર
હે નિજ ૧

એ ને કરમ દિધા સમજારમે તે તે ભોમને લેક પરારે ૨,
હે નિજ ૨

ઈલુ ભવ પિયા જાએ, તે મુન ભવ ન વિદાએ હે નિજ
કુમ મનિ સદા જા બાએ, ખલુ દુર ભવ ન લાએ ૨
હે નિજ ૩

તો પરમને જામિ માલુ છને, કિષ પાપ પુન વાસિ ૨, હે નિજ
તે ભોમને દાવ વાસિ, નિમે માર્ગ જાએ ન વાસિ
હે નિજ ૪

ઈલુ જામિ દા કરીએ જા ચેરામિ માદે દરિયા હે નિજ
માલમરસ દા માર્ગે વાર જાનતિ દા જાલરિમે[૧].
હે નિજ ૫

રમણિ-રંગ પન મા ન પામે પ્રિત જાન મા હે નિજ
 રમણિ કરારે મદ જમ, તેણે મેલિ કરે મમ
 હે નિજ ૧

જનન શુભા મેઘનિના સામાં જાતો મદ મદ મંદર કમ્પા ર, હે નિ
 એમાં પ્રણિ જે માયા તે તે મુરખ કહિય સમ્પા ર
 હે નિ ૭

એ સમારનો કચો કુચ મે તે બિનમાર્ય પાયો રો ર હે નિજ
 [૬] રમુ નહીં એમાં જો નેમ પંજરામાં હે સો હે નિજ ૮]
 માતાનિ જનુમત કિને પદી એકનિ દીધ ન કિને ર, હે નિજ
 માતાનિ મયા કરી? નેમ મુજ કર, સીને
 હે નિજ ૯

જો ને મીમનિ પામ હ તે પુરિસ મનનિ જાસ, હે નિ /
 ૧૩૨ માઈ જલો કુમર લીલામ કરે વનિ કાર વામ
 હે નિ / ૧

ઈતિ કથા ૧૦ સર્ગ

રેખા

વનુ અને રાણિ રેવડી, પુત્ર તું કમ્પ-રેમ,
 ૧૩૪ મજમ કાર છે મહિ તે તું કેમ પાયેમ ૧

અથ કાલ ૧૮ મિ લખિ છે

(પુણ્ય વિપતિ રેખા છે)

વધિ ઇમ કહે કુમા જાણિ પ્રેમ જાપર
 જાન હો જામીન-સમાણિ વણિ સાંભળિ ૧ એ જાણિ છે
 જાપર મન નેમવાન સજમ જાપર રાગ
 જાન હો પન-મનન સહુ સ્ત્રો કરમે જિ ૨
 મે જાણિ જાતિ રે સજાર, એક મરમ જાપર
 જાપર હો મે કર નેકિને માપને વિનમે જિ ૩

महाराजा राज, प्रसूते सुत सुधान	
जाम हो जलपन दिने मान्य भुज भक्ति छ	४
सुख वर तु बल-नेम, हूँ हीन देखे जादिस	
जाम हो तुम सुत पारे मान्यी तेम ते नि	५
कनन जलपन ओह, बरखें भुजुं कननदेन	
जाम हो लखन नखें नेत्रे गवि देखी	६
ते पुत्र न पये नि, पावनि मल्लो निव	
जाम हो वैन-धर नीमना लामना देखेनिछ	७
लखनि नि पार आसरो जामना	
जाम हो जनिम पमि लखना जिनस	८
साव-दास रा-मोद भंजु देखे देखि	
जाम हो उदरिने बरे भु भंजु जाफने नि	९
निद नख भुजुन भरवा भोदर लखर	
[जाम हो लख निम लखर ने] भेद भुज नि	१०
सुख नीमना हुने मा हो वरु लखे नदी नि	निम
जाम हो लख लखरे भुजे देखिने नि	११
चिने नि छे निर देखे हूँ खरि	
जाम हो लखना छे लखर देखे देखिने नि	१२
लखर देखि छे लख, देखे लख देखे लख	
जाम हो लखरे [देखे] लख देखिने नि	१३
नखने भुज लखि, वनन छे लख नि	
जाम हो लखरे लख छे लखिनि नि	१४
हूँ ते देखे लख सुत, पानु लख लखर	
जाम हो लखि लखिनि वर लखिनि नि	१५
लखर लख लख, लख देव भुज	
जाम हो लखि लखरे लख लख लख नि	१६
निमल लख लख लखरे लख नि	
जाम हो लख नि लख देखे निर लख नि	१७

તો જવરો પાણી ચાત એમ જવરો માત	
જાણ હો મોઢ નિયરો માવડિ મુજ-નકો નિ	૧૮
તોમુ અત તર સનેહ, તલો એક મિત્ર દોષ રેહ	
જાણ હો તુમ રે વિરહણિ માતા કેમ રહે નિ	૧૯
૩૫-૩૬-મુજ-પામ નિરમલ નિરમલ જાન	
જાણ હો સોમરિ મેદિ પરણો પરમણિ છ	૨
મિત્રી પ્રમુ જામરત-વાણ મે કિષી માતા પરમાણ	
જા / હો માવસુ મેરો મન કિતર ચરો નિ	૨૧
તલો મે તો જાનિર સમર સેમુ મજમજાર	
જાણ હો માતા મયા કરિ જનુમત દિણ નિ	૨૨
પહે સેને મજમજાર જાણને જાણાર	
જા / હો ક-પ વિચ્છણ પછો લાકરી છ	૨૩
પુત્ર મો મન કોતિ જાણ, તલુ ગમાદીમ વદનાં જાણ	
જા / હો તુમ કિયર મુજને જામા હે વણી નિ	૨૪
મજા વિદા ને જાણ, પલુ મોઢ વધાવ	
જાણ હો હ ન માને કુજર મજમજો નિ	૨૫
પલુ રે જાણ કિયર નવણે જાણ રે નિર	
જાણ હો નિચાવ કરે હે વસુદેવ-દેવકી નિ	૨૬
કલકર-માખર જાણ તલણિ વિ જોનાવ	
જાણ હો મધુરે વચનમુ માખવ હમ કહે નિ	૨૭
કલકર / કહે હમ વાવ પુણ પુણ મ । છ જાણ	
જા / હો રાજ નેસાર દિવાનમતિ તલો નિ	૨૮
વરતાણુ તાકરિ જાણ છ દ દ કમ પામાણ	
જાણ હો જાણ વરતાણુ અયો તાકરિ નિ	૨૯
મુજ હા તેણિ જાર કમનનિ હરયા દિવસ	
જાણ હો મજન પાંચાર સદુ નિ કુજો નિ	૩૦

હરણ તે કનનજિ કાજ લેઈ બેભારિ રાજ	
જાજ હો દુઃખ ગાથે હને જીવે જિ	૩૧
કનનજિ હો દુઃખ વાંછુ સુખ-ફલિમ પરિમાંલુ	
જાજ હો હાથ લેઈ માખર દુઃખ હો જિ	૩૨
વરતાયે તમારિ જીવંલુ કરો તમે કુકલ પરિમાંલુ	
જાજ હો જાંલુ વરતાવું તારસિલ	૩૩
વરતાયે ચારિ જાંલુ કરો તમે કુકલ પ્રમાંલુ	
જાજ હો કિમ્પ-મેજ્જારિ તોષારિ કરી છ	૩૪
ચીત્ત દાર કુકલ, નવજી મેઝ નાજી ક્યાર	
જાજ હો જે રે મજ્જે રવ-હરણ પાતય જિ	૩૫
નારણલે નિષ કીધ, જાજા સેવને દિધ	
જાજ હો સુખજારિ સરને સજ કરો જિ	૩૬
કુજારને નિમ્મલ જાલુ માતા જમરત-વાંલુ	
જાજ હો જામિક સિ છે રાજી સેવકો જા	૩૭
ખા સિદ્ધો માથે જાજ સારથ સખા મુક કન	
જાજ હો અણે ને વાલુ જી ને મનપરને જિ	૩૮
વાજ ને રે નિસલુ બેમદી મિનિદા જાંલુ	
જાજ હો જીવિ મોષા છે જી જાજાણે જિ	૩૯
રહે તે જીવે માત વત જીતો હજ ને કીત	
જાજ હો તમે મોડુ જ પ્રમુજિ મિત જાજિ જિ	૪૦
પ્રમુજિ સિ રે દિધ કુજારનું કારજ નિષ	
જાજ હો માતજિયા કુજાર મને દુઃખ હો જિ	૪૧
પ ભે મન સુખ પીરવન, કિલ કિલ જાને વાંન	
જાજ હો સુખ-તજિ પરે મજામ પાવને જિ	૪૨
તર તે રેવકી નાર, હો પ્રમુજિને તિયાર	
જા / હો તમે કરત જીવે વારને /	૪૩

એવે એ જાતનું મુકાર, હવે ન દિધો તિથા
 જાણ હો કેવ તણિ પરી મુવ મોક્ષના જિ ૪૪
 મુવ જિવની રે જાણ કરીને નિત સજાઈ
 જાણ હો તજવળે રૂઢિ પર એકને જિ ૪૫
 માદરિ પોથી ને જાણ, તે દિધો તુમને દાણ
 જાણ હો નેમ જીવેલું તેમ હવે એકને રાખે ૪૬
 હરિ રાજ ૧૮ જિ સંજય ૧૮

રેહા

ઉમ કદિને જાણ વણિ, રેવડી ને પરિવાર
 પડે કસનિ પલુ વણિ તે, રેહોવા નગર મુકાર ૧
 પ્રમુખિય રિપ્પા રેઈ રિપ્પો સદ્ જાણાર
 પ્રમુખિ પામે વિનવ કરી મુવ જાણી જદુ સર.
 ધીરજી મુલે મોક્ષના જાણ જાણ જાણાર,
 જાણ તાણ રિપ્પા કરે પામે પમ જાણાર ૨

અથ રાજ ૧૮ જિ સંજય ૧૮

રેહિ રેહજનિ ૭)

રિપ્પા ભઈ પ્રમુખિય વણિ રે અમલન સજાઈ ૨,
 પ્રમા રાઈ કઠિયમ વિર રે નિહા સોમલ જાણે જાણ ર
 મોક્ષાવિ મુક્ષાવિ મોક્ષ રે ૧ જિ જાણિ ૭
 મુનિ રેહિ વર નવમો રે જોવા રાજાવર રાજ ર,
 નિલુ જાણુ મુકાર જીવિય રે નવમ જાણ ને જાણ ર
 સોમલ ૨
 ઉમ વણિ એ જ તર ર જાણિ માદરિ પાણ ર
 મુવજાણ માણે જાણ ર, પમજાણ વર-જાણ ર
 સોમલ ૩

तापें दृग्नि वस्तु १ इत्यत्र १२ वा २
 नाना भवे नस्तं तावत् १ वेदि नवे निम्न १
 सेना

पिर वार भाने भवे १ इत्यत्र १२ वा २
 ने १२ वे वा १ नदि १ पञ्च मे वन नदि १२
 से

नानादि अथवा निम्न १ इत्यत्र १२ वा २
 पुष्प-रत्ने वे विधि १, नव नवे वे १२
 से

कुम्भ सन्धान वस्तु १ इत्यत्र १२ वा २
 नानादि अथवा सुवि विधि १ इत्यत्र १२ वा २
 सेना

समतिनि वस्तु नानादि १ इत्यत्र १२ वा २
 विधा-नि १ नानादि विधि १ इत्यत्र १२ वा २
 से

नानादि अथवा निम्न १ इत्यत्र १२ वा २
 पञ्च सुव वेत्ता वरि १ इत्यत्र १२ वा २
 से

पञ्चम पञ्चविधि १ इत्यत्र १२ वा २
 इत्यत्र १२ वा २ इत्यत्र १२ वा २
 से

सप्त सप्तम पुष्प १, नदि नव इत्यत्र १२ वा २
 नानादि अथवा निम्न १ इत्यत्र १२ वा २
 से

इत्यत्र १२ वा २ इत्यत्र १२ वा २
 नानादि अथवा निम्न १ इत्यत्र १२ वा २
 सेना

ધરમ-દયાલિ કરને કરિ રે જામિયો દમ્ય જાણર રે
આર તિરજનિ સાજ કરિ રે નધામણિ રિધી સર રે
સો ૧૩

ઢેલે તિરજાર એવ જાધીયો રે સુલભે સકુ નરનાર રે
જિજીવી નીકલિ જામયા નામે રે જિજીવોસ જગત-જાધાર રે
સો ૧૪

કરમ પદારિ ઢવલ લલિ રે ચોખ્ખે મુખતિ મુખરે રે,
એકવું ન જિ ધરમ જાણરે રે તે લલસે જાનજ પાર રે ૧૫
સોજામિ સુલભનિ મહે રે ૧૫

૧૬૧

જય કવચ

ધન ડેસવ-જાણ નામે જાસુભાલ,
૧૫ જાતિ સુદર વિમાલવતે જાલ ૧
શી નેમ સુખિયે ઊઠે મેજાજાન,
શી જીવુનિ જલિયા મયે મસાલે મન ૨
રેવિ સામલ ડાખો જાધી જાલિયી પલ
રેના જાનાગી ધીર હવિલ જામરાલ ૩
મુનિ-નીજર ન વડી મેરી મનનિ જાલ,
પરીસલ જામિ મુખતિ મયા વતલાલ;
શી મધને દોભ મ મથ માલ ૪

૭

હવિ શી રેવીલ ૭ જામરે લલ લલેલ ૭ જિજીવમનુ

શી

શી

શી

શી

અ = અમર

મદિ = મદિનાગરી (લાલના સોરખની)

શુષ = શુભાશી

એ કેલ = એકાદશી

એ = એન પારિજાતિ

દે = દેવ

ન = નવમર્તિ

પુ = પુનિવર

પ્રા = પ્રાપ્ત

ફા = ફાણી થા જાણી

બી. = બીજ પારિજાતિ

મા માર = મારવાડી જાણ રાજસ્થાની

લા. = લાલકાંઠા જાણ રાજસ્થાની

જ = જાણ આપા

હિં = હિંદી

સે. = સંસ્કૃત

* નુરખિતો જાણતર, વલુનોલાપેલા, કમ

/ જાણતર > જાણતર < જાણતર યાદે

તે રાજ અને તે જાણતર જાણતર રાજ કે પદ્મ

— પુરુષાણી જાણ માણે જોવાય છે.

હિંદી, મારવાડી-રાજસ્થાની ને પદ્મીક વાર સમૂહ રાજે
જેવાડીક જાણેલા છે જાણ જાણ આપાણે રાજ છે જાણ
મહેવાડી સમૂહ તેમ જોઈ પ્રત્યે રાજે જાણેલા નિર્જીવ રાજાની
જાણ નથી જોઈ પ્રત્યે પુરુષીકી—જાણ જાણ દેવાળી—જાણતર
જાણી જોવાળા ન જોવાળા માણી નથી જાણ

ટિપ્પણ

ભાષાનો = માર પુરોનો.

એ સરવિધામાં જીનકા તે પછી નમ થી
મમલ સેવાનો છે

૫ ૧ ચોટા (૧)

નેમ નેમિનાથ, નેમનાથ, નામિમુખા એન તીર્થંકર.

નિષ્કૃ : હું જિજ્ઞેષુ જિન ફરી છે (છે સમાન).
[જિન. જાતિ : ધિયો ઉપર નવ મેગવનાર હોયના તીર્થંકરો
જિન પણ કહેવાય છે તીર્થંકર (હો) - તીર્થના ક્યોઁ જર્મ વાદ્યે
એમાં સાધુ, માધી સ્વાક સ્વાધિયુક્તા એન સંધ જે જર્મ
પ્રધાન છે જ્ઞાના તીર્થને કરનાર, સ્થાપનાર.]

સુમીસુરા મયોસર્પ જાળા [કરનારો સુમવસરજી,
મયોમુરજી = પ્રમુખ મવન યાદે દેરે. જે તેવાર કસ્ટુ ચિહ્ન નિશાન
જલુ અપાણુ કસ્ટુસહીન વચ્ચનસ્ક.] જા દિવાપદ રૂપે માત્ર
જિન, તીર્થંકર યાદે જ વપરાયું હો, જે કે તે પછી જે મેજાણી
કે મધાન મુનિ યાદેને પ્રયોગાયેલું હોવા પણ છે

[પામેદ : કીસાલુ અપાણુ તીર્થંકરેના પંચ કપાલુ
જ્ઞાના કપાલુક અવન (જનન યોનિમાંથી બરી જસી માતાના
મર્મમાં જાયતું), જનન રીક્ષ કેવળાન મેલ પણ જસી જા
જર્મ મેકલે નથી એકરે કલના એવી વચ્ચન મે દાખી છે.]

જાન્ય જાજા જાવિ એ નિમિત્ત જયોમાં મુખિ પામનાર
દોન દે હિંદુ મુઝ્ઝુ 'માં જને જામાથોમાં જાવિ છે અમ[ર]વ
અપ્પતમવ નિરોક્ક વા મપાસર્મ નામ. અપ્પત જેવી.

વાંજ વાણી

ગુડા સુર્ગ વુણવિ જોપ જામ્યા.

કમે જે

સંજ્ઞા સંભ, દિશા સાધુત.

ભાર (ભ) ભાગધારી એન સાધુઓ ભાર હ તર યોગ

નવ રીધી રજી પીસી વહાર છે માટે ભાર

વર્ણને વેરાને સામમરી સામમે.

નિમ નીમ, નિમ ભેતા ને જપાસ બેઠું નવ

પાસું જપાસની રૂપુકુતિ જાનો જકાર

મ્યાવ દિશા મ્યાવી દિપિ, મ્યાબો.

ભેતા હ પ્રભુને (નેત્રિય) જામને વાજાજા-જાજા

જર મો ને જપાસ, એક વિવધ પાસું પાજ ને વિવધ

જપાસ, એકે નીચ મ્યાવી દિપિ.

વપસા વપસા.

અવુઘાર : અઘાર (ધર નિવન) ધુનિ સાધુ

આમન્ય જાસ જવારકા દારમ

ધુઘાર : જાજાધાર > દિ મજાધાર > ધુ મજાર > મેઘાર મં.

ધીરમ ધુધનો જત ભેતાં તે પરી જો છે છે જો

અધિક થવ છે વધુ જો પ્રત્યાં એક તથા એકે જો

ધુધનું અનિમ વસક જાપણી જાજારની કિચિત્તી ૭મ તે પછીની

સદર્થા વધી મંપાસક પડને પ્રચલિતનું નિજકવ ન અપૂર્વ જલ

જલક પડ પડે છે એક અનુનું રોગ છે મળી રહ્યા એક

રીતે જપા નીચ ધુધાર્યાં મીઠુ વસક નીચ-ધિયા એકે મં રી

સામાન છે તે જુએ.

પૂ ૧ ઘણ ૧

ધીરે મહાવીર સ્વાધીએ એનેના ધોવીમવા-કામવા લીધે રે

કેસળા < મેઘલા < મિતુલા નિમિત્તનાથ. મેઘિા જો

નિનિસાસની પાસણી સાતાજન મધ્યમનીમાર્ગી એક મહાવીરની

સમમાલીન એક ને મેઘિલા સોતરનો પૂત નાજાજાજા જાજેન એક

મધ્યમ વસેએ છે એ જૂન રસિા પધુ છે

કુમ્મ < કુમ્મ < કુમ્મ વરસા દિના મેઢ વરસા.

કિરવારસ કુનાવ

ધરમસુનેઢ ધર્મસુનેઢ ધર્મનો ધમ કુપાને

મેઢવિક મેઢવ ઈને પ્રયોજ મખમલની સાદિલમા ઈને

પ્રયોજ પૂન બાપ ઇ

બોશાવે (સાધુને જિઘા) મેવઘરે, જાપે ઉઘર રોસ.

ઠાપને ઠા(વ) કટ ઢાપીને

દરપિત દરખિત < હરિંત

જાતિ ને જાતી જને જાતિને, હસરોવણી કાનાને પ્રયોજ

મણી રાતિને ન પઘાવતું, કામ્લ જા કવિએ રાતિ સખ હશે

વાપરો નથી. જણી જા રમ્મ માન રાતિ સખ હર્ષક વોજડે

જવ ઢાપે ઇ માટે ત્વને પેઝાવિવા વણખા કાના નડું

એ દિંદી મારગી પ્રયોજ કાદિ જતું ને પદમે મજને ઇ.

પાલ મલોસિ દવાને મખમલિ ઇ જોડે પેળા

મરી હર્યા દવાને એ જાવ વડુ રીદ ને ઇ કવિએ રાત

પરિ નેડું જિત નડુ જોડુ જાપુ ઇ-દેવીનું પર માયાન

શાવાના પર નેડું વડુ જિતગડું ઇ

હમે કિસે ? (નિ) જાવને.

જવવે જિતવે, કોથ ધાર.

પુનાઈ પુવનાઈ પુવની જવાથ.

સુઠે જવથી મો-જરી રાતિથી રહેવા દોષથી માફથી

એના એ સ્થળે જીલ વાર ન જવાવ

૫ ઇ ધરા પા

કરન કુજા જમલ (માટે) જા મેઢ ઢાપીને વઢેયવે (ઇ)

જિએ એ સપુજોનો ત્રોને સપડે જાખો

સાધ સાધુ સાધ-સાખી નેચ પ્રયોજ ઈનેમાં જાવ

જવ વગ ઇ જા ઇ કવિએ કીદરને સ્થાને જમાર કખી

ગુપ્ત < ગુહ < ગુણ વરસ્થા દિનના મેલ વલ્લભ

કિરવારથા કામર્થ

ધરમસનેહ ધર્મસનેહ ધર્મગો ધર્મ ઉપરમે

ધર્મિક યોગ્ય ઈનો પ્રણય. મધ્યમથીન સાદિતમા ઈનો

પ્રણય જૂન બાક છે

નોશાવે (સાધુને જિજ્ઞા) સેવ્યારે બારે ઉભર રોસ

સાધને જાવ) કદ બાળી

હરપિત હરિજિત < હરિજિત

ભવિત ને ત્વીજને જર્જને દસ્યોપથી મનામે પ્રણય

જ્યો રવિને ન પદ્યવતું મરણ બા હરિને રવિ સુખ મે

જાળો નથી વળે જા રથને માન રવિ સુખ હર્ષિ યોગ્ય

જ્યુ જામે છે મારે જર્જને પેશ્યવિયા વગભા જાગત-જ્યુ

મે હિંદી મારવાથી પ્રયોગ પ્રદિ જ્યુ ને પ્રયો મગતે છે

પાશ્વ વલોક્ષિ દસવાલે રાખ્યારિ છે એપ્રે પેગલ

મરી કરતું ભવાલે એ જર્જ વધુ મીઠા લે છે, ઈશ્વરે રાખ

મદિર નેતુ વિન નહુ જોણુ જાણુ ઉ-દેવોનુ પર સમાન

શવિમત્ય પર એનું જ્યુ વિરાધુ છે

હસે જિસે લે (૦) જાળો

જવરે મિતવ, સેમ પાર

પુન્યર્થ પુણ્યર્થ પુણ્યની જગત્થા.

સુસે સુરથી મો-મરી રવિથી રહેવાર યોગથી સાધુથી

જેના એ જાળે નીચ વાર ન જાળ

૫ ૩ ૫૨ ખા

કેસે જાળ્ય તમજ (મારે)ના મોરક જાળિ રહેવારે (૭),

વિરે એ સપ્તમેનો જાને સપથે જાળો

સાધ તાપુ સાધ-સાધી એવા પ્રયોગ એનોથા બાળે

૧૫ મ્યાના છે, લે છે હરિને ઉભરને સ્થાને જાગરે હખે

ગુપ્ત < ગુપ્ત < ગુપ્ત વરસ્યા હપના મેઠ વરસ્યા.

કિરતારથ કુપાય

ધરમસનેહ ધર્મસનેહ ધર્મનિ ધર્મ ઉપરનો

ધર્મિક મોઢા ઈત્ય પ્રક્રેપ મખમલીન સાદિકમા ઈતો

પ્રક્રેપ જૂન બાપક ઇ

બોશાવે (સાધુને લિધા) સેવકને બાપે ઉછરે હોય

હાસને હાંવ) કદ દાખીને

હરવિત હરવિત < હરિવિત

ભવિત ને ત્વી બને ભવિતે હસ્તોપથી કાનાતો પ્રક્રેપ

મણી વતિને ન થાયવતું, કાચુ બા હવિતે વતિ રુખ હો

વાપેની નથી વણી બા મણે માત્ર વતિ રુખ હર્ષક દોહડે

વધુ કાચે ઇ મારે ભવિતે પોતપરિવા જાણ્યા જાના ભવું

એ દિલો મારવાટી પ્રયોગ મહિ ભવું ને પ્રયો મળતે ઇ !

પાસ પ્રતોક્કિ હરવાળે ગળમદિ ઇ એટલે પેગમ

મરી કરતાં હવાળે એ ભવ વધુ દિલે ભો દે, કવિને શાળ-

મસિ તેવું જિત નહુ મોપુ બાપુ કે-સેવીતુ ધર સમાન

મવિમના ધર તેવું વધુ જિતરાવું ઇ

હસે કિસે ને (બમે) બનાવને

ભતરે મિતરે, કાચે ધારે

ગુનાર્થ પુરવાર્થ પુરવણી ભરસ્યા.

હુમે સુખી મો-મરી રતિથી રહેના દોષથી કાપુથી

એના મિત્ર સ્વયે બીજા ધાર ન બધાવ

પૂ ૩ ધરા ધર્મ

કરેન કુપુના જમણ (મારે)ના મોઢા કાચીને વહેરાવે (ઇ).

ત્રિયે એ સાધુએતો મોળે સપાડે બાળે

સાધ સાધુ સાધ-માખી એવે પ્રયોગ કૌનોમાં જાણે

જુ બાપક ઇ, ભ ૩ કવિને ઉછરે સ્વાને જસર કાચી

પ્રતિ ઉપભર્જને આ બને સ્થળે માત્ર અભિમુખતાના અર્થનો
વધુ વળી સમજ

નિરપે તીરજે દિદાર મહેયે. નોખપાત શરણી પ્રયોગ.

મનમા -માં લલિયાજે અનેક સ્થળે અનુસારેનો પ્રયોગ

કરો કે તે દેસેક સ્થળે બે બેટી પડુ ટાંચાં કે

સંસ સંસ > સસ > સંસ. સંસે સંસ. નો કે વ
લલિયાથી રહી મવાને સંભવ નિયોગ કે

મુલુએ ભાવએ કરિનુ ઉદ્યોખા બાવાં ઉદ્યોખા. જેતાં
કરિ ભાવ નહિ પડુ સાધુ બધાન કે નો કે આ લકેશરણી
ખે વધુ પડે અર ન બધેનો લેખિ.

અચરિય અચરચ બાલચર્ચાથી અવનતર ક્ષે દાસ

સારપિ સુરણી > સરખી > સારખી સરખી આ બીજે

દુલે લેખીની મનોમન વિચારવાને કે

ધામુ મારાથી / કે મારવાથી પ્રયોગ. સરખાને

કુરા દેશન મૈ તયો મોસે કુરા ન કોય (ખીર)

હાથો મેચામાં કર્મમચ-માલ નથી વળી સરખાને અર્થ

પ્રયોગ have a bite in the month.

વિનુ વધુ.

દેવાચ રહેવાચ, ગી સમજ

પૂ ૪ આસસ હાં દેવી આવમ બેટી તે માત્ર પૂક
પક મધુક કરત પ્રમાદ બેટી—કરમ બળવચ ઉદ્યોખા થઈ જેમ
આવવુ વધુ ઉચિત કે

લાલ બીજ

લોજનરો. નો વધી પ્રમત મદાવુ બાપ કોય, પ્રમત

નરેસર નરેપર સરખાને સુરેસર, કોસર, બિનેસર.

લાલ જી (૧) પ્રમત બિનેસ પ્રમુખીને, બાસ મુખી રે ૩૧

(૨) કલમ બિનેસ પ્રિમત માલશે રે

બોર ન અકુ રે ૬૮

(બાત્રાખા)

પ્રતિ ભગમર્જને જા નને રજો માન જનિમુખતાના જર્જને
પણ વણી યાગ

નિરજે નીરજે દિહાર મહેરો. નોખાન દારણી પ્રયોગ.

મનમા -માં લલિયાએ જોઈ રજો જનુસ્વારોનો પ્રયોગ

મોં ૭ તે રજો રજો એ જોડી પણ દાખા ૭

સંસ સંસ > સસ > સંસ સંસે સંસ. એ કે વ
લલિયાથી રજી થવાનો સમય વિશેષ ૭

મુલુએ : જાણને કવિનું લલિયાન જાણી જાણેખો. જોતાં
કવિ જાણ નહિ પણ જાણ જાણ એ તે કે જા વર્ણવણી
જર પણ જાનો માર ન જાણે જોઈ

જ્યારેજ્યારે જ્યારેજ્યારે જ્યારેજ્યારે જ્યારેજ્યારે જ્યારેજ્યારે
સારપિ સારપિ > મરખી > સરખી મરખી જા જોતો
જોતો જોતોની જોતોની વિચારવાનો ૭

મોસુ મારાથી / રે મારાથી પ્રયોગ. સરખાસે
જુરા દેશન મેં ગયો મોસે જુરા નકોવ (કમીર)
કમીર કહેવામાં કમીરના-માર નથી વળી મરખાનો જાણ
પ્રયોગ have a hard taste in the mouth.

વિષુ વણ
રેવાય રહેવાય રજી યાગ.

પૃ ૪ જાણસ જાં દેવડી જાગમ જોડી ને જાગ પૂજ
પાઠ જણવા કરતાં પ્રમાણ જોડી—જેજ જાગવણ જુજા વર્ષ જેમ
પણવું ત્ય જોઈ ૭

જાણ જોઈ

જોજનરો -જો જખી પ્રમાણ મારણ જાણ જેવ, જાણ.
નરેસર નરેસર મરખાનો જુરેમર જોજર, જોજર.
જોજર (૧) પ્રમાણ જોજર પ્રમાણને જાણ જુરેખી રે જાગ
(૨) જાગમ જોજર પ્રમાણ માણે રે,
જોજર ન જાણ રે કેવ (જાગમજાગ)

પ્રતિ ઉપમર્જિતે જા નને સજ્જે માત્ર અનિબુખતાના અર્જિતે
ખજી વડી ઠમવ

નિરપે તીરખે વિહાર મહેરો તોપખાત હરસી પ્રયોગ.
મનમા -મા તલિવાએ જાને સજ્જે અનુસારોનો પ્રયોગ
કરો ઓ તો પ્રયોગ સજ્જે એ ઊઠી પડુ ઠાપા ઓ

સંસ સંસ > સસે > સંસ. સસો સંસ. ને કે જે
વલિવાથી રહી જાને સંસા વિલિવ ઓ

મુજાએ : જાવખે કવિનું ઉદ્યોગન જાવં ઉદ્યોખે. જોવા
કરિ જાવં નહિ પડુ સાધુ જાવા ઓ જો કે જા વર્ષસરથી
પર વધુ પડેના મહાર ન જાવેના જોજો.

અમરિજ અમરજ સાધર્વમાંથી અવનત કમે દ્વાર
સારનિ સરણી > સરિખી > સારખી સરખી જા ખીને
કુલે રેહીની ખોખા વિચારજાને ઓ

મામુ મારાથી / કે મારેથી પ્રયોગ. સરખાવા
કુલ રેહવ મેં જયો મોસે કુલ ન જોય (ખીર)

કહી રહેવામાં કાંઈ મત્રા-માત્ર નથી વળી સરખાવા અમિલ
પ્રયોગ have a bad taste in the mouth.

વિષુ વજ
રેવાજ રહેવાજ રહી ઠમવ.

પૂ હ આસસ જ્ઞા રહી અગમ ઊઠી ને માત્ર પુઠ
પાઠ જાવા કરતાં પ્રમાણ ઊઠી-દરજ અવવજા ઉતુજા વર્ષ જેવ
ધ્યાનનું વધુ ઉચિત ઓ

સંસ બીજી

જોજનરો -નો વધી પ્રમાણ મહાજા જાવ ક્ષેત્ર, કાલક.
નરેસર નરેખર મરખાએ સુરેસર, રાગેસર, જિનેસર

કાલ જ (૧) પ્રથમ જિનેસર પ્રયુજાને જાસ મુખથી રે માવ
(૨) ત્રણ જિનેસર પ્રિય માલશે રે,
જોર ન માધુ રે કેવ (જાનંદપાલ)

પ્રતિ ઉપમરતે જા બને રો માત્ર અધિમુખતાના અર્થનો
પદ વણી શાશ

નિરવે તીરને ડિહાર મહેરે. નેપિયામ હારતી પ્રયેવ.
મનમા -મી રાંધાને બનેઃ રો અનુચારેનો પ્રયેવ
પરો ઓ લે રહેઃ રો મે હોડી પદ લીધાં છે

સંસ મંદવ > મસ > સંમ મંસે સંઠવ. તે કે વ
હિવાયી રહી મવાને સમવ વિનેવ છે

મુલુમે ભાવાને કવિનુ ઉત્તેપન બાવં ઉત્તેપને. તેડાં
કવિ કવચ નહિ પદ સાધુ અવાર છે લે કે જા તારકરણી
પદ વધુ પડે. માર ન બાપરો નેરંજી.

અચરિય અચ / આલસમાંથી અચન્તર કમે દાસ
સારવિ સુદગી > મરિખી > સારખી સરખી જા બીએ
કો રેગીની મનોમન વિચારવાનો છે

મામુ માગાથી / ૧ મારવાળી પ્રયેવ મરખાએ
કુલ દેલન મેં ગયો મોસે કુલ મલોય (૧૫૧૨)
કો રહેવામા રાંધમરા-માલ નથી. વળી મરખાએ અમેલ
પ્રયેવ have a bad taste in the mouth.

વિષુ વળ
રેવાવ રહેવાવ ગી શાશ.

પૂ ૪ આલસ જાં રેગો જાગમ હોડી ને માત્ર પૂઠ
પદ મલુવ હરતું પ્રમાર હોડી—જાન મલવચ ઉડુલા મર્ધ મેર
પદવનું વધુ ઉજિા છે

હાલ બીજી

એવનરે -નો રપી પ્રવર મદાણુ બાવ ક્ષેવ, અટ૨.
નહેમર નીપર મરખાચ મુરેમર ૧૭૨૭ વિસેર
ઉલ્લ જ (૧ પ્રવર વિનેમર પ્રવુમીએ, જાલ મુરેવી રે શાવ
(૨) જાલ વિસેર વિનમ માલરે રે
જોર ન જાવુ રે કવ (જાનવન)

પુત < પુત < પુષ

૪૮ ક્રિ શુત નર્ભ જા રીને બેઠાડી સમાવ

(૧) જટકર = મહાદેવ. જાત = નનેલા. મહાદેવ જેવા નનેલા કે રેખાતા. જા નર્ભ ઉત્તમ છે. મહાદેવનું કામવિજેતૃત્વ જ્યાં જાનિષ્ટ છે તેનામાં એ નર્ભમાં મહાદેવની ઉપમા અપાય છે સરખાવે છ સા જોડી સુવચનદસરિ વિશે

મર-હર સમે સ્વામી, કામદેવ પ્રજાજલો

(૨) જટ = (૧) જાતુ (૨) જાપ વેલ્લ પદાર્થ ક્રિ
મ કરે કુંજ = જાત પાત વિના હાથમાં જ સુચી થઈ તે જાતા. જ્યેએ જા અધી સમાવ રીતે જાપનાથી છે જા જાતુ જાનમાં સંકરણન જિ છે કે સાધુએ પાત વગેરે લઈને જાતનાજે જા સ્વે કિમેન નથી, તેને એમણે (કરકાંડેની ૭મ) લઈ જાયી કી એવે જાનિવાચ કિમેન જુ નથી. જો પામ-વાજુને કિમેન પાજી (હાથ ૫ કી ૬) જાને છે જુ જા કિમેન ૭૪૭ સાધુત્વ વર્ણવવા પૂરે એ વગેરે છે સત્વાર કિમેનના પ્રાપ્તના પ્રાપ્તપદ થી ચોમુએ મને કહી કે જા નર્ભ અપાંતી વુ ડી છે

(૩) જટ કરી મૂલ = હાથ કર (કરી) જેવા વા ૬૫ સુદ જેવા ૬૫ જામજા મરણના વધુન સાથે જા વડુ બપ બેસે છે જા કામવિજેતા મહાદેવ જેવા એ / સુવોદામ.

વજુ લુએ જાપેની પ્રતોના પામેદ

૫ ૫ કી ૬

જાડી ક્રિન નહાર જાવો માત જાડી તે રીને દરવાજા વડે ક્રિ રહિ.

કેવે મુજ જતાજ અને જાવની રેલે કોલે.

નામ રિતી-મારવાડી રીતે પુનિગમાં

વાસિકા વાની નિવાસી

પુત < પુત < પુષ

૬૯ હરિ ભુત નર્મ આ રીતે નેસારી સમાવ

(૧) પટ્ટકર = મદારેન પૂન = નનેલા મદારેન જેવ નોલા
કે દેખાતા. આ નર્મ ઉત્તમ છે મદારેનું કામચિત્તેતાત્વ નર્મી
અભિવિદ છે તોતોમાં એ નર્મમાં મદારેનથી ઉપમા નવાવ છે
સરખાવે છ સા ગ્રેવી સ્વચ્છાનંદમુરિ રિતે

મર-દર મમે સ્વામી કામદેવ પ્રભાવે

(૨) કહ = (૧) ખાતું (૨) ખાત ખાત પાપ હરિ
= હરે મુલ્ય = ખાત પાપ વિના હાથમાં ન સચવી જઈ તે
ખાત જેને આ નખતી સમાન રીત નખાતી છે આ ખતુ
માનમાં સંતરવાન એ છે કે સાધુઓ પાપ વચેરે લઈને જામને
આ સ્વરે કિયેન નથી, તેને એમણે (કાવચેરની ગે) ના /
એવી હી એવે નરિતવાચક કિયેન જુ નથી અને પાપ-
વાસણને કિયેન પાછળથી (હાથ ૫ હી ૬) બાને છે જુ
આ કિયેન હઈ માપુત જુતવા પૂરેને એવે છે સ્તારા
કિયેનના પ્રાપ્તના પ્રાપ્તથી બોધુએ મને હુ કે આ નર્મ
નખતી જુ ની છે

(૩) કહ કરી મૂન = હાથ ૬ (હી) ગેવ વપ
હા, સુદ જેવ હા આજી મરણના વર્ણન સાથે આ જુ નખ
એમે છે આ કામચિત્તેતા મદારેન ગેવ એ / સર્વોદમ.

વધે નુજો જાવેવી પ્રેમના પામલ

૫ ૫ હી ૬

આવી હરિને મદાર નવાનો માત નજી તે રીતે જવાન
વધે ની રહી

રેલો મુજ ગતાવ મને નાતી રેલો કહેવે.

નામ દિલી-માગવા રીતે પુલ્લિગમાં

વાસિયા વાતી નિનામી

પુત < પુત < પુષ

હરિ ભુવ નર્મ જા રીને નેસરી સકાવ

(૧) જટકર = મહાદેવ જાત = નનેસા મહાદેવ જેવા નનેસા

કે દેખાતા. જા નર્મ ઉત્તમ છે મહાદેવનું કામવિજેતાત્વ જ્યાં
અભિપ્રેત છે કૌનોમાં એ નર્મમાં મહાદેવની ઉપમા નવાવ છે
સરખાવો છ સા કોની સ્વચાનંદશરિ વિને

સ્મર-દર સમે સ્વામી, કામદેવ પ્રજાગણે

(૨) જટ = (૧) જાતું (૨) જાત પામ પાર્થ દરિ

= કરે મુંઝ = જાત પાવ વિના લાવમાં જ નામરી કર્તે
જાતા. જ્યેએ જા નર્મની મુખાન રીત નર્મવાળી છે જા જાત
માનમાં સંપ્રસ્થાન જિ છે કે સાધુએ પાવ વગેરે કર્તે જાતમને
જા સ્વયે કીએન નથી, તેને એમણે (મહાદેવની જે) જા જ
કેવડી કરી એવે નર્મિતવાચક કીએન જલ નથી. જાને પાવ
વામણને કીએન પાછળથી (લક્ષ ૫, કી ૬) જાને છે જલ
જા કીએન કર્તે સાધુત્વ વ્યવસ્થા પૂરેને વગેરે છે સ્વામી
કીએનના નાનના પ્રાપ્તિથી જી મોખુએને મને કહું કે જા નર્મ
જાતમાં જુ રી છે

(૩) જટ કરી મૂલ = લાવ કરે (કરી) જેવા વાવ

લાવ, સુદ જેવા લાવ જામણ વરણના વર્ણન સાથે જા રુ નર્મ
વેને છે જા કામવિજેતા મહાદેવ જેવા જેવા સર્વોત્તમ.

જાત જુએ જાવેલી પ્રતોના પામણ

પૂ ૫ કી ૬

જાતી દરિને નકાત જાતો માર્ગ જાતે તે રીતે દરવાજા

વ્યે જા રીને

દેએ મુજ બતાવ મને જાતી રીતે જ્યે.

નમ દિલી-માગવાની રીતે પુસ્તિતમા

અસિવા વામી નિવાસી

બાવજિવ વાવજિવ, બાવજિવ માટે જુઓ દા ૧ ક ૨
 ઉમઠ બાવ જોવ તે તખે સિવાર બાવો-મદલુ મુ
 બુલવા દુલુ બુલ સરખાવો

ન્યામ રૂપ જાણ બિ તે હેમનુ હેમ હોમે. (નરસિંહ મહેતા)

૫ ૭ દોહા (૪)

ત્રોયે લોલ બાવ બાઈ લોલ તને

લાલ ચોથી

પુનનિ પુનનિ

લલલ - લલલ - લલલ = લેના જેવી બતાવર, બાવના.

[રજા સ્થળે છેવટે ન જણીએ લો રૂપે જણવર રજા જેવી]

પરજિને બાવિલા હાં જાણે નાર

સોનીયા સોનીયા, બસારી.

રિધી રિધી, સપાઈ વસુઓ

બાવિલાવિધ જાણે જાના નામચો નામચો. નાહક
 એ જમાનામાં મુસિબ કાળ જાણીને જોમ, વસુચિત નહોતી કલ્યાણ
 (જા બધા લેખક જેતાં જા પૂર્વે ૬ નેપાર જ મળ્યા તેઓ
 એમ કલ્યાણ ખોલે જાણ વધે)

ઠંડી ૪

કુલલ કુલલ

કુલવાવલિ કુલવાવલિ, જેવીને હાર

કુલમ ગા વળવ/વળવ કાલ સેનું

રજસુ (મા) [૨ ત-૧૫ નહિ પશુ] રજન, રજન

તિસર તજ મર (૩ હોરી) વાળા તજમરો એ જ

રીતે ચોસર.

બાવ બધી જાણના બાવના બાવના બાવે એવો હો.

૧ મ કલલ ૨

હાવજિવ. નાવજિવ, જાજા જીવન મારે જુઓ દા ૧ ૨ ૩
 ઉમડ જામ જોવ તે વખતે જિવાર જાઓ-મહલ મુ
 જુલવા જુલ જુલ. સરખાવો

નામ ૨૫ જુલવા બંધે તે હેમલ હેમ હેમ. (નરસિંહ મહેતા)

૫ ૭ દોહા (૪)

ચોરા ચોરા બાથ બાથ લોધ લોધ

દાહ ચોથી

પુનર્નિ પુનર્નિ

લકવડ < લકવડ < લકવડ = લેના લેની જાનર, જાનાડ

[રજા લકવડ લેવા ન ચલુએ લે રજે જાનર રજા લેની]

પરકિને આવિયા હતાં જાણે નાર

સોનીયા સેનેયા, અસરી

રિધી રિધિ, સમુદિ વસુઓ

અતિશયવિધ જાણે જાનના નરસિંહો નામ જાણે. નાટક
 એ જાનાના નુસ્ત્રમ હમ જાણી લેમ, જાનુચિત નહોતાં જાણતાં
 (જા જાણે વેશન લેતાં જા પૂવ ૩ નેહર ન ચલુવા લેવાં
 જેમ કલુમર ખેલે જાણે જાણે)

કદી ૪

કુલસ કુલસ

કુલવાચસિ કુલવાચસિ, મેલીનો હાર

કુલમ ગા હણવ/હણવ બાંધ સેનું

રજુ (ગા) [રજા-રજુ નહિ જુ, રજા, રજા

તિસર રજુ મર (રે હેરી) વાળા રજુસરે એ ન

રીધે મોસર.

અધ જાણે જાનાના જાનાના જાનાના જાણે જાણે હો

૬ ૧ કટક ૩]

ભવજિવ. ચાલુક્ય, જાજા કવન માટે કુળે દા ૧ ક. ૩
 ઉમં જામ છેવે તે તખે સિયાર જાખો-મદલુ મુ
 કુલવા હયા કુલ. સરખાને

જામ ૩૫ જાજા બતિ વો હેમનુ હેમ હેમે. (નરસિંહ મહેતા)

પૂ ૭ દોહા (૪)

ત્રોટા લેટા જાજા જાજા લેજા લેને

દાહ ચોથી

પુનનિ પુનની

તકવદ < તાવત < તલ્લુ = તેના જેવી જામર, જામર.

[૨ જા કાદ હેજા ન વસીને સે રૂપે જામર જામ જેવી]

પરજિને જાવિજા હતા જાસે નાર

મેલીયા મેતેયા જાસરી

રિધી રિદિ, સમદિ વસુને

જાતિજાવિજા જાસે જાના જામરજો જામરજાને જાસ

મે જાનામાં મુરિજા જાગ પાળીને જો, જાનુલિત નહોતાં જાસતાં
 (જા મેયા રેસવ જોતાં જા જુને ૩૨ જોમર ન જાસતાં જોજાને
 જોમ જાસર જોયો જાસ વસે)

કેદી ૪

કુલે કુલ

મુગતાવસિ મુગતાવિ મેલીને હાર

કુલગ મા વણવ/વણવ કાદ સેનુ

રખુ (મા) [૨ જા-રખુ નહિ જાસ] રાન, રાન

તિમર જાસ મર (૩ સેસી) વાજા જાસરે જો ન

રિસે મેસ

અધ અધી રજાના જાજા જામમાં જાને જોયો હો.

ક ગ કાક દા

મને નહિ લે અને મુનિવરની ભાષ્ય જાણી વાળી, તેથી તમ
ન મો, એમ લેવું રહે. પામેલો જાણે જાણે ન હો

અનિ અને ભાષા વાર, વાર

ફરસિયા રખસિયો, રખસિયો

બજાવિ લેસો વેલ (અજાર) બનાવી

પાવિક પાલ પાપ ધરારો ધરાર

રેસના રેસના જિતેધર બાલિય ઉપરેલ

અસારો અસાર

લવણિય < લવણ < લવણ

બુલિયા કુલ્યલે [સામે વર્ષ] સમજના, નો માપ પામ્યા

અપી બોલ સાચીની સાચી પ્રસ મલે તે ખાતર

એ ને બા

મુગલિનો મુગલિનો સાથ

૫ ૬ ઠંડી ૮

નિરવિચારો અવિચાર વિદ્યા [અવિચાર દેવ]

અમુલ્ય સારો અમુલ્ય, અમુલ્ય સાર સારજી

ફરસુ લઈ

રેલે રેલે

ઉપરે ઉપર વજ મુલિ : મુલ

ધુન-સિસો મુખ અને લોલ મલુ

પાંતરાં (ને) સાધુના પાત્ર માટેનો ૬૬ ૭૭, ૧૭૮૦ ન ૧

સોલિ પાત્ર રાજવા માટેની ચોરમ કપડાના કિંમત બાધીને

બનાવેલી.

મુકમાલ < મુકમાલ < મુકમા

મુનિસો મુનિવર ન ૧ વણી સ્થાવ પલ સોન બીને

અન મલુલે ૧૫ ઉપર કમ્બ બાજમ રમા બીને મુ પ્રકાર ૪

મુનિ મુનિવાલીમાં થી છે.

ને ૪

દુર્ગીય યોગ મા-વાદ રેવિવિયા પદ્ય
 કદિ જ કરાખોજો તો કદિ કરી હી કરી ખોજો જ
 કે ન રાખોજો તો જોડા દિ જા જ સાથે નહુ સાથે નેત્રે જે
 જ : વિમાં જમાર જાવી એ છે એ જમાર ન મેલે
 (જાણ વિશેષ જાણ ખરે) કરી દિરકિત
 કદિયુ કદિયુ યોગ

રજની માત્ર જાત્રી ? જો રજ પાધાર પ્રજાપદ
 તેમ દિ તેમ જ નિર્જાત્રી જ મરે જુઓ જાત્રી કદિયુ
 દુષ યોગ જવ - જવ દારી
 જાત્રીએ જોડુસ જોડુસ જાત્રી જોડુસ (કવચ) જોડુસ
 જર્મ ન ખાવો, જર્મોસ (જોડુસ)
 જુ ૮ અસુસ જાત્રી

સામુવે સામુવે
 જોડુસ સીમામજા, સીમા જાત્રી કોડુસ સપાદીન
 જોડુસમજીન રવ જુડુ જોડુસ કે
 જાપાને જાવણ ? જુડુ જાપાનેડો જુડુસ જાપાની જાવણ
 (જ) વજા જોડુસ જુડુસ જોડુસ
 જાપાન લીધે જાપાનીસ જાવણ લીધે ૧ જાવણ જાપાનીસ
 જાવણ

નિર્જાત્રી (જોડુસ) નિર્જાત્રી, નિર્જાત્રી
 જોડુસ જોડુસ જોડુસ જાવણ નેત્રે નેત્રે જોડુસ જા, જોડુસ
 જોડુસ જાવણ જાવણ (જોડુસ સમાન જોડુસ)
 નિર્જાત્રી કદિ નિર્જાત્રી રીતે
 નિર્જાત્રી રીતે (જા) જાવણ પ્રજાત્રી
 જાવણ ૫

જાવણ જાવણ જાવણ
 જાવણ કે પ્રજાત્રી જાવણ જાવણ જાવણ જોડુસ જોડુસ જોડુસ

મહે નદિ તે જામે મુનિવરની સાવઁ જાવા, વાણી, લેમાં સંમ
ન મેય, એમ લેવું રહ. પામોયે જુને જામે ૮ છે

અનિ અને જારા વારે, વાર.

ફરિસિયા રજિયો, રજિયો

જગુરિ લેસો વસ (જગાર) જાગી.

પાતિક પાતક પાપ ધારનો ધાર.

રેસના રેસના જિનેશર આફિયે ઉપરે.

અસારો જગાર

તવપિયુ < તવખુ < તવસવ

જુઝિયા જુઝવે [સામે ૫૫] સમજાવા, નો મોપ જામ

અધા જાધ માલોની સાથે ધસ મે વે જાધર

એ ને જા

મુખવિનો મુખિનો સાથ

૫ ૬ ઠડી ૮

નિરુતિયારો જાતિયાર વિના [અતિયાર દેવ]

અમુલન સારો અમુલન જલ ૧ સાર સારજા

રસજુ રસ

રેયે રેમ

ઉપરે ઉપર જન મુઝરિ સાર

મુન-સિસા મુન નો સોડ માયુ

પાતરા (જે) સાપુના પાન મારો ૧૬ જલ, પંતરું ન વ

એલિ પાતરા રાખવા મારોની આસ કપાનના પદ જાધો

જાધવો.

મુકમાલ જાનાર ~ મુકમાર

મુનિસો મુનિયું ન વ. ગણી જાગ પલ સોન ખોના

પ્રતા રજુ રજુ જિલ મારજુ અપમ સમા ખોને મુ અપ ૬

મુની મુનરવીપાં સ ડ.

તે ૪

મહાપ્રતા ૩. પદપિન્ન, મરાઠી મહાપર્વ દિશાથી નવપ
(એરચનિવ રીતે) પીમે પીમે ચાલતા.

રાયકુમર કુવર, -કુમાર

એપમા ઉપમા

જનમિયે જનમિયા સરખાવ

ચારી મનાએ એક જનમિયા, તેણે કુ નવર નામે

(નરસિંહ મહેતા)

દેશવ (કુહિ રા) ખા (સી હારથી એવ નેવે)

નવ નિષ નવ નિષિ

સુપલે સુખ્ય થાવ, યાદ થાવ સરખાવે નીચે

પદાએ જાએ, પદાવન કરે. એન કમોર્ખ જલિ

પદાને એવે પ્રયોગ મણી વાર થાવ છે.

હોજી (૬)

નિરવિયા નીરવિયા, નીરવિયા.

સારીયા સારિયા, સારીયા સરખા સરખ

લાજ ૬

પારલિ: નિલ નામ. મેલિની બીજ રજી પારિફુર

મેપુમાની ક્ષા મુલ છે વીસાલ વિશાલ.

પૂ ૧૦

કુવર કુવ

મુઠ પડી તે પરાવ થાકુએને કમનાઈ છે વાર (મા) =

કમન માણી હો હી?

રિધિ રાધ

રેમ રાઈ

નુખી જાવર સામી (સુખાનુ એવિય) ખત. જુલ્યાંથી.

મારેાં એમ જાવર મારે નીબજો કાથે (જાવર મારાં

કાથે) એકું સગવળ છે તેડુ (જાવની કાથે નથી)

કેદી ૫

ધર્મરોડોને જાણે પૂર રોડ કેમ જાણે?

ના રાખ્યા પ્રસવ ખૂન બાવલમાં તે કવિવચન છે

હતા એ ને સ્વપ્નજોને જતાં.

દિવસો ફરે હું હાથ દિંદી મારવાડીમાં નપુસ્ક
 બિંદો બહાર દેવાથી મુજરાલીના પક્ષ નપુસ્કર્ત્રી સન્ને બા
 રાસમાં પુસ્તિતમાં દેખાવ છે

વિપુલ વિ + હસ્યાં વહસ્યાં સર્પ

કેદી (૭)

આસપણું દેશીના જાગપણમાં

એમલો પૈમત એમલો < સ્વસિસુક વિરોધમાં

મિત્રો આજી ભરતમાં એના જેવા બી ન કાઈ નહિ હેવ

આજી આને જ મ આપીશ એમ એમલું ક્યુ હતું એમલોને
 જ મ આપ્યા વિના કાઈ રીતે આનંદ શાવ?

સંસારમાં અમના પ્રભે પૂરવસુનેડ જેવું જાણે છે તે આ
 પુસ્તકનેડ ના નમના અવગારની શબ્દોને જેવું મન સહજ થ
 છે ને સારા માટે તર કાપતા કરે છે

હાઉં આકરણી દલિલ જરા અરણ્ય છે અમ કહ્યું
 રીતે છે હા પૂજીને એ નિષાઠ એ ર નિષાઠને ઘાક દિવાળને
 જાણે નાન કેવું છે

કેવલકિનાની કેવલકાની જો કેવલ (સપ્ત નિગમ) મુ
 યાન હેવ તે સારા વજે મનના સહજ પોતાના યાત્રી, માંત્રી
 થો છે

વહન વહનાઈ કામ વહન પડીતો તો દબર વહન
 પડીતો હેવ જાણી તજ મના થી જાણે છે

સામગ્રિ સાધનો સંજ રજ

માટે આસ દલિએ વિચારતા ઉચ્ચાર મ.જા જેવો છે

લાલ ૭

હરે શ્રી રે જુઓ રૂઠી ૬ ને પ્રાર્થ

પુરુષ પુરુષ નોહર માનુષ

નિમામેત નિમામેત, શિવમેત વતી

શ્રી દેવાપૂર્ણિયા શર્મ દેવાનુમિત જન પ્રલોચા શ્રી
જેન જાગમ સદ્વિભા દેવાનુમિત સનોપન ચારિતર પ્રયોગમેત જે
લેતર આપ દેવરી(ને) ગરે, જાતલ રિખલ ૦ જાગ
પામેત જુઓ લેતરા, લેતરાને

પૃ ૧૧

જિહ્વા મહે જા મા દિરજિત જેનુ જાતલુરી
હજિને જા નો સાથે ન જાવી તો પલુ જા રે મહે
જેવ જાવી તો જામેદિયા જાત નથી મહે જિહ્વા રેષ

નિસરાલ નિસરાલ ઉપરલુ ઉપરલુ સાધનસાધને
હજિયા જાનમાં હજિયા

જાહેરલિ : જાહેરલી, જાહરલી / જુમાં જામેદા શ્રી પ્રભ
૦ જાપાપામાં જાહેરે જાહરલી/જાહરલી વાલી જોરે જોહાન જે
ઉપરલુસાલ ઉપરલુસાલ જાહરલી જાહ. જાહરલી
જેમ

ઉમેદ રામે જાહુ જાહીને જોમે રાખે

શિલા ને માલ એક જોને પુર

શિમરીયા સીચીને

મોહ રૂઠી જાગમ રથ જાવી જાનુ જાનુ જાનુ જાનુ જાનુ જે
જાનુ જાનુ નો જોમના ઉપરલુ જાનુ જાનુ જાનુ જાનુ જાનુ જે
જાનુ જાનુ જાનુ જાનુ જાનુ જાનુ જાનુ જાનુ જાનુ જે
જાનુ જાનુ જાનુ જાનુ જાનુ જાનુ જાનુ જાનુ જાનુ જે
જાનુ જાનુ જાનુ જાનુ જાનુ જાનુ જાનુ જાનુ જાનુ જે
જાનુ જાનુ જાનુ જાનુ જાનુ જાનુ જાનુ જાનુ જાનુ જે

હરી આમી કીનો વહિ (હરી વગી કીનો અર્થ છેતા) એ ત્ર
અર્થકૃત્તને કુટિ બાપે છે

સુરરા સુરખા આહા માંહાં (મા) માંજન કાપ.

સિમે પૂછે સીવમથી પૂછ્યા મુખી કહેવે અલિપ્તક

નખસીખ નરખ

પાઠ ગાઠ

અસર્માં અભિલા બ. વ.

નાથ રસિલા હિ. રસીક રસીલી મુદર અર્થવિસ્તારથી

પુ મુશવમ અર્થ સમય. નાથ = નાકમાં નખાની પેરી.

પ્રેમિત અખિત અખિત સેનાના તાર લેખ વળેલા છે

એવી રાસ, અઠાએ લગમ

સાના સેનાના પદાના (ય = સ્ત્રી પ્રત્યય).

એત હિ. એત છ. એતર, એતર (પૂંતરી સાથે મજા
લેવાનો પદા.)

સેહરો જરીનો પદો, મદીદ ઉત્તર દિશમાં જન વખતે
વરજ્યાના કપાલે અને વાગના સપિરમાન પર બધાવ છે દિશમાં
સેહરા લાંબા એ જન હરખ ના ખાંધપ છે પશુ બધી કપાલી

સિદ્ધત મ. હિ. સદિત કહેવું અથવા બાહ્યસૂક્તિ

ઉપુત કહે વસ્તુત થાવ

તે વિસ્તૃત જાત છે તે ક્રકમાં (ક્રત) એટલી કે—

વિસ્તારનું ક્રત એ કે—

પેદેશ પહેલાં.

આર્થજર સવમાર બપો

આશિખા : સિંખજાએ, સાથે આશખો તર્ફ ન્યુ આશવન

અર્થ તે પાદોને માડી એ તા ન લખે તે

૫ ૧૨

એક સાથ વચ્ચાજાએ પહેરી, પરિવાર અર્થ પ્રમુને વાંચ

પૃ ૧૩

સરવૃ સરવે જાએથી.

તુમે' તને.

દોહડા (૬)

તે દેત તે દેવપી

જૂન રાગ રાગીન :

સાવું હોયો ને

લાવે સામે

મધ મધ, મધ

વારવૃ મેલે રહેરવ

ધાજી ૬

નિસરે નિસરે

એ જાણતો એમને જ મ જાણતી કથી થાન કે તે
નવવી નથી !

પૃ ૧૪

ચારિ ખાતી.

કેડી ૭

કેડી ૭ ૮ એમતા અવગતીગીઉ કલખીને કાપ રૂપે
 કે એન કલિખાં ને સતિસુલજ (એમતા) જારે ઉ. એક
 અંતજાસવાર અને સમસ્તી માં જાવતા જાવજાવજારી ને
 ઠી ઠી નાવૃત્તી કે બીજા જાવજારિ માં જારે ઉ. જા
 જાવજારિન રાજા કે એમે જા કામેન જનુવોપપાસિક માં
 કે મદાપીમતીન જાવજારિ એમતાની કાપ વિગતવરખીસરિન
 જાવજારિન, જિનજાવજારિન જાવજારિન રાજામાં પદ કે
 નેપજાવજારિન એમતાની કાપ એન રિવર સિલકિ રાજાપુર
 રિવર પદરિમાં પદ કે

મિતા કલિખિત મધમાં ગીત (માર ન ૧) વેર્ડ તો
 ગીતમાં મમ

ખખરો તાથ જેને તે જાણી જ/જાણી ૮ ખખર
 ૧૬, જાન રેખે જારે.

એકારિ ધાધારી. તે તે તે તે જાણ તે તે
જા સાપ દિડુ પાવિમુનિના સાજો કાચો ચરતો છે !

ચાચ ચક્રવર્તી ચરણમાં જ કવિને પ્રથમ જાને જાની કુન્નપ્રદ
કસ્ટી બિજાજાનું છુદર વિમ કાચાનું છે જાને એ વિમ તે
કાચનાં પાવેલી જાણસંવત હરિજોનો પણ સરસ જાણ જાણે છે

મુવિદેં છાન કદ, માંજાળી (૧૫) એવે છે.

નિવધેવ વિલે વલ હમેદ.

કપદે કારણ કે જોએ એવે તે એવે કાર જાણો હોય કે
જાણ જાણે જાણવની વાત કરી નહોતી.

હોહા (૧૦)

વિદેવે તે કારે, તે જાણે. સરખાવે તેન જાણવાથી
મજાની રીતિ તેવી કારણે તેવી જાણવાથી તે તેવી કારણે
તે કાર. જો કોમકોલી સાચોજાણી જો કારણે જો
જો કોમકોલી સાચોજાણી જો જાણવાથી જો ૨ કોમકોલી
સાચોજાણી જો જાણવાથી જો જો કારણે ૩ જાણવાથી
(પ્રત્યેક જો કોમકોલી સાચોજાણી)માં ૭ જાણ હોય કે પહેલે,
બીજે ત્રીજે ચોથે, પાંચમે જાને જો એમ જાણવે ૭ જાણ
હોય જાણવાથી તેવી જાણે જાણવાથી બીજે જાણે
જાણવાથી, ચોથે કુન્નજાણ, પાંચમે કુન્ન, જો કુન્નજાણ હોય કે
કારણે જો તેવી જાણે પહેલે જાણે કુન્નજાણ, બીજે કુન્ન
જો કુન્નજાણ ચોથે જાણવાથી પાંચમે જાણ, જો જાણવાથી
જાણવાથી પહેલા જાણમાં પોતાના જાણ તથા જાણ જાણ હોય
કે જાને જાણે જાણમાં તે કારણે જાણવાથી જાણ કે જાણ
જાણે જાણે મહાજાણે હોય કે તેવી જાણે કારણે જાણવાથી
પહેલા જાણે મહાજાણે જાને કારણે જાણવાથી જાણ કે જાણે
જાણે મહાજાણે હોય છે

જનમર્તિણી અને ઉત્તરપિણીનું જડીદરજીયર્ અપૂર્વિ-વર્ણન
ને સર્વો મોહાં ભેગાં કરીને લાગા થઈને પાપા હોય છે તે મુખ્ય છે

જનમર્તિણી () ઉત્તરપિણી
પૂજી પૂજી

મેલા પાસેના ના જાગમાં મુખ અને પછી પાતળા જાગ આવે
તેમાં કુખ ચોવીસ લીરું કરે જાગ છે તેમાં કુખમુખના જાગમાં-
કુખ પક્ષ અને મુખ થોડું તે જાગમાં-જાગ જનમર્તિણીમાં ચોવીસ
લીરું કરે ચોથા આરામાં હોય અને ઉત્તરપિણીમાં ચોવીસે લીરું કરે
ચીજ આરામાં જાગ હોય સ્ત્રીમાં આરાને જાગ કરે છે એટલે
? જનમર્તિણી વાત આજવી હોય તે આરા મુખજો અહીં ને કાલે
તેમનાજ પ્રભુ વિચરતા હતા તે આરા-ચોથા આરા-સેસે

ચોથા આરા તે એક કોડ કોડી મનરોજમાં ૪૨ ૫૫
જોખનો હોય. ત્યારે તે જાગમાં કયા વખતે? તે કે સેર્વ સમસેર્વ
તે સમને તે વખતે, એટલે અદિત્યુર જાગમાં નાચેડ જાગપતિ વરેર
રહેના તે સમને. જાગ જાગ અને મનરોજી રાખ્યા છે અને હોય
સ્ત્રીમાં સ્ત્રી રાખે જાગ રાખે જાગે છે

તેમનાજ હવે જાગ તોયે રસમ હવે છે

જરણિ મરણિ સરખાવે

વસ હર મરણિ નિર્ભળ વિવ જોતમ નામે પ્રત્ય નિર્મિત.

[જાગવનસમયે જૂત જોતમ (અટક) ૫૬]

પૃ. ૧૫

મરતવધ્ય મુલજગ્યા નેને મરેમાં જતો હોયમાં જસારે
છે કિય

હરજગ્યાને હરિજગ્યાને નિર્મિતમા. જાગ રેવ અને હોયમાં
મેં પ્રસંગ મૂળ નિર્મિત છે

એવા તીર્થો પર મહત્તીર સ્થળો રૂની બાજમાં જણાવેલા પુરા
જાણે જાણેલા પુરા દવા ને વખતે મને એવો પ્રદાન થયે
હયે કે માગે થાકે તીર્થો પર, બધા નાજીઈ પ્રાપ્ત થાઈને તે
નારુણ ને કે પોતે એવીજાએ તીર્થો પર થયેલા ।

પ્રવી એમના અનિચ્છા બાધાં તેઓ યાત્રામાં ન જાય
 રેણુના નામની વાલમ્બીની કુખમાં જાળા હશે એવો વિચાર
 કે જે સમયના જન રાજ્યથી અધીને પાતાની કુખમાં જાય
 એવે હાનુ જામન એવે તે રીતે જનના પદાં એ કાલ પદ્ય
 કાલી અવધનની મુનુમુનું અરિદંભાઈ મગર્વનાઈ (જે
 અવિદત અવધન હશે નહું પુ) થી એ જાતી મુનિ માર
 જાતી મુનિ કાલ પદી હશે જાલ જામ્બો જે ૧૬ નિમ્મ એ
 જે જે વીધાર (મધ્યમમાં જાય) થાતી કુખમાં જ જામરે, જાય
 જા તે વાલમ્બીની કુખમાં જાળા જાતી હશે વિમાતુ જે હું
 હું ? એવે જાતિ કાલ (જર્જ ૧ ૧૬ ૪૧૨) જે એકું ?
 વિદ્ય કાલમ્બીની કુખમાં જાય એ જામાન જર્જ જે જાતી
 તેમને અનિચ્છાથી રેણુ એવે જર્જ જાલમ્બીની કુખમાં જાય
 જાતી (રેણુમાં પુત્ર ને રેણુ જર્જ જે જે ને એમને
 જામાન જર્જ એના જેમાં જાલે તેમ જાલ એ જે પૂર્વ જર્જ
 રેણુમાં વિદ્ય એ રેણુ ને રેણુ એવી કાલ હશે) જાલ
 (નહું નહું) જાલ જાલુ રીતે તેમને જા જાલ જાલ પાડ
 રેણુમાં નહું જે જા નાજુ રીતે હશે જે જા રેણુ જર્જની
 જાલને રેણુ હું જાલ નહું એવે જુલકા જાલમ્બીની રેણુને
 રેણુને જાલ જાલ રેણુ રેણુ

આ રીતે જોઈને આ વિષય જાણે કે જે પણ પ્રકાર માટે
વ્યવસ્થા કરવા નહીં એ રીતે રહે । તે કારણે આજે
માર્ચ ૨૫ થિનકાય તરી વરખાં બમ્બાઉ

ପ୍ରଶ୍ନ ୩: ଶାନ୍ତିନଗର, ୨୨ ଅକ୍ଟୋବର ୨୦୧୯

તે તરીકે મુશ્કાતે આ જામરજીમર દેવ થાક આપ્યા એ રોજના
પણ સરસ ૪

વાંછ ૧૦

હાલે ઉપર મુખ કાઢિ રહ્યો.

સેવ સેવ કરતું દેવ મુકામ તુલ જવા, તે તું આપ્યા
સિધ્ધાન્તિ સાની.

સગતિ મા રહિત એવી કાંઈ રહિત મને આપે

દેવસિ અનુચીત પંક્તિ થાકે દહા.

પુરવે પૂર્વે બચાઈ પુરવ સખાં દેવ તે

વાતું વાલે. સૌરાષ્ટ્રી પ્રયોગ મજ માં

૫ ૧૧

સિધ્ધાન્ત છે માય કાંઈ જાતી ત્વ.

મુખ મુખ સુ સુ સુદાસ કોતે જણાવ મને

સંદર્ભ સદા સારી રીતે દહા.

હરે આનંદ કી દેવ દેવી આ બેજાની રીતમાં

પણ મારવાડી-સોગાડી રીતમાં છે લાગા કરેર કાપી દહા.

આવધી કું મનમાં અનુષ્ઠાવા કાવી અવધિદાનથી વિચારી

વેદિ, (અને પોતા છવ્વે રેખાનાં તને કુચે મેળવી અવધિદા.)

અર્થ અનુચિત રહી મી પંક્તિ પડેલો, અને રહ મી પડી

બેજાની છે નહિ તો મેં જવા પડી દેવ વિચારી ભેલુ

અવધિદાન તો પામ્યા માન મતિ મુન અવધિ, અન

પરંતુ, રેવર અવધિ પદાર્થ દિવા અને કાલમાં સમર્થ (રેવર) નહિ પણ

અનુષ્ઠા અવધિ (મર્વાઈ) મુખીનું (ખીચ થાકે કુચે પંક્તિ મુખમાલ)

મંદાલિ હાવાર્થસુદ ૫ ૨૮ ૫ મૂ વિચારી અમાલમાં)

મરવક મુલ કાં મરેજા સુવે મા મે

કયે એકિ પાં જોર અનેની માનમાં એવી ૧૨, એ

મારે થાત જી એમ નું કામ

લેણ તો જુએ આ કાંઈ પૂરક સ્મર કેસે છે
 નિશા નાનુ કાવ કરતાં હમ્બુમમેગિ દેવ જો સ્તેમિત
 નિહા પ્રેરે છે

મહાવીરસ્થાપીના પ્રમથમાં એમણે પણ પદ્યોનો હતો, જ્યાં
 લગ્ન પછી (વર) નાળા મળે છે એનામાં રૂનાં સ્મર
 કરવાની ઠાંતિ નથી (જુએ કાવ ૧ કી ૪) પણ જ્યાં જ્યાં
 સ્ત્રીની ઠાંતિમાં જે નિવૃત્ત છે

એક લગ્ન એક લગ્ન—એક જ મુદ્દત

સેનપિંક જે સેનપિંક દેખોડ એ જાતિ સુખસાગ
 સેનોડ છે જાના દેવેના એવું જાણ
 પૂ ૧૭ કાવ ૧૧

રમ રમ નિજાં જાતિ પૂર જમા
 સાર કુખતે પાણવિં જો પ્રાસ મારે જાન સ્તિમાર્ક
 પશુપાર એમ એવા મને છે

માટે રણજીવી, જ્યાં કરી વી. કરવાયે

મહા લક્ષ્મી મહિદિ મય જગા કુદ તરહિં ।

(દેખાડે સંપ્રદેશ જાગમત કુદ)

(વિદેશી જાણેલા પતિને એમિને એવાં કીરે પદેશ
 જાણત ને પછી જાનકો કીરે સીરે વિત્ત જ્યાં જાણમે) જાણ
 વજન મહી પૂરી પર પછી જ્યાં ને જાણ વજન કરતા કુદ
 થો નિનરવિજાજા જાણવાના પ્રમિદ થોપાજ રાસ'માં
 રીજાના વાર કુદવાનું જાણુ જ રણજીવી જ્યાં ને

જ્યાં જ્યાં તો તોત કે રીજુ ન તપતાં હો કાવ કે રીજુ જાનકર્ક
 જાણિયા જાણેલાં કાવમાં ન સમાતાં. ઉપરના જાગમત
 કુદમાં વજનુ છે તેમ વી જ્યાં

તપતા : તપતા. જાણે સારી જાણ

ઉપરના < કુદવાયે < ઉપરનાં ઉપવાસ પામ્યે, (જા.) જાણવે

વડે ઊપડે ચાલે.

વાડે વાન કરે.

બાલે બધા (સારા) ભાગથી.

હિંદા ભગવાનને કીતેલા ને બોલેલા ભેગા એ ચાલ અપરકુલ
 કે તીરે તર માટે મોરવરપદ પશુ નથી. એટલે (૧) પુરોને બોલેલા
 ને ભેગા ભેગા ભાગવા (૨) દેહીએ કીતાં નાનાં બને ભેા ભેા
 (પ્રમુને ચાંદી ભેગાએ પશુ) (માપુ કે ભગવાનને ચાંદી મલ
 વાર પર્ણવ નમરવાર કરવાના દેવ કે બાપાં કીતો ને બેડી એ
 બને અપરકુલ આવે કે) પેલાના પુરોને ભેગા અપરકુલની પામતમાં
 થઈએ સ પૂર્વ અપરકુલની કી દોલથી આ ભેમની કી ભર્મ
 મરિને અભિષેક કે (બેડા-કાના કે ભેા નાનાં) ને રપદ નથી
 પશુ પાકો ભર્મ વધુ કિંવમવ કે પશુ ભાત ભગવાન માં
 ભગવાનના વાનની કિયામાં એ એકામના સુવચન કે તે કી અર્કની
 વિરુદ્ધ કે પ્રમુવજે વિચારવા એને પુરો પદવેલ નમુ પોત
 થાને કે

કિંવિત પુરો પ્રવનુ વાસના પર્મદિષ્ટિએ ભક્ત કે

અધિન વ-કેતે ભાત ભેાં અધન, એટલે અધન
 (અધન)

અધિન ભેડને વધ ભાગવા ને અપુત્ર એવં બાપો
 કિંવિત, વિચારી ને કુખિતી થવ કે

આરત રૂઢ કી ભાર્વ ને નામતી ખાન ને બને
 ચપાટી કે ને મોલવલ છો ભેાં ખાન ખાવ કે

આપ કી ખાન ભાવના પત્તરિ વિચારવા ખાધી
 સરવા પાંચ આ ખાનુ કિયાપા વપાવ કે ખા = ખાન કરુ
 ૫ ૧૮ ઢોઢા (૧૨)

પદવી કી ભાત ભુલિને પૂરેપૂરી ગુલ નથી કપે ભાત,
 ભરેપી ન ભમને ના વિચારી નવા (કારમી કાન નથી.)
 એ પત્ર કામ વ પત્ર પાંચે અપુત્ર નહિ

તસ સઘ્ય હેને નજી નીરે હલ્લ.

૬૬૫ કુશળાં

હારે પછર, સામ (ને મ.) જા અન્ન સ.મંથી કે
સામંથી નથી.

હીદા ક્યા હીધા

લાલ ૧૨

ચણપુરો રણપુર, આવી ઉતરે કૈન પાપકમ
જરિ મા વારી

એક નાલે એકાદ્ય સાલે ૬ ૮ એકે એક નાં ૦
એકીને લગ જાએ (ખીમડિયાથી નવી સિધિ)

એક એક ૫૫

ખિજમાલ કુશળાં

હું એ ૧૦ વસીને કુ નજીન ૧૬ એક જાલી

હીદરા (પાસી) કપાં સળાં મેલા લગા પારસીએ
પણીયાર ના પ્રેરેન કરે છે (વળે અન્ન ૧૬ને જુએ ૧૧
સાધ્યે ના જિજી સલાપુજા નાથી કરેલો ઉપાસી.)

૧૬ આવી જિંદગી ક્યા લે તેઓ ૭ એ નથી ૧૫ મી.

૫ ૧૬

આલેર વિદુ કમને મરુ ખાતું.

૭ મામ, જગ ૧૧ જાલિ કૈન કયાલ અન્ન છે હિં
ક્યા-મામલ ૧૫૦ જેણે રીજો મી મી હી છે.

એકાદા (સાલીયા) જાલ મા ન મામલ એક
જામલાલ છે

આસ જુધી જાલ ૧૫૫ નિ કુન્ન, સામલ
અમ ૧૧-૧૫૫ હી જુધી નેનું મન ને પ્રીતમ પાત (જાલ)
હલો હામી

હામી હામી [હિં હામી] પહોંજાકેદર દિવાલ

કુલના (મહિપ્ત ડિગ્રી સ્વતંત્રતાએ) હાથ લાગ્યું
હાલેરિયા ન હાથરનુ ન વ સ્વાર્થિક રૂપ સાથે સરખાવે
મેન્સ મોલિયો

પ્રાદુર્ભિ એ કર્મોના એક પ્રકાર એ પ્રકાર થતું એવો
કેવલ થયો પણ ખરી સારો મોલિયો કર્મો કરેવો વધુ ઉચિત છે
જો સ્વર્થિક હરહમ આગે સાધુ સુરસમ મારે જાન
એ હાથે હતું હશે છે સુપુના મળેને જાણિયો પ્રયો
આગસિયો સ્વસ્થાએ
વીરનાથ વગરથી

જામવું જાન્યારે જ ન જાપારના કર્મોના ખૂન વિસ્ફોટ
પ્રયોગ

દીધાં મારાં કરેલાં
મે રિફુ સાથે એક સામ્રાજ્ય
જયજ્ઞા એ વસ્તુ પુરુષ (શ) મજાવવાને પુરુ
પૂ ૨૦ હોલો (૧)

પૂરવ સમંધી પૂર્વ (મજી વાર જવ) મો સમંધી
હેલના મારજાથી મજીથી ઉજિત હર વાર છે

હાથ ૧૩
જાહરાવણા જાહરાવણા (જં)

નહન પુત્ર નિધિ મા (પર્વ) ઇમે/નવ પુરો
પિવમસાસ એ પૌત્ર, એવો જાણ્યો જાર વા મોજીસ
જાહ મારે જમજમ સુપુના જાન્યારે પાને તે જાહ સાથે સાથે
કરવાનું સ્થાન પણ જાહવાથી પર્માન કરવાનું સ્થાન એવો
જામાન કર્મમા વપરાય છે મારે જાહમવ સુખી માણ્યો જાને
જાન્યો પોતાના મહાનમાં જા જાહી પોતપોતાના રાજ્ય

દરજુગ અને રવાને જાહમા પણ છે જાહરો હોવ નહિ
એવો સમરમાળીવ જાહમાજુ-મહામાજુથી જાહવાળથી જાહવાળમા
જાહવાળી છે

અમલ આપીને

એ દેવ સુલભાને બારે તાર પછી ૮ છુટ થયેલા તે જ હશે
સમસ્ત ન જાને છે અને તેને કઈક ઘસમસારે.

એકલો આતુ બારી સહ્ય કેમ (મી) ક્ષુ ચુ પડ
(કે મને જામ નાક કરવો પડ્યો) ?

સહ્ય પુ માં, કારણ મારવાણીમા ન. નથી

સારિ સારથત. કનકમય પુરક રુપ હાર પ્રભુએ દે,
જાણે માનખે કસેલી સહાય ખસી, કુ તમને સી મુજ સાર,
પર, મહા કો તે કો એમ પક્ષ કઈ સમય.

કનિમે મોલુ ચરણ પંજમાર્માં પુનરુત્થા કરવાની ચક્રવર્તી
પ્રકૃતિ સર્વજ્ઞ ભગવાની રાખી છે

કહી ૪

જાણવુંજીમા જાગક એવુ થાય.

મામાન્ય રીતે થા જાગકની હોસ પૂરે છે, જ્યાં એથી કશું
નરે છે અને તેને કેવી હેમ ।

૫ ૨૧

તેમ જેમ જેમ તેમ હાથી મુજાલીમાં જેમ તેમ એ
ભારવાચક પ્રયોગ છે

આકાશનિ મારી એટલી જ હા હા હા જેમ મો
એટલુ જા મલુ ચરણની નરે નામુ જામાલાર છે

આવાસિન આ જિવારે, જ્યારે પુન જીમે, ને એ
પુન કવચમાં—છત્રમાં અમારૂં જાને

અવધીં હા જાવધિવાન પ્રયોજને કુખને કો હ.

કવી એ નથી, ખસી. જન્ય રથાનેથી જાણ કનિ
રેવથોખથી નીચે ચોનિમાં, અસ કનિ યાનવ ચોનિમાં પી
પાસે દિ પાવા મેળવુ પરથી મુજાલી અરિખ માનવુ ૧૫

જેહને મહુનો પ્રાપ્તો જીવદામુક્તી થયા છે જુઓ પાકમેદા
જેનો ઈર્ષન (ગુજ ન.) છોને મુદાદે, થમશે.

વિપસા ઈશ્વર

મુખ-સાતા જે મુખ-સાતા સતિ સામાન્યતઃ જાણ
જાણે ના સાખાને જુએ, મુખ સાતામા કો સહેન? (સાધુ
પાકે સહેન સન્ન જોનેતરોને નરુ વિચિત્ર થાયશે જલુ મહારાજ
સહેન જે પ્રયોગ જોનોમાં જાણારે જાપક છે) તપસી જાણને
જલુ સાતા પુજાય છે

જાણતા જાતા જીવનો જાણનો થયે

શુભાર્થ કિ જેવું જાણ્યો જોયો સન્ન પદાર્થ છે જોન
કામોમાં જાણારે ઠીક ઠીક વાર પ્રયોગાય છે

ની જમાઈ નો જમાઈ મોટાં થયેતું જોને માનવ સ્વચ્છવતું
કિંતુ જાણેજાન જેવું સ્વચ્છ છે । જલુ કાને નીજ માર્ક ન ઉચિત
જાઈ રેવણી પોતાના જાણસમાં

સદ સિદ્ધિ કામ્ય હસ્તોવથી સુ થાયવો દેવ.

૫. ૨૨

પુજવા લાગી સ્વપોજનો જર્વ

નજાં જાણસુમાલ જોના ગુપ્તુ વિરૂપ નમ

વિડી રિડે જોયો વસુન કિંતુ / કિ જોઈએ

નીજ નિ / નો હસ્તોવથી જાણારે પ્રતમાં કાન

જાણુ હતું

ઉમાઈ જાણિત જાણે, જાણથી

ઉચ્ચ જાણારે પ્રિયો જાણારે જાણિયો છે. ૨

૨ જોનો જર્વ જલુ જોન છે

સોમલ જા ના સસરાનું વિરૂપાચ

મુભ૦ ૧ ૮ લક્ષ્મી વાહિ વંદી વંદન કરી.

આપ આઠ આપના આજના આજના

પિણ્ડીયા ૭ કાળના જીવેલા પિતરિયા ૧૫ પિત્ર ૧૫

જૂન નિષ્ઠિત પ્રસેન.

નામ૦ એનું નામ ને ગ્રામ સાંજગી વમે જાનક પામતા

મુનલુ મુનલુ પ્રતેક લીડીએ વાણસી જાણતા જાણિ

જન જને તિલુ દાવ ને સ્થાને નવી જાંઘરી

વન૦ એ મદા (વાત) જાણસે જાણવી કરી પામમેદ જોડ

દિલ્હી૦ હે જુલો, મને વધામણી (તે મારેનું જનામ)

જો જાણે

મુલ્કિ કરિ મુલ્કી કરી, સંજાળને સદાજી કરી જોન

મનેમાં કર્ક નિશ્ચ વધાવ હે એ દિલ્હી જેવી જાણ રૂઢિ

(સુન કર, રેલ કર, જલ કર ધ) ખી જાણ દોર્ક રો

આમાં જાણવાની જિવામાં (સુનેા કૅપર મદાવીર સ્વર્ગીય

અવન વિદ્વાની સમજૂતી ૫ ૩૦)

આવી જાવની સ્થાને જાણી તે સતત જાને હે

જાણવાન જાણીને

પામમેદ વિદ્યા કરીને

કૃષ્ણકૃષ્ણ ભેર નેન નેન નવ ૩ માનમદે જાણ રજૂ કરી

કૃષ્ણકૃષ્ણ એ કૃષ્ણ પ્રમલુ લીડુ ૩ દોલ સતતે હે જાણ માનમેર

૩૬ માટે કૃષ્ણકૃષ્ણ જો, જા જોમાં મારેનું જોલ, નેરી, નેરી જો.

સત્યાન-સુ : ૩ સિતાન (જિવાજી) સાથે જાણી, કૃષ્ણી

કૃષ્ણકૃષ્ણ લંબી સીતાની નીચી જાણે ૬ જોલ જોલ (જિવાજી)

અવેનુ જા + જોલ નેન ૧૫ ૧૫ કૃષ્ણ મેડુ જાણ

૫ ૨૫, ૨૫ ૧૫

જાણ૦ જાણેર જો ની ૧ નવ, જોમ જાં જાં જાં જોલ

જાણેર જોલ

આમ < સ્વામ < સ્વામી.

તેમના હો રોજના જિનેશ અથવા મહાન સાધુનો ઉપેક્ષ
વસ્ત્રામ < વસ્ત્રામ < વસ્ત્રામ ઉપમ કરીરથના (પ્રમુ).

(૨) વાત્સલ્યના કાર્યો કર્મ કરી નથી, નિસ્વાર નિષ્કામ
આ કર્મ સાથે કર્મ અથવાત વાતે છે તે કરે પાસેથી કાન
અંતરીય પડને છે તે ભેદો રજા અંત, કલ અંત, કલે અંતરીય
કરી એક અંતરીય કર્મ વધુ નહીં

સાથ ભક્તિ પ્રતે (હિંમતો)

અંતરીય રોજના કામની નથી તે અતિમ અનુભવે પ્રતેસ

પૂ ૨૬ દાહ ૧૦

વારી વાહરી વને વારી નવડ

કરકર્મ આ કરક મર્મ વધુ કરી

મિત્ર મા મો અંગનારિ અંગની

ભાસરી ભાષ વાહરી હી સ્વાર્થિક

સમાજ મિતાસમાજ Congregation

કેહ કેહ.

કાર પૂન ગમ.

કેપો કેપો

કપ મ.

[અંતરીય પડને કલે પાસેથી ભેદો તે અંત અંતરીય પાસે

અંતરીય કરકર્મ, હિં કરકર્મ (કરકર્મ) કોમ્પ વધુ. આ અંતરીય

અંતરીય કરકર્મ અંતરીય કરકર્મ રીતે અંતરીય અંતરીય પડને તે પુનઃક્રિયા

અંતરીય અંતરીય (અંતરીય, અંતરીય) અંતરીય અંતરીય (અંતરીય) ન અંતરીય]

પ્રત્યે પ્રત્યે પ્રત્યે.

સાસને સાસી

આમર : આમર, આ-આમર વિદ્યાર અંતરીય-પ્રત્યે

આપરથી આપરથી (અંતરીય અંતરીય) તેની અંતરીય

અંતરીય અંતરીય અંતરીય, આ ૧ મો, વિદ્યાર ૧ ૩૦-૪૨)

આપરથી

વાપરી વાપરી

કરવિય છે શાગદરા ક રવીય છે એમ પશુ કર્ક સમાન
માન. પશુ કરવી રહે જાહે છે વસુ ડીઠ છે

અરિત > અર્થ > અર્થિ > અરે

દિલ પોતાનું દિલ મનમાં પામેલ દિલ વાણી કુ ખ બાણી.
કઠી ૬

આર્થ નીચે અરિ છે એસે અર્થ માતા અર્થ વસુ ડીઠ
નથી તે નને સ્વે અરિ કર્કાત અર્ક ને તે પછી કરવી પર
હજી પડી

લાલા-રીઠ પડી અર્ક એસે લાલની વડી માથે અર્ક પહેલો
અર્થ, લાલની વડી પર પડી. વળી ગુણે પામેલ, સાર છે

વસુ આપ વસ આપ અરિ, અર્ક

સિવલઠ યીલવ વસુથી સ્વેન અર્ક પછી એડી અર્ક અર્ક
વાસુ કાચ પુરે યેલો લેખ

માહુ વલેઠ કવિ કહે છે સ્વ, અરે, મોહના બેલથી-
એવા બેલ બેલથી-માતા રહી હતી.

૫ રાગ આરિત કે સાધુત દુહર દુખર.

અલકલિ અલકલિ, અલિ યલ અળી

વતા વિતા માન દિ માન માણ

લોખ લેન સાધુથી માથાના વાળ યુદ્ધરના નથી, લેખ કરે
છે બેલથી કરે છે મુજબ કુચલિ

અલકલિ કે ? અલકલિ/અલકલિ નારિયેળપાથી નેત્રે
અલકલિ નેત્રેળ પાત્ર વળી (વા) વિદ્યાપાત્ર-અલકલિ પ્રતિ

પાલકલિ અલકલિ; સમારની સુખી કરીને [૧] લેવી.

કઠી ૧૧

અર્કથી અલકલિમાલ અલકલિ અરે છે અલ સંવાદ અર્ક
ત્રેમાનંદન સુમા ને એડી જાનીય સંવાદથી વા, અરે છે

તે ૬૬૦ : નવેને આ લેખમાં (મુખાલી) આપ દેવ
૭ ૧ નેએ પાસા પિં પા-મુખ, પા મુખ દેવ ૭ તેવ
પાસ નાપાને પિં તમે પાસી નથી નાપાને (સુપાન
પરિત) દુર્લભ દેવ ૭.

સિદ્ધ ૭ દુર મેપા ૧ ૭ ને પિં અને મે ૭
...પાસ અને પિં (સપાન પ્રપા) દુપર (દુર્લભ) મે
૭. પાસી પ્રપાને ૭ પા અને દુપર પિંપા દુર્લભ
નર્વ સુવે ૧૭ સુપાન નથી તે ને નાપાને આ નાપાને
દેવ નથી.

આદિને પાસે મે એ માર્ગે દેવ. (સપાન
પાસે જાસીને ૭) પાસે નાપાને.

મુદ્દા (પા) મુપા નર્વ, પાસ નાપાને
૧૧ ૧૩ ૧૨૬ ઉપાન.

પરીસદ : ૭ પરીસદ સુપા નાપાને પાસ દારીપિં
૧૨

૧૧ : ૧૨ પાસ પાસીપા પાસ ૭૧૧૩૧૧ નાપાને
૧૧૭૮

પાસ નર્વ
૧૧ ૧૧ ૧૧૭૮ પાસે દેવ મુદ્દા નાપાને નર્વ ૭.

દેવેક : ૧૫ ૧૭ મેપાન-૭ મેપાન ૧૭ પાસે મેપાને
૧૫ ૧૭

મુપાને ૭ સપાન પાસે પિંપાને નર્વ ૧૭ ૭.
પાસ પાસ (૭ પાસીને નથી ૧૧૭)

પિંપાને : ૭૧૧

૧૧ ૧૧ ૧૧૭૮ પાસે પાસે નાપાને ૭ દેવ ૧૧૭૮ ૭.
૧ ૧ ૭ નાપાને ને ૧૧૭ (૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭ ૧૧૭)

મરિનું કોરોડ ગાજવાનું કાર્ડ જૂન મહત્ત્વ—અને એટલી જ મરિતમન
રીતે આપે છે

કંઈક છે વસા! કંઈક પાંચું કપાસ [કપડા] બસ.
દેખાઈ જાય છે મહેનત પૂગમાં બસતી

૫ ૨૮ કડી ૧૫. પુનઃ કમિટી સત્તાકાળ નામવાર
ચિરંતન ચિરંતના ૧૫૦ પચ્ચ—પચ્ચી ઘેરી અને વેરાન
૧૫૦ નામવાર

હું દિ. મુઠવેલ છાર લાઈનના નવીમાં. રાત્રી-રેવ એ
નવીન મુઠવેલે બસીયું.

રોજી. લેમ ને પાંચેયે ચોર સ્વપ્નિય પૂક છે પ્રભુ
એ સાથે નર્મ કર્યાં ચોજન વધુ મિત્ર.

લાલ ૧૭

આ નામની કાલ કોરોડામાં છે

સુલ કુખરા કુખ કુખ

પરભવેન ને પુલ્લ વસીને પુલ્લ દાર વસીને પાપ
કોઈ કોઈ (મરુ) તે વર-સરે ક્યા છવમાં ચેનિર્મ નામી
નમસ્તે, નામી?

વરન નમસ્તન દિવસ માનવા પ્રમાણે. કમ્પ, ૮૪ વસ
ચેનિર્મ વરણસી કમ્પા જની એક વર નરણા પ્રમે છે કોન
મવ પ્રમાણે છવ (ચેતના કમ્પ પ્રમાણે) અને તે ચેનિર્મ પડે
માનવ ચેનિર્મ ૮૪ વાન ચેનિ કર્યાં જોખવણ કરે જમ્ નવરે

પાસિ પાસિ જામી આસિ જામી.

૫ ૨૬

મર (૧) દિ. પાક નામિર્મ. ચણી વચ્ચ

(નિવસ) ના નર્મમાં છે રજા સુમે મરી = મરુડી કહે
સામેનું સામ (૨) મરુડીવાલો નામવા મરુડી પ્રમેદ વિદ્ય સુમે.

મર રજા મર મર કુખ નામિર્મ. જુરિ રજા નામિર્મ
વાને (નિવસિર્મ નામિર્મ ચોખવામાં)

દેવ કે દેવદાસ છન્દ મુખ ભણાવે એમ જાને પ્રથમે જણાવ
કે તે ખજા આ જાનુમાનને કાંઈક પુટ કરે કે

તેં તારાથી.

દિવ દિવ. પડે પગાવ.

સદગુરુ : એ જ મુખા બીજા કિખો મુખાઈ દુનો પા ભે.

તે પુત્ર અથવા (૨) જાણી પાંડિની સાથે એ દિવ
કર અને એવ બીજા કિખો સુધે—આવા નહેતો કિમતિ સમુદાય
જ્યે આશરો. આ અર્થ વધુ સાચે કે

લીપસા નિધા (મારે). સહેલિ સુરોવ રૂપ

આશરો (એન માપુને વાલ નિવિદ કે માટે) આખી નિદરો
આશરું પાડે તે તે માત્ર આશરું વેળું કે (૨) દિવાનું વા
આશરો પા ૫૨ આશરું સમાન કે

પરિસ પરિસ

મરત < મરત < વૃત્ત થી દાવજીવમાં થી મરત મેરત રેત,
થી મેરત દાવમાત મેરત આપરી ?

તમેરત કે મુનપાસ

કડી ૧૧

લવ < ૧૩ < દમ સંધારો પતતી રૂપા

દિનો < મા રૂપ < રૂપ રૂપોનુ એનો, સલુઓ તે
અસર માત્ર એ જ પાપી પો કો મેપાસમાં જલુ ને જાકો
માર પ્રદર મુખ એમાં છપે વેલ માત્ર નથી વેધી એ રૂપ
સ્થાપિત નહિ વાગે

રેપિદિસો < મા રૂપો < રૂપો અપરો.

મિજા મીજના તથા નરમ, રૂપમા રૂપમા ધિવે પેલા
અપા પાપાનું જૂન મુરોવ.

અરિદ અરિદ એ રાધેપી ન નિધારેયો, પદમૂ ન
વેયે.

(૧) જાણે વળે એવું કાળાં પડેલાં કાળાં કે ન
જાણે કિલકિલેલાં કે વળે તે છે.

કોડી ૧૫

અરિય ૧૧ (૧૫) મળે એ ૧૧ (૧૫) મળે
(કા.૧) કે ૫-૨ જુ ૧૬ મે ૧૦ મે ૧૦ મે ૧૦ મે ૧૦
કિલકિલેલાં ૧૧

અરિય ૧૬

અરિય ૧૬

૩૦ (૧૧) જાણે તે ૩૦ (૧૧) જાણે

અરિય ૧૬ (૧૬) જાણે તે ૩૦ (૧૧) જાણે
૩ જાણે (૧૬) જાણે તે ૩૦ (૧૧) જાણે
૨૧ જાણે (૧૬) જાણે તે ૩૦ (૧૧) જાણે

૧૬: ૧૬: ૧૬: ૧૬: ૧૬: ૧૬: ૧૬: ૧૬: ૧૬: ૧૬:

૫ ૩૧

અરિય ૧૬

અરિય ૧૬ ૨૧ ૨૧ ૨૧ ૨૧ ૨૧ ૨૧ ૨૧ ૨૧ ૨૧

કોડી ૧૬

૧૬: ૧૬: ૧૬:

અરિય ૧૬ ૨૧ ૨૧ ૨૧ ૨૧ ૨૧ ૨૧ ૨૧ ૨૧ ૨૧

કોડી ૨૦

અરિય ૧૬ ૨૧ ૨૧ ૨૧ ૨૧ ૨૧ ૨૧ ૨૧ ૨૧ ૨૧

અરિય ૧૬ ૨૧ ૨૧ ૨૧ ૨૧ ૨૧ ૨૧ ૨૧ ૨૧ ૨૧

કોડી ૨૨ ૨૨: ૨૨: ૨૨:

અરિય ૧૬ ૨૧ ૨૧ ૨૧ ૨૧ ૨૧ ૨૧ ૨૧ ૨૧ ૨૧

કોડી ૨૩

૧ ૨૨: ૨૨: ૨૨: ૨૨: ૨૨: ૨૨: ૨૨: ૨૨: ૨૨: ૨૨:

૨૨: ૨૨: ૨૨: ૨૨: ૨૨: ૨૨: ૨૨: ૨૨: ૨૨: ૨૨:

અરિય ૧૬ ૨૧ ૨૧ ૨૧ ૨૧ ૨૧ ૨૧ ૨૧ ૨૧ ૨૧

કેડી ૨૫

હનિ કિયા

વિચર બેઠાણા જુરેવડે દેવડો એમને મળે-કહે તે પડેલાં જ

વાણ પ્ર વાણા વાણા વાણી

સજા (હાથમલી) ચાલે આજનીથી હર્ષ સહન પ્રવ

જાળ પણ ચાલે જાયે છે

પરિભાણ પ્રમાણ તે પ્રમાણે વાણ કુદન પ્રમાણે.

મુન (આસુકુમાર) મોન રહા સરખાવે જૂ ઝ. મુન

(વમોન)

પૂ ૩૨

તે પડી જુએ એને ગાદીએ બેસાડ્યો.

કેડી ૩૧

ફકમઃ હવે બેઠાંથી ધોત કુદન ચાલે ?

કેડી ૩૪

કુમારની વાણી કે જુએ લમે મારી જાણ પ્રવલિ
 જાહે કુદન પ્રમાણ કહે ઈશ્વરમહેસવની તેજરી કહે જાને કેડી ૩૫
 પ્રમાણે કહે જુએ જોડું કે રાજચાલી પર પણ એ જુરેવડે રહી છે
 એકે એ જ તે જોની રહ સીધારે છે

કેડી ૩૫

રવહરજી રવહરજી રતેહરજી જોન સાધુએ કીજા જાંતુએ
 ન મરે તે મારે જાણ બેસતાં જાણ બેઠાંથી પોંચે (૫૦ થાય ૧૨
 [સરખાવે કમર-પૂજે]) છે તે બોલો બોલો - પંજી નેરો
 રવેહરજી અને પાત્ર એ સાધુનાં ઉપકરણ

નારાયણ હરી શિવ છન્દ

ચરણે ચારિત્રે નેમનાખો ચારિત્રમાર્ગે જવાઈ, વર્ણક

કેડી ૩૬

શિખિયા શિખિયા ૫૫૫; જેથી મધ્ય તેજ કો પદ્ય

પ્રાચી દેવ છે મને નવ દેવ છે
સોખ : સોખ

કઠી ૪૦

મુખ ચિત્ર

રહેતે એવી માલ સુધી રહેતો તારે એને (કા)--- પણ
નામની મને રહેતી એ(ક)ને આપે છે. એવું કહ્યું છે તે રીતે
સમજાવવાનું વર્તે રહેતી.

મુખ- સાથ આપનાં એ જાન ને જનુન ઉપ જાવી
તથા પદ, દેવ

જાતે જાન છે આતે પરિચય/પરિચય એવું જોઈએ
રૂઢિ કે નવનવ આતે, વપન બાલસે પણ જાઈ જાઈ જાઈ જાઈ જાઈ
મુખ પ્રિયે એ રથને જાન સુધી પાડે છે. જાતે જાતે એ જ
જે જાન < જાન રેવ, જાને રેવ.

સુધ ચિત્ર, જુઓ જ મેં (૨) જે મુનિષ સંપ—સુધવ
સુધ, સુધ, જાતે જાતે. જાતે સુધવ (૧૫ નિવધ) પ્રધાને
૫ ૩૩, કઠી ૪૫

જિય તુલ્ય તાલ.

આલ જાતે, દિ. ૬૫ જા.

પ્રાચી ને આપ પોથી (૫૫થી) જાને જાતે—જિય
જાતે જાતે જાતે જાતે જાતે જાતે જાતે જાતે જાતે જાતે
જાતે જાતે જાતે જાતે જાતે જાતે જાતે જાતે જાતે જાતે
જાતે જાતે જાતે જાતે જાતે જાતે જાતે જાતે જાતે જાતે

રોહા ૧૬

મજ તાલ ૩૬ ૩ ૩

રિયજ રજા રજા રજા રજા તથા જાતે જાતે

દાઝ ૧૬

જાતે દેવ ૨, ૩ જાતે જાતે જાતે જાતે જાતે જાતે જાતે જાતે જાતે

શબ્દજોને પ્રેરણાપ સિદ્ધિપૂરક થાય તે માટે કે જાણી જા સહને
જનન—સોમશે જરેજા જાગરા (સમ્યગી એ પરામણ છે)—સિદ્ધાન્તી
સંજે જ બને છે વચ્ચે દિવસે ચીતવા નથી.

શમસાને શમસાને

પ્રમાણ કલિસમ્ય (કાપાલસમ્ય)એ જાણને જાન પરતીમાં
પ્રતિષ્ઠા સ્થાપી જા જમ્મુ કે બીજી પ્રતિમાને કલિસમ્ય ખૂન વિસ્ફો
રોન છે એમાં પ્રતિમા કે રક્ત એવા સ્થિર રહેતું પડે છે સરખાવે. જાદર
[૧૪] પેરે કલિસમ્ય સ્થા જાણે ફેલાવે એવામાં પ્રતિમા-કાપોત્સમ્યની
સ્થાજ મધુધા અપુ રહો નથી-કલિસમ્ય કુપર છે તેથી.

વિષે -માં

જાવ જાણી સરખાવે કલિ પ્રયોગ અપ-કરીને

• જાણી એક ને નથી છાંને, દિ. જાન કુદર કર

સોમસાગી સોમસમ્યવે (નાવક)

મી ર. સોમક વિશે છે

કલિસમ્ય કલિસમ્યે -ને કલિસમ્ય મળવી, જરવી, મર્મ

કેપાવર કોપાવર આસ જોરા એવે

વહુરિ છે (એવા મનમાં) વહુરિ (મધુ) એ (ચેલ જાણી).

જાણે મધુ રીસે

જાણી જમ્મુમાળના ખચા પર

કેમુવરજા કેમુવરના રવના જાગરાનું ચિત્તિમ્મુ

પેર જેરના.

જામ જા પ્રતિમા-કલિસમ્ય-જાણે સોમસાગી નાવક જરાપે

મળે—કાલોતે-નથી છરીથીને નહિ, મળથીને નહિ.

પૂ. ૩૪

તુંમજિ તુંમી મુ (જા) હિ માયુ તે વખતે માયાના

જર્મમાં જા હજી દિરકારવાચક નહિ વહુરોતે હેવ એમ જાણે છે

શાળ ~ જામ ~ જર્મ ~ જાણી

નિશ્ચય જાણ, કપાળ સુખાને પ્રા ના વિદ્યારથી

કંઠી ૫

એ દાઝે તે આ કરીર બાજ પધાર્થ

ખજુઃ : ખજુ મનર્થ યુક્તો ન જાણ્યો, જો નીચે પ્રસવે

(કંઠી ૭ મુખી) શુભ (શુભ) ખાન ખાન

મહતો મહતો

પરવસિ પ્રસિ

પુત્રજલ : પુત્રજલ એ નો કરીર મહતો મહતો

કંઠી ૭

જિવઃ આ નાથને પરિણામે કે છત્ર । તે ખી ખી, થી

કપાળી ખી ? જાણે સંસારની ના જાણ્યારથ (૨) જાણ—

રહિયો રહિયો રવજો કે રવજો

મહતો મહતો/ખા

શુદ્ધિ જિવે જાનાવિજાન જાણ્યારથી જાણ્યા (તે રિજર) જી

થશે

કંઠી ૮

જાણ્યો કિ જાણ્યુચાણ્યો જાણ્યુચાણ્યો જાણ્યો જાણ્યો

જાણ્યો કે પરિણામિક જાણ્યો

સુખતિની વરતિ પુત્રતિની રહિ થા જો પુત્રતિ-નિવિ

જાણ્યો જાણ્યો જાણ્યો, જાણ્યો જાણ્યો

વિજાણ્યો જાણ્યો-નીચે જાણ્યો જાણ્યો

પરમ સમાધિ જાણ્યો જાણ્યો જાણ્યો જાણ્યો

જાણ્યો પુત્રતિનું મેળુ

વિપાક એ જાણ્યો જાણ્યો (જાણ્યો) જાણ્યો જાણ્યો

જાણ્યો જાણ્યો જાણ્યો જાણ્યો જાણ્યો જાણ્યો

જાણ્યો જાણ્યો જાણ્યો જાણ્યો જાણ્યો જાણ્યો

જાણ્યો જાણ્યો જાણ્યો જાણ્યો જાણ્યો જાણ્યો

નૃપતારી) જી બેસા (શુભ બેસા તેમાં જે પરમશુભ બેસા) જી દેવ તેને જલ્પ ખડો જાણે પણ જાણી ન શકે, એ બેસા જયારા સી વિસાવમાં? અર્થાત્ સરીર નથે છે પણ જાતમાનું એ વચ્ચે થઈ નું નથી.

પાતિકરમ એ પાતિર્થ તે ખપાના, તેમ કહ્યું છે. ક્યો જાણ છે આર પાતિ આર જપાતિ આર પાતિ કમનિ કહ્યું જલ્પ જવજ્ઞાન જાણ છે તે પછી આર જપાતિ ખપી જલ્પ મુક્તિ, મેલુ થઈ છે.

સેદિ લદિ, પ્રાપ્ત કરી સમજાવ

પાતા પ્રા પુત્ર - જૂ કુ પશોતા > પશોધા

કોઈ ૧૧

સાત પુણ્યના છે અને મળજીપાત્ર (પુર્વના જના મુક્તિપાત્ર ખની મેરી તે મુલક રાખાસર્થે પ્રતિપાત્રો સુતુ ત્ર પર રાખેલી છે.)

સુભારિષ્ સુભારીજે.

કેવલ-પ્રાપ્ત જવજ્ઞાન પ્રાપ્તિને મહેલસર

સુરાર સુરારિને કરી દિલ પ્રમેલ

વિરવલ જલ્પલ વુજાલ મુને પર્મસરમા

૫ ૭૫ આર તિરથ મુર્તિવિધ સને.

આજ સાદાવ વધામ્ભુ વધાવ પુલ્કમ્ભી

આર મેલ ઉત્તમ પુરક સન્દ તેલુ કુપ્પે

પણ રિસેલી કમ્ભ નેતેમાં આ પ્રમાર છે કેવો વાસુદેવ [જલ્પ

ખા પુત્રીના પ્રાપ્તિનેવા પ્રતિપાત્રો (આ રાખવામાં ત્રાસપ) પાસેથી એવી જાણે જલ્પની સનાર] લેવાથી પુણ્યને વિશ્વસારિ કમેને મારવે, સાતથી નરક જવાન એટલાં કર્મ લેખે જાણે દલ્લ મિત્તર નેમિનાથ અને એમના ૧૮ સાધુને લેખે જલ્પ જલ્પ ખપાસર્વા

(જયંત નમ મર) લઈ જાવપુર ૩ વલના કરી આથી એમની આર નરો. એવી કર્મ—એમલે માત્ર ચાલ નરનું અનુ(પ) જામ્ભુ અને સાથે જ ચોલ પૂરી કરી ૧૧ આપથી ઉર્જિવિધી મગમાં જારમા લીધે કર

વધનું [જોને જિતનાર પર મેણે બધાનું] પુરવ પલ નાનું મા
પ્રકર લેતોમાં એણે ભણ્યો છે કે એના દસોજમાથી ઠી
ભાષેનાં માથાં બહિષી થાયને છે

જિલ્લો જિતેશ્વર, લીલીકર

૬૬૧. રિમાવત કમાવત પાળીની કીધાં કલા છે તે
નેમનાથ જોનો સિખ, માટે નાથ (૨) કમાવત કમાવતિ સમે.
હરનાથે સ્થાને કીધો વણદ સદા જા પાળ્યો નર્મ રૂ
કી છે એ કે હને ઘનવીરનો કીધો કમલિ નવલ જે કીધો
વાળા પ્રેમી કાકાનાં વિષીત વણવામાં રૂપ પ્રેમીનવ છે

સપ પ્રેમીસર્વે

ક્રિયા માથા ફા પાળી. હરનાથે મથાની કેવળે રાઈ
જસરાઈ જાણ સાથે જા હન્દ વિ હવર ન
જાઈમાં વણવ છે ભુખતિ નેક રીને સાવ છે તે હપ જામ
ફૂટ કમ જે કો નર્મ નર્મ નપ જેને છે જા જસર >
જસર > દિ જસરાઈ જાઈ હપી રીતે દિ (૨) કે
જસરાઈ ના (કેલી નાથનાથ, ૧-૪) [જસરાઈ ?]
(નિમુર) માંથી ભુખતિ થઈને જસરાઈ ?

નીશ્વર : નશ્વર (૧) ક્રિયામાંથી જાન જા ન જાઈ
જસરાઈ, રૂપ કીધો (૨) જે નિર્જા પાળી જે એકમારી નિર્જા
કી રજા હા તે જાણે પદિત ન થઈ સર્વ કમનિ સજ્જ કમ
તે મેક કમનિ જાણિ હવ તે નિર્જા (રૂપ માટે કુલો પાળાઈ)

જાઈ જા હરનાથે જાનિ પાળું સતજા

પરમસર-કમી નેપાણ તેણે પાળી કુ.ખાન

સુધ જે જાણિ

મમસમાલ પણા જેન કમોને બની જાણે પ્રેમી જેક
મમે છે માં જા પરીણા. રીક સપાળમાં જાવજા થ જાણીય થન
હેવ છે તેનું જા જેતોમાં પલ હેવ છે

કિર્કાકમસુ કમવાળાસુ

3

ટોચા (૫) કી (૧) ૧ ક મળુ કીલાણુ ત્રણ જમ કરો
કરના જમ મળુ કીલાણી (૩)-૧ જમમળમ નીચ (૩)-૨ જમ
છે અને ૫ જમ જાને ૪ જમ જાને જમમળમ ૩૨. (૫)-૧
જમમળ અને ૫મ જાને.

હાલ (૧) કી (૧) જમમળમ જાણિયા છ ૫મી જમ
નથી (૨) જમમળમ જાણિયાને જાણે (૩)-૧ જમમળ સમિતિ
(૪) જ જાણિયા, ૫મ જાણિયા ૪ જાણિયા (૫) જમમળ
જાણિયા જાણે છ જમ માખી જાણે છ (૧) જમમળ મુનિય
(૧)-૨ ૪ જાણે કીધે ૪મ જમ જાણે (૭) જમમળમ દરેક
દારેક (૮) જમમળ મુનિ ૪ મો (૯) જ જાણિયા જમમળ
જાણિયા ૪ જમ. જમમળમ દેવકી હરિદા (૧) જમમળ
જાણે જાણિયા જમ પદેજાણિયા, ૪ પદેજાણિયા, ૫ પદેજાણિયા
(૧)-૨ જમમળમ જાણે ૪ જાણિયા દેવ [જાણિયા]. (૧૧) જ જાણે.
(૧૨) જ જાણ [જાણ ?] જ જાણ. (૧૩) જમમળમ જાણે નથી
(૧૪) જ જાણે જાણે છ જમમળ ૪ જાણે ૪ જાણે (૧૫)-૧
જમમળ જાણે નથી છ (૧૬)-૨ ૫ જાણિયા. (૧૭)-૧
જમમળ જાણે જમમળ જાણે જાણે. (૧૮)-૧ જ જાણે જાણે છ
(૧૯)-૨ જમમળમ જાણે છ

ટોચા (૨) કી (૧) ૧ જ જાણે, ૬ મુનિપરજે જમમળ
જાણે જમમળમ જાણે (૧)-૨ જમમળમ જાણે (૨) જમમળ
જાણે જાણે જાણે જાણે ન (૩) જમમળમ જાણે ૬મી

હાલ (૨) કી (૧) જ જાણેને ૨ જાણે જમમળ જાણે
જાણે જાણેને જાણે કી (૨) જમમળમ જાણે (૩)-૧ જ
જાણે-જાણે. (૪)-૧ જમ જાણે ન જાણે. (૫)-૨ જાણે જાણેને ૨
જાણે નથી-જાણે ૩ (૬) જમમળમ જાણે નથી જાણે નથી નથી
જાણે કી ૭ ને જાણે જાણે મુનિ. દેવકી જાણે નથી ૩ જાણે જ
જાણે. (૭) જ જાણે જાણે જાણે મુનિપર જાણે જાણે જાણે.

અનપચ વાહરે પહેલાં (૮) બગ મુનિવર કાકે મી. ચ મંકમી, અપ
મકમી (૬) અપ અમી કમી (૧) - ૨ ન મુચ (૧૨) ન
નમીસે રમ વાત અપચ - ઘન ન માત

ચોથા (૩) કમી (૨) - ૨ ન કિત્તિ અવર કિત્તિ, ચ કિત્તિ
ન મોવ

કાકે (૩) કમી (૧) ન નમુચે રહેતો આ કાકમી અમી
સર્વે અવરન ઉ (૨) ન સાધરે અપચ સાધુને પરિવાર
(૩) - ૧ અપચ વેરાગીય (૩) - ૨ અપચચ સહુ (૪) - ૨ ન ને
વે કમી કમવા ઘન (૬) - ૧ અપ કમ કમને, ધન કમ કમને (૧)
- ૨ ન કમકરે, અપ નતર કમારે મો, અપ નતર કમારે મો.
અપચ ઉ એ તપ વલો અપેલી પ્રતેમા સર્વે નેચ ને તથાને
અ/અ ઉ (૦) - ૨ ન કમ અપચ અપચ એમ અપચ

ચોથા (૪) કમી (૧) અપઅપચ ચ મેલા ક રિતે (૨)
અપઅપચ વદમ

કાકે (૪) કમી (૧) ક રિતિયા [/] અપઅપચ અપઅપચ
રથા નથી (૨) અપઅપચ કામી. ન અપી વે મુક માપે
માવ રે માઈ (૩) અપઅપચ નમીસ રપેવા (૩) - ૩ અપ નમીસ
અપ, અપ નમીસ નક, ધ નપ. (૪) - ૧ ન નમીસ મુચ મુચ
પર ઉમ કુચ ને કાર રે માઈ અપઅપ નમીસ મુચ મુચ
પરક કેમ કુચ ને કાર રે માઈ (૫) - ૨ અપઅપ વીસય મોમય
કાર કને વહી ધન તુરીવ. અવર નમીસ સર્વે પાકોમાં

નમીસ ઉ નમીસે/મી નથી. અપઅપ કમકે / ચ એમકી
અપ કુચ. અપા (૦) - ૨ નથી (૮) અપઅપ વહી અપીઆ ધ
વગી અપીસી. (૬) અપઅપચ પી (૧) અપઅપચ નપેકી
(૧) - ૨ અપ એકી અપાને સદિ અપાણી ન અપાણી, ચ
અપાણી. (૧૧) - ૨ ન અપે એ કમે કાન, અપ ને અપે કમે
કાન ધન અપે કમે કાન.

નવમ [વનજ્ય આરદર્શક] (૧) - ૨ ક જાલુ જાનમ જામી શીકરી
 ૫ જામી સાકરી (૧૧) - ૨ જાનમ જોડા સાંપડી, ૫ જોડા સાંપડી
 ચોટા (૮) જાનમ મધ્યે વર્ષ જ તેણીજ જાનમ તિલુદિજ
 ઘણ (૮) કી (૧) - ૩ જ નિવ ને જાદર દો. () - ૨ જાનમ
 પામો. જ જાનમન. (૩) - ૨ જ દો મુખ દીવજુ જાનમ દો મુખ
 દો દીવજુ, ૫ દો મુખ દીવજુ. (૪) - ૧ જાનમ સંકળ એમ, ૫ એમ.
 જાનમ નિજરજુ દો પામી જાનતા દો મુખીએ એક લીકી
 પોલી છે (૧) - ૨ જાનમપમ તરજુ જાનમ દુધાન

ચોટા (૬) કી (૧) જાનમપમ મિત જાન. (૩) - ૧ જાનમ
 તલિ કહે તવ, ૫ તલિ કહે તવ. (૩) - ૨ જ દો સ્વામી સાસો પરા
 જાનમ દો સ્વામી સાસો પામો જ જામી જાનમ જામી (૪) - ૧
 જ જો જો જાનમ જો જો.

ઘણ (૬) કી (૧) - ૨ જાનમપમ એકજુ. (૧) - ૩ જ કહે
 મારે પુત તમારા દેવકી (૩) જ જામીવા (૭) - ૧ જાનમપમ મારી
 જ પોલી તારી, જાન પડે સી જારી ૫ પડે સી તારી જ પડે સી
 તારી (૭) ૨ જાનમપમ મુલકપારી (૮) - ૨ જાનમ તે તે જાન તે
 તે (૬) - ૧ જાનમપમ નજ ૫ જાનમે. (૧) - ૧ જાનમપમ વજુ
 જાનમપમ મુલુને કહે, (૧૨) ૧ જાનમપમ તિલ તે કસ (૧૨) - ૨
 જાનમપમ ઘણ

ચોટા (૧૦) કી (૨) જ મુલક જા

ઘણ (૧૦) કી (૧) જાન સાની છે તુજ જાન રે, જાન
 સ્વામી જાન જાદ રે (૨) જાન દેખી, ૫ દેખ (૩) - ૨ જાનપમ તે
 મુજ જાપો વાન (૪) - ૧ જાન વાન (૫) - ૧ જાનમપમ મોરા જાન
 (૬) - ૧ જાન જો નાજુ, જ જો તુ પાસે. જ તેવજુ તે, જાનપમ તેવજુ તે
 (૭) - ૧ ક જાન તુ દેખ (૭) - ૨ જાનમ મુલ જા મુલ (૮) - ૧
 જાનમપમ મિત ઘણ (૮) - ૨ જાન તલકાસે, જાનમ વલકાસે, ૫
 વલકાસ. જ તેજુ ૫ જાન જાનમ વાન (૬) - ૨ જાન મેજા

જનમય તે છવ (૧૧)-૧ ન જાંઝણી ન કરાઈ થી, જન
જાંઝણીને ન કરી થી, ૫ જાંઝણી ન કરી થી ૪ જાંઝણીને ન
કરી થી (૧૧)-૨ જનમયમ સાલી સલી, ૫ મિત્તમ જનમ
જનમ કેમ મય, ૪ નમ્મ કેમે મય (૧૩)-૧ જનમય ૩
૫ની વિગદા કરી ૧૪ થી ૧૭ જન-૫ સવ પ્રતોમાં ૭ તે પછી
એક [ખેલો] એકો ૫વ વધારે ૭ ન

મે છવણી ટોલીયા મ ૩ મે મારી જૂ લીખ રે જિ
વમે છવ મે ટોલીયા મ ન્હુ છવ એધા સકાર રે જિ ૬ ૧૪
મિન કમ તે મે કીના મ ૩ ટોલી સરોવર પાલ રે જિ
જલે વિહી માપીના મ ન કરી મે સીલ સભાલ રે જિ ૬ ૧૫
પલિએકા મે કીયા મ ઈયાં નિદા સયા ૫ રે જિ
કમ્પી ન્હાન માલીયા મ ૩ મે કીધા એલ પાપ રે જિ ૬ ૧૬
જનમ નીર મે વાવરયાં મ ૩ મે પાપા નંદરાય રે જિ
૩ સદુને સવાપીયા મ તે કલ જાળ્યા પાપ રે જિ ૬ ૧૭
[ચિ. ૧૩]

ટોલા

માતા વવધુ મચ્છે મુણી, તવ તે વાલ રાવ,
હવ તેડી જિને કરી બોલે મધુરી વાવ. ૧

હલ (૧૩) સર્વમાં સર્વેન મનાઇ જનાં છો છમે
જમાં સર્વેન હરિજીવમેથી (૧)-૩ ૬ આદ્યમલમલ ૫ આદ્યમલમલિ,
જનમ જનમ જનમ ૫ જનમ જનમ (૨)-૪ જનમ મટ
(૩)-૪ જનમ -ને તે ૫ સુસકારી. (૪)-૧ જન મે પ્રતે
(૪)-૨ ૬ ન પાવ જનમ કપા કરો હરિજીવમેથી સાર, ૫ કપા
કરો હરિજીવમેથી (૫)-૨-૩ જનમય જોર નહીં (૫)-૩ જનમ
જિવમે જન જિવમાં (૫)-૪ જનમય જોક મીને. (૫)-૫
૬ મહાજિ (૬)-૧ જ મુજાને ૬ મુજાને (૬)-૪ જ
જન લેદને સદુને ૫ લેદને મુજો ન લેદ સદુને.

(૭)-૧ ખમરવ જાગેવન વગ પામશે તે જામ મહેલ
 (૭)-૨ જામ ખેલ (૮)-૪ ખમરવ માતાજી વાસે મુજ વગ
 જાલ (૯)-૨-૩ જામરવવ તું તે મુજ અર્થ નીજ લીધા
 નીલ પાસી ચોવીના અંત સુધીની ૧૫ લીલી પરી છે (૯)-૪
 જામરવ કુને સંગેની નિજ માર્ગ જાવાસે (૧)-૧ જામરવ
 ઉપા (૧)-૨ જામરવ સિદ્ધપન (૧)-૫ ખમરવ માતાજી
 (૧૧)-૨-૩ જા સુમાલ, ખમરવ સુકપાલ (૧૧)-૪ જામરવ
 જામ રામે દેવી નિરખીને રીઝે (૧૨)-૧ જામરવ નિજ પુત્ર
 છે (૧૨)-૨-૩ જામરવ હાથાલ રથાડે માતા જામ ઉપાર્ક
 (૧૨)-૪ જામરવ વાસે (૧૩)-૧ જામરવ ઉજરમે (૧૩)-૨
 જામરવ કોમવર મનપ (૧૩)-૩ દેવી પાતા આસુદ જાયે.
 (૧૩)-૪ જામરવ ન જાયે

દેહા (૧૬) કી (૧)-૨ જામરવ પ્રતિજોક્તા (૨)-૧
 જામરવ દેહ ઉપર. (૩)-૨ જામરવ જાવાલ.

હાલ (૧૪) બિલ્લ રાજ ને સ્થાને મર્વન સવિજ જવ
 જામી સુભવુ નરે સીમન કી (૧)-૨ જામરવ ડિ.
 (૨)-૧ જામરવ મુલન જાસે (૨)-૨ ખમરવ નિજ જાસુને
 (૩)-૧ જામરવ જાનિસે નિભાવા રે ૫ જાતિવ (૫)-૨
 જા કપુર પ્રતે કહે રે જાલ ખમર કપુર નરેસરને કહે રે જાલ
 ૫ કપુર પ્રતે જાવી કહે રે જાલ (૭)-૨ જા વનપાસે
 ઉમ હાથ રે જામરવ વનપાસે એમ જાસે (૭)-૪ જાસે
 દેવિયા તાલુપુત્રા તપી (૯)-૧ ન જા જા જામે (૯)-૨
 જામરવ હાસે (૧)-૧ જા કપુર, ખમરવ કુને (૧૧)-૧
 જા વનપાસે વચન કી રે જાલ ખમરવ વનપાસે વિદા કી
 રે જાલ (૧૧)-૨ જા-પાલ જા કીર વાજીને ૫ વાજીને
 ૫ રેર વાજીને રે, જા સેરી વાજીને રે (૧૩)-૨ જામરવ
 માર્ક કુદલ

ચોટા (૧૫) કહી (૧) જાનવર પહેલે જ પેરે. જાનવર
જડુ નારીના કની એ લીલીની વચમાં જાડીની ધોલો બીજા એ
લીલી આવે છે જ

આન કી શિશુચરીના મનમાં પરી આવુંદ [૧]

નવર મધ્યે જઈ નીકળ્યા સહી હવ રથ ચલે,

હાલ (૧૬) કહી (૩)-૧ ખચર તરુ કપુ પુત્ર, જન તરુ
કપુ પુત્ર (૪) ૨ જ સેરે રે સુવદ્યક બિ સમેસરના છ ખચર
જામ હો સેના રે સુવદ્યક સ્વામી મમેસરના છ (૫)-૨
૩ ક્ષેત્રિક (૧)-૧ જાનવર જડુ જાતિ મામ તેમી સ્વામ.
(૭)-૧ જાનવર જિનપાવ ગર્ભા (૭)-૨ (૮)-૧ રહી ગર્ભ છે
(૮)-૨ ખચર કથા કહી જડુ (૯)-૨ જ વાહી વત મહી ખચ
જહી રે વત કહીતિ ખચ વાહી ને વત મહી (૧)-૧ ખચ
નિજ નિજ ધ ગયા છ (૧)-૨ ખચર નચર

હાલ (૧૬) રે માઠ રે વચા જાસેમીમાં માત્ર પહેલી કહીમાં,
ને બીજા કહીના પહેલા જરખમાં જ છે ૧૩ી નથી કહી (૧)-૧ ખચર
વાણી મુખી જિનરામ (૧)-૨ ૧ હાથની જાલ ખ હોનાથની જાલ, જન
દેવનાની જાલ ધ દેવની જાલ જોડેમા જા ૧ નથી (૨)-૧ ખચર
સર્જી જામ જ હો (૨)-૪ ૩ પુત્ર ઈસવી, ખન પુત્ર જૈમી જામ પુત્ર
જોડી (૩)-૩ જાનવર જામો. (૩) ૪ જ જામ મરના કુત-જાલ
ધખો. ખચર કુખજાલ જલુ વસે ધખો ૩ જાલુ. (૪)-૧
જ વારજુ- ૫ વારજુ- (૪)-૩ જ ૧ ૧ જામ જાનવર
સમાન જામ (૪) ૪ ખચર જાનવર પહેલા પડે (૫)-૨
જાનવર જાડે જ જોડે (૫)-૩ જાનવર જોડે જાનવી જાલ
ધખ જાલુ (૫)-૪ જ જોડે ખચ દિલ વાળી કુખ જાલુ
ધ જાલો (૧)-૨ જાનવર જાલ, જાન જાલ (૧)-૩ જાનવર જાનવી
જાલરી જાલ, ધ જાનવી જાલરી, જાન જાનવી જાલરી ખચર
જાલે ૩૬ જિખર્માં ધ જાલે ૩૬ જિખરી જાલ. (૧)-૪ જ કુખાર

(૭)-૧ અસરકારક જોવાનું વાતો છે. જ્યાં મરેલા
 (૭)-૨ ના બેલા (૮) ૪ અસરકારક માલિકો થઈ મુજબ
 થતા (૯)-૨-૩ અસરકારક નું તે મુજબ આવી ગીટ લીધા
 બીજા પાસે એવીના અંત મુખીની ગા લીધી પડી છે (૧૦)-૪
 અસરકારક મુજબ સુધી નિજ માઈ જાણે (૧) -૧ અસરકારક
 ઉપર (૧) ૨ અસરકારક સિલિયુવલ (૧) -૫ અસરકારક સંભળ
 (૧૧)-૨-૩ ના સુધી ૧૬ અસરકારક સુધી (૧૧)-૪ અસરકારક
 હરજ પામે છેવડો નિરખીને રીટ (૧૨)-૧ અસરકારક નિજ પુરવું
 છે (૧) - ૩ અસરકારક હાલેલા રાખે માલ હરજ ઉપર
 (૧૨)-૪ અસરકારક થાય (૧૩)-૧ અસરકારક ઉપર (૧૩)-૨
 અસરકારક હેમવર મળત (૧૩)-૩ છેવડો માલ આગે પડે
 (૧૩)-૪ અસરકારક ના અંતે

રોડ (૧૬) કી (૧)-૨ અસરકારક પ્રતિબંધિત (૨)-૧
 અસરકારક રોડ હા (૩)-૨ અસરકારક જાણતા

હાલ (૧૬) નિર્ણય થયે તે સ્થળે મુજબ સ્થિતિ અનુ-
 સાર અનુ નું સંબંધ હા (૧)-૨ અસરકારક ઉપર
 (૨) ૧ ના વચ્ચે ૩ પડે (૨)-૨ અસરકારક નિજ જાણે
 (૩)-૧ અસરકારક નિર્ણય નિર્ણય રોડ અનિર્ણય (૫)-૨
 ના પાછળ પ્રતિ ૧૨ રોડ અસરકારક મુજબ નિર્ણય રોડ રોડ
 ૫ પાછળ રોડ ના રોડ રોડ (૩)-૨ ના અસરકારક
 ઉપર હાલ રોડ અસરકારક વાતોએ એમ જાણે (૭)-૧ અસરકારક
 હાલ ના ૧૨ ના (૩) ૧ ના અસરકારક હાલ (૬)-૨
 ના અસરકારક રોડ (૧) -૧ ના પાછળ અસરકારક (૧૧)-૧
 ના ૧૨ રોડ ૨૫ રોડ રોડ અસરકારક વાતોએ નિર્ણય રોડ
 રોડ (૧૧)-૨ ના-પાછળ ના અસરકારક રોડ અસરકારક
 ૫ ના અસરકારક રોડ ના રોડ અસરકારક રોડ (૧૧)-૨ અસરકારક
 રોડ રોડ

એવડો જમન વધી કુઓ એવડો. જમન જા ખસી પરણી, ન
 હસી, જમ ખસી પરણી પાસ. (૭)-૨ જમખન સીતલ વાન એવે
 વડ મેડી કાંઈ ન બચાવ. (૭)-૪ જમખન વસ નેણે (૮)-૧
 જ મુખમાં વડ વાંચી હા કિમ, જ ચાણી એ (૮)-૨ જમખન
 વડી. (૮)-૪ જમખન પ્રાણ વડ નથી શાકી (૯)-૧ જ મુઝર
 જમખન મુઝર. (૯)-૩ જમખન વડી (૧)-૨ જમખન
 મિત્તા ઘોસી. (૧)-૩ જ મમ્મી (૧૧)-૧ જ ને એક એક
 સસાર પરમેક પરમુદ. (૧૧)-૨ જ મે પ્રકરને એવી કુલક,
 જમન કુરુને (૧૧)-૩ જમન ન જીરને સી, ધ સી જમ કુરુ,
 જ કુરુર. (૧૧)-૪ જ મવ જમ પાન, જ માતા જ નીકાવો
 કુલ, જમખન નીકાવે. ધ સો. (૧૧)-૨ જ સમ. તમ. (૧૩)-૧
 જમખન કુલ મોરન કુલ. (૧૩)-૨ જ સવ રૂપ પાકો,
 જમ સમ ૧૫ પાકો તે પાકે સમારણ, ધ સવ પાકો. જ
 પાકો માકે (૧૫)-૧ જમખન સમાક (૧૫)-૨ જ -૩ નાંવ
 પુડી કી, જમ મિરતા જમુક વેરાન કે નાંવ પુડી કી જ
 મિરતા ધ પુડી કી. (૧૫)-૩ જ પુકે (૧૫)-૪ જમખન
 પીરખનની દુખ નામ કાળીસ તે વડી જ પીરખનની

વેકા (૧૭) જમખન વડી જ મુખમોગી કુળા ૫૭
 વેમે જમન કુળા મોગી કુળા જા, ધ મોળા

ઘણ (૧૭) જમખા મુરખિતના પ્રસરને હે પૂર્વપ્રક્રિયેને
 જિતે લખાએયે કે કી (૧) જ કીર્ણ કે કઈ જિ સસાર,
 જમન ને ને કીર્ણ એવે સસાર, ધ નજી જમખન તે વેકી
 નારે લાર, જ વેકી (૩)-૧ જ તે તે મુરખ કઈ મધારે
 જમખન તે તે ૫૧ (૩)-૨ જ કોઈ ન વીચારે, જમખન રહેવારે
 ધ વિચિયારે. (૪)-૧ જમખ તે પાસવ કુલ જાસી, ધ તે
 જ તે પાસવ કોલ જાસા. જમખન કવ કીર્ણ ૫૫
 કુન પાસી હે, જ પાસા હે. (૪)-૨ જ માસી, જમખ પાસી

૩૫ (૨૧)-૨ જાનસરખ માણસ ૩ માણસી (૨૨)-૧ જાનસરખ
 માણસ ૨૭-૨૮ જાણે નાનીનીમાં નીમેની આર ૩૫એ જાણે છે. જ
 ઘણુ જાણ તાલક કુખ, વિશ્વે મોઢર સુખ
 જાણ હો જાણ વિના કુખ નિષક તાલક છ [૩૧]
 જાણ-જાણુ વારો મોખ, સુખ જાણી રહુ ટોણ
 જા / છે કુખડરણ સુખડરણ તમે જાણસ છ [૩૨]
 હો ઘણુ પડયા, એ રહેલી ન ધિયાવ
 જાણ હો જાણુ રહી સફળે રહે છ [૩૩]
 જાણ જાણ નિખ જાણે જોઈ સંવત્સર
 જાણ છે જાણુવતિ હો જાણુ સુખડરણ છ [૩૪]
 ૩૬ (૨૮)-૨ જા રાજ, જાણ રાજે જાણ તજે જાણ દારામલિ
 જે સહી છ (૨૯)-૨ જા રાજે કુખ, જાણસરખ પ્રમાણ [૩૬
 ૩૨ ૩૩માં ૧જી] (૩) ૧ જાણસરખ દરખા નિરખાર (૩)-૨
 જાણસરખ સંજાન. (૩૧)-૧ જા નેજાક જાણ નેજાકયા જાણ
 નેજાકયા (૩૧)-૨ જાણ જાણે જાણુજાણે છ (૩૩)
 જાણ જાણુ નથી (૩૪)-૧ જા રાજે દરખ જાણસરખ રાજે કુખ
 (૩૫)-૧ જાણસરખ રાજાદર જાણસરખ વત હાણ (૩૫)-૨ જા
 રાજુ સીદાંતક પાણીછ (૩૧)-૨ જાણસરખ રાજે (૩૭)-૧ જા
 કુખરણે (૩૮)-૨ જા જાણે સીધુ જાણુ જાણ જાણુવા જિજ
 જાણુ ૫ જાણ જાણસરખ નેજાકયા (૩૯)-૧ જા નેજારે જાણુ
 (૪)-૧ જાણસરખ રાજે જાણે વત. જા કુતો હાણ મત,
 જાણસરખ રાજ (૪૨)-૨ જાણસરખ રાજ વણી. (૪૩)-૧ જા
 જાણસરખ જાણ જાણાર, જાણ જાણાર (૪૪)-૧ જા જાણ. (૪૫)-૧
 જાણ જાણુ વરસાદી જાણ. (૪૬) ૧ જા જાણી, જાણ જાણી
 જા જાણી જા જાણી છે વાણે હાણ (૪૬)-૨ જા જાણે જાણસરખ
 જાણે નથી

ચોટા (૧૬) ૩૬ (૧) જાણસરખ જાણ, જાણસરખ જાણી

(૨)-૨ જાનકપત્ર વિના ક્ષી ભણીયા અંગે ઇશ્વર (૩)-૧
 કે ઇશ્વર જન કોઈમિતિ, ૫ સુમતી, ૪ સુમિતિ

હાલ ૧૯ સી (૧)-૧ જાનકપત્ર દીક્ષાદિન જાનકપત્ર
 પદીયા કાંઈ કાંઈસર રહા ૫ ક્રમ (૧)-૨ જા કાને ગાલ રે,
 જાનક ગાલ રે (૨)-૧ જા કોપતર જાનકપત્ર કોપતર (૨)-૨
 જાનક રે (૩)-૧ જાનકપત્ર જાનક રીસે, (૩)-૨ જા જાનકપત્ર
 કાંઈસર રે (૪)-૧ જા તાપે તું વાણે રહ્યો (૪)-૧ જા
 નીલ સંભાલ રે, જાનક નિજ પર્મ સંભાલ રે (૫)-૨ જા નાવરો
 જન કાલ રે, જાનક નાવરો મને સી (૬)-૧ જા કાલે
 જાનક પ્રવર્તિ, જાનક પ્રવર્તિ (૭)-૧ જા કુમળી-સના જાનક
 -ચેતને જાલ કાલ તું રહ્યો, જા રહ્યો તું મ રહ્યો તું
 જા રહ્યો તું (૮)-૧ જાનકપત્ર સુમતી નીવૃત્તી. (૮)-૨ જા
 નીવૃત્તી સંભાલ ૩ જાનક પરમ, જાનક જાણી (૯)-૧
 જાનક જાણે કાલ ગુલ (૯)-૨ જા જાણી રીસ રે, જા
 જાણી રીસ રીસ રે, ૫ જા જાણી રે

જાનક સર્વમાં સી ૧૧-૧૨નો ક્રમ ઉપાસેલો કે

સી (૧૧)-૨ જા નીલ કુળી એ કામરૂઠી (૧૨)-૧
 જાનકપત્ર કોઈ (૧૨)-૨ જાનક સુર રીયાલ સરે, ૪ સર્વે રીયાલ સુરે
 કાલે (૧૩)-૨ જાનકપત્ર સાલ (૧૪)-૧ જાનકપત્ર કાલે (૧૪)-૨
 જાનકપત્ર જાનક નામે જાનક ૫ તીલ (૧૫)-૨ કે જાનક

અ-૫ પ્રતોષા કલશની કીડીયા નથી

શબ્દસૂચિ

શબ્દોનાની નેત્રજ દાકે સુધી પ્રત્યેક સ્થાને નોંધે છે. જ
પછીથી માત્ર તથા પદસંખ્યા સંખ્યા જ નોંધવા એક સ્થાને સુધી જ
નોંધવાની જગ્યા તથા સ્થાને જાણ્યા છે. એટલે (૧) એકે સ્થાને
માત્ર ૬૫૨ છે નહીં એક કીલ્લામાં ૬૫૨ સુધી છે ૩ એકી પીચો ૬
જુઓ (પાઈ પાઈ સ્થાને કીલ્લામાં લખેલે સ્થાને નેવો છે) (૨) તથા
પછી સ્થાને એક જ પાત્ર જાણવાની નીચેના સંખ્યા ૫૨ સુધી જ
જોડવામાં આવે છે. એથી એકીસર એકને નિશાની ૬૫૨
જોડવામાં એકમાં જુદાં જુદાં સ્થાને ૬૫૨ વિના = નિશાની/પાત્ર

= ૬૫૨ સર્વ જુદાં જુદાં અંતિમ સ્થાને સુધી જાણવા વિનિવિ છે

અન્ય સ્થાને વિના ૬
૧૧-૬

અન્ય સ્થાને નિ ૬ ૧-૧૪

અન્ય સ્થાને સ્થાને સ્થાને સ્થાને

સ્થાને, સ્થાને કિ ૬ ૧૬-૮

+અન્ય સ્થાને (જુઓ અન્ય સ્થાને)
૬ ૨-૮

+અન્ય સ્થાને સ્થાને > આ
સ્થાને/સ્થાને સ્થાને
સ્થાને > અન્ય સ્થાને ના ૬ ૨-૨

+અન્ય સ્થાને ૬ ૧-૩

અન્ય સ્થાને સ્થાને/સ્થાને

સ્થાને સ્થાને સ્થાને

ના ૬ ૧-૪ ૫, ૬ ૧-૨,

૧ ૧૧, ૧૫ ૧૬ ૬

૭-૧ ૪

+અન્ય સ્થાને ૬ ૬-૨

+અન્ય સ્થાને (જુઓ અન્ય સ્થાને)
[અન્ય સ્થાને, સ્થાને સ્થાને]

સ્થાને સ્થાને ૬ ૧-૩

અન્ય સ્થાને સ્થાને/સ્થાને

અન્ય સ્થાને સ્થાને સ્થાને

ના ૬, સ્થાને વિના નિ ૬

૮-૨

+અન્ય સ્થાને (જુઓ અન્ય સ્થાને)
૬ ૬-૧

+અન્ય સ્થાને (જુઓ અન્ય સ્થાને)

૬ ૧-૨

અન્ય સ્થાને સ્થાને સ્થાને, ૫૨

સ્થાને વિ ૬ ૧૮-૧૬

અન્ય સ્થાને વિ ૬ ૧-૨ ૪

અન્ય સ્થાને સ્થાને > અન્ય >

વિ ૬ ૧૮-૨૨

-અતિસય જે અતિશય
અમન (નુમે દિપક ૧ ૫૪)

ના હા ૮-૧

+અધિર અસ્થિર વિ હા ૧

-૧ હા ૧૮-૧૬

+અધીર અસ્થિર વિ હા ૩ ૩

અધીર રૂ > ધર > ના

હા ૧૮-૧૬

અધ- અર્ધ > પ્રા અધ

અધ > અધીર અધીર

(હા) વિ હા ૪ ૫

અધીર અધીર (અધી) વિ

ના હા ૧૧-૬

અધીર અધીર ના હા

૧૧-૨ ૫ હા ૧૦-૬

હા ૧૮-૪ ૨૨

અધીર અધીર ના હા

વિ હા ૧-૨ હા ૧-૧ હા

૧૧-૫

અધીર-અધીર અધીર હા

૫-૭

અધીર અધીર વિ હા ૧-૨

અધીર અધીર > પ્રા

અધીર > અધીર >

અધીર અધીર નીચ વિ

હા ૬-૩

અધીર જે અધીર જે

અધીર અધીર ના હા

હા. [અધીર અધીર

અધીર અધીર

અધીર અધીર અધીર

અધીર અધીર અધીર

અધીર] વિ હા ૮-૫

અધીર અધીર વિ હા ૧-૧૩

અધીર અધીર જે અધીર

અધીર અધીર ના હા

૮-૨ હા ૧૫-૧

અધીર-અધીર < અધીર < અધીર

અધીર ના હા ૨-૪

અધીર અધીર અધીર હા ૧-૭, ૧૭

અધીર અધીર અધીર અધીર

અધીર અધીર અધીર

અધીર હા ૧૬-૧૪

અધીર-અધીર > પ્રા

અધીર ના હા ૧૮-૧

+અધીર અધીર વિ હા

૪-૬

+અધીર અધીર વિ

હા ૫-૮

અધીર અધીર વિ હા ૧-૧

અધીર અધીર અધીર અધીર

(અધીર) અધીર >

અધીર અધીર અધીર

ના હા ૨-૧

અસરે અસર > અસર >
અસરોની વિશે ૨-૩

અવધારો કે ? અવધાર
મનમાં અવધારો/અવધારો
કિ ૩ ૧૮-૧૮

અવધીનિર્માન ને અવધિજ્ઞાન
કિ ૩ ૧૮-૧૮
અવધી (૬૬) પુષ્પીની પુષ્પી
૧૧ સર્વે જ્ઞાનને જોઈ
અવધીની રક્ષિત, અવધિ,
કિ ૩ ૧૮-૧૮

અવર સ નીચે વિ ૬
૧-૩

અવર અવરની વિ ૬
૧૮-૧૮

અવિદ્ય સમસી > પ્રા અવીદ્ય
> ન અવિદ્ય નિર્માન વિ
૬ ૧૮ ૧૩

અવેશ અવેશ મેક વિ
૬ ૧૪-૧૪

અસરાર અ અસરાર >
અસરાર > કિ અસરાર
જ્ઞાન ન જ્ઞાની રીતે વિ (૨)
કે અસરારના [અસર
રાસપ ?] નિપુર-અસર-
ને જ્ઞાની અસરાર અસર ૩
અસરાર અસરાર વિ ૬ ૫ ૪

૧ અસરાર અસરાર નિર્મા ૩
૧૦ ૬ ૨-૫ ૩ ૧૮-૧

અસરાર અસરાર > અસરાર
૬ ૬ ૧-૧૨

અસરાર < ૩ અસરાર <
અસરાર ના ૬ ૧-૪ ૬
૧-૧

અસરાર-અસરાર સ અસરાર
૬ ૬ ૪-૪

અસરાર અસરાર અસરાર ના
૩ ૧૧-૧૪

૧) અસરાર-અસરાર અસરાર
વિ. ૬ ૧-૧૦

અસરાર અસરાર ના ૬ ૧-૧૧

અસરાર < પ્રા અસરાર < અસરાર
અસરાર અસરાર ૬ ૧-૧ ૭
૭ ૮ ૧૨

+અસરાર (નિર્મા) ૬ ૨-૧

+અસરાર < પ્રા અસરાર <
અસરાર ના ૬ ૨-૧ ૧૪
-૨ ૧૮-૩૩ ૩૪

+અસરાર અસરાર કિ ૬ ૭-૩

+અસરાર " ૩ ૧-૮

આસર-અસરાર અસરાર
ના ૬ ૧-૪

આસર < અસરાર < અસરાર
૧) ૫૧ ? ના ૬ ૧૮-૪૧

આશિ-જિ આશ, જોશ
 વશ+સ્ત > સૌર. જોશ્વર
 > પ્રા. જોશ્વર > જોશ
 > આશ? ના હા ૫-૫

અપારિત સાદશ આશા ના
 હા ૧૮-૫

આરે સાદિ વિ હા ૧-૨

અપારિત સં આશા ના હા
 ૧૩-૩

આપ્તિ આપમ? સંપત્તિ?
 હિ? જો પા ને હા ૪-૧

આપરે આમસેન આપસુરે,
 આપરે જન્મ હા ૧૧-૪
 +આપા હિ આપે હિ હા ૧-
 ૧૬ ૧૫, ૨-૩ ૫

આહ જોવ જન્મ હા ૧૬-૨
 આહસ આહસ્ય ના હો
 ૨-

+આપા આપા હા ૧-૧ ૧૧
 +આપિસુ-જિ આપા હિ હા
 ૧-૭ ૧૧

+આપીયા જિ આપા-હિ
 હા ૧ ૧

આસિ આશા હિ આશ
 આશાને હા ૧૭-૪ ૧

આસિ આશિ > આશો
 હિ હા ૧૭-૪-૨

તે ય જ

આશંસ < પ્રા. આસસા
 < આશંસા (ખખ)
 ૧૨થી ખખવાયે આસસા
 ના હા ૧૧-૧૧

આશરે સં ના હો ૧-૧૫

આશિ આશી આપી હિ હા
 ૧-૮

એમ વશ્વ > પ્રા. વશ્વ/વશ
 એમ જન્મ હા ૧૬-૩

એવ્ય રક્ષ જન્મતા હિ હા
 ૧૪-૬

એવ્ય આ સર્વ હા ૧૭-૩ ૫

+ધરણ્ય-સુખવિધ ને દિવ્યા-
 સમિતિ+એ ચાકવામાં સંવત
 ત્યો ના હા ૧-૩

+ધરિભાદ્રી ને દિવ્યાં સાદિ >
 દિવ્યાંદિ > ચાકવામાં
 રૂપાદિ પ્રતે સંવત ધ ના
 હો ૧૭-૩

ઉપર મે બાંધાએ હા ૧૫-૫

ઉપર રક્ષણ ના હા ૧૩-૧૩

ઉપર રક્ષણ ના હા ૧૧-૧૫

ઉપર < ઉપરિ < ઉપરિ
 ના હા ૨-૬

ઉર જિ રે વશ્વ+એ ના હા
 ૨-૩ ૫

ઉપરરુપ રૂપરૂપ સાધન ના
 હા ૭-૩

-ઉપરોક્ત રૂપરેખ ના હા ૧-૩
 xઉપરો (સીપો) ફિ હા ૧-૧૫
 હા ૮-૪ હે ૬-૨ હા ૬-૧
 ૧૮-૨
 ઉમાર્થ કમ જિહ ઉપરો/થી ના
 હા ૧૩-૧૨
 ઉભા-જીવ જીવાન, કમ જી
 જીવના ના હા ૧-૬
 +ઉપરોક્ત સાહ < ઉપરો <
 ઉપરો < ઉપરો/થી
 ના હા ૭-૩
 +ઉપરોક્ત સાહ ના હા ૭-૮
 ઉપરો ઉપરો/થી > યા ઉપરો
 > ઉપરો > ઉપરો > ઉપરો
 (સા પારથી ઉપરો)
 હા હા ફિ હા ૧૩-૪
 ઉપરો ઉપરો, જીવાન ના હા
 ૨ ૫
 ઉપરો ઉપરો નિ હા ૧-૧૮
 ઉપરો ઉપરો તેજ જીવો
 (૨) ઉપરો ઉપરો નિ હા ૭-૭
 xઉપરો ઉપરો-મા. ઉપરો
 ઉપરો જીવો ફિ હા ૧૩-૬
 ઉપરો ઉપરો > ઉપરો
 હા હા ઉપરો ફિ હા
 ૧૬-૨

એ ઉપરો > મા ઉપરો > હા
 હા ૧-૧૬ ૧૬ હા ૨-૨
 એ એ જીવો હા ૧-૨
 એક હા નિ હા ૧ ૫ હા ૨ ૧
 એક હા એક(જ) ઉપરો
 ઉપરો/થી મા હા ૧૨-૨
 (એક હા) નિ હા ૧૨-૨
 એક હા ઉપરો ઉપરો
 એક હા (હા) ના હા ૪-૪
 એક હા હા ૨-૪
 +એક હા હા ૨-૩
 +એક હા હા ૨-૪
 એક હા ઉપરો/થી > મા
 મા. જીવો > નિ ના.
 [મા ના પારથી હા] હા
 ૧-૧
 xએક હા-એક હા હા હા
 ૧-૧૭
 એક હા-એક હા હા હા
 ૧-૧૬
 એક હા હા હા હા હા
 ના હા ૧૬-૧
 એક હા હા હા હા હા ૫-૧
 હા હા-હા હા હા હા x
 હા ના હા ૧૪-૧૧
 હા હા હા હા હા હા હા
 હા હા હા હા હા હા

भुमि भुमिने, भुमि (भुमि)
 भुमिभुमि १५) ना ६ ११-२
 भुमि भुमि भुमि ६ १०-१
 भुमि भुमि भुमि भुमि
 (भुमि भुमि) ना ६ २-८
 भुमि भुमि > भुमि भुमि
 ना ६ ४ ५
 भुमि भुमि > भुमि भुमि
 भुमि ना ६ ४ ४
 भुमि भुमि ना ६ २-३
 भुमि-ने भुमि ६ १-१
 भुमिभुमि भुमिभुमि १-३
 भुमि भुमि (-ने) (२) भुमि,
 भुमि ६ १-३
 भुमि भुमि भुमि ६ १
 -१३ १८
 भुमि-भुमि भुमि (-ने) (२) भुमि,
 भुमि भुमि ६ १-२
 भुमि भुमि (ने) ६ १ ६
 भुमि भुमि ६ २ १
 भुमि भुमि ६ १-४
 भुमि भुमि ६ १-१
 भुमि भुमि ६ १ ४
 भुमिभुमि भुमिभुमि > भुमिभुमि > भुमि
 > भुमि ६ २-२
 भुमिभुमि भुमिभुमि भुमिभुमि वि
 ६ २-३

भुमि भुमि ना ६ १-१०
 भुमिभुमि भुमि > भुमि भुमि >
 भुमिभुमि ६ १०-७
 भुमिभुमि [१ भुमि] भुमि भुमि
 [भुमि भुमि] (भुमि) ६ १
 २-२
 भुमिभुमि (भुमि) ६ १० भुमि भुमि
 ६ १८-२५
 भुमिभुमि (भुमि) ६ १४-५
 भुमिभुमि भुमिभुमि ६ १० २-२
 भुमिभुमिभुमि ६ १० २-२
 भुमिभुमि > ना ६ ११-१३
 भुमिभुमि भुमिभुमि-भुमिभुमि >
 भुमिभुमि-भुमिभुमि > भुमिभुमि
 (भुमि भुमिभुमि भुमि) भुमिभुमि
 भुमिभुमि भुमिभुमि भुमिभुमि ना
 ६ १६-१
 भुमिभुमि भुमिभुमि > भुमिभुमि >
 भुमिभुमि ना ६ १८-३१
 भुमिभुमि भुमिभुमि भुमिभुमि १२-२
 भुमिभुमिभुमि > ना ६ १३-३
 १-६
 भुमिभुमि भुमिभुमि १-१६
 भुमिभुमिभुमिभुमि भुमिभुमिभुमि
 भुमिभुमि, भुमिभुमि वि ६ ५-१
 भुमिभुमि भुमिभुमि ६ ५-५
 भुमिभुमि भुमिभुमि ६ ५-१ ६
 १८-३

*४।५ कापोत्सर्व+मे अ०अ०
 ना अ०अ०-२
 ४।५ कति+आ क०? +
 ४।५+अ० वि ४ २-४
 ४।५ अ० सर्व ४ १-१
 ४।५ अ० सर्व ४ २-८
 ४।५ अ० सर्व ४ १-१ ४ २-४
 ४।५ अ० सर्व ४ १-८ १२
 ० ४।५ किम्? कथम्? अ०
 अ० अ० अ० वि ४ १८ १
 ४।५ अ० अ० अ० अ० अ०
 ४ २-१२ १-१ १० ३
 *४।५ क० = आ क० अ०
 अ० अ० वि ४ १२-१३
 अ० वि ४ १० ८
 +अ० अ० अ० अ० १० १
 +अ० अ० अ० अ० १-२
 अ० अ० अ० अ० १-११
 अ० (अ०) अ० अ० अ० १८-
 ११
 ० अ० (अ०) + किम्? कथम्?
 अ० २-२
 अ०-अ० अ० + आ अ० अ०
 + अ० अ० अ० अ० अ०
 अ० अ० अ० अ० अ० अ० (अ०
 अ० अ०) अ० १८-३
 अ० (अ०) + कोटि सर्व
 ४ १-११

अ० अ० + आ कोटि + कोटि
 अ० अ० वि ४ २-२, ५-५ अ०
 १३-१
 अ० अ० अ० अ० अ० अ०
 अ० अ० वि ४ १८-२
 +अ० अ० अ० वि ४ २ १
 +अ० अ० अ० अ० अ० अ०
 १-१३ १८
 +अ० अ० अ० वि ४ २ २
 अ० अ० अ० अ० अ० अ०
 अ० अ० २-१
 अ० अ० अ० अ० अ० अ०
 १२-२
 अ० अ० अ० अ० अ० अ०
 अ० अ० अ० अ० अ० अ०
 अ० अ० अ० अ० अ० अ०
 १ ७२) वि ४ १८-१
 अ० (अ० अ०) + अ० अ०
 अ० अ० ४-८
 अ० अ० वि ४ १-१ ११
 अ० अ० + अ० अ० + अ० अ०
 अ० १८-४
 +अ० अ० अ० अ० १-१०
 अ० अ० अ० अ० अ० अ०
 अ० १-३
 अ० अ० अ० अ० अ० अ०
 अ० अ० अ० १-१

બોધરિષ્ઠ લે ગોષ્ઠીમએ ના

હા ૧-૪

ચલે વિ હા ૧-૮

+વરમા નવુદ ના હા ૧-૭

૨-૨

+વરમા ના ૫૪માં ના હા ૧-૪

ચાલિયુદિયી > ન ચરિયી

> ના છે ૧ -૧

+વરે વેર ના હા ૧-૧૦

ચાલિ-નરમ લે આપમાન

સ્થાપાચિકમુકેત્રેયાત નનાય

ચાર કોઈ ના હા ૧૬ ૧

પોષ થેમધુ કિ હા ૮-૬

મંત્ર દિ ૫૪ આલેખ

નિકલા (૨) મહેસર

આનલભેદ? ના હા ૧૦-૬

અતરે-નિ કિલે- કિ હા

૧-૧૧ ૧૧-૬

અત્ર ચિલા ના હા ૧૩-૧

હા ૧૧-૧

+ચવિ (નમે) કિ હા ૧૩-૧

+ચવી લે સ્પુતિ અવતુ, પાતુ

(૨૧-૪૫૫ ના ૪-ચોનિ

મ પી માનવરોનિમા) ચર્ચ્યા

આતુ કિ હા ૧૩-૧

આપ આ ના અલના-વાહ

હમ્મ ના હા ૧૪-૬

આપ વાહ ચાલી નધી-

જીને કિ હા ૧૬ ૧

આરિત લે સપુજન સપુ

ત્ર ના હા ૧૬-૬ ૧૮-૧૫

આસ વાજુ ના, સંવા ના હા

૧૮ ૪૫

આસતા-વિ કિ હા ૧-૩

અધિતવી ચિલા ચિલી ચિલી

કિ છે ૭-૪ ૧૫-૧

અધિતવિ કિ છે ૨-૩

ચે < ચોચ < * ચેચ < *

ચિલા < મા ચિલા <

ચિલા ચેહ અમિ ના હા

૧૬ ૩

ચા-સર આસેગે (ચાર) ચિના

હા ૪-૫

+ચ મા < વદ નિ છે ૧-૧

+ચમે બે વિ છે ૧-૪ હા

૧-૧૩

+ચ વજુ જા વિ હા ૧૨-૫

ચાર મા < હાર ચા

પૂર ના હા ૧૧-૩

† ડ અસ્તિ અવ મહાર > ડ

> કિ > કિ હા ૧-૧૧

૧૧ હા ૨-૪

ડાસા ડિદ ડેડ્યુ/ડેલ્ય માટે

કિ હા ૧૪-૧૩

+વણા જપ. સજા મલ દા ૧ ૧૮
 +વણા દા ૧-૬ ૧૩
 +વણા જિ દા ૧-૧
 +વણે દા ૨-૩
 વણ સજા તે, તે, મેળ? સર્વ
 દા ૧૮-૪
 વણિજી સજાસજા જાન દા
 ૧ ૪ દા ૧૮ ૨૭
 વણજી સજા નસજા (મરજી)
 જિ દા ૪-૧
 વણજી સજા વણજા ના છે
 ૧-૪
 વણ મ. સુમ્મ > જિ સુમ
 વણે વણે સર્વ દા ૧-૧
 વણજી-વારજી એવીજી જાનિ
 એવીજી જિ દા ૧-૧
 વણ (જિ સજા) સજા દા ૧-૧૫
 વણ સજા > મ. સજા >
 તમે. મેળી વણી, એવી ના
 દા ૪-૭
 વણજી સજા તે સર્વ છે ૧૨-૧
 વણજી વણજી તાર-વારી એવીજી
 ના દા ૧-૭
 વણજી સજા > મ. સજા >
 સજા? દા ૧૧-૧૨
 વણજી ત તારજી જિ છે ૧-૧
 વણજી જા. સજાજી મુજી વિજાજી

વિજાજી > સજા > સજા >
 તે વણ, તે વણજી દા ૧૧ ૧૨
 વણજી સજા તે સર્વ દા ૧૭-૧
 વણજી-વારજી સર્વ દા ૨ ૪
 વણજી (જિ > મ. જિ)
 વણજી > જા. સજાજી
 વણજી > વણજી દા ૨ ૧
 +વણજી સર્વ > મ. સર્વ > તે
 સર્વ છે ૧૩-૩
 +વણજી સર્વ છે ૧૭-૧
 વિજાજી, જા. સજા તે વણજી ૧૮ ૩
 વિજાજી જા. સજાજી સર્વ
 વિજાજી તે વણ, તારા દા
 ૧૮-૩ ૪૬
 વિજાજી જિ સજાજી, સજા સર્વ
 (વાર) જિ/વા દા ૪-૫
 વણજીજી જિ વણજી જિ દા
 ૧-૧૧ ૧૮
 વિજાજી જા. જા. દા ૧ ૪
 વણજીજી જા. સજાજી તારા ના દા
 ૧૮-૩૪
 વણજી સુમ્મ > મ. સુમ્મ મજા
 જા. જિ દા ૧ ૧
 વણજી (જા. સજા) વણજી દા ૪ ૧
 વણજી સુમ્મ > મ. સુમ્મ >
 વણ + વણ. [વણ] જા. જા. ન
 દા ૧૬ ૪

पुढे जप. सुम्ह + जू सु
 पराणी चे तमारे मने हा १८-४६
 पुढे जप. सुम्ह > तमे सव
 हा ८-६

ਜੇ ਸਰ 4। 1-4 ਦੇ 2-1

42 ਖਰ੍ਹ ਪੈ 2-1

41 1 1 1-10

+तों वे कम ५ १-१९

પ્રત્યે-મુ ખા લારી સાથે સુર
૬ ૧૮-૧૯

પ્રત્યેક તુલને તને સ્વ ડે ૪-૨
૬ ૧૩-૩

॥ ११-२

Δπλ. δι. 1-1 α 1-2
2-1

ΔG⁰ = 10.2 kJ/mol

2015-12-15

ਸਭਿਅਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਗਤੀ ਪਾਠ ੪-੧ ੨

ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ

$$+4\sqrt{2}\sqrt{2} = 4 \times 2 = 8$$

+45-2 6 4 1-12

ସମ୍ପର୍କିତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି ।

ਪਰਿ ਵਰ੍ਹਿਕ ਨੇ ਆਖੇ ਆਖੇ

ના બુનેા જાને યા ૧૨-૧૧

414 6 1-1

विधि कृता तथाच वाच्य,
॥ ४ - ३

$$\frac{+416-21}{2-1} \quad 21 \quad 1 \quad 41$$
$$\frac{+B_1A - C_1}{1-18} \quad \text{C. } B_1A \quad \text{D. } C_1 \quad \text{E}$$

हरमय्य = वृत्तः ॥ ५ ॥ १-१

Y-13 13 W

18/12/21 दिनांक 18/12/21
मा.मा.प. वि. 18-21

इसारे (५) - दशाव नि. न
वाधुदेव नादि स्त नाध जो
६। १५-३

॥०॥२ बाण न॥ ६२-३

६१-७५. वाक्यस्य ≤ 30
 शब्दस्य \leq शब्दस्य ६५
 ६५-७५ दि. ॥ १४-७

दक्षिण दि दक्षिण न ५.
न ६ ८-२

विम = प्र. विदु = हय मे
कि ५ १-१

विद्यार्थी सं. प्र. का परिशिष्ट
 वे. नम्बरों कि १८-२२

दिन ३ दिवस न्य ५ १-१

કિંમ્વા ખાર, હરે કિં ૧-૩

द्विपक्ष ५ नं ५ १-४

१८-१८
 १८-१८

५३१ दीक्षा ना अ १८-७
 ५३५५५ दोष्ता ना अ १८-३४
 ५३५५५ < आ. दिवस < दृष्ट
 कि अ १-११
 ५३५५५ कि अ १-१०
 ५३५५५ विद्या-वि विद्या अ १-१०
 ५३५५५ दुष्टर अथ वि अ
 ११-६
 ५३५५५ कि नील वि अ १-१०
 ५३५५५ दुष्टर अथ वि अ
 ११-११ अ १८-१
 ५३५५५ आ. < आ. दु. < वि(म)
 नील वि अ २-७
 ५३५५५ > आ. दु. >
 अथ ना अ १-८
 ५३५५५ दुष्टर > आ. अथ
 दुष्टर+अ वि अ ११ ११
 ५३५५५ आरिषा ना अ
 १ १ अ १ १ अ ११ १
 ५३५५५ वि ना अ २-१
 ५३५५५ > आ. दुष्टर >
 अ ना अ १-१
 ५३५५५ दुष्टर दुष्टर दुष्टर
 ओ वि ना अ ११-१
 ५३५५५ कि नील वि अ १-११
 ५३५५५ देवदत्त देवदत्त पुत्र वि
 ना अ १-१८ अ २ ४ ५

५३५५५-२०५५ विना अ १-
 ११ ५
 ५३५५५ विना अ १ ५ ६
 १५ अ २ ३
 ५३५५५ > आ. देवदत्त
 > देवदत्त देवदत्त कि अ
 १४-१
 ५३५५५ देवदत्त देवदत्त देवदत्त अ
 अ ५-४ १५-६
 ५३५५५ देवदत्त देवदत्त देवदत्त
 देवदत्त ना अ ११-५
 ५३५५५ विना देवदत्त वि अ
 ८-३
 ५३५५५ देवदत्त देवदत्त देवदत्त वि अ
 ६-३
 ५३५५५ देवदत्त देवदत्त देवदत्त वि अ १-४
 १
 ५३५५५ अ १८-११ १२
 ५३५५५ देवदत्त देवदत्त > आ. दुष्टर
 > देवदत्त देवदत्त > देवदत्त वि
 अ १८-७
 ५३५५५ देवदत्त देवदत्त ना अ १०-८
 ५३५५५ देवदत्त देवदत्त > आ. देवदत्त
 > देवदत्त (२) देवदत्त ना अ
 २ ३
 ५३५५५ देवदत्त वि अ १ ७
 ५३५५५ देवदत्त देवदत्त देवदत्त देवदत्त
 देवदत्त देवदत्त ना अ १ ८

નિઠાડે મિટિલ > યા વિ/

નિઠાડ > (અભયપી) નિઠાડ

કપાળ/વે ના હા ૧૬-૪

નિઠાડ > ૨. વિસ્તાર

> વિસ્તાર? ૩૩૧ ના હા

૧૮-૨૬

નીની ની ૩ હા ૨-૨ ઈ

નીની > નિની, ધપકા

(૨) નીની નીની કટિ (પદ)

ના ૨૪૬ - ૪

ને ને ને ના ૧-૧

ને ને ને ના ૧-૧ ૨ ઈ

ને ને ને ૧-૧ ઈ

ને નીની ને નિની ને નિ

ના હા ૧૦-૧

પાડ > પાડ = પાડ + ડ

ના હા ૧-૪ ૧૨

પાડ-૨૪ પાડ > * પાડ

> પાડ પાડ ના હા ૦-૦

પાડા > યા પાડિમા >

પાડિમા ના હા ૧૬-૧

+પાડા-નિ પાડ +પાડ પાડ

પાડપાડ, પાડપાડિ હા ૧ ૧

+પાડારિમા હિ હા ૧-૪

પાડપાડા પ્રકાશિમા ના હા

૮-૩ હા ૬-૧

પાડપાડા પ્રકાશિમા ના હા

હા ૧૧-૧૧

પાડપાડિ પ્રકાશિમા હા ૧૬

પાડપાડિ-ને પાડિમા ૧૧૫-૪૨

હિ હા ૧૩-૧૧

પાડિમા પ્રકાશિમા પ્રકાશિમા

ના હા ૧૮-૨૬ ૩૧ ૩૨૧

+પાડિમા > પાડિમા પ્રકાશિમા

ના હા ૧૮ ૮ ઈ

+પાડિમા ના હા ૧-૧૨ ઈ

પાડિમા પ્રકાશિમા પ્રકાશિમા

ના હા ૧૮ ૮ ઈ

પાડિમા પ્રકાશિમા પ્રકાશિમા

ના હા ૧૮ ૮ ઈ

પાડિમા પ્રકાશિમા પ્રકાશિમા

ના હા ૧૮ ૮ ઈ

પાડિમા પ્રકાશિમા પ્રકાશિમા

ના હા ૧૮ ૮ ઈ

પાડિમા પ્રકાશિમા પ્રકાશિમા

ના હા ૧૮ ૮ ઈ

પાડિમા પ્રકાશિમા પ્રકાશિમા

ના હા ૧૮ ૮ ઈ

પાડિમા પ્રકાશિમા પ્રકાશિમા

ના હા ૧૮ ૮ ઈ

પાડિમા પ્રકાશિમા પ્રકાશિમા

ના હા ૧૮ ૮ ઈ

પાડિમા પ્રકાશિમા પ્રકાશિમા

ના હા ૧૮ ૮ ઈ

પાડિમા પ્રકાશિમા પ્રકાશિમા

પાવિત્ર < પાવિત્ર પાવ ના હા
૧-૩ ૧૧

પાવ < પાવ પાવ ના હા ૧-૫
૧૨, ૧૨ ૬

પાસામાર. માણ મા પાસાદિ
પાસા માણમા દિ હા ૧૦-૮

પારણે વારણે પારણે પારણે
આદાર વેમારે ના હા ૧-૩ ૫

પાસાએ વાસ દિ હા ૧૮-૪૩

+પાસિસિ? પાસે દિપ્પા પાસા,
પાસા દિ હા ૧૮-૧૫

+પાસેસ પાસા (પાસે) દિ હા
૧૮-૧

પાવે દિ. પાવ દિ હા ૧૦-૩

પાસા વાણ < પાસાણ <
પાસાણ હા હા ૧-૮

પાસિ દિ વાસા પાસે, પાસા
દિ હા ૧૦-૪

પાસે દિ વા(સા) અને હા
(પાસ)પાસે સમ? દિ હા ૧૩-૧

+પુષ્પિ પુષ્પ પુષ્પિ દિ હા ૨-૩

-પુષ્પુ પુષ્પ દિ હા ૧ ૧૭

-પુષ્પિ દિ હા ૧-

+પુષ્પાઈ પુષ્પાઈ ના હા ૧-૧૧
હા ૨-૮

પુરપ પુરપ ના હા ૧૪-૮

પુષ્પ પુષ્પે પુષ્પ દિ હા ૬-૨

પેલેલા દે પદ્મિલ પેલેલા વિ
હા ૧-૧૭

+પેલાવિ હા માણ < અપ
વહુ < પેલાવ પેલાવ દિ

હા ૧-૧

+પેલાવિવા-હાસમાસે દિ-હા
વહુવાસ પેલાવ દિ હા

૧-૧૪

પિતા માણ < અપ વહુ <
પેલા < પેલા દિ હા ૧૬ ૧-

પિલ મલોદિ ના હા ૧-૧

પિલોલા માણ < અપ વહુ
< પેલા દિ હા ૧૬-૧

પારપસાલ હે વૌવચાલા
આમાનિ, પેલા આદિ મ

વાનું રાગ ના હા ૧૩-૨

મખમિ મખમિ, મખાન હરી
દિ હા ૨-૩

મતિ આપિ-ન પેલા પેલા મિયા
આપિન દિ હા ૨-૧

મને મતિ મને આપ દે ૨ ૩

મખુ સ મખુ ના દે ૧-૩

મરિપો મરિપ < ના મરિપ

> रक्षणे किं अ ५-२
 किरता < अ किरक्षतां अ १-४
 अस्तुति दि वनवा-वनवा
 मरु-वनवे-वनविर्ष न-परी
 किं अ ५-३
 तमभय नष्ट ना अ १-५
 अतिथा न न < वक्ष्य
 नवेत्ता ना अ ११-३
 अद् बहु वि अ २-२ ३
 अद्तेर नेतेर वि अ २-२
 आकृते कसकई > अ
 वक्ष्यते > कि वक्षता वाञ्छु
 > वक्ष्ते अ ११-१
 आदिक्क नापी किं अ ७-१
 तमभय नष्ट ना अ १३-४
 +आर बहिर नहार नम्य अ
 १-१
 आर वक्ष्य > अ वृषाकसां
 वारस/वारह १२ वि अ २-१
 +आरे-नि नहारे अ ५-२
 आद अ < वाहु नाञ्छु
 ना अ ११-३
 +आदरे-नि बहिर नहार
 नम्य अ २ २
 आदिमे वद् ? > अ वक्ष्य
 > वदन् वदन् वादो, वी
 किं अ ११-११

जीवार्थ किं वि + आर
 निजानी निजनेदी किं अ
 १८-११
 +अता को ? वृष्य > अ
 वृष्य > नेप वाम्ब
 सत्य तत्त्व सम्भवा किं अ
 १४ < दे १५-१
 +अतिथा किं अ ५-४
 वृष्ये-नि < वि वि दे २-१
 +नि-ता को ने वृष्यार्थ
 ना दे १-३ अ ३-५
 +नेसाने को ने वृष्यार्थ
 ना दे १ ३ ५
 नेस्या अ वृष्य-वृष्य किं
 दे १-१ अ २-४ र्
 वृष्यवृ-नि ना दे १ ४
 अ १-१ र्
 वृष्य व र् -ने नम्य अ
 १८ ४
 अरार्थ < अरार्थ ना अ
 ४-५
 +वर्षि हरि-ल वरी मने किं
 अ १-१३ १८
 +वरी किं अ १-६ र्
 वलि नप मही नमी सारी
 नम्य अ १-७
 वक्ष्ये नप मही नम्य अ १-१

મસલો જપ મહા સારા જમ્મ
હા ૧-૫

બવસરના ના હા ૧-૬

Δભવિકે એ મધ્ય એ સસરથી
તરવાના છે તેવા વિના રો
૧૪-૧

Δભવ્ય એ (ભવિક) વિ દો ૧-૧

ભાજનહાર ન મેહનકાર
જાનનાર ના રો ૭ ૩

ભાવ ભાવના ના હા ૧-૧૮

ભાસુદી માપ > મા માત +
વ્યુત્પત્ત્યક સી. ભાષા વાણી
રબ્દો ના હા ૧૧-૨

ભીરસા મિસા ના હા ૧૮ ૭

ભીપુ-નિ મિહુ > મિન્હુ-
> ભીપુ ના હા ૭-૨

ભુજત ભોજવા નિર્જિત
ચિન્નિત [ભોજ] કિ દો ૧૭-૧

ભુવિ મયા જૂહી કિ હા ૧-૧૧

ભુસે ભુયથી ના હા ૧-૧૧

ખભાષા માપ કિ હા ૬ ૪

ખભાષા ભાષો મ્હે કિ દો ૬-૩

+ખુલા ખખા કિ હા ૧-૧૫

+ખુલાનો ખખાનો/નું કિ હા
૧-૧૧

ભાગિજીભા ભોજવા કિ દો
૧૭-૧

○મખાર મખ્યપાર નિ મસ
પાર > મા હા ૩-૧

મંદાણ મંદ ના હા ૨-૧

મદ મરી મદન ના હા ૧૭-૭

મધિવર ? જુઓ દિખ્ય
મધિવર મેઠ મધિ ના હા
૧૮-૧૫

મંદરમંદિર મદન ના હા ૧૭-૭

+મન સં ના હા ૧-૬ ૧૧

૧૮ દો ૨-૨

+મન-મા મનમાં ના દો -૧

+મન-મા ના હા ૨-૪

+મન-માહે ના હા ૧-૧૫

મયા માયા હયા ના હા ૧૭-
૬ ૧૮-૧૨

મરતક સૂત(ક) મરેલા દો
૧૧-૨ ૪

મરત-વજ સૂત વસ્ટા ભેને
મરેના હેઠળ જપારે છે તેથી
ના દો ૧ -૨

મહાપતા દે મહંપિય (મયાડી
ચક્ષુર્ણે) હાથી પોતે રી
(આજનારા) વિ હા ૫-૧

મહા સ વિ હા ૧-૩ ૪

મસતમ ન પસતક ન મસ્તિક
ન મસ્તિકા માયુ ના હા ૮-૩

મહામત ભે ? અસ્તિત્વિ પૂમ

भुज्ज मये ना ह ३-४
 भाषा < * मय < भ म
 स इणु, छीन वरु < मय
 मया, मयु कि ह १०-०
 भात-पिता ना ह १-२
 भावति < भा मा + ति <
 मातृ भादी, या ना ह १-१८
 +भावे (नवे) स्य ह १-०
 +भावरि छ जय महारिष (भं
 मदीय) भारी स्य ह १-११
 +भावरै भारी स्य ह २-३
 ○भावे मय्य-भा ह २-२ २
 बिधाक मिहाज ना ह १ ६
 भिक्का मय्य < भा मय्य
 > भेक्-ना ना ह १८-१३
 भिक्षीया भार, भिक्षो, भिक्षो
 भक्षो कि ह १-१५
 भुमत्वापक्ष < भुजा+भाषति
 भेदीना ह २ ना ह ४-४
 +भुमति-ने भावनादी? मुक्ति
 ना ह ५-५ ४
 +भुगतो मुक्ति+ने ना ह १६-११
 ○भुज्ज < भज्ज < कि मय्यार
 < मय्यार ह १-१ हे
 ३-१, ह ३-० हे ७-४
 १४-२ २ ४
 भुज्ज मुनि+दी हवीज् >

भवान् मुनि ना ह १८-१६
 भुन मौज ह्य वि ह १८ ३
 +भुनि विहार ह ना हे २-१
 +भुनिशय ना ह १-४ ५
 ह २-४
 +भुनिवर ना ह १-३ ४ ७
 १ १२, १४ हे २-१
 ह २-१ ३
 +भुनिसर मुनीवर ना ह २-१
 +भुनिशय ना ह १ ६
 +भुनिसो मुनि+दी ह मुनिसो
 भिज्ज नेय ना ह ५-६
 भुरज्जि ह्य ह्य ह्य ना
 ह ६-०
 भुजा (भा) < भुजा भय ह्य
 जय ह ११-११
 भुज्ज मुख ना ह ५ ६
 भुदी रे मिट कि मिमेटना
 नाय ह्य कि भुज्ज-४
 भिद मैज ना ह १-८
 भा मा कि मों भाय ह्य
 ह १८-१३
 भाज्ज-रि महेत्तव्य > भवेज्ज
 > नी ना ह १८ ४ ४
 ○भाज्ज मय्यार (हुजे) भुज्ज
 भज्ज हे १०-२, ह १६-१
 भय मय्य ना महति > भवेदी

वि दे १-४ व १-११
 भिदि-भास मावृत्त स्वास
 न व १ व १३ १८
 र्भो दि भारी सर्व व १-४
 र्भो री भारी सर्व व १-५
 र्भो भु दि भार भोसि
 भग-गी सर्व दे २-२
 भव भने सर्व व १३-३,
 ११-३
 भिद-भास्य भो-भास्य वि व
 १८
 भविसय भुभो-भविसय के
 न व १४-३
 र्वज र्वज भो र्वज १५
 न व ४-४
 र्वद्वज के र्वद्वज (भव
 ने) पुन भवेत्तु भो भो
 भो, भोसि न व १८-३५
 र्वजिभो भवे, भवे (१)
 र्वजिभो भवे, भवे
 व १८
 र्वजिभो दि र्वजिभो भवे
 भवे वि व ७-१
 र्वजिभो र्वजिभो वि व १-५
 र्वजिभो-र्वजिभो र्वजिभो व
 २-१
 र्वजिभो भवे र्वजिभो वि व १-१५
 र्वजिभो

र्वजिभो भवे र्वजिभो वि व २-२
 र्वजिभो र्वजिभो र्वजिभो न व
 १८-३
 र्वजिभो न व १-१४ १७
 र्वजिभो र्वजिभो र्वजिभो व १-२
 र्वजिभो व १ १ ४
 र्वजिभो व २-२ ३ ४ ५
 र्वजिभो र्वजिभो वि व २-२
 र्वजिभो भवे र्वजिभो र्वजिभो वि
 व २-१२
 र्वजिभो दि र्वजिभो? र्वजिभो?
 र्वजिभो वि व २ १
 र्वजिभो र्वजिभो र्वजिभो र्वजिभो
 र्वजिभो वि व १ ५ १२
 र्वजिभो न व र्वजिभो न व
 र्वजिभो र्वजिभो वि व १८-१५
 र्वजिभो र्वजिभो र्वजिभो वि व १८-
 १५
 र्वजिभो र्वजिभो र्वजिभो वि
 व १८-११
 र्वजिभो न व र्वजिभो न व
 र्वजिभो न व र्वजिभो वि व २-३
 र्वजिभो र्वजिभो वि व १-१२
 र्वजिभो-र्वजिभो र्वजिभो वि व १ ५
 र्वजिभो र्वजिभो र्वजिभो र्वजिभो
 न व व २-१
 र्वजिभो ने र्वजिभो र्वजिभो
 वि व १-१३

† धाय ने-छ कि अ १-१
 धार भल? नम्र-ना अ १ २
 † विभार (सुभे वार) अ -
 १२ अ १८-११ १४
 विधि विधि कि ये १-२
 विष (धार) से = वे कि
 अ १ १०
 † विधाय से धाय स्थाय काय
 कर वधारी कि अ १ ८
 + विधि भा विधि से १-३
 + वेध का > भा. के वेध कि
 ये १-४
 + वेध-ने वि वधने कि अ
 १ १८
 ○ सेवि सम > भा कह >
 बरेतु प्राप्त १२३ प्राप्त
 भीने कि अ १६-१
 होकि म ना अ २-२
 वधशाने देयमे ना दे १ ३
 व ७ (भा) < वस्य पुन ना अ
 १ ३ अ ११-८ ६ १
 १२, १८ ५
 वधुय वि + वृद्ध > भा वृद्ध
 रिम (पुन) वृद्ध वृद्धि
 वेध कि अ १८-२१ ११-२
 वध-व्यापि बहमागी भेद्य
 सा १५५ ना अ १३-१

वधी वृद्धि दे वृद्ध (विधी)
 भेद्य वि अ १-११ अ २ ४
 -वन-ह ना-नी ना से १४ २
 वस्य म ना मर ना मरीधर
 मरी वि अ १५-६
 वरतातुं व वृद्ध > वृद्ध =
 वृद्ध > देवपु कि १८-२६
 वृ
 वसति वृद्धि ना अ १६-८
 वसि वसे वसे कि ये १६-१
 वसि वस्य वस्य अ १ १
 १ १४ वृ
 वधुधी वि-वृद्ध > वृद्धि
 वृद्ध वि अ १८-८
 वधुनि वधुदिननु वि अ १६-१
 वधुदेव लना वि ना अ १-४
 वधि-वि-दे वध कि अ २-३
 वधि-वि-दे = कि अ २-२
 वधना ने वधम अ १-१
 वधना वाचकम् > वाचकम्
 = वाचकम् > वधु ना अ
 १८-३६
 + वधु वाणी ना ये १-१ अ
 ७-१
 + वधि ना ये १ २
 Δ पर्विच ने वधु > वध देव
 वधु वधना तु ने वध कि
 अ ११ १

अथादि १ ? १०० कि ६
 ११-४ १५-०
 पापे वद > वद > ५५३-५५३
 १२ कि ६ ६-११
 पाप < पाप < ५५ ६-४२
 ५५ < ५५ पाप < पाप
 ५५३ < ५५ १६-२८
 +५२ ५ २५ ५ १-११
 १३, १५ १६
 +५२-२ ६ २-३
 पापमति पापमति ६५५
 ५ ६ १ २
 पाप वद (५५५ १३३)
 (५ ६२) ५५ ५० कि ६
 १३-
 विचार विचार ५ ६ १६ १
 विचार विचार विचार विचार
 १२ १ २ विचार ५ ६ ६
 १६ ७
 विचार ५ ६ १ १५
 विचार विचार ५ ६ १६-०
 विचार विचार १२ विचार
 विचार विचार विचार
 विचार ६ १ १३
 विचार विचार ५ १३
 १५ विचार १ २

+विधि ५ विधि १० ना ६
 ५-१ ५
 +विधि विधि-५ १० ना ६
 ५ १
 विचार विचार > * विचार
 * विचार > विचार ५ २
 ५ ५ ५ ५ ५ १६-१२
 विचार विचार-विचार
 विचार कि ६ १२-११
 ० विचार विचार + विचार विचार
 > ५ विचार विचार विचार
 विचार कि ६ १ ५
 ० विचार विचार (१२१) विचार
 विचार ५ ६ १२
 विचार विचार विचार १५-१
 विचार विचार विचार ०-२
 विचार ? ५ ५ ५ ५ ५ ५
 ५ ६ १६ १
 विचार विचार विचार ५ ६ ५ ५
 +विधि-५ विचार १० ६ १५-५
 ५ ५ विचार ५ ५ ५ ५ ५ ५
 ५ ५ विचार ५ ५ ५ ५ ५ ५
 ५ ५ विचार विचार विचार १ ५
 +विचार ५ विचार > ५
 विचार-५ १ विचार ५ ५

નારણે વહારવા કિ યે ૬-૪
+વેરાવ ને વહોરાવે કિ હા
૧-૬ ૧૩

+વેરી ને વહોરી કિ હા ૨-૭
+વોહોરાવે ને વહોરાવે કિ હા
૧-૧૮

પાપા હજુ > પ્રા હજુ > ૦ખો
> મોન્ડુ, ઘોરો કિ હા ૧૬-૨
શીને સિમ્મસિ > સિમ્મસિ >
હીજ > કિ હા ૧૭-૬

મી જમ્મ યે ૧-૧ ૨

મી-સાદર જોમોના માજકા
ગાર > માજકાર > ના હા
૧૮-૧૫

ધક્કિતો < જરમી ખજનક
ખ કોય ના હા ૧૧-૧૪

પદમથ ના ને પરકાવ + ના
જુબી, પાણી તેજ વાગુ વા
સ્પતિ વસ (વર્તવાળા) ને ૭
પ્રકરના કાવ ના હા ૧ ૩

વંદ જોમોચિ જીંદ ના હા ૨-૧

વખર હા હજુ > ખનર, માચિની
ના હા ૨-૪ ૧-૪; ૬-૭

+વિક્ક કવચ > વણુ > વિણુ
૫૧ ના હા ૧૪ ૧૨

+વિણુમાત કવચ માજકા ૧૨-૨
રિપા-મેફિ ને સપક જાપી
આ માતા જુન. જાનનો મુંબવ

ના રહ જોવી જાખાચિ
જવત્થા ના હા ૧૬-૬

વિખાવત ખિખાવત < વચાવ

< સમાવત પ્રણ ના ૧૪-૧

વેહારિ < યે - < ખન - <

સવકારી વિ હા ૬-૭

વચિત લેચિત લચિત (સેલ)

વારેલી કિ વિ હા ૭-૭

સમતિ મા < હકિ ના હા
૧-૩ ૪

સુલ < સિય < સિંદ

કિસા પણ ના હા ૧૮-૪૨

+સવાડે હંચ + જામે લુગુ

વાચક? સાધુજોતો સમુદાય

ના હા ૧-૧૪ ૧-૧

+સવાડે હા ૧-૩ ૬-૧

સુંચરા હં + જરુ સર્ગા જા

નીમ્મથ કિ હા ૧-૩

સંચા સચિત સચેચ કિ હા

૧ -૧

સજન સ્વ+જન સ્વજન સર્ગ

ના હા ૧૮-૨, ૩

સજ સજ વિ યે ૭-૪

સજમ સંચમ ને સજુવ,

કાકા યે ૧-૨ ૩ હા ૨-૧૧;

હા ૧૧-૨ ૧૫, યે ૧૭-૧

સજમસલ સંચા ના હા

૧૬-૧

સવાન-સુ ૧૮. ક્રિયાન-ક્રિયા
 ૧૧-૧૫ ૬ ૧૪-૧૨
 સવારે જે સંસ્કારક > ૫.
 સંસ્કારક > સંસ્કારે શ્રુત
 ચારેનું મનુષ્ય ૧૫૫૧ રહિત ૩૨૫
 ૫૫૫૫ ના ૬ ૧૮-૧૧
 સંસ્કાર સંસ્કાર ના ૬ ૧૮-૭
 સંધ્ય સંધ્ય < ૫ સંધ્ય <
 સંધ્ય નામ સંધ્ય ૩-૨
 સંધ્ય સંધ્ય નામ ના ૬
 ૧૧-૧૫
 સંધ્ય સંધ્ય ના ૬ ૧-૨
 સંધ્ય સંધ્ય ના ૬ ૧૧-૧૨
 સંધ્ય સંધ્ય ના સંધ્ય
 સંધ્ય સંધ્ય ૬ ૧૬-૧૧
 સંધ્ય સંધ્ય સંધ્ય+સંધ્ય એ
 ન સંધ્ય ના ૬ ૧-૧૦
 સંધ્ય સંધ્ય સંધ્ય સંધ્ય
 (૬) ક્રિયા સંધ્ય ના ૬ ૧૩-૧
 +સંધ્ય સંધ્ય જે મંથન ૧૫૫૧
 ક્રિયા ૧-૧ ૫, ૬ ૮-૧ ૫
 +સંધ્ય સંધ્ય ક્રિયા ૧૫-૪
 સંધ્ય સંધ્ય સંધ્ય ના ૬
 ૧ ૨
 સંધ્ય સંધ્ય+સંધ્ય > આ સંધ્ય
 સંધ્ય > ૫૫૧૫ (૨) સંધ્ય
 સંધ્ય સંધ્ય સંધ્ય ક્રિયા ૧૧-૨

સવાન સવાન ના ૬ -૨
 સંધ્ય સંધ્ય સંધ્ય સંધ્ય
 સંધ્ય ક્રિયા ૧-૧
 xસંધ્ય ના ૬ ૨-૧
 સંધ્ય (માત્ર ૫૫૧૧) સંધ્ય
 સંધ્ય ના ૬ ૧૨-૧૧ ૧૧
 સંધ્ય સંધ્ય > ૫ સંધ્ય
 સંધ્ય > ૫ સંધ્ય > ૫
 ના ૬ ૧૧-૧
 સંધ્ય સંધ્ય ના ૬ ૨ ૨
 સંધ્ય-સંધ્ય સંધ્ય-સંધ્ય ના ૬
 ૧-૫ ૧૨ ૫
 -સંધ્ય સંધ્ય? સંધ્ય સંધ્ય ના ૬
 ૧ ૮
 સંધ્ય સંધ્ય ના ૬ ૫-૫
 સંધ્ય સંધ્ય? સંધ્ય ના ૬ ૧-૧૪
 ૧-૫
 સંધ્ય સંધ્ય ના ૬ ૧ ૧૧
 +સંધ્ય સંધ્ય ના ૬ ૬-૬
 +સંધ્ય સંધ્ય ના ૬ ૧-૧
 સંધ્ય સંધ્ય (૫૫) સંધ્ય ૧-૧
 સંધ્ય સંધ્ય સંધ્ય ના ૬
 ->
 સંધ્ય સંધ્ય (સંધ્ય) (સંધ્ય)
 સંધ્ય ના ૬ ૧૮-૬
 સંધ્ય સંધ્ય > ૫ ૫૫
 ૫. સંધ્ય + સંધ્ય ના ૬ ૧ ૬

મસાસો સંઘવ ના ઘ ૬-૧
 મસાસો સંઘવ ઘ ૮-૧ ૪ ૪
 ૬-૨ ૧-૩
 સાહોળ જર સાહિન (મતિ
 વિવ) + ઈ પ્રતિજ્ઞા રેભવ
 ના ઘ ૧-૭
 સિદ્ધિ શુભકાર સાંઘી ના
 ઘ ૭-૧
 મસિયા (મા ૫ યાજ્ઞચાની)
 કીરણ શુ સા ઘ, મા
 ૭-૨ ૩-૨
 મસિયા-નિ શુ માની ઘાની
 ઠાની સર્વ ઘ ૧ ૧
 મસિયો રમે ઠા સર્વ ઘ ૪-૧ ૨
 મસિહ શુ યુગ ૭-૧ ૧૧-૧૧
 સિય શિષ્ય ના ઘ ૧૮-૪
 મસિસો-નિ શીર્ષ ના ઘ ૫-૬
 મુકમાલ સુકમાર વિ ઘ ૫-૬
 મુકસ-મ્માન એ શુભકાર શુભ,
 પતિત મ્માનનો એક પ્રકાર ના
 ઘ ૧૬-૧ ૬
 મુકસ-સેસ્થ એ શુભકાર શુ
 ક્ષમા એના વડે છાપ શુભ કમ
 નામે એ તે કમ ખાનસિક
 જાગરણ ના ઘ ૧૬-૬
 મુવ-સ્થતા એ ? શુભ જાતા
 શુભ નો અર્થ ના ઘ
 ૧૬-૮

મુકુતે કિ ઘે ૨-૧
 મુકુતિ ન મા શુભ ન મુકુતિ
 કિ ઘે ૧-૨
 મુકુતિ કિ શુભકાર
 કે કિ ઘ ૬-૬
 મુખી શુભ સામી વિ ઘ ૧ ૪
 મુરિ-નર મુર-નર રે, ખાત
 ના ઘ ૧૫-૪
 મુવિશ્વર ના ઘે ૨-૧
 મુવમાલ સુકમાર વિ ઘ ૧૧-
 ૨ ૧૩-૧૮ ૧૮, ઘ ૧૧ ૬
 મુવિયા શુભિયા શુભી વિ
 ઘ ૨-૨
 મુવશ શુ શુભ-શુભા વિ ઘ
 ૧૪ ૮
 મુવ સેના, શુભકાર ના ઘે
 ૧૦-૩
 મુવરે જરીનો ખાત ના ઘ
 જાગરણ કપાલી ના ઘ
 ૭-૭
 મુવેસ સદાશ > મા સદાશ
 > ૬-૧૨ વિ ઘ ૧૪-૨
 મુવનીયા મુવેના ના ઘ ૧૪-
 ૧
 મુવના સમર્થ > સમર્થ > કૃપ
 સેના કિ ઘ ૧૮-૩૬
 મુવપુ મુવ કિ ઘ ૧૮-૪

मोमय मोमय कि अ १-२
 दृष्टं न दृष्टं ना अ ४-८
 +दृष्टं न अ < न अ दृष्टं
 < दृष्टं ना अ १८-१४
 +दृष्टं न अ < न अ दृष्टं
 < दृष्टं ना अ १-१३
 +दृष्टं न अ दृष्टं न अ
 न अ दृष्टं न अ न अ
 न अ ना अ १३-२
 +दृष्टं न अ दृष्टं न अ
 न अ दृष्टं न अ न अ
 न अ १-३ अ १३-४४
 +दृष्टं न अ न अ ना अ
 १-१३
 +दृष्टं न अ दृष्टं न अ
 दृष्टं न अ न अ ना अ
 ३
 दृष्टं न अ न अ न अ
 ना अ १-१
 +दृष्टं न अ न अ न अ

पूरे स्वादिष्टं न अ ना
 अ १२-६
 +दृष्टं न अ दृष्टं न अ
 दृष्टं ना अ ना अ
 दृष्टं ना अ १२-६
 दृष्टं दृष्टं ना अ ६-५
 दृष्टं ना अ १-३
 -दृष्टं न अ न अ दृष्टं
 दृष्टं ना अ १-१
 +दृष्टं न अ दृष्टं ना अ १-१
 दृष्टं ना अ १-८ १२
 +दृष्टं ना अ दृष्टं ना अ १-१४
 +दृष्टं ना अ दृष्टं ना अ
 १-५
 +दृष्टं ना अ दृष्टं ना अ १-१५
 +दृष्टं ना अ न अ न अ
 ना अ ११-१
 दृष्टं ना अ १२-२
 दृष्टं ना अ न अ ना (न अ
 न अ ना अ) ना अ ६-३

મે. ડૉ. વિપિન અવેરીની કૃતિઓ

શ્રી સ્થાપન—

દેવકીસ ૭ બાપરો પાસ
રમણભાઈ નીલકંઠ
જાણી સાહિત ૧-૨
રાઈનો પત્રિકા સંપાદક
અથ સ્થાપના સંપાદક

નવસંકલ્પ—

સંજ્ઞા
સિદ્ધાન્તા
શ્રાવણ (રમણભાઈ સાર) (સંકલ્પ)
સદ્ગત (સંકલ્પ)
નવ નવર નવર
સિદ્ધાન્ત
વર નવ નવર
નવર ને વરણી
નવર
પતિ સાથે પ્રત્યક્ષ
નવર

નવસંકલ્પ—

સંજ્ઞા નેત્રી
કે. જી. જી.
વર નવર
સા સાથ નવર

નવ પત્રી—

સંજ્ઞા નેત્રી ને નવર

સંજ્ઞા નેત્રી ને નવર

પાઠ્યપુસ્તકો—

સંજ્ઞા નેત્રી
સિદ્ધાન્ત નેત્રી
સિદ્ધાન્ત નેત્રી
સંજ્ઞા ૧-૨
સિદ્ધાન્ત નેત્રી
સિદ્ધાન્ત નેત્રી ૧ ૨

વાર્તા—

સંજ્ઞા નેત્રી
સંજ્ઞા નેત્રી
સંજ્ઞા નેત્રી
સંજ્ઞા નેત્રી

પ્રતિષ્ઠા—

સંજ્ઞા નેત્રી
સંજ્ઞા નેત્રી
સંજ્ઞા નેત્રી
સંજ્ઞા નેત્રી

સંજ્ઞા નેત્રી—

સંજ્ઞા નેત્રી
સંજ્ઞા નેત્રી
સંજ્ઞા નેત્રી
સંજ્ઞા નેત્રી

સંજ્ઞા નેત્રી ને નવર

